

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ EDEBİYAT FAKÜLTESİ YAYINLARI No. 765

SULTAN VELED'İN TÜRKÇE MANZUMELERİ

Yayınlayan ve işleyen:
MECDUT MANSUROĞLU

99 levha ile

PULHAN MATBAASI
İSTANBUL - 1958

Ö N S Ö Z

Bu kitapta sunulan malzeme epey zamandan beri üzerinde çalıştığım bir konunun son şeklini almıştır. Gerçekten Türk lehçeleri içinde bilhassa üzerinde durduğum eski Anadolu türkçesinin ilk mahsul-leri arasında Sultan Veled'in kaleminden çıkmış türkçe manzumelerin de bulunması pek tabii idi. Bu manzumelerden daha İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde hazırladığım ilk Anadolu türkçesi metinle-rinin tenkitli yayımı, sözlüğü ve yorumu üzerindeki doktorluk çalış-mamda ve Anadolu türkçesinin Türk yazı dilleri içindeki yerini araş-tırmayı gaye edinen aynı fakültede hazırladığım doçentlik çalışmamda faydalanılmıştı. Ancak bahis konusu metinler, sözü geçen yukarıki incelemelerden farklı olarak, bu ciltte kendi başlarına ele alınıp bu-güne kadar faydalanılmamış bir çok eski yazmaların yardımı ile daha da arttırıldığı gibi her türlü incelikleri ile belirtilmek istenmiştir. Bun-dan dolayıdır, ki her şey yeniden ve daha ilerilemiş olduğu umulan bir görüş ve usulle elden geçirilmiştir.

Batıda türkçe metinlerin işlenmesinden beri Türk dil bilgisi ala-mında durum oldukça değişmiş bulunuyor. O zamandan beri türkçe daha iyi tanınmış ve farklı yapısı üzerinde ilgililerce az çok bir an-laşma yoluna gidilmiştir. Bundan dolayı, daha önceki bu çeşit ince-lemelerin bir çoğunda olduğu gibi, çalışma konusu olan metin husu-siliklerini kendine yakın, hatta bir derece uzak metinlerle karşılaştı-rmak, sanırım, artık lüzumsuzdur. Burada deskriptif bir araştırma yapılmakla yetinilmiştir. Ayrıca böyle bir monografyada incelemeye hâkim olan görüşler üzerinde en kısa bir şekilde dahi durmak yersiz olacağı-na göre, bu cihetin yorumu ister istemez okuyucuya kalmaktadır. Ko-nuyu ele alısta yadırgamalar bulunacak olursa, sebebi büyük ölçüde bunda aranmalıdır.

Türkçe eserlerde önemli bir konu da terimler meselesidir. İslâm dillerinden devraldığımız terimler Türk dilini yeni anlayışla çok eksi-ğine verebilmektedir. Yunanca ve lâtince asıllı Batı terimleri ise, türkçede yabancılıkları ile sırtmaktadır. Bu durum karşısında onları mümkün olduğu kadar türkçe ile karşılamak kalmaktadır. Ancak

şimdiye kadar meydana getirilen bir kısım türkçe terimlerin de pek isabetli olmadığı artık anlaşılmış bulunuyor. Bu yüzden önemlice bir bölümü, daha uygun düşürülmek isteği ile, yeniden meydana getirilmeğe çalışılmıştır.

Kitabın bu şekilde çıkabilmesi için Edebiyat Fakültesinde devamlı teşebbüsleri ile basımını gerçekleştiren Prof. Dr. A. CAFEROĞLU'na ve basımı sağlayan Edebiyat Fakültesine teşekkürü borç bilmekteyim. Ayrıca gerek bilim yönünden, gerekse baskı tekniği bakımından yorulmaz öğütleri, her türlü yardımları ve provaları okuması ile eserin bu şekilde çıkmasında büyük payı olan Uzman Dr. J. ECKMANN'a en içten teşekkürlerimi bildirmek benim için zevkli bir vazifedir.

Istanbul, Şubat 1958

Kısaltmalar

bk: bakınız.

çkl.: çokluk.

EI: Encyclopédie de l'Islâm.

g. y.: gösterilen yer.

KCsA: Körösi Csoma - Archivum.

krş.: karşılaştırmamız.

NyK: Nyelvtudományi Közlemények.

s.: sahife.

ss.: sahifeler.

şh.: şahıs.

tkl.: teklik.

TM: Türkiyat Mecmuası.

ZDMG: Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft

SULTAN VELED ve TÜRKÇE MANZUMELERİ

Sultan Veled. XIII. yüzyılda Anadolu'da yaşamış olan büyük mutasavvıf şair Mevlâna Celâleddin Rumî'nin oğlu Sultan Veled hakkında tam bir monografya bugüne kadar kaleme alınmış değildir.¹ Bu yüzden babasının hayatı ile sıkıdan sıkıya bağlı olan şairimizin biyografyasını Celâleddin Rumî üzerinde yapılan incelemelerden² çıkarmak zorundayız.

Sultan Veled Mevlâna Celâleddin Rumî'nin büyük oğlu olup 623/1226 da bugün Karaman denen Lârende'de doğmuştur. Sofi muhitinde yetişmiştir. Bilhassa Şems-i Tebrizî'nin üzerindeki tesiri büyüktür. 643/1245 te Şems Şam'a kaçtığı vakit onu Konya'ya, babasının yanına getiren Sultan Veled'dir. 684/1285 ten itibaren Mevlevî tarikatının şeyhi olmuş ve ölümüne (712/1312) kadar şeyhlikte kalmıştır.

Sultan Veled babası gibi birinci derecede bir şahsiyet olmamakla birlikte onun sadık bir takipçisidir. Ancak asıl Mevlevîlik onunla başlar: babasının aşk ile karışık tasavvufuna düşman olanları dost yapmak ve tarikat hakkında ileri sürülen tenkitleri susturmakla Mevlevîliği yeni bir buhrandan koruyarak tarikat nizamını kurmuştur. Celâleddin Rumî'nin kendiliğinden, hiç bir dış nizama uymaksızın yaptığı sema kaidelere bağlanmış bir ayin haline o getirmiştir. Sema çeşitlerinden biri "Sultan Veled devri" adı ile kendine izafe olunur.

Türkçe manzumeleri. Sultan Veled'in bir kısım türkçe beyitleri "Selçuklu beyitleri" adı ile geçen yüzyıldan beri ilim dünyasında bilinmekle birlikte sonradan ortaya çıkarılanları daha çok olduğu gibi eskiden tanınanlar da zamanımız Türk dil bilgisi isteklerini karşılayacak neşirler olmaktan uzaktırlar. Konuları bakımından farsça manzumelerinden ayrılmayan ve dinî-tasavvufî-ahlâkî akidelerle babasının şöhretini Türk halkı arasına yaymak için yazılan türkçe beyitlerinde büyük bir sanat değeri olmadığı halde şairimizin belki de bu çeşit

¹ Şimdiki halde J. H. KRAMERS, Sultan Walad: EI bk.

² H. RITTER, Philologica XI, Maulânâ Çalâleddin Rûmî und sein Kreis: Der Islam XXVI (1943), 116 — 158, 221 — 249; türkçeye kısaltılmış trc.: Mevlâna Celâleddin Rumî ve etrafındakiler: TM VII — VIII (1942), 268 — 281; aynı mll., Celâleddin Rumî: İslâm Ansiklopedisi.

türkçe yazan çağdaşları ile birlikte maksadına ulaştığı anlaşılmaktadır. Bununla birlikte Sultan Veled'de bazen bahası tarzında rindane-aşıkane bir eda da görülür. Bunların Türk dili tarihi bakımından değerlerini belirtmek için ise, söylenecek hiç bir şeye ihtiyaç olmadığı meydandadır. Şairimizin bugüne kadar tesbit edilebilen türkçe beyitleri şöyle toplanabilir:

Sultan Veled'in *İbtidaname* (690/1291), *Rebabname* (700/1301) ve *İntihaname* adında mesnevîleri ile gazel ve rübaîlerden ibaret büyük bir *Divan*'ı ve *Maarif* adlı mensur bir eseri vardır. Farsça olan bu eserlerden *İbtidaname*, *Rebabname* ve *Divan*'ında bir miktar türkçe, türkçe-farsça, türkçe-farsça-rumca ve rumca beyitler de görülür. Pek tabîî olarak bütün bu eserlerde ayrıca din dili olan arapça beyit ve ibareler de vardır. Sultan Veled'deki bu türkçe unsurlar ve üzerlerinde yapılan araştırmalar ise, şöyle sıralanabilir:

1. *İbtidaname*'deki türkçe beyitler. Çeşitli yazmaların karşılaştırılmasından *İbtidaname*'de 76 türkçe beyit bulunabilmiştir. Buradaki transkripsiyonlu neşirde (I) sonuncu beyit 80 sayısını taşımakla birlikte, 70, 71, 74 ve 75. beyitler farsça olduğuna göre, türkçe olanların tutarı yine 76 ya düşmektedir.¹ Bilgime göre *İbtidaname*'deki türkçe beyitler üzerinde şimdiye kadar pek az inceleme yapılmıştır. Önce M. MARTİNOVİTZ çeşitli malzemedan faydalanarak Celâleddin Rumî'nin ve Sultan Veled'in türkçe manzumeleri ile birlikte *İbtidaname*'nin türkçe kısmını pek kısa bir önsözle yayınlamış ve bunların rusçaya tercümesini yapmıştır.² Bundan sonraki *İbtidaname* neşirini VELED ÇELEBİ yapmıştır.³ İngiliz müsteşriklerinden E. DENISON ROSS, buradaki beyitler üzerinde çalışmak üzere, bir kısım yazmalarını toplamış fakat daha sonra bu malzemesini bana vermek lûtfunda bulunmuştur. Bu sebepledir, ki *İbtidaname* yazmaları hakkındaki bilgimizin önemli bir parçasını kendisine borçluyuz. Eserin faydalandığı yazmaları ve türkçe kısmının neşirleri şöyle bildirilebilir:

¹ *İbtidaname* neşredilmiş olmakla (Valadnâma, mağnavî-i Valadî bâ taşhîh u mukâddima-i Calâl Humâ'î. Tahran 1313) birlikte türkçe beyitler burada, okunmalarındaki güçlük sebebi ile, atlanmıştır.

² Zapiski Vost. Otd. Imp. Rus. Arheol. Obs. XXVI (1917), 205 — 232.

³ *Divan-ı türki-i Sultan Veled*. İstanbul 1341. Bu eserde *İbtidaname*'den başka *Rebabname*'deki türkçe beyitler ve *Sultan Veled Divanı*'ndan 15 türkçe gazel vardır. Ancak yayınlamada faydalanılan yazmaların bir çoğu meçhulümüz kalmaktadır. Eserin tenkid ve faydalanılan yazmalar için F. KÖPRÜLÜ: TM II (1928), 475—481 ve Türk dili ve edebiyatı hakkında araştırmalar. İstanbul 1934, 162 — 173 bk.

a) Oxford yazması (O). SACHAU ve ETHÉ Katalogunda (Catalogue of the Persian, Turkish, Hindustani and Pushtu Manuscripts in the Bodleian Library. I. The Persian Manuscripts. Oxford 1889), Walker 97 işaretini taşıyan yazmanın 2. kısmında (552. s., 750. sayı) Sultan Veled'in *Rebabname*'si bulunduğu yazılıdır. Buna yanlışlıkla *Rebabname* dendiği, gerçekte bir *İbtidaname* nushası olduğu türkçe kısmının (109a—110a) incelenmesinden anlaşılmıştır. Bu beyitlerin tıpkı baskıları son olarak tarafımdan neşredildi.¹ Yazmanın kopye tarihi 1024/1615 tir.

b) India Office yazması (IO). D. Ross tarafından bulunmuştur. Ona göre istinsah tarihi 699/1299 dur. Yazma görülememiş olup Ross'un notlarından faydalanılmıştır.

c) İstanbul yazması (İ). D. Ross bu yazmayı İstanbul'da keşfetmiş olduğu halde, nerede olduğunu açıklamadığından, bunda da notlarından faydalanmakla yetinilmiştir. İngiliz müsteşrikine göre en eski yazmalardan biri olmakla birlikte türkçe kısım iki elden çıkmıştır.

d) E. DENISON ROSS yazması (R). D. Ross tarafından Rusya'da satın alınmıştır. Kendisine göre XIV. yüzyıl istinsahı olup kaybolan ilk kısmı XVIII. yüzyılda tamamlanmıştır. Yazma görülemediğinden Ross'un notlarından faydalanmakla yetinilmiştir.

e) Konya Müze Kitaphânında 74 sayılı yazma (M 74). Üç mesnevîyi de içinde bulundurur. 628 yaprak. Nesih. *İbtidaname*'nin türkçe beyitleri 110b de başlar. Tarihi 732/1331 (RITTER, g.y. 232. s.; burada numarası 133 veya 76 dır).

f) Konya Müze Kitaphânında 2131 sayılı yazma (M 2131). Üç mesnevî de içindedir. 353 yaprak. *İbtidaname*'nin türkçe beyitleri 116b de başlar (RITTER, g.y. 232. s.).

g) Konya Müze Kitaphânında 2137 sayılı yazma (M 2137). Üç mesnevî de içindedir. 396 yaprak. Nesih. *İbtidaname*'nin türkçe beyitleri 134b de başlar. Tarihi 1000/1591 den sonra (RITTER, g. y. 233. s.).

h) Konya Müze Kitaphânında 2138 sayılı yazma (M 2138). 287 yaprak. Nesih. Türkçe beyitler 249b de başlar (RITTER, g. y. 232. s.).

i) Konya Müze Kitaphânında 2139 sayılı yazma (M 2139). 250 yaprak. Talik. Türkçe beyitler 241b de başlar. Tarihi 1255/1839 (RITTER, g. y. 233. s.).

j) Konya Müze Kitaphânında 2140 sayılı yazma (M 2140). 321 yaprak.

¹ TM VII—VIII (1942), 104. s. v. dd. 3 s. tıpkı baskı.

rak. Nesih. Türkçe beyitler 285a da başlar. Tarihi 869/1464 (RITTER, g. y. 232. s.)

k) Konya Müze Kitaplığında 2141 sayılı yazma (M 2141). 246 yaprak. Talik. Türkçe beyitler 231a da başlar (RITTER, g. y. 233. s.).

l) Nafiz Kitaplığında 480 sayılı yazma (N 480). 288 yaprak. Nesih. Tarihi 697/1297 (RITTER, g. y. 232. s.). Divan-ı türki-i Sultan Veled'de (2. sahifedeki 3. nota bk.) *İbtidaname* için esas alınan yazma. Görülemedi.

2. *Rebabname*'deki türkçe beyitler. Çeşitli yazmaların karşılaştırılmasından *Rebabname*'de 162 türkçe beyit bulunabilmektedir. Bunlar geçen yüzyıldan beri Batı'da bilinmekte olup "Selçuklu beyitleri" adı ile neşirleri ve işlemleri yapılmıştır. Buradaki transkripsiyonlu neşirde (II) içindeki türkçe beyitler için faydalanılan yazma, neşir ve incelemeler şunlardır:

a) Viyana yazması (V). 767/1365 te kopye edilen 1. kısmın sonundaki 156 türkçe beyit üzerinde ilk olarak J. v. HAMMER durarak bunları almanca tercümeleri ile birlikte yayınlamıştır.¹ Bundan sonra M. WICKERHAUSER kısa bir önsözle aynı yazmadaki beyitlerin transkripsiyon ve almanca tercümelerini yapmıştır.² Ancak bunu yaparken metni kendi anlayışına göre harekelemiştir. Daha sonra W. F. A. BERNHAUER Sultan Veled ve Celâleddin Rumi hakkında bilgi vererek WICKERHAUSER'in okumasında bazı düzeltmeler yapmış ve aynı cilde FLEISCHER bazı açıklama ve ilâveler yapmıştır.³ Nihayet W. RADLOFF metni bütün eksik ve yanlışları ile olduğu gibi yayınlamış, fonetiği üzerinde açıklamalar yapmış, türkçe sözleri bir sözlük halinde toplamış, gramer şekilleri hakkında bilgi vermiş ve metnin Rus harfleri ile çevri yazısını yapmıştır.⁴ WICKERHAUSER, BERNHAUER ve FLEISCHER incelemeleri *Rebabname*'nin türkçe beyitlerinin dil hususiliklerini belirtmek bakımından yeni hemen hiç bir şey getirmiş değildirler. Buna karşılık RADLOFF'un incelemesi, bugünkü anlayışımızla eksik ve yanlış olmakla birlikte Türk dili araştırmaları bakımından bir ilerileme sayılabilir.

b) Peşte yazması (P). 157 türkçe beyti olan bu yazmanın türkçesi Macarlar tarafından fotoğraf halinde yayınlanmıştır.⁵

¹ Jahrbücher der Litteratur XLVIII (1829), 103 — 120.

² Seldschukische Verse: ZDMG XX (1866), 574 — 589.

³ Über die 156 seldschukischen Distichen aus Sultan Weled's Rebânâme: ZDMG XXIII (1869), 201 — 211.

⁴ Über alttürkische Dialekte. 1. Die seldschukischen Verse im Rebâb-Nameh: Mélanges Asiatiques tirés du Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St.-Petersbourg X (1890), 17 — 77.

⁵ KCSA I (1924 — 1925), 4. ve 5. cüz sonlarında.

c) Petersburg yazması (Pet.). 1819 da ROUSSEAU koleksiyonu arasında satın alınan bu yazma 192 sayılı olup 767/1365 te kopye edilmiştir. 162 türkçe beyti vardır. Bu beyitler C. SALEMANN tarafından yayınlanmış, almancaya çevrilmiş, notlar konmuş, RADLOFF sözlüğüne ilâveler yapılmış, bu münasebetle Celâleddin Rumi'de geçen türkçe sözler de alınmış ve nihayet bir ek yazı ile Peşte yazmasındaki rumca beyitler hakkında da bilgi verilerek bunların da yayınlanması, Yunan harflerine çevrilme ve açıklaması yapılmıştır.⁴ SALEMANN bu incelemesinde RADLOFF'un yanlış okuduğu bir takım sözleri düzelttiği gibi doğru müshafesi sayesinde onun bir kaç dil bilgisi yanlışını da düzeltebilmiştir.

d) VELED ÇELEBİ neşri (VÇ). Divan-ı türki-i Sultan Veled'de (2. sahifedeki 3. nota bk.) esas alınan fakat hangi yazmaya dayandığı bildirilmeyen nusha.

e) Konya Müze Kitaplığında 74 sayılı yazma (M 74). *İbtidaname* bahsinde e bölümünde gösterilen yazma (3. s.). *Rebabname*'nin türkçe beyitleri 214a da başlar.

f) Konya Müze Kitaplığında 2131 sayılı yazma (M 2131). *İbtidaname* bahsinde f bölümünde gösterilen yazma (3. s.). *Rebabname*'nin türkçe beyitleri 243b de başlar.

g) Konya Müze Kitaplığında 2135 sayılı yazma (M 2135). 308 yaprak. Nesih. Türkçe beyitler 290a da başlar. Tarihi 742/1341 (RITTER, g. y. 234. s.).

h) Konya Müze Kitaplığında 2137 sayılı yazma (M 2137). *İbtidaname* bahsinde g bölümünde gösterilen yazma (3. s.). *Rebabname*'nin türkçe beyitleri 215b de başlar.

i) Konya Müze Kitaplığında 2142 sayılı yazma (M 2142). 332 yaprak. Nesih. Türkçe beyitler 302a da başlar. Tarihi 751/1350 (RITTER, g. y. 234. s.).

j) Konya Müze Kitaplığında 2143 sayılı yazma (M 2143). 275 yaprak. Nesih. Türkçe beyitler 257b de başlar. Tarihi 700/1300 — 1301 (?) (RITTER, g. y. 233. s.; buradaki sayısı 2145 tir.).

k) Konya Müzesi Kitaplığında 2144 sayılı yazma (M 2144). 279 yaprak. Nesih. Türkçe beyitler 267b de başlamakta olup eksik ve sırası karışıktır. Tarihsiz (RITTER, g. y. 234. s.; burada gösterilen sayı 2145 tir.).

l) İstanbul Üniversitesi Kitaplığında farsça yazmalardan 1375 sayılı

¹ Noch einmal die seldschukischen Verse: Mélanges Asiatiques X (1890), 174 — 245 (rumca beyitler için 8 — 9. s. bk.).

yazma (Ü 1375). 238 yaprak. Türkçe beyitler 223b de başlar. Tarihi 747/1346.

Rebabname'deki türkçe beyitlerin değişik yazmaları üzerinde yapılan yukarıdaki araştırmalar dışında, umumiyetle bu mesnevîdeki türkçe beyitler üzerinde bazı incelemeler vardır, ki bunlar içerisinde bildiklerim şunlardır:

a) I. KUNOS'un metin neşri ve tercümesi.¹ Konu hakkında bilinenlere yeni bir şey katmış değildir.

b) V. SMIRNOV incelemesi.² Bu da o zamana kadar bilinenlerin daha çok tekrarı mahiyetindedir.

c) J. THURY de bu yayınlar münasebetiyle *Rebabname*'nin Viyana, Petersburg ve Peşte yazmalarından bahsetmiştir.³

3. *Sultan Veled Divanı*'ndaki türkçe beyitler. *Sultan Veled Divanı*'nın gazeller kısmında türkçe-farsça ve türkçe-farsça-rumca gazeller, beyitler, hatta mısralar vardır. İlk olarak VELED ÇELEBİ Celâleddin Rumî ile Sultan Veled'in bazı türkçe manzumelerini yayımladı.⁴ Bundan sonra NECİP ASIM Sultan Veled'in bir gazelini neşretti.⁵ Daha sonra yine VELED ÇELEBİ Sultan Veled'e ait küçük bir parçayı diline ait bazı izahlarla birlikte yayınlamıştır.⁶

Sonradan 15 türkçe manzumesini VELED ÇELEBİ yayınlamıştır (2. sahifedeki 3. nota bk.). Ancak bunlardan sonra yapılan FERİDUN N. UZLUK neşrinde⁷ türkçe manzume birliklerinin sayısı 28'e yükselmiştir. Fakat bunda da gerek esas alınan, gerek karşılaştırılan yazmalardaki yerler gösterilmediği gibi nusha farkları da eksikliğine bildirilmiş-

¹ Egy ó-török nyelvemlék: NyK XII (1892), 480—497.

² Les vers dits 'Seldjouks' et le christianisme turc: Actes du IXe Congrès International des Orientalistes. Paris 1899, 143—144.

³ THURY JOZSEF, Török nyelvemlékek a XIV. század végéig: Ertekezések a nyelv- és széptudományok köréből. XVIII, 7. Budapest 1903, 23—26. s. Türkçesi: XIV. asır sonlarına kadar Türk dili yadigârları: Milli Tettebbular Mecm. II (1351), 103—105. Burada Ziya Paşa'nın *Harabat*'ta yanlışlıkla Sultan Veled'e tanıdığı 5 mısra bir keşif sayılmıştır (buna dair V. SMIRNOV, Mnimiy turetskiy sultan imenuemiy u evropeyskiy pisateley XIV v. *Calepinus Cyriscelebes*: Zapiski Vost. Otd. İmp. Rus. Arheol. Obş. XVIII, 1908, 1—70 bk.).

⁴ Edebiyat-ı osmaniye: Tercüman-ı Hakikat ve Servet-i Fünun tarafından Girit muhacirleri menfaatine müştereken çıkarılan fevkalâde nusha.

⁵ Türk tarihi. İstanbul, 439—442. s.

⁶ Sultan Veled hazretlerinin bazı şiirleri: Türk Derneği (1327), 7—11 ve 41—45.

⁷ Divan-ı Sultan Veled. İstanbul 1941.

tir. Buradaki transkripsiyonlu neşirde (III—XXVIII) türkçe ve karışık beyitler 129 tanedir. Gerek bahsi geçen iki neşirde, gerek bu kitapta faydalanılan *Sultan Veled Divanı* yazmaları şöyle sıralanabilir:

a) İstanbul Süleymaniye-Halet Efendi Kitaplığında İlâve 139 sayılı yazma (H 139). 417 yaprak. Nesih. Tarihi 722/1322 (RITTER, g.y. 230. s.). UZLUK neşrinde (6. sahifedeki 7. nota bk.) Azadlı Köle Osman oğlu Hasan Dede nushası adı ile esas alınmış ve burada bulunmayan manzumeler başka yazmalardan tamamlanmıştır.

b) İstanbul Süleymaniye - Halet Efendi Kitaplığında 328 sayılı yazma (H 328). 327 yaprak. Nesih. Tarihi 700/1300 civarı (RITTER, g. y. 231. s.).

c) Konya Müze Kitaplığında 76 sayılı yazma (M 76). 121 yaprak. Tarihi 793/1390 (RITTER, g.y. 231. s.; burada sayısı 75 tir).

d) Konya Müze Kitaplığında 2145 sayılı yazma (M 2145). 175 yaprak. Tarihi VIII./XIV. yüzyılın ilk yarısı (RITTER, g.y. 231. s.).

e) Konya Müze Kitaplığında 2146 sayılı yazma (M 2146). 112 yaprak. Talik. Tarihi XII.—XIII./XVIII.—XIX. yüzyıl (RITTER, g. y. 232. s.).

f) Abdülbaki Efendi yazması (A). 313 yaprak. Nesih. Tarihi, 712/1312 (RITTER, g. y. 231. s.). VELED ÇELEBİ neşrinde (2. sahifedeki 3. nota bk.) gazeller için esas alınmıştır. UZLUK neşrinde (6. sahifedeki 7. nota bk.) Nurulbuhârî nushası adı ile farkları gösterilmiştir. Yazma ayrıca görülemedi.

Divan'daki türkçe gazel, beyit ve mısraların yukarıda sıralanan basma ve yazmalardaki yerleri şunlardır:

Burada	VÇ ve A	Uzluk	H 139	H 328	M 76	M 2145	M 2146
III	6. s.	13. s.	7b	7b	119b	yok	6b
IV	yok	44. s.	28b	308a	yok	yok	yok
V	42. s.	48. s.	31a	yok	120a	yok	25b
VI	34. s.	81. s.	53a	yok	120b	yok	43b
VII	yok	85. s.	55b	312b	yok	yok	yok
VIII	22. s.	116. s.	76b	yok	120b	yok	62a
IX	24. s.	117. s.	77a	49b	121a	yok	62b
X	43. s.	149. s.	98b	yok	yok	yok	yok
XI	44. s.	228. s.	153a	111a	yok	yok	yok
XII	30. s.	238. s.	yok	114a	yok	yok	yok
XIII	yok	263. s.	176b	yok	yok	yok	yok
XIV	yok	306. s.	205a	yok	yok	22a	yok
XV	yok	307. s.	205a	135a	yok	21b	yok

XVI	18. s.	309. s.	207a	136b	121b	yok	yok
XVII	28. s.	351. s.	yok	yok	yok	yok	yok
XVIII	yok	355. s.	237a	170b	yok	yok	yok
XIX	12. s.	359. s.	239b	172b	yok	yok	yok
XX	yok	365. s.	243b	175b	yok	yok	yok
XXI	yok	395. s.	264b	yok	yok	yok	yok
XXII	yok	471. s.	316a	193b	yok	yok	yok
XXIII	14. s.	505. s.	339a	215a	122a	yok	yok
XXIV	16. s.	512. s.	344b	219a	122b	yok	yok
XXV	22. s.	533. s.	360a	yok	yok	113b	yok
XXVI	yok	550. s.	yok	yok	yok	yok	yok
XXVII	yok	556. s.	377a	246b	yok	yok	yok
XXVIII	38. s.	558. s.	378b	243b	123a	yok	yok

*

Gerek Türkiye’de, gerek başka ülkelerde *İbtidaname* ve *Rebabname* mesnevîleri ile *Sultan Veled Divanı*’nın yukarıda sayılanlardan bir kaç mîsli yazması bulunduğu kolaylıkla kestirilebilir. Ancak bunların bir kısmı yeni ve dolayısıyla bozuk istinsahlar olduğu gibi eski tarihte yazılanları, bilgime göre, burada sayılan yazmalara türkçe beyitler bakımından yeni bir şey katacak mahiyette değildirler. Son olarak İngiliz tûrkologlarından GERARD CLAUSEN’in hakkında etraflı bilgi vermek lûtfunda bulunduğu British Museum’da Or. 8200 işaretli yazma da bulunduruğu *İbtidaname* ve *Rebabname*’deki türkçe beyitlere bir yenilik getirmediği için faydalanılanlar arasına alınmamıştır.

*

Sultan Veled’in bir miktar rumca beyit de yazdığı yukarıda kaydedilmişti (2. s.). Bunlardan türkçe beyitleri takip eden *Rebabname*’dekiler üzerinde çalışıldığı halde¹ türkçe beyitlerden hemen önce olan *İbtidaname*’deki rumca beyitlerle *Divan*’ındaki (UZLUK neşri, 6. sahifedeki 7. nota bk., 48. s. 940—943. beyitler, burada V in 7—9. beyitleri; 305. s.

¹ J. v. HAMMER: Jahrbücher der Litteratur XL VIII (1829), 119 v. d.; C. SALEMANN, Noch einmal die seldschukischen Verse. Beilage. Die Budapester Handschrift des Rabâb-Namah und seine griechischen Verse: Mélanges Asiatiques X (1890), 237 — 245 (12. notu krş.) ve G. MEYER, Die griechischen Verse im Rebâb-nâma: Byzantinische Zeitschrift IV (1895), 401 — 411; K. KRUMBACHER, Geschichte der byzantinischen Litteratur. München 1897², 811. s. de krş. (Birinci incelemede 22 beyit ele alındığı halde, ikincide beyit sayısı 23 tür.)

6279—6283. beyitlerin meydana getirdiği gazel; 355. s. 7333—7334. beyitlerin 2. mısraları, burada XVIII i takip eden mısra ve beyit; 536. s. 11295—11304. beyitlerin meydana getirdiği gazel) rumca beyitler, bilgime göre, henüz hiç ele alınmış değildir.

*

Bu kitapta en eski Anadolu türkçesinin şimdiki halde en bol ve çeşitli kaynaklara sahip olan Sultan Veled’in 367 beyitlik türkçe manzumelerinin tenkitli bir transkripsiyon neşri yapıldıktan sonra, elde edilen metnin gerek türkçe, gerek yabancı unsurları üzerinde inceden inceye durulmağa çalışılmış ve nihayet manzumelerin bir sözlüğü tertiplenmiştir. Bütün bunlar yapılırken, metnin aslına en yakın şeklini elde etmek isteği ile hiç bir yazma esas alınmayarak, çeşitli istinsah ve yardımcı bilgilerin kılavuzluğundan faydalanılmıştır. Bu maksat için son yıllarda yurdumuzda umumileşen çevri yazı sistemi kullanılmakla birlikte (Türk ilmi transkripsiyon kılavuzu, İstanbul 1946) buna metnimiz için önemi olan kapalı e (ê)’yi eklemek gerekmiştir. Bundan başka gerektiğinde sınırlı bir transliterasyona da baş vurulmuştur. Ayrıca metnin daha kolay anlaşılabilmesi için öz adlar büyük harfle başlanmış ve noktalama işaretleri konmuştur.

İ b t i d a n a m e

Vezni: Hafif: - 0 - - | 0 - 0 - | 00 -
 0 0 - - - -

- 1 Bu hadîşi buyurdu Peygamber:
"Kankı kişi, ki dirligin ister,
- 2 gendüzinden gerek, kim ol öle,
dirligün ma'nisin ölüp bula!"
- 3 Ölmedin tiz ölüñ, ağuñ göge,
kim sizi ay ile güneş öge.
- 4 Ol, kim öldi ölümsüz, ol kaldı,
uçmağı bu cihānda nağd aldı.
- 5 Kim ölürse bu gün, diri ola;
ol, kim ölmez, yarın yavuz ola.
- 6 Dünyānuñ dirligi geçer, kalmaz;
Teñriden kim dirise, ol ölmez.
- 7 Girtü dirlük ölümsüz ölmekdür,
Teñri birle hemişe olmağdur.
- 8 Bu cihān sevmegin gemişmekdür,
ışk odından hemişe bişmekdür,

1. İ, R ve N 480 de bu beyit yok. kankı: M 2131 kankı. 2. İ, R ve N 480 de bu beyit yok, ma'nisin: IO ve M 2141 ma'nisi. 3. R ve N 480 de bu beyit yok. ölmedin: İ ve M 2141 ölmeden, M 2139 ölmedi. tiz: İ nız. 4. R ve N 480 kim ecelsüz ölürse, ol kalur, uçmağı... alur. M 2137 uçmağı: N 480 uçmağı. 5. ol, kim ölmez: N 480 kim ölürse. yavuz: R onur (?). 6. dünyānuñ: R dünyānı. 7. ölümsüz: N 480 ecelsüz, M 2139 ölmez-ölmekdür: O, IO, İ, R, M 2137, M 2138 olmağdur. birle: İ yola. 8. sevmegin: R sevmüğün (ikinci -ü- harekesiz). odından: M 2139 odında, R odıdan.

- 9 gendüden yavuzı gidermekdür,
ol, kim étmez bunı, ne ırakdur!
- 10 Ölmegün ma'nisi budur, gey bil;
nefsün öldür, kim ola sen bismil.
- 11 Gendüzüñden yavuzlığı sürgil,
ne neseden, ki Hağ degül, durğil.
- 12 Sarp işdür, bunı edemeye sen,
yaluñu bu yola gidemeye sen,
- 13 gendüzüñle içi çıkamaya sen,
gözsüz ol ay yüze bakamaya sen.
- 14 İste anı, ki yolu varmışdur,
cāmını Hağ nūrına karmışdur,
- 15 kim sini ol ulu Hağa degüre,
korğulu köprüden geñez geçüre.
- 16 Şıdk ile dut katı anuñ etegin,
kim sini ilte ol Çelebe degin.
- 17 Dikeni var bırak, gülef algıl,
kamusını koğıl, baña gelgil.
- 18 Ol yola ben eyü kulavuzvan,
sen binüm südüm iç, kim aguzvan.
- 19 Gözlerüñ ben açam, ki gey göre sen,
degmelerden neçe neçe sora sen.
- 20 Ne, ki vardur cihānda, bildüreven,
sini Hağdan tamām tolduravan.

9. gendüden: M 2141 gendüzinden. gidermekdür: O, IO, İ, R, M 2138, M 2141, N 480 gidermekdür. M 2140 gidermekdür. ırakdur: M 2140 ırakdur. 10. gey; M 2141 ki. kim: M 2137 ki. 11. sürgil: O, IO, İ, R, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, N 480 sürgil. durğil: M 2131, M 2139 turğil. 13. gendüzüñle: O gendüz bile. içi: M 2137ü çi (?), Oağı (?). 14. ki: M 2137 gey. Hağ: IO da yok. 15. sini: M 2138, N 480 seni. korğulu: M 2137 korğulu. köprüden: M 2141 yörden. geñez: N 480 seni, IO gengi (?), R gelen (?). 16. dut: M 2131, M 2139 tut. dut katı: N 480 berğ dut. sini: M 2140, N 480 seni. ol: M 2141 de yok. 17. dikeni... algıl: N 480 dikeni tiz çıkar gülef dikgil. algıl: IO, M 2141 algıl, M 2131, M 2139 olğil. gelgil: M 74, M 2140, gelğil. 18. ol... kulavuzvan: N 480 kim saña ol yola kulavuzın. südüm: IO südin. kim: M 2137 ki. aguzvan: N 480 aguzın, 19. göre sen: M 2139 gire sen. degmelerden: O bundan, andan. 20. sini: M 2140 seni.

- 21 Ol buñardan, ki Hızır su içdi,
diri kaldı u nefsinı bıçdı,
22 içürem ben saña, ki kurtıla sen,
Teñri yolın anuñ gibi bula sen,
23 yeri koyubanın göge aña sen,
karañu yere nür gibi yağa sen,
24 rahmetüñle düni gün eyleye sen,
kudretüñle günü dün eyleye sen,
25 ne, ki sen hükmeñde sen, ol ola,
az gelürse, katuñda bol ola.
26 Etegüm dut, kesilme binden sen,
gendüzüñ görme, demegil: "sen, ben"!
27 Gendüzüñi umt, bini bilgil,
gendüzüñ yavu kıl, bini bulgıl.
28 Gendüzünden cihānı ger sora sen,
biñ cihān ol cihānda sen göre sen.
29 Ne balıklardur ol deñiz içre!
Ger saña Teñri ol sudan içüre,
30 deñiz içre balıkların göre sen,
ol balıklar ile bile dura sen.
31 Duruban anda sen balık ola sen,
ne, kim ister iseñ, bayık bula sen.
32 Ölmegi ol deñizde görmeye sen,
göre sen, ne ki varsa, sormaya sen.

21. buñardan: IO Teñriden, M 2141 biyerden (?). içdi: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, N 480 içti. kaldı: N 480 oldu. u: M 2141 de yok. bıçdı: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141 bıçtı. 22. içürem ben saña: N 480 ben saña içürem. kurtıla sen: O, M 2140, N 480 kurtılasm. anuñ: O in (?). bula sen: M 2140 bulasın. 23. yeri: N 480 bu yeri. koyubanın: M 2131, M 2139 koyubanı, M 2138, M 2141 koyubanu, IO, İ, R, M 2137, N 480 koyuban, O koyın (-ı- noktasız). 24. rahmetüñle: O rahmetile. rahmetüñle düni: N 480 geğeyi nür ile. 25. ol ola: R, M 2141, N 480 ola ol. katuñda bol ola: N 480 saña ola ol bol, IO mānend-i bol ola, R velā (?) ol bol. bolola: M 2141 bola yol. 26. etegüm: M 2138, N 480 etegin. dut: M 2131, M 2139 tut. binden: M 2140 benden, M 2138, N 480 andan. demegil: IO M 2137, M 2141 demegil, M 2138, N 480 aytmagıl. 27. umt: M 2131, M 2140 unut. bini: M 2140 beni, M 2138, N 480 anı. bilgil: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, N 480, bilgil. kıl: M 2139 gıl. bini: M 2138, N 480 anı. 29. balıklardur: N 480 balıklar var. ol: M 2141 o. 30. ol... dura sen: M 2137 o balıklar ile dura sen. dura sen: M 2131, M 2139 tura sen. 31. duruban: M 2131, M 2139, N 480 turuban.

- 33 Anda gözler yerinde görmekdür,
anda, kim göz göre, ne sormakdur?
34 Anda elsüz, ağuzsuz içmekdür,
ol çümende kanaısuz uçmakdur.
35 Yemek, içmek bihiştde nürdandur,
hoşluğun uçmak içre hürdandur.
36 Tohumu uçmağın namāz oldu,
yerleri, evleri niyāz oldu.
37 Yemiş u yaprak anda söylerler,
ırlayuban budakda oynarlar.
38 Zıkrden doğdı andağı kuşlar,
dükeli anda yaylayup kuşlar.
39 Zıkr uçmakda kuş olup uçar
bahtlı ol kişi, ki zıkr eder.
40 Ol, kim ekdi, delim delim götüre,
uçmak içre sevinüben otura.
41 Az ekenler yakın, kim az götüre,
ol, kim ekmez, yarın oda otura.
42 Dünüñ artur, ki sen diri kala sen,
küfrün arturma, it gibi öle sen.
43 Cānlarun cānı sıdık u imāndur,
kişi bu nür ile Müsülmāndur.
44 Kişinün, kim katı degül ıışkı,
kaynamaz hoş bıñar gibi sıdıkı.

33. görmekdür: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2141, N 480 görmağdur, M 2140 görmeğdür. sormakdur: M 2140 sormağdur. 34. içmekdür: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2141, N 480 içmakdur, M 2140 içmeğdür. çümende: M 2140, N 480 çemende. uçmakdur: M 2140 uçmağdur. 35. bihiştde: O, İ, R, M 74, M 2131, M 2139, M 2141, N 480 bihişte. hoşluğun: M 2138 hoşluğ. 36. uçmağın: M 2131, M 2137, M 2139, M 2140, N 480 uçmağın. 37. yaprak: N 480 yarpağ. söylerler: O da yok. budakda: N 480 budakda, O, M 2137 budakda. 38. doğdı: M 2131, M 2137, M 2139, N 480 toğdı. 39. eder: O aydur. 40. ol, kim ekdi: R, N 480 kim ekerse. ekdi: O, M 2137, M 2139 ekti; krş. bir de 41 N 480. 41. M 2137, M 2140, M 2141 de yok. az ... götüre: N 480 ol, kim ekti bu gün, yarın götüre. 42. it: O at. öle sen: M 2140 ölesin. 43. cānlarun: O cānlıdan. 44. kişinün: IO, İ, M 2131, M 2137, M 2139, M 2140 kimsenün, O lmstn (?). kim: M 2137 ki. katı degül: O, İ, R, M 2137, N 480 degül katı. kaynamaz hoş: R, M 74, M 2138, M 2141, N 480 kaynamazdur. bıñar: M 2137 bıñar, M 2141 bayar (?).

- 45 şıdk suyu, kim az durur, kırıya,
çok degül, kim Furât gibi yoriya.
46 Mededi ger degeydi eksüksüz,
yoriyadi, olaydı biri yüz,
47 şıdk bağı biteydi gönlinden,
kurımayaydı köki ulımdan.
48 Kim meded buldı Teñriden, kaldı,
kılıçmı nefsün boynına çaldı.
49 Bıçdı nefsün başın, ki gāvurdu,
durmamın Teñri yolın ururdu.
50 Teñridendür diri, ki cân vèrdi;
Teñri yolın uranları kırdı.
51 Kim bunı ètdi, korkudan geçdi,
uçmağa girdi, bol süçü içdi,
52 ol süçüden, ki Teñri nürüdur,
sākisi uçmak içre hürüdur.
53 Gevededen çık, ki cânıñ bula sen,
cân gözün aç, ki cânlaruñ ola sen.
54 Teñri aydur: "Eger baña gele sen,
ne, ki gönlüñ diler ise, ala sen."

45. kim: N 480 ki. az durur: M 2131 azdur. kim: M 2141 ki. Furât: M 2138, M 2141, N 480 deñiz. gibi: M 2139 da yok. yoriya: IO büriye. 46. eksüksüz: IO, M 74, M 2138, M 2140, N 480 Teñriden. yoriyadi ... yüz: IO, M 74, M 2138, M 2140, N 480 hamçu bar kaşt vaqt-i bāriden. 47. şıdk: M 2131, M 2137 şıdkı. gönlinden: M 2137 gülinden, N 480 gölünden. köki: N 480 güli. nefsün: IO, M 2131, M 2137, M 2139, M 2141, N 480 nefsi. boynına: M 2138 boynına. 49. bıçdı: IO, M 2138, M 2140, M 2141 bıçtı. nefsün başın: M 2141, N 480 ol nefsin. durmadın: M 2131, M 2139 turmadın. Teñri: N 480 Teñriye. ururdu: N 480 urdu. 50. Teñridendür: N 480 Teñriden ol. uranları: N 480 uranı top. 51. ètdi: O, IO, İ, R, M 74, M 2138, M 2141, N 480 ètti. korkudan: M 2131, M 2139 korkudan. geçdi: O, IO, İ, R, M 74, M 2131, M 2138, M 2140, M 2141 geçti. N 480 geşti. uçmağa: M 74, M 2131, M 2137, M 2139, M 2140 uçmağa. süçü: M 2137, M 2139, M 2140 süçü. içdi: O, IO, İ, R, M 74, M 2138, M 2141 içti, N 480 içti. 52. süçüden: M 2139 süçüden. Teñri nürüdur: M 74, M 2138, M 2140, N 480 an şahür bñd, IO an şahür bñd. sākisi ... hürüdur: IO, M 74, M 2138, M 2140, M 2141, N 480 andan içgil, ki 'ayni nür bñd. içgil: IO, M 74, M 2138, M 2141, N 480 içgil. 53. gevededen: M 2138, M 2140, N 480 gövdeden. cânıñ: M 2141 cânıy (?). bula sen: M 2140 bulasın. cânlaruñ: N 480 cânlıdan. 54. gele sen: O, M 2140 gelesin. ala sen: M 2140 alasın.

- 55 Gendüzüñi koğul, bini dutğul,
māluñ oyna, 'ışkumı utğul,
56 kim sinüñ ben olam, ki Teñriven,
yèrüne ben qalam, ki Teñriven.
57 kankı tamlā, ki bu deñize gele,
gendüden kırtıla, deñiz ola.
58 İlerü ol ikiydi, bir oldı,
tamlā, kim gendü deñizin buldı.
59 Tamlā, kim deñize turup gelmez,
kaynayup 'ışkdan deñiz olmaz,
60 güneş u yel anı yeye, bilgil,
yaşlıgı gide, qalmaya, bilgil!
61 Yel dağı yel gibi anı sora,
deñiz ol tamlayı kaçan süre.
62 Nese, kim qalmadı, kimi soralar?
yok neseyi, ayıt, nète göreler?
63 Şimdi, kim sen diri sen, anda var;
ne, kim ister iseñ sen, anda var.
64 Gendüzüñ bil, ki Teñriyi bula sen,
ölmeğe sen, ebed diri qala sen.
65 Teñriden sen tolu, ırak bakma,
sinden ayru degül, kapu kaçma!
66 Tan zicān zinda ast u cân azvay,
iste cânıñ içinde vuşlat-ı Hay.

55. bini: M 2137 beni. dutğul: M 2131, M 2139 tutğul. māluñ ... utğul: R, N 480 gendüzüñ sen unut, bini bulğul. gendüzüñ: N 480 gendüzin. unut: R unut. bini: N 480 beni. malıñ: M 2141 maluy (?). utğul: M 2131, M 2139 ütğil. 56. sinüñ ben: O senüñdin. yèrüne: M 2141 yèrüne. 57. kankı: M 2137, M 2141, N 480 kankı. deñiz: R deñizden. 58. gendü deñizin: M 2137 gendüde deñiz. deñizin: IO deñiz. 60. bilgil: O, IO, İ, R, M 2137, M 2138, M 2140, N 480 bilğil. gide: N 480 barça. 61. yel: M 2137 dir(?). dağı: M 2140 dağı. tamlayı: O, IO, İ, R, M 2141 tamlā. 62. nese: M 2131, M 2139, M 2140 nesne. 63. şimdi: N 480 şehri. diri sen: O, IO, İ, R, M 2138, M 2140 dirisin, N 480 durursın. ister iseñ: N 480 ister, diler iseñ. 64. gendüzüñ: M 2138 gendüzüñ. bula sen: IO, M 2140, N 480 bilesin. 65. Teñridensin: M 2131, M 2139 Teñri der sen. sinden: M 2140 senden. kapu kaçma: N 480 memān 'amā. 66. iste ... Hay: krş. 68 İ, R.

- 67 Cānuñ içinde iste anı sen,
kim bula sen, işit bunı binden!
- 68 Cānuñ andan diri-durur, gey gör,
gevdeden geç, anı cānuñdan sor!
- 69 Bakırñ altun éde ol kimyā,
dağı yüz biñ bunuñ gibi adaya.
- 70 Dükeli yazuğñ müzd éde,
nūr ola sen karañuluk gide.
- 71 (IO, İ, R, M 2138, M 2140, M 2141,
N 480 de fasça beyit)
- 72 (IO, İ, R, M 2131, M 2137, M 2138, M 2140, N 480
de farsça beyit)
- 73 Müzdden yigrek eyleye yazuğñ,
bağşadat bīcīhād 'ilm-i ladun.
- 74 (Farsça beyit)
- 75 (M 2131, M 2137, M 2138, M 2141 de
farsça beyit)
- 76 Çelebūñ kudreti 'azīm, çokdur,
iki 'ālem kişinde bir okdur.
- 77 Dile sığmaz anuñ sözi é dedem,
dek turam, az ile kanā'at édem.
- 78 Türk dilin bilürmiseydüm ben,
söz ile bellü göstereydüm ben,
- 79 bildüreydüm halāyıkā söz ile,
görelərđ yaratğamı göz ile.

67. O, İ, R, M 2139, M 2141 de 68 de. IO, M 2138, N 480 de yok. cānuñ: M 2139 cām. binden: M 2140 benden. 68. O, İ, R, M 2139, M 2141 de 67 de. IO, M 2138, N 480 de yok. cānuñ: M 2131 canuñı, M 2139 cām. gevdeden ... sor: İ, R iste cānuñ içinde vuslat-ı Hay, krş. 66. gevdeden: O gevreden (?), M 2138 gövdeden. 69. IO, M 2138, N 480 de yok. dağı: M 2131, M 2139 dağı. adaya: M 2137 addaya. 70. IO, N 480 de yok. ola sen: M 2140 olasm. karañuluk: M 2137 karañulık. 73. O, İ, R, M 2131, M 2137, M 2139 da yok. müzd- den: M 2140 müzden. 76. okdur: O akdur. 77. M 2141 de mısralar yer değıştirmiş- tir. sözi: N 480 sırl. é: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2141 a. é dedem: N 480 ödem (?). turam: M 2149 duram. dek turam: N 480 düketem, O, İ, R dökerem. 78. bellü: N 480 benlü. 79. yaratğamı: O, İ, R, N 480 yaratkanı, M 74 yaradanı.

- 80 Tatça aydam ne, kim dilersiz siz,
bula siz kimseyi, ki bulduk biz.

II

Rebaba name

Vezni: Remel: - 0 - - | - 0 - - | - 0 - -

- 1 Mevlānādur evliyā kutbı bilūñ!
Ne, kim ol buyurdısa, anı kılūñ!
- 2 Teñriden rahmetdür anuñ sözleri,
körler okırsa, açıla gözleri.
- 3 Kanķı kişi, kim bu sözden yol vara,
Teñri anuñ müzdini baña vère.
- 4 Yok idi mālum, tavarum, kim vèrem,
dōstlğm māl ile bellü gösterem.
- 5 Māl, kim Teñri baña vèrdi, budur,
Kim bu mālı isteye, ol usludur.
- 6 Uslu kişinūñ mālı sözler olur,
mālını vèrür, bu sözleri alır.
- 7 Māl toprakdur, bu sözler cān durur,
uslular andan kaçır, bunda durur.
- 8 Söz kalur bāķi, tavar fānı olur,
diriği dut, koğıl anı, kim ölür.

80. siz: O sez. bulduk: O, İ, R, M 74, N 480 bulduk.

II. 1. kim: Ü 1375 ki. ol: Pet. o. buyurdısa: V buyurdırsa. 3. kanķı: P kanķı. müzdini: M 2137 derdeni (?). 4. yok: M 2131 yoğ. tavarum: M 2142 davarum. dōstlğm: VÇ dōstlğm. 5. ol: Pet. gey, M 2135 ki. 6. bu: P de yok. 7. durur (2. misra): Pet., M 2131 turur. 8. dut: Pet., VÇ, M 2131, M 2137 tut.

- 9 Teñriyi dut, kim kıala sen sen ebed,
gün u geçe Teñriden iste meded.
- 10 Yalvarup, zārī kılup değil aña:
"Raħmet etgil gendü lutfuñdan baña.
- 11 Gözümi aç, kim sini bellü görem,
tamla gibi deñize girem, duram.
- 12 Nete kim tamla deñize karılır,
iki kıalmaz, tamla, deñiz bir olur,
- 13 ben daķı tamla gibi deñiz olam,
ölmeyem, deñiz gibi diri kıalam."
- 14 Uslular hayrān kıalur bu sözlere,
kim: "Ėalāyık Ėāħķı nete göre?"
- 15 Ben bulara ayduram, kim: "Ol yüzi,
kimse görmez, gerü görür gendüzi;
- 16 Teñri gendü nürını aña vërür,
ol nür ile Teñriyi bellü görür.
- 17 Nür eger ola gözinde, nür göre,
güneşüñ nürı aña gele, dura.
- 18 Nür birdür, iki görme sen anı,
cān olursa kışıde, göre cānı.
- 19 Us gerek, kim usları göre bile,
delünüñ, ki ussı yok, nete göre?
- 20 Her nese, kim sinde andan yok durur,
ol nese gerçi cihānda çok durur.

9. dut: Pet., M 2131, M 2137 tut. kıala sen: V kıalasın. gün u geçe: P (ke-
narda) geçe, gündüz. 10. yalvarup: V yalvarıp. değil: V, M 74, M 2135, M 2143, M
2144, Ü 1375 değil. etgil: V, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375 etgil. 11. sini: VÇ
seni, M 2137 senni. tamla M 74, M 2131, M 2137, M 2144 damla. gibi: M 74, M
2131, M 2144 bigi. duram: Pet., M 74, M 2131, M 2143, Ü 1375 turam. 12. karılır:
P. karılır, M 2135 kıarılır. bir: M 2137 pür. 13. daķı: P, M 2131, M 2137 daķı,
gibi (1. mısra): M 2142 bigi. diri: V dizi. 16. bellü: V bilü. 17. V, P, VÇ, M 2142,
M 2143 te yok. gözinde: M 2131, Ü 1375 gözüñde. dura: P, M 74, M 2131 tura. 18.
V, P, VÇ, M 2142, M 2143 te yok. 19. V, P, VÇ, M 2142, M 2143 te yok. Pet. da 20.
usları: M 2131, Ü 1375 uslu. 20. V, P, VÇ, M 2142, M 2143 te yok. Pet. da 19.
sinde: Pet. sinden, M 2131 sende.

- 21 Bil bunu, kim ussuñ anı bilmeye,
eyle kim cānsuz kışı cān görmeye.
- 22 Ėarf içinde bu kıadar ma'nı sıgar,
bu söz ile uslu yokuarı aĖar.
- 23 Fehm eder, kim Teñri görđi Teñriyi,
Teñri nürıdur, ki sordı Teñriyi.
- 24 Mevlāna gibi cihānda olmadı,
anķılaym kimse Ėaķdan tolmadı.
- 25 Ol güneşdür evliyālar yulduzı,
dükeline ol degürür uruzı.
- 26 Teñriden her bir kışı baķşıķ bulur,
ķaķlarıñ baķşıķı ayruķsı olur.
- 27 Baķşıķı, kim vërđi Ėaķ Mevlānāya,
anı ne yokuşula vërđi, ne baya.
- 28 Siz anı binüm gözümle görünüñ,
anuñ esrārını binden sorunuñ.
- 29 Ben dēyem sözlere, ki kimse dēmedi,
ben vërem ni'met, ki kimse yēmedi.
- 30 Ben vërem Ėil'at, ki kışı geymedi,
kimse binüm baķşıķıñı saymadı."
- 31 Sordılar binden Ėalāyık bu sırrı:
Ölüyi 'İsı nete kıldı diri?
- 32 Muştafā gökte nete yarı ayı,
neçe ayırdı yavuzlardan geyi?
- 33 Mūsı elinden nete oldu 'aşā
düşmeninüñ Ėürligine ejdehā?
- 34 Nete oldu Ėark Fir'avn-ı la'ın,
eyle kim işitdüñ ol itüñ çavm?

21. V, P, VÇ, M 2143 te yok. 23. sordı: M 2131 sevdi. 24. olmadı: Ü 1375
gelmedi. 25. ol: Pet. o. yulduzı: M. 2131 ıldızı (ı- şüpheli). 26. baķşıķ: M 2131
baķşıķ. Ėaķlarıñ: M 2137 Ėaķlarıñ. 27. yokuşula: Pet., M 2131, M 2137 yokuşula. 28.
binüm: M 2135, Ü 1375 benüm. binden: M 2131 benden. 30. kışı: M 2131 kimse. bi-
nüm: VÇ, Ü 1375 benüm. saymadı: V sanmadı. 31. binden: M 2131 benden. sırrı: P
sözi. 33. elinden: V elinden, Pet. elinde. 34. işitdüñ ol itüñ çavm: Pet. ol itüñ işit-
düñ Ėalın. ol: M 2137 de yok.

- 35 Kan olurdu arı su kâfirlere,
cânları olur idi andan kara.
- 36 Teñriden her gün bunun gibi belâ
dürlü dürlü gelür idi anlara.
- 37 Od Halîl için nête oldu gülef?
Oda düşecek odı buldı gülef.
- 38 Bir üvezle Nemrûdî qahr eyledi,
aña dünyâ ni'metin zehr eyledi.
- 39 Kayır un olur idi İbrâhîme,
mu'cize bunun gibi biñ dâ'imâ!
- 40 Şâlih için toğdı tağdan bir deve,
ümmeti iltürdi sūd andan eve.
- 41 Hūd için yel kırdı ol münkirleri,
tağa, taşa urdı ol kâfirleri.
- 42 Anları, kim Hūd dilerdi, kırmadı,
anlarıñ arasına yel girmedi.
- 43 Nūh için tūfân kamu kâfirleri
boğdı, sudan komadı kimse diri.
- 44 Kaynadı sular, cihân oldu deñiz,
ne ata kodı su, ne oğul, ne kız.
- 45 Su tenürdan kaynadı biñar gibi,
buyruğın dutdı Nūhuñ kullar gibi.
- 46 Gendüziçün bir gemi Nūh eyledi.
ümmetini sudan anda bekledi.
- 47 Nūh Âdem gibi ikinci atamız,
Âdem anı bilürüz biz kamumuz.
- 48 Bu öğütdür: Hâk hâşına sıgmuñ,
gemidür anuñ öğüdi, tîz binüñ.

35. arı: M. 2131 arı. kara: M 2137 karah (?). 38. üvezle: Pet. üveyzle, M 2137 üvezle. 39. kayır: P kâbir (?). un: M 2135 ol. 40. toğdı: VÇ, M 2142, M 2143 doğdı. tağdan: M 2131 dağdan. sūd: Pet., M 2137 su. eve: Pet., M 2137 yaña. 41. tağa: M 2142 dağa. urdı: Ü 1375 vurdı. 43. sudan: V, P, M 74, M 2135, M 2144 suda. kimse: Pet. hergiz. 45. tenürden: Pet., M 2137 deñizden, VÇ teñizden. gibi (her iki mısradâ): V, P, M 74, M 2135, M 2144 bigi. dutdı: Pet., M 2131, M 2137 tutdı. 46. gendüziçün: M 2131, M 2137 gendüsiçün. anda: Pet., M 2137 andan. 47. bilürüz: M 2131 bilüriz. 48. öğüdi: V, P, VÇ, M 2135, M 2142, M 2144 öğüti.

- 49 Biñ bunun gibi kerâmet hâşlara
vêrdi Teñri, girü anı ol bile.
- 50 Teñri êtdi ne, kim anlar êtdiler,
Teñri hâzırdur, ger anlar gitdiler.
- 51 Teñriden gör ne, kim anlardan gelür,
Teñriden bil ne, kim anlardan kalur.
- 52 Sen veliden ayru görme Teñriyi,
andan iste, hâk sorma Teñriyi.
- 53 Binden işit, Teñri hâşın iste, bul,
etegin dut, cāndan olğıl aña kul.
- 54 Teñri hâşı Hâk sıridur dünyâda,
sır dilerseñ, anı dutğıl ê dede!
- 55 Ben nête aydam eren sırrın size,
ol kulağ kanı, ki bu sırlar sığa.
- 56 Sır dile sığmaz, kulaqlar ne olur,
bu ikiden kim çıkarsa, ol bulur.
- 57 Ol neseyi, kim kimesne bulmadı,
ol, kim anı buldı, cām ölmedi.
- 58 Ussuñı koğıl, delü ol bu yola,
bu yola bir cān vèren yüz cān ala.
- 59 Teñridendür cān, gerü vèrgil aña,
kim 'ivaz vère öküş cānlar saña.
- 60 Ol yere ek cānı, kim bir yüz ola,
ekmeyen anda hâli yavuz ola.
- 61 Uyğuda gör cānuñı, kanda gider,
sinsüz anda cān nêçe işler êder.

51. gelür: Ü 1375 geler. 52. ayru: Pet. ayrı. 53. binden: VÇ benden. hâşın: M 2137 hâşı, V hâşır. dut: Pet., M 2131, M 2144 tut. 55. eren: Pet. erin. sırlar: Pet., M 2142, sözler. 56. sır: VÇ siz. ne olur: Ü 1375 nevolur. bu ikiden: Pet., M 2131, M 2135, M 2137, M 2144 gendüzinden. 57. cānı: M 2142, M 2143 hergiz. 58. yüz: M 74, M 2131, M 2135, M 2143, biñ. 59. vèrgil: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, Ü 1375 vèrgil. öküş: M 2137 ökiş (vère'deki -e ökiş'teki eliften sonra yazılmış). 61. isinsüz: VÇ, sensüz, M2142 sinsüz (-s- unutulmuş).

- 62 Sen yatıcağ gevdeden cânı uçar
kuş gibi, kanda dilerse, yer, içer.
- 63 Gendüzinden yüz şüret, bir cân olur,
şehr olur, bazar olur, dükkân olur.
- 64 Gendüden hem yer olur, hem gök olur.
cân oyanuğdur, eger gevde yatur.
- 65 Böyle bilgil, sen ölçek cânı, cânı,
cân vürürken gey sakın imânı.
- 66 Kim bile, ilte am cân Teñriye,
uçmak içre hürilerle yoriya.
- 67 Bahtlı ol cân, ki cânı 'ışk'dur,
kulluğı bu yolda şafi şıd'dur.
- 68 'İşksüz cânı ölü bilmek gerek,
ol, ki 'aşık'dur, anı bulmak gerek.
- 69 Kim cânı 'ışk ile diri ede,
hem nürından bu karañulık gide,
- 70 gendüzi gibi sini hâş eyleye,
rahmetinden yazuğun bağışlaya.
- 71 Bu cihānda ol eri gey istegil,
anı dutğil, ayruğın elden koğil.
- 72 Anı dutanlar cihān issi olur,
bil, ki anlardan cihān diri kalur.
- 73 Bu cihān gevde gibi, anlar cânı,
gevdeye bakma, içi gör, cân kanı ?

62. yatıcağ: VÇ, Pet., M 2143 yatıcek, Pet. yatınça. gevdeden: M 2131, M 2143 gövdeden. gibi: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143 bigi. dilerse: V, P olursa. 64. gevde: Pet. gögde. yatur: VÇ yatar, M 2131 uyur. 65. bilgil: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, Ü 1375 bilgil. 66. içre: V içerye. 67. kulluğı: V, P kullığı, M 2142 kulluğı, Pet., VÇ kulluğı. 68. bilmek: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, Ü 1375 bilmek. bulmak: Pet., M 2137 bilmek. 69. nürından bu karañulık: Pet. karañulık nürından. 70. gendüzi: Pet., M 74, M 2131, M 2137, M 2144 gendüsi. gibi: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143 bigi. yazuğun: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143 yazuğun. 71. istegil: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2144, Ü 1375 istegil. dutğil: Pet., M 74, M 2131, M 2144 dutğil. ayruğın: M 2131, M 2144, Ü 1375 ayruğın, P gayrusın. 72. dutanlar: Pet. M 2131, M 2144 tutanlar. bil, ki: P belki. 73. gevde: M 2131 gövde. gibi: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2142 M 2143 bigi. gevdeye: M 2131, M 2142, M 2143 gövdeye.

- 74 Gevde görünür, cânı göz görmedi,
cân nêteligini uslu sormadı.
- 75 Cân görünmez, kim yüzün gözler göre,
gevde degül, kim gele karşı dura.
- 76 'İlm ile gör cân yüzün, ko bu gözi,
eyle kim ussuñ görür her bir sözi.
- 77 Her nesenün gözleri ayruksıdur,
sinde yüz göz var, dükelini görür.
- 78 Sözlerün gözi bayık kulak olur,
gey sözi, yavuz sözi kulak bilür.
- 79 Tatmağın gözi ağızdur gevdede,
datluğı açıdan ol gey fark ede.
- 80 Her neseneye anuñ göziyle bak,
kim göre sen, düşmeye sen sen ırak.
- 81 Cân yüzine cân ile bakmak gerek,
cân dilerseñ, gevdeden çıkmak gerek.
- 82 Nür dilerseñ, var nür olğil nür için,
hür dilerseñ, var hür olğil hür için.
- 83 At ile, bilgil, deve cüft olmadı,
eyle kim yavuz eden gey bulmadı.
- 84 Her nese lāyık gerek, kim cüft ola,
kanı ol uslu, ki bu sözden tola.
- 85 Her kim ister Teñriyi, ol usludur,
halk arasında güneşden bellüdü.
- 86 Görklü yüzi kimseye hiç beñzemez,
Teñri katında biñi bire samaz.

74. niteligini: V, VÇ, P, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, Ü 1375 niteligini. 75. görünmez: V, P, M 2135, M 2137, M 2143 görünmes. gözler: Pet. gözlü. dura: Pet., M 2131, M 2144 tura. 76. ko: Ü 1375 kö. görür: Ü 1375 bilür. 77. P de yok. sinde: M 2131 sende. 78. Ü 1375 te yok. 79. tatmağın: M 2135 tadmağın. gevdede: VÇ, M 2142, M 2143 gövdede. 80. düşmeye sen: V, Ü 1375 düşmeyesin. 81. gevdeden: M 2131 gövdeden. 83. bilgil: M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375 bilgil, V, P, VÇ bilgm. bilgil, deve: M 2131 deveye bak. yavuz eden gey: M 2131 cânı, V de yok. tola: M 2142 tolan. 86. samaz: V, Ü 1375 saymaz.

- 87 Teñriyi gören kişi gözler açar,
karañu cânlar üzere nûr saçar.
- 88 Ay bigi 'âlemde aydınlık vèrür,
yüzi nûrından karañulık varur.
- 89 Diri eyler ölüyi 'İsî bigi,
yol açar deñizde ol Mûsî bigi.
- 90 Biñ bunun gibi éder bir demde ol,
degme bir yoksula vèrür mâlı bol.
- 91 Ne ki peygamberlerüñ var, ol bilür,
kim anı dutdı, kâmusını bulur.
- 92 Nûrı birdür mümlaruñ, ger yüz ise,
iki göre her, kim ol ussuz ise.
- 93 Susaduñsa, bardağa bakma, su iç,
şüretâ nefsüñ bakır başını biç.
- 94 Gevdeden geç, katı dut bunda cânı,
kim bula sen cânuñ içinde anı.
- 95 Cānuñ içindedür ol, gey istegil,
anı dutgıl berk, ayruğın kōgıl,
- 96 kim göre sen cânuñ içre Teñriyi,
göstere sen kâmusına Teñriyi.
- 97 Türkçe bilseydüm, adaydum ben size
sırları, kim Teñriden degdi bize.
- 98 Bildüreydüm söz ile bildüğümü,
bulduraydum ben size bulduğümü.

87. karañu: M 2131 karañluk. karañu cânlar: M 2142, M 2143 ol karañu cân. üzere: M 2131 üzere. 88. bigi: M 2131 gibi. 89. bigi (1. mısra): M 2131 gibi. bigi (2. mısra) M 2131, Ü 1374 gibi. 90. gibi: Pet., M 2142 bigi. yoksula: Pet., M 2131, M 2137 yoksula. 91. peygamberlerüñ var: Pet., VÇ peygamber gerekdür (her halde peygamberlerüñdür). var: M 2135 te yok. dutdı: Pet., M 2131 tutdı. 93. susaduñsa: Pet., M 213. susuz iseñ, M 2131 susaduñsa. bardağa: Pet., M 2131 bardağa. şüretâ: M 2131 şürete. gevdeden: M 2142 gövdeden. dut: Pet., M 2131 tut. 95. istegil: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375, istegil, M 2142 istegil (şüpheli). dutgıl: Pet., M 2131, M 2137 tutgıl. berk, ayruğın: Ü 1375 ayruğın elden. göre sen: V, M 2142 göresin. göstere sen: M 2142 gösteresin. ben: Pet., M 74, M 2137, M 2144 te yok. sırları: M 2131 sözleri. 98. bildüğümü: V, P, VÇ, Pet., M 74, M 2135, M 2144, M 2144, Ü 1375 bildüğümü, M 2142 bildüğümü (karışık). bulduraydum: Pet., M 3137 bildüğümü.

- 99 Dilerem, kim göreler kamu anı,
cümle yoksullar ola binden gani.
- 100 Bildürem dükeline bildüğümü,
bulalar ulu, giçi bulduğümü.
- 101 Yalvarurvan Teñriye ben dün u gün,
kim: "Dükelin yarlığa binüm için."
- 102 Ata gibi dükeline severem,
kamuya Teñriden eylik dilerem.
- 103 Siz dağı bini sevüñ, eyle ki ben
sizi severem, nête kim cânı ten.
- 104 Ben sizüñçün gey dilervem, siz baña
gey dilemez siz, kaçır siz dört yaña.
- 105 Gözüñüzi Teñri açarsa, bini
göre siz, eyle ki görür siz günü.
- 106 Bini katı duta siz bu dünyâda,
ol, ki binden ayrıla, kanda gide.
- 107 Yol budur, ol cân, ki bu yoldan çıka,
degmeze gâvur gibi ol cân Haka.
- 108 Teñriyi peygamberinden istegil,
zinhâr anı Haktan ayru sanmağıl.
- 109 Ol, ki buldı Teñriyi, gey dut anı,
anı bulçağ, deme: "Teñri kani?"
- 110 Teñri andan ayru degül, aç gözüñ!
Ol vèrür saña hemîşe-uruzuñ.
- 111 Kim, ki biri iki görür, şaşıdur,
sözini işitmegil, kulmâşidür.

99. yoksullar: M 2131, M 2137 yoksullar, Pet. yoksul. 100. bildüğümü: V, Peş., VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375 bildüğümü. bularak: M 2131 bulduğumuz. 101. yalvarurvan: Pet., M 2131, M 2137 yalvarurvam, M 2143 yalvarunu. gün: VÇ. de yok. 102. severem: M 2131 severven. eylik: VÇ, Ü 1375 eylik. dilerem: M 2131, M 2137 dilerven. 103. dağı: M 2131, M 2137 dağı. kim: Pet., VÇ, M 2137 ki. cânı ten: Pet. cân u ten. 104. M 2131 de yok. dilervem: Pet., M 2131 dilerven. 105. M 2131 de yok. gözüñüzi: VÇ göziñüzi. ki: Pet. de yok. 106. duta siz: Pet., M 2131 tuta siz. binden: M 2131, benden. gide: P de yok. 107. gâvur: M 2131, M 2142 kâfir. ol cân: Pet. cânı: P de yok. 108. istegil: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375 istegil. ayru: Pet. ayrı. 109. dut: Pet., M 2131 tut. 110. ayru: Pet. ayrı. 111. kim... görür: Pet., M 2137, kim biri iki görürse. görür: Ü 1375 göre. iki: VÇ ike. işitmegil: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375 işitmağıl, M 2142 işitmağıl (karışık).

- 112 É karındaş bu sözi eyle ki var,
ol bile, kim Teñriyi cāndan sever.
- 113 Gök u yer anuñ katında bir ola,
Teñriden içi, taşı bir sır ola.
- 114 Yüz olursa harfler, bir söz olur,
sözler ile 'ākıbet bir göz olur.
- 115 Ne, ki varsa, ölür, ol bir cān kalur,
ol cihānda kul ile sultān kalur.
- 116 Kul u sultān bir durur, iki degül!
Ol serā içre bir olur beg u kul.
- 117 Teñri nūrından toludur cānları,
iki görme, gözlü iseñ, anları.
- 118 Şüret içre anlar iki görünür,
ma'nıye bak, kim göre sen bir durur.
- 119 Evlere bağan nūrı iki görür,
eve bakma, nūra bak, kim bir durur.
- 120 Uşlu evler içre nūrı bir bile,
kanda, kim göre Hākı, anda kala.
- 121 Dutmadı söziyle, kim gērü kaya berkişüpdür, eyle kim tağda kaya.
- 122 Halk aña dērlerse, bu yol Hāk degül,
bu yolu ço, Hāk yolın gey iste, bul.
- 123 Kulakına koymaya bu sözleri,
Hāk nūrın çün bellü gördi gözleri.
- 124 Sözlerin göz, sözlerin söz sanmağıl,
dükeli yañlış durur, inanmağıl.

113. bir: VÇ, M 2131, M 2144 pür. ola (2. mısra): P de yok. 114 harfler: Pet. harfleri. 115. ki: Pet., M 2137 de yok. kul ile: M 2131 kulla bir. 116. serā: M 2131, Ü 1375 sarāy. 118. göre sen: VÇ, M 2142 göresin. 119. M 2131 de yok. 120. Hākı: V, P, VÇ çok. 121. dutmadı: Pet., M 2131 tutmadı. berkişüpdür: M 2131 berkimışdür. 122. aña: M 2131 eger. 123. kulakına: Pet., M 2131, M 2137, Ü 1375 ku-lağına. nūrın: M 2131 yüzün. çün: P., Pet. de yok. 124. sözlerin (her ikisi): M 2131, M 2137, sözlerüñ. sözlerin (ikincisi): Pet. sırlaruñ. söz: V sür (?). sanmağıl: M 2142 saynmağıl, M 2137 sağmağıl, V satmağıl.

- 125 Söz anuñdur, kim açukdur gözleri,
ol ne dērse, Teñridendür sözleri.
- 126 Ol kişi, kim eyle oldu, azdur,
ne, kim ol ayda, kamusı rāzdur.
- 127 Teñri rāzın andan işit é eçi,
gey uludur, görmegil anı kiçi.
- 128 Teñri dēdi: "Sayru oldum" Mūsıye,
"gendü dōstın kişi böyle isteye?"
- 129 Ulu, giçi geldi bini görmeğe,
nētedür, kim gelmedüñ sen sormağa?"
- 130 Mūsı dēdi: "Hāşā sinden sayruluk!
Sen hālık sen, saña kandan sayruluk?"
- 131 Yine dēdi: "Sayru oldum, gelmedüñ,
dēdügüm sözi hisāba almaduñ."
- 132 Mūsı dēdi: "Bu sırtı añlamazam,
mağşūduñ nedür bu sözden, bilmezem."
- 133 Teñri dēdi: "Sayru oldu bir velim.
dünyā içre sayruluk darddı delim."
- 134 Bir gün anı nişe varup görmedüñ?
"Nēte sen?" dēyüp hālinden sormaduñ?
- 135 Ben anuñ sayruluğından sayruvam,
sanma, kim ben ol veliden ayruvam,
- 136 Kim anı göre, bini görmişdür ol,
kim anı sora, bini sormışdur ol.
- 137 Bini anda, anı binde görünüñ,
bini andan, anı binden soruñuz.

127. görmegil: Ü 1375 görmeğil. 128. dōstın: Pet., M 2137 dōstın. 129. bini: M 2137 beni. görmeğe: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375 görmağa. sormağa: Pet., M 2137 sormeğe. 130. hālık sen: VÇ hālıksm. kandan: VÇ kanda. 131. dēdügüm: Pet., M 2137 dēdigim veya dēdi, kim, M 2131 dēdi. 132. sırtı: M 2131 sözi. sözden: V, P sırdan. 133. darddı: M 2131 tartdı. 134. nişe: V, P, nēte. nēte sen: M 2135 nētesin. hālinden: M 74 hālinden. sayruvam: Pet., M 2131 sayruyam. sanma, kim ben: Ü 1375 sanmağıl, kim. veliden: Pet. velimden. ayruvam: Pet. ayruyam. 137. anda: VÇ, M 2131 andan. binde: M 2131 binden, M 2144 bunda.

- 138 Gevededür ol, ben cânı, bilün bunı,
gök bigidür gögsi anuñ, ben günü.
- 139 İkimüz birüz, iki görmeñ bizi,
dutuñ anı, yarlıgaya ol sizi.
- 140 Kim anı binden seçerse, ol bayık
düşmenümdür, evini başına yık.
- 141 Ben anuñ içün yaratdum 'âlemi,
ol velim içün getürdüm Âdemi,
- 142 kim doğa andan sağışsuz kişiler,
cüft olalar erkek ile dişiler.
- 143 Hem bulardan doğalar hâş kullarum,
kim bular kanatlarumdur, kıllarum.
- 144 Bini ol hâşlar bile, kim ben nevem.
anları sevenleri ben gey sevem.
- 145 Hâş erüm binüm sırumdur, bilünüz,
ne, kim ol aydursa, anı kıluñuz,
- 146 kim sevem kamuñuzu anuñ içün,
kamuñuz açuñ gözi anuñ içün.
- 147 Aña baķuñ, baķmañuz ayruķ yüze,
kim nürmdan nür gire gözünüze.
- 148 Raķmetüm oldur cihānda, gey bilün,
etegin dutuñ, bini andan buluñ,
- 149 kim sizi uçmaķa ol hâş givüre,
nefsünüz, kim yol urur, boynım ura.
- 150 Kamuñuzu ol tamudan geçüre,
uçmaķ içre şerbetinden içüre.

138. gök: Pet. gün, V, P. gül (?). bigidür: Pet., M 2131 gibidür. 139. dutuñ: Pet., M 2131 tutuñ. 142. getürdüm: M 2131 gezdüm. Âdemi: Pet., VÇ de yok. 142. doğa: Pet., M 2131, Ü 1375 toĝa. sağışsuz: M 2131, M 2137 sakışsuz (?). 143. bulardan: Pet., M 2137 bu erden. doğalar: Pet., M 2131, M 2137, M 2142, Ü 1375 toĝalar. 145. hâş erüm: V, P, VÇ hâşlarum. 147. nürmdan: M 2137 nürmda, M 2131 yüzinden. 148. dutuñ: Pet., M 2131, M 2135, M 2137 tutuñ. 149. givüre: Ü 1375 girüre, Pet., VÇ götüre. nefsunüz: Pet., M 74, M 2137, M 2144 nefsinü veya nefsinün, M 2135 nefsinü gözi.

- 151 Hürilerle anda içe siz süçi,
görmeye siz kimseden anda küçi.
- 152 Ol süçüden, kim tahür oldu adı,
Teñri Qur'anda adın eyle dedü.
- 153 Uçmaķ içre 'adl olur, güç yok durur,
ne kim anda siz diler siz, çok durur,
- 154 Yemek, içmek anda dā'imdür, bilün,
cehd edün, kim uçmaķı bunda buluñ.
- 155 Ger vère siz bu cihānı, uçmaķı
ala siz bunda, göre siz hem Haķı.
- 156 Gördiler bunda erenler ne, ki var,
naķdi bu gün, yarına baķmadılar.
- 157 Sen daķı uçmaķı bunda istegil,
uçmaķ içün dünyayı elden koĝıl.
- 158 Bunda buldılar erenler, bil bunı,
dün içinde gördiler bellü günü.
- 159 Karañuda gördiler Haķ nürüm,
dın içinde buldılar hem hürini.
- 160 Küfr içinde dın u imān buldılar,
gendülerden öldiler, Haķ oldılar.
- 161 Tamla bigi ol deñize girdiler,
gendülerini deñize vèrdiler.
- 162 Tamla dème anlara, deñiz dègil,
anları dutĝıl, kalanımı koĝıl.

151. kimseden: V, P kimsede. 152. ol: M 2131, M 2137, M 2142, M 2144 o. süçüden: Pet., M 2131, M 2137, M 2144 süçiden. adın: M 2137 adı. 154. ki: P, M 2135 de yok, P, VÇ, Ü 1375 gey. uçmaķı: M 2131, M 2137 uçmaĝı. uçmaķı bunda: Pet. bunda uçmaĝı. 155. uçmaķı: Pet., M 2131, M 2137 uçmaĝı. ala siz: M 2137 ister. göre siz: Pet., M 2137 bula siz. hem: V, P de yok. 156. naķdi: M 2131: naķd. naķdi bu gün: Pet. naķdiken. 157. daķı: M 2131, M 2137 daķı. uçmaķı: Pet., M 2131, M 2137 uçmaĝı. istegil: V, P, VÇ, M 74, M 2138, M 2143, M 2144, Ü 1375 istegil, M 2142 isteĝgil (karışık). uçmaķ: Pet., M 2131, M 2137 uçmaĝı. 159. M 2131 de yok. 160. öldiler: P öldi bir (?). 161. bigi: Pet., M 2131, M 2137, Ü 1375 gibi. 162. dègil: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375 dègil. M 2142 dèĝgil (karışık). dutĝıl: Pet., M 2131, M 2137 tutĝıl.

III

Vezni: Recez: - 0 0 - | - 0 0 - | - 0 0 - | - 0 0 -

- 1 Bakma baña, bakma baña bu göz ile, bu göz ile;
cân gözini ger aç sen, sen nola sen, sen nola?
- 2 Ger bini sen gey göre sen, gendüzünü bay göre sen;
ne nese, kim ister iseñ, saña gele, saña gele!
- 3 Teñriyi bilgil, dek tur, Teñriyi görgil dek tur,
aytma bunı, kim: "Teñri kanda ola, kanda ola?"
- 4 Binden işit: Var anda, kim cânuña cân katıla;
ağla anı, kim andan bunda kala, bunda kala.
- 5 Ben, ki sözün söylervem, gün u geçe göynervem,
bu umuda, kim kişiler anı bula, anı bula,
- 6 Ben, ki ana 'aşıkvam, uslu iken delüvem,
delü gibi ırlarvam; taralalla, taralalla!
- 7 Ol, kim bunuñla sevinür, bunı diler, bunı görür;
anda varursa bundan, ol ne kıla, ol ne kıla?
- 8 Ger göremez siz anı, ger bulamaz siz cânı,
isteñ anı, kim sizi anda sala, anda sala.
- 9 Anda yakın Rahmāndur, bunda yakın şeytāndur,
şeytān elinden kaçuñ, ayduñ: "Lāhavlalā!"
- 10 Koñ savaşı siz bu gün, şeytān başını döğüñ,
süd bigi u hal bigi hoş karıluñ bir bir ile.
- 11 Türkçe eger bileydüm, bir sözi bin edeydüm.
tatça eger diler siz, gūyam asrār-i 'ulā.
- 12 Kim Velede severse, gey göz ile bakarsa,
Teñri anuñ başından sava belā, sava belā.

III. 1. nola sen, sen nola: yazmalarda nola sen, nola. 2. saña gele, saña gele: H 139 saña, saña gele. 3. görgil: M 2146 bilgil. dek tur (2.): M 76 tek tur. 4. binden H 139, M 76, A benden. işit: H 328, M 76, M 2146 işid. anda: M 76 onda. 5. H 328 de yok söylervem: M 2146 söylerem. göynervem: M 76, M 2146 göynerem. 6. H 139, M 76, M 2146 da yok. 7. ol, ki bunuñla: H 139, M 76, M 2146 dünyāda her, kim. anda: H 328 bundan. bundan: H 328 anda. 8. siz anı: H 328, M 2146, A sen kanı. bulamaz siz: H 328, M 2146, A bulamaz sen. isteñ: H 328, A iste. sizi: H 328, A sini. 10. bir bir ile: H 328 bile bir birle. 11. biñ: M 2146 biñe. 12. H 328, A da: Kim Veledden korkmazsa, gey göz ile bakmazsa — tiz göre siz, kim başına gele belā, gele belā.

IV

Vezni: Recez: - 0 0 - | - 0 0 - | - 0 0 - | - 0 0 -

11. Hāmuş azın guft Veled: "Aytma delim, aytma delim!
Kutah kun, kutah kun, dartma uzun, dartma uzun!"

Vezni: Recez: - 0 0 - | - 0 0 - | - 0 0 - | - 0 0 -

- 1 Gelün, görüñ bu düğünü, kutlu edüñ ay u günü;
Teñri yüzün bir görüñüz, koñuz anı, dutuñ bunı.
- 2 Öd bigi yandı göñlüm, görüñ, görüñ bu dütüni;
Usluya vèrgil sücümü, al başından ussını.
- 3 Olma semiz yemekten, sevmez Teñri yoğunu;
Ömr ikidür, bilgil, ço kısayı, dut uzunu.

VI

Vezni: Münserih: - 0 0 - | - 0 0 - | - 0 0 - | - 0 0 -

- 1 Teñriñ içün gel baña, kim aña sen Teñriyi;
vèr bu cihānı bu gün, kim ala sen Teñriyi.
- 2 Baş ne olur bu yola? Vèr tavaruñ sen yèle;
başsuz cân gözüñ aç, kim göre sen Teñriyi.
- 3 Uşsuñı koğıl bu gün, yaylada görgil düğün;
delü bigi oynagıl, kim bula sen Teñriyi.
- 4 Gendüzüne bakmağıl, gendüzünü sen koğıl;
gendüzünü yavu kıl, kim bula sen Teñriyi.
- 5 Göge ağa sen cânım, ger ola sen sen binüm;
aç elüñi, vèr mālūñ, kim duta sen Teñriyi.
- 6 Kıymetüñ artuğ ola, ay saña yastuğ ola;
seve sini gök u yèr, ger seve sen Teñriyi.

IV. 1. Hāmuş azın guft: H 328 bas tū Valad, bas tū.

V. 1. yüzün: A yüzi. 2. sücümü: M 76 sücüyü. 3. semiz: A semin (?). yemekten: yazmalarda yemağdan, M 2146 yatmağdan. bilgil: yazmalarda bilgil. kısayı: M 2146 kısadın. A kısayı. dut: M 2146 at.

VI. 1. Teñriñ: M 2146, A Teñri. sen (bildirici): yazmalarda -sin. 2. sen (bildirici): yazmalarda -sin. 3. yaylada: M 2146 böylede. sen (bildirici): H 139, M 2146 -sin. 4. yavu: M 2146 yave. sen (bildirici): H 139, M 2146, A -sin. 5. sen (bildirici): yazmalarda -sin. binüm: H 139, M 2146, A benüm. 6. sini: A seni.

- 7 Görmeye sen sen cânı, bilmeye sen cân kanı,
binden ırak é éçi ger sana sen Teñriyi.
- 8 Şeyh açar ise gözün, uçmak ola uruzun,
tamuda göyne özün, ger kıya sen Teñriyi.
- 9 Görmeye sen sen cânı, bilmeye sen cân kanı,
binden ırak é éçi ger sana sen Teñriyi.
- 10 Neçe Veled halk için, bir kaç 'aşı için
yıl on ikay ağlayup yalvara sen Teñriyi.

VII

Vezni: Recez: - - - - - | - - - - - | - - - - - | - - - - -

14. Şürat-i nakkâş bîn hıra magû: "Ol kanı?"

VIII

Vezni: Hezec: - - - - - | - - - - - | - - - - - | - - - - -

- 1 Hem sen göre sen bini, elden varavam bir gün,
yolda oturam cânsuz, kan ağlayavam bir gün.
- 2 Ger olmaya sen binüm, tenden çıka tiz cânım,
bu kayu bini duta, aîsuz ölevem bir gün.
- 3 Sücü içevem, sücü, delü olavam delü!
Nem var, vevem yele, sini dutavam bir gün.
- 4 Sini nişe severem; yüz cân bigi dilerem;
öla, ki kolay gele, sinün olavam bir gün.
- 5 Dururvam u ağlarvam, otururvam u mîlarvam;
eyle kımaya Teñri, hem ben gülevem bir gün.
- 6 Gözler sini görürse, 'âlem sini bilürse,
elüm degiçek sini ben gözleyevem bir gün.

7. Yalnız A da. 8. sen (bildirici): yazmalarda -sin. ırak: A ayruş. 9. sen (bildirici): yazmalarda -sm.

VIII. 1. sen (bildirici): yazmalarda -sin. varavam: A varavum, M 2146 varuram. oturam: A oturum. ağlayavam: A ağlayavum 2. binüm: H 139, M 76, A benüm, M 2146 nenüm (?). çıka tiz: M 2146 Hâk atar. kayu: H 139, M 76, M 2146 derd. bini: yazmalarda beni. ölevem: M 76, A ölevüm. 3. içevem: A içevüm, M 76, M 2146 içerem. olavam: A olavum. dutavam: A dutavum. 4. severem: A severüm. dilerem: metinlerde dilerüm. sinün: H 139, M 76 senün, M 2146 sayn (?). 5. otururvam: M 2146 otururum. mîlarvam: M 2146 mîlarum. gülevem: A gülevüm. 6. sini: H 139, M 76 seni. gözleyevem: A gözleyevüm.

- 7 Veled yüzünü gördi, geldi kapuya durdı,
aytdı, ki: "Gele ol, kim sini öpevem bir gün."

IX

Vezni: Hezec: - - - - - | - - - - - | - - - - - | - - - - -

- 2 Ê ay u güneş kuluñ, alduñ cânımı bu gün;
ger bir bağa sen baña, eksük ne ola sinden?
- 4 Ol ay yüzünü gördüm, gâvur gözüne sordum,
aytdum: "Ne çıkarur sen bir gezdê bini dinden?"
- 6 Sen bay sen u ben yoksul, sen beg sen u ben bir kıl;
Teñri için bir yalan değil, ki sinüñvem ben!"
- 8 Binden yukumu kaptuñ, varduñ yaluñuz yattuñ;
Aytgıl, ne belâdur bu, 'ışkuñ ne diler binden?
- 10 Ger sen dilemez sen, kim bini delü éde sen,
ol ay yüz ile gündüz damda nişe gezer sen?
- 12 Paşa sen é gözüm, aytgıl ne diler gönülün,
kindür, ki saña ayda: "Bu yahşı u ol yaman?"

7. kapuya: A kapuña. aytdı: H 139, M 76, M 2146 ini (?).

IX. 2. sen (bildirici): H 139, M 76, M 2146, A -sin. ne ola: H 139, H 328, M 76 nola. sinden: H 139, M 76, M 2146, A senden. 4. gözüne: H 328, M 2146 gözünü. sen (bildirici): H 139, M 76, A -sm. bini: H 139, M 76, A beni 6. sen (bildirici): M 76, A -sm, M 2146 -sñ. sen (bildirici): A -sin, M 2146 -sñ. Teñri: H 328 gönüm. değil: H 139, M 76, A değil, H 328 aytgıl. sinüñvem: M 2146 sinüñem. 8. binden: H 139, M 76 benden. kaptuñ: M 2146 kısduñ. yaluñuz: A yaluvuz, M 2146 bir deye. yattuñ: M 2146 gitdün. aytgıl: M 2146 eytgil. binden: H 139 benden. 10. sen (bildirici): M 76 -sin. sen (bildirici): M 76 -sin, M 2146 -sñ. damda: H 139, M 76, M 2146, A tamda. 12. sen (bildirici): M 76, M 2146, A -sin. gözüm: H 139, M 76, M 2146, A cânım. aytgıl: M 2146 eytgil. ayda: M 2146 eylede (?). ol: M 2146 o.

X

Vezni: Müctes: ˘ - ˘ - | ˘ ˘ - - | ˘ - ˘ - | ˘ ˘ -

- 11 Kime gerek, ki diri kıala, ölmeye cânı,
bu yola gelsün u görsün binümle ol yüzi!
- 12 Kime gerek, ki ola ol cihānda yüzi aķ,
bunı işitsün u dutsun kıatı bu gey sözi.

XI

Vezni: Hezec: ˘ - - - | ˘ - - - | ˘ - - - | ˘ - - -

- 10 Sini ben cāndan istervem, sini her laķza dilervem
dar ān dam kaz dilat cūyam, ne ma'nidür, ki kaçır sen?
- 11 Gözüm sen sen, cânım sen sen, bu 'ālemden binüm sen sen;
ķū pīřam bih ziķūbānī, bini ne kem dutar sen sen?

XII

Vezni: Hezec: ˘ - - - | ˘ - - - | ˘ - - - | ˘ - - -

- 1 Kıara kıaşlar, kıara gözler cânım aldı, cânım aldı;
Müslümānlar nedür bu, kim baña geldi, baña geldi?
- 2 Müslümānlar 'āřık oldum, sücū-iřdüm, delü oldum,
dükeli çağırūñ *götrü*: "Devā kıldı, devā kıldı!"
- 3 Sini gördüm, saña geldüm, elüm dutķıl oda düşdüm,
isim vėrdi, delü oldum, bini Teñri saña saldı.
- 1a Ne datludur sinūñ 'iřķūñ, ki binden göñlümi aldı,
aña bir cān fidā kıldum, iki bin cān baña geldi.
- 2a Anuñ, kim cânı nūrluydı, 'İsī gibi göge aķdı;
ķarañu cânlu yer üzre eşek gibi girü kıaldı.
- 3a Sini buldum, saña geldüm, gözüm açtum, yüzüñ gördüm;
isim vėrdi delü oldum, bini 'iřķūñ saña saldı.

X. 11. cânı: A hergiz.

XI. 10. ben cāndan: A cāndan ben. sini (2.): A seni. dilervem: A dilerven. 11. sen (bildirici): A (1.), H 139 (1. ve 2.) -sin. bini: H 139 beni.

XII. 1. H 139 da yok. 2. M 139 da yok. 3. H 139 da yok. sini: A seni. 1a. H 139 da 1. beyit. datludur: H 139 tatludur. 2a. H 139 da 2. beyit. 3a. H 139 da 3. beyit.

- 4 Sini gördüm geķer idüñ, cânüm yolın açır idüñ,
'āřıkıları seķer idüñ, kıalanın yuldurum ķaldı.
- 5 Ulu, ğiķi sini sever, sini ister, sözün söyler,
ġüneř gibi yüzüñ toġar, kıamu 'ālem nūruñ toldı.
- 6 Ĥalāyıkılar cânı seķüñ, bu dünyādan berü kaçuñ,
ġözi açuñ, ġözi açuñ, ġörüñ Teñri neler kıldı.
- 7 Veled geldi size aydur, ne ister siz, sizünledür;
kim usluyısa bini bildi, deñiz oldu, ġüher buldı.

XIII

Vezni: Recez: - - ˘ - | - - ˘ - | - - ˘ - | - - ˘ -

- 7 Sordı baña ol cān: "Gözüñ, göñlüñ ne diler, ne gerek?"
ayttum, ki: "Bir Teñri bilür, kim dilerem cāndan sini."
- 8 Geldi *delim* ġoř ġül bigi, oldum aña ben kıul bigi.
Geldi bini öpti *delim*; ayttı, ki: "Dut, kıuķıl bini!"

XIV

Vezni: Remel meřķül: ˘ ˘ - ˘ - | ˘ - - | ˘ ˘ - ˘ - | ˘ - -

1 — 13

. begümüz bizi unıtma!

XV

Vezni: Remel meřķül: ˘ ˘ - ˘ - | ˘ - - | ˘ ˘ - ˘ - | ˘ - -

1 — 15

. ķelebī bizi umıtma!

4. sini: A seni. cânım: H 328, A cānlar. 5. sini: A seni. 6. toġar: A toġı.
7. bini: A beni.

XIII. 7. gözüñ: yazmada ġöşüñ. sini: yazmada seni. 8. bini: yazmada beni.

XVI

Vezni: Remel meşkûl: ˘ ˘ - ˘ - | ˘ - - | ˘ ˘ - ˘ - | ˘ - -

- 1 Bu cihândan kim çıkarsa, bizi ol bile, ki nevüz;
yolumuza kim girerse, bile, kuş bigi uçavuz.
- 2 Bile elümüz dutavuz, bu ağır yolu kesevüz;
kişinüñ ki, gözi görmez, dutavuz, gözin açavuz.
- 3 Yê:i koyuban gidevüz, bu halâyıki koyavuz:
İşinün yolın dutavuz, yokuşu göge ağavuz.
- 4 Yolumuzu kim urursa, ileyümüze durursa,
duravuz çalış kılavuz, dartavuz kılıç uravuz.
- 5 Karañu süsi, ki durur, yolumuzda bizi urur,
duravuz nürün süsiyle karañu süsin sıyavuz.
- 6 Karañu süsin sıyavuz, sümüz ile hoş varavuz,
karañu ele girerken köylerin, şarın yıkavuz.
- 7 Oları, ki biz kıravuz, girü cânların vevrevüz.
ol eli, ki biz yıkavuz, girü anı biz yapavuz.
- 8 Kişinüñ, ki gözi görür, bize cân vevrürken aydur:
"Ne, ki bu yola vevrevüz, yüz anuñ bigi alavuz!"
- 9 Yori é Veled, ki bu gün sücü Teñriden içevüz;
çayır u çümen içinde ayumuz yüzün görevüz.

XVII

Vezni: Mütedarik: ˘ ˘ - | ˘ ˘ - | ˘ ˘ - | ˘ ˘ -

- 1 Gönli dilemez, ben ne édeven?
Cânı dartmaz; ben ne édeven?
- 2 Aytum: "İçgil sen bu sücüyü!"
Ayttı: "Gerekmez!" Ben ne édeven?
- 3 Aytum: "Bu gece sini kuçavan"
Ayttı: "Olmaz!" Ben ne édeven?

XVI. 1. yolumuza: H 328 yolumuzda, girerse: H 328, A girürse. 3. koyavuz: M 76 kayavuz (?). 4. urursa: H 328 vurursa. ileyümüze: H 328 karşumuz gelüp, dartavuz: H 328 dırtavuz (?). 6. M 76 da yok. ele: H 328 ilen. 6. köylerin: A köyin u. 8. bigi: H 328, M 76 gibi.

XVII. 1. dartmaz: A tartmaz. 2. içgil: A içgil.

- 4 Eyte, kim oldum ben anuñ içün,
hâlüm görmez; ben ne édeven?
- 5 Anı dilerüm, anı severüm;
ol bini sevmez; ben ne édeven?
- 6 Binden yég eger ola bunler,
paşadur bakmaz; ben ne édeven?
- 7 Aytum ben aña: "Mâlum sinüñdür!"
Katumda durmaz; ben ne édeven?
- 8 Anuñ elinden oda düşeydüm;
yine el kırmaz; ben ne édeven?
- 9 Veled evine vardı tapuya;
kapısı açılmaz; ben ne édeven?

XVIII

Vezni: Remel: - ˘ - - | - ˘ - - | - ˘ -

- 13 Ger diler sen sen, ki ben diri olam,
(rumca)

XIX

Vezni: Remel: - ˘ - - | - ˘ - - | - ˘ -

- 1 Karnum açdur, karnum açdur, karnum aç!
Rağmet étgil Teñri, baña kapu aç!
- 2 Uçmak aşından dilerven bir çanak,
nür hamirinden iki üç bazlamaç.
- 3 Rağmetün çokdur, deñizdür é Çelep;
rağmetün eksilmeye sen çok saç!
- 4 Ger yazukluyan, bağışla é Kerim!
Kuluña dutma katı, bu gez geç!
- 5 Sen buyurduñ kuluña: "Gel bir karış!"
kim gelem sinüñ içün ben bir kulaç.

XVIII. 1. sen (bildirici): H 139 -sin, sen: H 328 cân.

XIX. 1. étgil: yazmalarda: étgil. 2. H 328 Aş dilerven Teñri sinden ét ile, bir çanak tolu bile kaç bazlamaç. 4. yazukluyan: H 328 günehlüven. bağışla: H 328 bağışla. kuluña: H 328 kuluñı. 5. H 328 Sen kılınçan cân gözin (aslında: gösin) bir kol gel, kim sinüñçün ben gelem yüz biñ kulaç. gelem sinüñ içün: A sinüñ içün gelem. sinüñ: H 139, A sentüñ.

- 6 Kim sini bir bilmeye cânlar cânı,
oldı gāvur, boynına asıldı hāç.
- 7 Kim sini göre u ‘aşık olmaya,
ya eşekdür, yā ki taşdur, yā ağaç.
- 8 Sen güneş sen, gök tahtun é paşa!
Çayır u çümen nūruñdan oldı çaç.
- 9 Kaşlaruñ yadur, gözüñ oklar atar;
gönlüm ol oklar içün oldı amaç.
- 10 Ol ne kaçdur, ol ne gözdür, cân alır:
ol ne boydur, ol ne yüzdür, ol ne saç!
- 11 É Veled gözlü cihānda azdur;
gözsüze bakma, ırakdan kaç, kaç!

XX

Vezni: Remel: - 0 - - | - 0 - - | - 0 -

- 5 Bu kapudan sürme bini é Çelep;
dün u gün gönlüm, cânım sini diler.
- 6 Sen bini éttüñ delü ol göz ile;
delüye bir bak, ne aydur, ne éder.

XXI

Vezni: Hafif: - 0 - - | 0 - 0 - | 0 0 -

- 9 Ay ‘acab āyad inçunān rūzī,
kim baña ayda sen: "Senüñvem cân!"

6. sini: H 139, A seni. cânlar cânı: H 328 é cân kuluñ. asıldı: H 328 sen as.
7. sini: H 139 seni. yā eşekdür, yā ki: A anı cānsuz bil, yā. 8. sen (bildirici): H 139, A -sin. çayır u çümen: H 328 yér u çayırlar. çümen: H 139 çimen. 9. gönlüm ol: H 139, A gözlerüm.

XX. 5. dün u gün gönlüm, cânım: H 328 geçe, gündüz bu cânım. 6. delüye bir bak: H 328 delüyi bakıl.

XXI. 9. sen: yazmada -sin.

XXII

Vezni: Hezec: 0 - - - | 0 - - - | 0 - -

- 9 Zihī süçü, ki bir cür‘ası anuñ,
bay eyler yoğsulı, mīnüş mayrā!

XXIII

Vezni: Hezec: 0 - - - | 0 - - - | 0 - -

- 1 Sinüñ yüzüñ güneşdür, yoksa aydur,
Cānum aldı, gözüñ dağı ne aydur?
- 2 Binüm iki gözüm, bilgil, cânım sen;
bini cānsuz kıya sen sen, bu geydür!
- 3 Gözümden çıkma, kim bu yér sinüñdür;
binüm gözüm saña yağı sarāydur.
- 4 Ne okdur bu, ne ok, kim degdi sinden!
Binüm boyum süñüydü, şimdi yaydur.
- 5 Temāşāçün berü gel, kim göre sen,
nēte gözüm yağı ırmağ u çaydur.
- 6 Sinüñ boyun budagdan ağdı, geçti,
cihān emdi yüzüñden yaz u yaydur.
- 7 Bu gün ‘ışkuñ odından ısı aldı,ğ,
bize kayu degül, ger kar u kaydur.
- 8 Baña her geçe sinden yüz biñ assı,
binüm her gün işim sinden kolaydur.
- 9 Veled yoğsuldı sensüz bu cihānda;
sini buldı, bu gezden beg u baydur.

XXII. 9. H 328 Ne yoğsul, kim bu süçi aldı, işti, olur bay u velli...

XXIII. 1. sinüñ: H 139, A senüñ. cânım: M 76 cânım. 2. binüm: A benüm. bilgil: yazmalarda bilgil. sen (bildirici): H 139, M 76, A -sin. bini: H 139 beni. 3. yér: A ev. sinüñdür: M 76, A senüñdür. binüm: A benüm. 4. ne okdur: M 76 da yok. ok, kim: H 328 okdur. sinden: A senden. binüm: A benüm. 5. sen (bildirici): yazmalarda -sin. 6. sinüñ: H 139, M 76, A senüñ. budagdan: A budahdan. geçti: H 328 geçti. 7. aldı: A aldı. 8. sinden: H 139, M 76 senden. binüm: yazmalarda benüm. sinden: H 139, M 76 senden. 9. yoğsuldı: A yoğsuldı, sini: H 139, M 76 seni.

XXIV

Vezni: Hezec: 0 - - - - | 0 - - - - | 0 - - -

- 1 Duruñ, görüñ, bu gëce ne yatur siz?
Ulu devlet görindi; ne durur siz?
- 2 Anı, kim göñlünüz aydur, ki: "Kanı?"
güne; gibi anı bellü görür siz.
- 3 Siz andan hem toyar siz, hem açar siz;
siz andan hem yatur siz, hem durur siz.
- 4 Cihānı, kim görür siz, kamu oldur;
eger iki göre siz, siz kör siz.
- 5 Yeri, gögi, ne varsa, ol yarattı;
gözünüzi açuñ, kıanda varur siz?
- 6 Kişi gendü işinden bellü olur;
göremez siz anı taşsuz, demürsüz.
- 7 Elinde siz anuñ, görüñ ne eder;
bilüñ andan neçe dürlü olur siz.
- 8 Görüñ ussuñuzu gevde içinde;
gëce yavu varur, gündüz bulur siz.
- 9 Veled aydur, ki: "Binden gey işidüñ,
anuñçün siz bile siz, kim ögür siz!"

XXV

Vezni: Hezec: 0 - - - - | 0 - - - - | 0 - - -

- 1 Anı, kim ben görürvem, ger göre sen,
binüm hālüm nêtedür, gey bile sen.
- 2 Eger taş sen, eger demür, bu nürdan
tola sen, bil, ki küllî nür ola sen.

XXIV. 1. görüñ: H 328 yarlañ. siz: H 328 ne. 4. göre: A görür. H 328 de yok. 5. H 328 de yok. 6. H 328 de yok. 7. H 328 de yok. 8. H 328 de yok. 9. binden: H 139, M 76, A benden.

XXV. 1. görürvem: M 2145 görürüm. ger: A sen. sen (bildirici): H 139, A -sin. 2. sen (bildirici): H 139, A -sin.

- 3 İki 'âlem eger sinüñ olursa,
koya sen 'âlemi, anı duta sen.
- 4 Erenler göge ağdılar bu yerden;
erenlerle bile göge ağa sen.
- 5 Tahürdur Hâk süçüsi uçmak içre;
eger tâhir sen, sen andan içe sen.
- 6 Yavu kıl gendüzünü delü bigi;
anı, kim sen diler sen, tiz bula sen.
- 7 Veled sini güneşden bellü gördi;
neçe andan sırruñı gizleye sen.

XXVI

Vezni: Hezec: 0 - - - - | 0 - - - - | 0 - - -

- 9 Şavam banda-i urâ, kim sini gördi.

XXVII

Vezni: Hezec: 0 - - - - | 0 - - - - | 0 - - -

- 7 Başuñçün sen baña bir rahmet êtgil;
senüñçünvem delü, dastam nagirî.

XXVIII

Vezni: Hezec: 0 - - - - | 0 - - - - | 0 - - -

- 1 Sinüñ evüñ bu gëce nür duttı;
anuñçün, kim içinde ay düşti.
- 2 Karamu kıalmaya anda, ki bu ay
karamuyı nür ile daşra yitti.

3. sinüñ: yazmalarda senüñ. 4. sen (bildirici): H 139, A -sin. 5. sen (bildirici): H 139, A -sin. 6. anı, kim: A kim anı. sen (bildirici): H 139, A -sin. -sin. tiz: M 2145 yer (?). 7. sen (bildirici): H 139, A -in.

XXVII. 7. êtgil: yazmalarda êtgil.

XXVIII. 1. sinüñ: H 139, M 76, A senüñ. düşti: H 328 yattı. 2. daşra: A taşra. yitti: H 139 itti.

- 3 Ev aydımdan tolıçak bellü olur,
kim oğrı evde kaldı yoksa gitti.
- 4 Ev aydımdan bu gēce eyle toldı,
kişi göden degüldi, vardı yitti.
- 5 Ne yağmurdür, ki yağdı cān üzerne,
ki cāndan biñ gülef, biñ bağ bitti.
- 6 Ne gevher oldı bu bir tamla cānum,
ki yüz biñ deñiz aña girdi battı.
- 7 Baña sorma: "Nişün esrük olur sen?"
Bunu gör sen, ne sücü bini duttı.
- 8 'Acā'ibe kalurvan ol Çelepden,
iki cānı nēte bir birne kıttı?
- 9 İki ya kaşlaruñdan bir soraydum,
kara gözüñ baña ne oklar attı?
- 10 Yüregümde ne datlu ıışkuñ odı?
yüregüm 'öd bigi yandıydı, dütti.
- 11 Veled bāzār etti gendü birle;
sini aldı, cihāmı vērdi, sattı.

3. tolıçak: A tolıçek. 4. ev aydımdan: H 328 bu gēce ev aydan. 5. biñ: A miñ. yüz biñ deniz aña: H 328 deñizler içinde. 7. nişün: A nişe. sen (bildirici): yazmalar-da -sın. bunt: H 328 beni. sücü: H 328 süci. bini: A beni. 10. datlu: H139, M 76, A tatlu. yandıydı: A yandı. 11. sini: H 139, M 76 seni.

DİL HUSUSÎLİKLERİ

1. Sultan Veled'e ait türkçe manzumelerin dil hususîlikleri Arap yazısının daha sonraki devirlerde Batı Türklerinde görüldenden oldukça farklı kullanılışı yanında türkçe şekillerin bolluğu ve çeşitliliği ve nihayet türkçe olmayan söz ve şekillerle dikkate değer bir değişiklikte olmasıdır. Bu sebeple metinler bütün incelikleri ile ele alınarak, çok hallerde hiç bir örnek atlanmaksızın, türkçenin bu karanlık devresine, bir derece olsun, ışık serpilmeğe çalışılmıştır.

YAZILIŞ HUSUSÎLİKLERİ

2. Eski Anadolu türkçesi üzerinde çalışanlar bu devre metnlerinin daha sonraki Anadolu türkçesi mahsullerindeki imlâ sisteminin farklı olduklarını görmüşlerdir. Fark eski istinsahlarda daha belirli, yeniye doğru ilerilendikçe daha silinmiş olmakla birlikte, eski sistemin izlerine XV. yüzyılda kopye edilmiş metinlerde de rastlanabilir. Metinlerimiz değişik zaman ve hatta bölgelerde istinsah edilmiş oldukları için, bir kısmında eski yazılış sisteminin daha belirli olmasına karşılık başka bir bölümünde bu cihet daha az seçilebilmektedir. Aşağıda gerektiği kadar örnekle desteklenerek yazılış hususîlikleri belirtilmeğe çalışılmıştır. Kesin neticelere ancak zaman ve yerce yakın başka metinlerle karşılaştırmalar yapıldıktan sonra varılabilecektir.

Bu maksatla aşağıda metinlerimizde görülen yazılış hususîlikleri her türlü dikkate değer tarafları ile gözden geçirilmiştir.

1. Ünlü harfinin yazılıp yazılmaması

3. Bilindiği gibi Arap harfleri ile yazılan türkçe söz ve eklerin klâssik Doğu türkçesinde değişmez bir yazılışı bulunmasına karşılık Anadolu türkçesinde yazılışları değişip durmuştur. Bu değişmeye sebep olarak gösterilen esasata uzun ünlü bulundurmeyen türkçenin bu kolunda arapça ve farsçaya uyularak ünlü harflerinin yazılmaması

ve aruz kalıplarına uydurmak gayreti Doğu türkçesinde aynı meseleler bulunduğu halde böyle bir yola sapılmaması karşısında kuvvetini kaybetmektedir.

Metinlerimiz Anadolu türkçesinin en eski devrini temsil ettikleri, oldukça eski veya eskilikleri bozulmamış istinsah mahsulleri oldukları ve aruz vezninde yazıldıkları için Anadolu türkçesinin başlangıcında ünlü harfini ne maksat ve nisbette kullandığını aydınlatmağa yarayacağı düşüncesi ile en çok nusha farkı gösteren beyitlerden seçilen örneklerle mesele burada ele alınmıştır.

4. Sözde vezne uygun yazılışlar:

1. Vezin gereği açık birinci hecesi uzun okunan sözlerde ünlü harfinin yazıldığı:

a) türkçe sözlerde: *آنى* *anı* II 1: V, P, Pet, VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, *آنك* *anuñ* XXII 9: H 139, *آى* *ay* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *بانا* *baña* IX 2, XIX 1: A, *بانا* *baña* IX 2, XIX 2: H 328, *باكا* *baña* IX 2: H 139, M 76, M 2146, XIX 1: H 139, *بىنى* *bini* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, XX 5: H 139, *بو* *bu* I 1, III 1, V I, IX 2, XII 1, XX 5: bütün yazmalarda, *بولسىز* *bula siz* I 80: IO, M 2131, M 2138, M 2139, M 2140, *بويوردسه* *buyurdısa* II 1: V, P, VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2144, Ü 1375, *داقى* *dağı* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *دېما* *deme* II 162: bütün yazmalarda *دەڭىز* *deñiz* II 162: M 2131, M 2142, Ü 1375, *دېلر* *diler* XIII 7: H 139, *دېلرم* *dilerem* XII 7: H 139, *دىرى* *diri* XVIII 13: H 139, H 328, *دوتك* *dutuk* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, *دوكلى* *dükeli* II 124: bütün yazmalarda, *اى* *e* IX 2, XX 5: bütün yazmalarda, *آون* *evüñ* XXVIII 1: H 328, *كيجە* *gêce* XX 5: H 328, XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, XXVIII 1: H 139, H 328, A, *گالان* *gelüñ* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, *گورن كورك* *görün* XXIV 1: H 139, M 76, A, *چن جن ايچون* *içün* II 40: V, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M

2144, Ü 1375 *اينمغل* *inanmağul* II 124: bütün yazmalarda, *كىشى* *kişi* I 1: O, M 74, M 2131, M 2138, M 2139, M 2140, M 2141, *قاله* *kala* X 11: H 139, A, *قاپو قابو* *kapu* XIX 1: H 139, H 328, A, *قونز قونز* *könz* H 139, M 76, M 2146, A, *قولن قولك* *kuluñ* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, *نا* *ne* II 1: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2144, XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, *ناوز* *nevüz* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, *نولا* *nola* III 1: H 139, H 328, M 76, A, *او* *o* II 1: Pet., *اولا* *ola* III 1: M 2146, *سينى* *sini* XX 5: H 139, H 328, *صو* *su* II 40: M 2137, M 2142, *سوجى* *süçi* XXII 9: H 328, *سوجو* *süçü* XXII 9: H 139, *يولا* *yola* X 11: H 139, A, *يوزن يوزك* *yüzün* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *يوزى* *yüzi* X 11: H 139, A;

b) kapalı bir heceden ibaret olan türkçe sözlerin ünlü ile başlayan söze ulaşmasında: *آى* *ay u* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, *باى* *bay u* XXII 9: H 328, *دون* *dün u* XX 5: H 139, *گون* *gün u* XX 5: H 328;

c) arapça ve farsça sözlerde: *جانى* *cânı* XVII 1: A, *حالم* *hâlüm* XXVI 1: H 139, M 2145, A, *صالح* *Sâlih* II 40: bütün yazmalarda.

2. Vezin gereği açık ikinci hecesi uzun okunan sözlerde ünlü harfinin yazıldığı:

a) eklikleri sezilmeyen türkçe sözlerde: *اراسنده* *arasında* II 85: bütün yazmalarda, *بانكا بانا* *baña* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, *بكي* *bigi* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, *داقى* *dağı* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *دوا* *deve* II 40: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, *دىرى* *diri* XVIII 13: H 139, H 328, *كيجا* *gêce* XX 5: H 328, XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *لا* *ile* III 1:

H 139, H 328, M 76, M 2146, A, کیشی *kişi* I 1: bütün yazmalarda, قلاتنی *qalanını* II 168: bütün yazmalarda, قپو *kapu* XX 5: H 139, H 328, قرا *kara* XII 1: H 328, A, نتا *nête* XXV 1: H 139, M 2145, سوجی *süçi* XXII 9: H 328, سوجو *süçü* XXII 9: H 139, تئکری *Teñri* II 85: VÇ, M 2131, M 2135, M 2137, XIII 7: H 139, اولو *ulu* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A;

b) arapça ve farsça sözlerde: جهانی *cihānı* VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, حدیثی *hadîsi* I 3: bütün yazmalarda, ولی *velî* XXII 9: H 328, زهی *zihî* XXII 9: H 139;

c) arapça bir sözde imlâ bozularak: جرعاً *cür'â* XXII 9: H 139.

3. Vezin gereği açık üçüncü hecesi uzun okunan iki arapça sözde ünlü harfinin yazıldığı: اولیا *eliyâ* II 1: bütün yazmalarda, مولانا *Mevlânâ* II 1: V, VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375.

4. Vezin gereği açık birinci hecesi kısa okunan sözlerde ünlü harfinin yazılmadığı:

a) türkçe sözlerde: açsın *aça sen* III 1: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, السن *ala sen* VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, اكسين *aña sen* VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, انى *anı* V 1: H 139, XXV 1: H 139, اراسنده اراسندا *arasında* II 85: V, P, Pet., VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, بقسن بقهسين *bağa sen* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, بکا *baña* III 1: H 139, M 76, M 2146, A, VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, XII 1: H 328, A, XIII 7: H 139, XXVII 7: H 139, بشن بشك *başuñ* XXVII 7: H 139, H 328, بکی *bigi* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, بلا *bile* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, XXV 1: H 139, M 2145, A, بلر *bilür* XIII 7: H 139, بنم *binüm* X 11: H 139, A, XXV 1: H 139, M

2145, A, bize XXVII 7: H 328, بزی *bizi* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, بلنك بلسز *bilüñ* II 1: bütün yazmalarda, بلسز بلسز *bula siz* I 80: O, İ, R, M 74, M 2137, M 2141, N 480, بنی *bunı* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, بپردی *buyurdi* I 1: bütün yazmalarda, چلب چلب *Çelep* XX 5: H 139, H 328, چقرسا *çıqarsa* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, دگل دگل *degül* II 162: M 2131, Ü 1375, دلم دلم *delim* I 40: bütün yazmalarda, دلو *delü* XXVII 7: H 139, H 328, دوه دوا *deve* II 40: bütün yazmalarda, دلر *diler* I 80: O, İ, R, M 74, M 2131, M 2137, M 2139, M 2141, N 480, XVIII 13: H 139, H 328, XX 5: H 139, H 328, دلمز *dilemez* XVII 1: A, دری *diri* X 11: H 139, A, درك *duruñ* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, درر *durur* II 124: bütün yazmalarda, XXIV 1: H 139, H 328, M 76, دگنی *dügüni* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, ادون *edeven* XVII 1: A, ادك *edün* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, اكرسه اكرسا *ekerse* I 40: O, N 480, كرك *gerek* X 11: H 139, A, XIII 7: H 139, كرا *göre* XXV 1: H 139, M 2145, A, كرسن كرسن *göre sen* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, كړندى *görin-di* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, كرك *görüñ* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, كړنڼز *görünüz* V 1: A, كړورم *görürem* XXV 1: M 2145, كړرسا *görürece* XVI 1: H 139, H 328, A, كړورم *görürem* H 139, كړنى *gözini* III 1: H 328, A, كړك كړن *gözün* XIII 7: H 139, Kړن *gözün* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, كنى *güni* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, كئش *güneş* II 85: Pet., VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, اچندا *içinde* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, چن *içün* VI 1: H 139, ile III 1: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, كما *kime* X 11: H 139, A, قلاتنی *qalanını* II 168: bütün yazmalarda, قپو *kapu* XX 5: H 139, H 328, قرا *kara*

XII 1: H 328, A, قلنك قلك *quluñ* II 1: bütün yazmalarda, نه *ne* I 80: bütün yazmalarda, III 1: M 2146, IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, XIII 7: H 139, XXII 9: H 328, XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, نته *nête* XXV 1: H 139, M 2145, ولا *ola* IX 2: H 139, H 328, M 76, الم *olam* XVIII 13: H 139, H 328, الر *olur* XXII 9: H 328, M 76, اتر اتره *otura* I 40, 41: M 2131, M 2137, M 2139, N 480, سوينين *sevinüben* I 40: bütün yazmalarda, سنى *sini* XIII 7: H 139, سن سنك *sinüñ* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, XXVII 7: H 139, H 328, XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, سزلك *sözlerüñ* II 124: M 74, M 2131, M 2137, اچاوز *uçavuz* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, الو *ulu* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, ورم *varavam* VIII 1: H 139, M 76, A, ورم *varuram* VIII 1: M 2146, يتر *yatur* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, يلموزه *XVI* 1: H 139, M 76; يلموزدا *yolumuzda* XVI 1: H 328;

b) kapalı bir heceden ibaret olan türkçe sözlerin ünlü ile başlayan söze ulaşmasında: ايلر *bay eyler* XXII 9: H 139, كم اكدي *kim ekdi* I 40: O, IO, İ, M 2131, M 2137, M 2138, M 2139, M 2140, M 2141, كم اكرسه *kim ekerse* I 40: N 480, كم استر *kim ister* II 85: VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, كم اول *kim ol* II 1: VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144;

c) arapça ve farsça sözlerde: جهان *cihân* VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, حديثي *hadîsi* I 1: bütün yazmalarda, كه *ki* I 1: bütün yazmalarda, I 80: bütün yazmalarda, II 85: V, P, X 11: H 139, A, XIII 7: H 139, XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, XVIII 13: H 139, H 328, XXII 9: H 139, مسلمانلر *Müslümânlar* XII 1: H 328, A, و *u* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, X 11: H 139, A, XX 5: H 139, H 328, ولی *velî* XXII 9: H 328, زهى *zihi* XXII 9: H 139;

d) farsça bir sözde imlâ bozularak: جم *cānum* IX 2: H 139, H 328, M 76, A, XII 1: H 328, A, XX 5: H 328, XXIII 1: H 139, H 328, M 76.

5. Vezin gereği açık ikinci hecesi kısa okunan sözlerde ünlü harfinin yazılmadığı:

a) eklikleri sezilmeyen türkçe sözlerde: دلز *dilemez* XVII 1: A, دگنی *dügüni* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, دوكلى *dükeli* II 124: bütün yazmalarda, کوترا کترا کتره *götüre* I 40: bütün yazmalarda, چن *içün* VI 1: H 139, M 76, کسی *kimseyi* I 80: bütün yazmalarda, اوترا اتره اتره *otura* I 40: bütün yazmalarda, اوترم *oturam* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, تنکری تنکری تنکری *tamla* II 162: bütün yazmalarda, Teñriyi II 85: bütün yazmalarda, VI 1: A, H 139, M 76, M 2146, یخسلی *yohsulı* XXII 9: H 139;

b) arapça sözlerde: امی *evliyā* II 1: bütün yazmalarda, üm-meti II 40: bütün yazmalarda;

c) arapça bir sözde imlâ bozularak: مولنا *Mevlânâ* II 1: Ü 1375;

d) kapalı heceli olan arapça sözlerin ünlü ile başlayan söze ulaşmasında: رحمت اتغل *rahmet etgil* XIX 1: H 139, H 328, A, XXVII 7: H 139, H 328, صالحچون صالحچن ایچن *Şâlih içün* II 40: bütün yazmalarda.

6. Vezin gereği kapalı birinci hecesi uzun okunan sözlerde ünlü harfinin yazılmadığı:

a) türkçe sözlerde: اچ *aç* XIX 1: H 139, H 328, A, اغليوم *aglayavam* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, الدی *aldı* XII 1: H 328, A, XXII 9: H 328, XXIII 1: H 139, H 28, M 76, الدك *aldun* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, انلر *anlar* II 162: V, P,

Pet., VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, ایدم *aydam* I 80: bütün yazmalarda, ایدر *aydur* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, ایتیم *ayt(t)um* XIII 7: H 139, باقما *bakma* III 1: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, بللو *bellü* II 85: bütün yazmalarda, بن *ben* XVII 1: A, XVIII 13: H 139, H 328, XXV 1: H 139, M 2145, A, بر *bir* II 40: V, P, Pet., VÇ, M 2131, M 2137, V 1: H 139, M 76, M 2146, A, VIII 1—7 H 139, M 76, M 2146, IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, XX II 9: H 139, XXII 9: H 139, XXVII 7: H 139, H 328, M 76, M 2146, بز *biz* I 80: bütün yazmalarda, بلدق *bulduq*, *bulduq* I 80: O, M 74, M 2137, M 2140, M 2146, N 480, طعدن *dağdan* II 40: M 2131, M 2137, دغدی طعدی *dirligin* I 1: bütün yazmalarda, دغدی *doğdı* II 40: VÇ, M 2131, M 2137, M 2143, دتغل *duğıl* II 162: M 2131, M 2137, Ü 1375, دشتی *düşti* XXVIII 1: H 139, M 76, A, اكدی *ekdi*, *ekti* I 40: O, M 76, M 2131, M 2137, M 2138, M 2139, M 2140, M 2141, اكسیك *eksik*, *eksük*, IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, الدن *elden* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, اتغل *etgil* XXVII 7: H 139, H 328, XIX 1: H 139, H 328, ایلر *eyler* XXII 9: H 139, کل *gel* VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, کلدی *geldi* XII 1: H 328, A, کلسن *gelsün* X 11: H 139, A, گey *gey* XXV 1: H 139, M 2145, A, گنلی *gönli* XVII 1: A, گنکلم *gönlüm* XX 5: H 139, M 2137, X 11: H 139, A, گز *göz* II 124: M 74, M 2131, M 2137, XII 1: H 328, A, گن *gün* VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, IX 2: H 139, H 328, M 76, A, اچره *içre* I 40: O, M 2131, M 2137, M 2139, M 2141, ایلتردی *iltürdi* II 40: M 2131, M 2137, استر *ister* I 1: bütün yazmalarda, II 85: bütün yazmalarda, اشتی *işti* XXII 9: H 328, کم *kim* I 80: bütün yazmalarda, VI 1: H 139, M 76, M 2146 A, XII 1: A, H 328, XIII 7: H 139, XVI 1: H 139, H 328, M 76, A,

XXII 9: H 328, XXV 1: H 139, M 2145, A, XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, کسیه *kimseyi* I 80: bütün yazmalarda, قشlar *kaşlar* XII 1: H 328, A, قنقی *kanķı* I 1: bütün yazmalarda, قرنم *karnum* XIX 1: H 139, H 328, قش *kuş* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, قتلو *kutlu* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, ال *ol* I 40: O, İ, R, M 2131, M 2139, N 480, X 11: H 139, A, XIII 7: H 139, XVI 1: H 139, H 328, M 76, الیا *ölmeye* X 11: H 139, سقمغل *sağmağıl* II 124: M 2137, سنمغل *sanmağıl* II 124: P, Pet., VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375, ستمغل *satmağıl* II 124: V, صیمغل *saymağıl* II 124: M 2142, سن *sen* III 1: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, VI 1: H 139, M 76, M 2149, A, VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, IX 2: H 139, H 328, M 76, A, XVIII 13: H 139, H 328, XXV 1: H 139, M 2145, A, XXVII 7: H 139, H 328, سندن *sinden* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, سز *siz* I 80: bütün yazmalarda, XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, سز *söz* II 124: M 74, M 2131, M 2137, Ü 1375, سرمه *sürme* XX 5: H 139, H 328, سد *süd/t* II 40: M 2142, طمله *tamla* II 162: M 2131, M 2137, طتجه *tatça* I 80: O, M 74, M 2131, M 2137, M 2139, M 2141, N 480, تکرى *Teñri* II 85: bütün yazmalarda, V 1: H 139, M 76, M 2146, A, XIII 7: H 139, XIX 1: H 139, H 328, A, احمق اچاق *uçmaķ* I 40: O, M 2131, M 2137, M 2139, M 2140, M 2141, N 480, اصلو *uslu* II 85: V, VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, ور *vür* VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, یکلش *yañlış* II 124: M 2131, M 2137, یرلان *yarlañ* XXIV 1: H 328, یخسل *yohsul* XXII 9: H 139, H 328, یقسه یقسا *yoksa* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, یلدا *yolda* VIII 1: H 139, M 76, M 2146;

b) arapça ve farsça sözlerde: جرعا *cür'ā* XXII 9: H 139, دولت *devlet* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, اولیا *elīyā* II 1: bütün yaz-

malarda, کر ger III 1: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, XVIII 13: H 139, H 328, XXV 1: H 139, M 2145, خلق *halq* II 85: bütün yazmalarda, هم *hem* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, هر *her* II 85: bütün yazmalarda, هرگز *her-giz* X 11: A, قطبی *kuṭbī* II 1: bütün yazmalarda, مولانا *Mevlānā* II 1: bütün yazmalarda, پیغامبر *Peygamber* I 1: bütün yazmalarda, رحمت *rahmet* XIX 1: H 139, H 328, A, XXVII 7: H 139, H 328, امتی *üm-meti* II 40: bütün yazmalarda.

7. Vezin gereği kapalı ikinci hecesi uzun okunan sözlerde ünlü harfinin yazılmadığı:

a) eklikleri sezilmeyen türkçe sözlerde: بوردی *buyurdi* I 1: O, M 74, M 2131, M 2137, M 2138, M 2139, M 2140, N 480, بوردسه *buyurdisa* II 1: V, M 2131, M 2137, Ü 1375, چلب چلب *Çelep* XX 5: H 139, H 328, دلم *delim* I 40: O, M 2137, M 2141, N 480, كرك *gerek* X 11: H 139, A, XIII 7: H 139, اكسك *eksük* IX 2: H 139, H 328, M 76, A, كنش كوش *güneş* II 85: bütün yazmalarda, IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, ايچن *içün* II 40: V, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, التردى ايلتردى *iltürdi* II 40: bütün yazmalarda, يانكلش ياكلش *yañlış* II 124: bütün yazmalarda, يخسل *yohsul* XXII 9: H 328;

b) arapça iki sözde: دولت *devlet* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, مسلمانلر مسلمانلر *Müsülmanlar* XII 1: H 328, A.

8. Vezin gereği kapalı üçüncü hecesi uzun okunan farsça bir sözde ünlü harfinin yazılmadığı: پیغامبر *Peygamber* I 1: bütün yazmalarda.

9. İki ünsüz ile biten türkçe ve arapça bir sözde hecenin vezinde kapalı açık sayılması: آی *ay* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, نور *nür* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A.

5. Sözde vezne uymayan yazılışlar:

1. Vezin gereği açık birinci hecesi uzun okunan sözlerde ünlü harfinin yazılmadığı:

a) türkçe sözlerde: بنی *bini* XX 5: H 328, دنکیز دکنیز *deñiz* II 162: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2137, M 2143, M 2144, اون اوک *evüñ* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, گهجه *gêçe* XXVIII 1: M 76, کرسن *görsün* X 11: H 139, A, چرن *içün* II 40: VÇ, M 2131, M 2137, کیشی *kişi* I 1: M 21 7, قغل *koğul* II 162: V, Ü 1375, نه *ne* II 1: M 2131, M 21 7, III 1: M 2146, XIII 7: H 139, XVII 1: A, XXIV 1: A;

b) farsça bir sözde: و *u* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, XXII 9: H 328.

2. Vezin gereği açık ikinci hecesi uzun okunan eklikleri sezilmeyen türkçe sözlerde ünlü harfinin yazılmadığı: ده *deve* II 40: M 2131, گهجه *gêçe* XXVIII 1: A, نه *nête* XXV 1: A.

3. Vezin gereği açık birinci hecesi kısa okunan sözlerde ünlü harfinin yazıldığı.

a) türkçe sözlerde: آنی *anı* V 1: M 76, M 2146, A, XXV 1: M 2145, A, آننك *anuñ* XXVIII 1: A, آرا *ara* II 85: VÇ, M 2131, M 2137, باقسن *bağa sen* IX 2: A, بيله *bile* XVI 1: A, بر *bu* VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, X 11: H 139, A, XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, XXII 9: H 328, XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, دیغل *déğil* II 162: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, دیلر *diler* I 80: M 2138, M 2140, دورن *duruñ* XXIV 1: A, دورر *durur* XXIV 1: A, گورندی *görindi* XXIV 1: A, کورکوز *görüñüz* V 1: H 139, M 76, M 2146, گورورم *göürvem* XXV 1: A, کوترا *götüre* I 40: M 76, M 2138, کوزن *gözün* XXIII 1: A, کونش *güneş* II 85: V, ایچنده *içinde* XXVIII 1: A, ایچون *içün* VI 1: M 2146,

A, قوغل *koğul* II 162: V, Pet, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2144, نولا *nola* III 1: H 139, H 328, M 76, A, اولاوله *ola* IX 2: M 2146, A, اوترا *otura* I 40: O, M 76, M 2138, M 2140, M 2141, اوترم اوتروم *oturam* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, اولو *ulu* XXIV 1: A, يولوزه *yolumuza* XVI 1: A, يوزى *yüzi* V 1: A, يوزن *yüzin* V 1: H 139, M 76, M 2146;

b) kapalı bir heceden ibaret olan türkçe sözlerde ünlü ile başlayan söze ulaşmasından: كوزلا *göz ile* III 1: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, كيم اول *kim ol* II 1: V;

c) farsça bir sözde: جانم *cānum* IX 2: H 139, XX 5: H 139, XXIII 1: A.

4. Vezin gereği açık ikinci hecesi kısa okunan sözlerde ünlü harfinin yazıldığı:

a) eklikleri sezilmeyen türkçe sözlerde: بللر *bellü* II 85: bütün yazmalarda, قاله *kala* X 11: H 139, A, قنقى *kanğı* I 1: M 2131, قنقى *kanğı* I 1: M 2137, M 2138, M 2139, M 2140, M 2141, قابو قابو *kapu* XIX 1: H 139, H 328, A, قتلو *kutlu* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, تنكرى تبرى *Teñri* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, VI 1: H 139, M 2146, XIX 1: H 139, H 328, A, اسلو اصلو *uslu* II 85: bütün yazmalarda;

b) arapça bir sözde: مولانا *Mevlānā* II 1: V, VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144.

5. Vezin gereği kapalı birinci hecesi uzun okunan sözlerde ünlü harfinin yazıldığı:

a) türkçe sözlerde: آج آج *aç* XIX 1: H 139, H 328, A, آغليوم *ağlayavam* VIII 1: A, آلدی *aldı* XXIII 1: A, آندن *andan* II 40: VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144,

آنلر *anlar* II 162: VÇ, M 2131, M 2137, آيدىر *aydur* XXIII 1: A, بىر *bir* II 40: M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, VIII 1: A, IX 2: A, بولدوق بولدوق *bulduq* I 80: M 2131, M 2138, M 2139, طاغدن *dağdan* II 40: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2144, Ü 1375, دوغدى طوغدى *doğdı* II 40: V, M 76, M 2135, M 2142, M 2144, Ü 1375, دوتغل دوتغل *dutğıl* II 162: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, دوتى دوتى *duttı* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, ايتغل *etgil* XIX 1: A, كوكلك *gönlüñ* XIII 7: H 139, كوز *göz* II 124: V, VÇ, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, گون *gün* IX 2: M 2146, XX 5: H 139, ايچره *içre* I 40: M 76, M 2138, M 2140, ايلتردى *iltürdi* II 40: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, قان *kan* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, قارنم *qarnum* XIX 1: A, اول *ol* I 40: M 76, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, II 1: bütün yazmalarda, II 85: bütün yazmalarda, XVI 1: A, سين *sen* VI 1: M 76, M 2146, IX 2: M 2146, سوردى *sordı* XIII 7: H 139, سوز *söz* II 124: V, VÇ, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, سود صود *süd/t* II 40: V, VÇ, M 74, M 2131, M 2143, M 2144, Ü 1375, طامله *tamla* II 162: V, VÇ, M 76, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, طاتيچه *tatça* I 80: M 2138, M 2140, اوچماق *uçmak* I 40: M 76, M 2138, يانكلش ياكلش *yañlış* II 124: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, يوقسه *yoksa* XXIII 1: A, يولده *yolda* VIII 1: A;

b) farsça bir sözde: جان *cān* III 1: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, XIII 7: H 139, XVIII 13: H 328.

6. Vezin gereği kapalı ikinci hecesi uzun okunan sözlerde ünlü harfinin yazıldığı:

a) eklikleri sezilmeyen türkçe sözlerde: *buyur* I 1: M 2141, II 1: VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, *delim* I 40: M 76, M 2131, M 2138, M 2139, M 2140, *delü* XXVII 7: H 139, H 328, *deñiz* II 162: V, VÇ, M 74, M 2131, M 3135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, *eksik* IX 2: M 2146, *içün* II 40: VÇ, M 2131, M 2137, Ü 1375, VI 1: M 76, A, *yarlañ* XXIV 1: H 328;

b) iki farsça sözde: *cihân* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, *Peygamber* I 1: bütün yazmalarda.

7. Vezin gereği kapalı üçüncü hecesi uzun okunan arapça bir sözde: *Müsülmân* XII 1: H 328, A.

8. Vezin gereği kapalı birinci hecesi uzun okunan türkçe bir sözün sonunda çift ünsüz bulunduğu: *dartmaz* XVII 1: A.

9. Vezin gereği kısa okunan kapalı ve ekliği sezilmeyen türkçe bir sözün ikinci hecesinde ünlü harfinin yazıldığı: *oturvam* VIII 1: A.

6. Ekte vezne uygun yazılışlar:

1. Vezin gereği uzun açık hecede ünlü harfinin yazıldığı:

a) *-a, -e* verme eki: *anlara* II 162: V, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, *baña* III 1: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, XII 1: H 328, A XIII 7: H 139, XIX 1: H 139, H 328, A, XXVII 7: H 139, *bize* XXIII 7: H 328, *eve* II 40: V, VÇ, M 2135, M 2142, M 2143, Ü 1375, *kime* X 11: H 139, A, *yaña* II 40: M 2137;

b) *-a, -e* dilek-gelecek zaman eki: *bile* XVI 1: H 139, H 20, M 76, A, XXV 1: H 139, M 2145, A, *göre* XXV 1: H 139,

M 2145, A, *götüre* I 40: O, M 76, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, M 480, *içre* I 40: O, N 480, *nola* III 1: H 139, H 328, M 76, A, *ola* III 1: H 139, H 328 M 76, A, *otura* I 40: O, M 76, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, N 480, *ölme* X 11: H 139, A, *uçavuz* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A;

c) *-da, -de* bulunma eki: *arasında* II 85: V, M 2135, M 2142, M 2144, Ü 1375, *içinde* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, *yolda* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, *yolumuzda* XVI 1: H 328;

d) *-dı, -di, -tu, -ti* geçmiş zaman eki: *aldı* XII 1: H 328 A, XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *dutı* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *düşti* XXVIII 1: H 139, M 76, A, *görendi* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, *geldi* XII 1: H 328 A, *gördü* XIII 9: H 328, *ıştı* XXII 9: H 328, *sordı* XIII 7: H 139, *yattı* XXVIII 1: H 328;

e) *-ı, -i* 3. iyelik eki: *cânı* X 11: H 139, XVII 1: A, *dükeli* II 124: bütün yazmalarda, *göñli* XVII 1: A, *kalanını* II 168: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2146, Ü 1375, *kuşbı* II 1: bütün yazmalarda, *ümme* II 40: bütün yazmalarda;

f) *-ı, -i* yükleme eki: *anı* II 1: bütün yazmalarda, XXV 1: H 139, M 2145, A, *anları* II 162: bütün yazmalarda, *bini* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, XX 5: H 139, M 328, *bını* V 1: H 139, M 76, M 2146, *cânımı* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, *cihânı* VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, *düğünü* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, *krını*

a) -a-, -e- gelecek zaman-dilek eki: açsen III 1: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, أغليوم اغليوم aḡlayavam VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, السن ala sen VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, انكسن اكسن añā sen VI 1: H 139, M 76, M 2146 A, بقهسين باقسن baqa sen IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, بيله بولسن بولهسن بولسز bula siz I 80: bütün yazmalarda, ادون edeven XVII 1—9: A, كرهسن كرسن göre sen III 2, VI 2, VIII 1: H 139, M 76, M 2146, الميا ölmeye X 11: H 139, A, وروم varavam VIII 1: H 139, M 76, A;

o) *-ma, -me olumsuzluk eki: اینمغل inanmağıl II 124: bütün yazmalarda, صیغل سیمغل ستیغل صینغل سنغل سقمغل سغمغل sağmağıl, sakmağıl, sanmağıl, satmağıl, saymağıl II 124: bütün yazmalarda, سرمه sürme XX 5: H 139, H 328;*

p) -muz, -müz 1. çkl. iyelik eki (bağlayıcı ünlüde): يولموزه *yolumuza* XVI 1: A, يلمزدا *yolumuzda* XVI 1: H 328;

q) -ñuz, -ñüz 2. çkl. emir eki (bağlayıcı ünlüde): كوركر كرنز *görünüz* V 1: H 139, M 76, M 2146, A;

r) -ñuz, -ñüz 2. çkl. emir eki ünlü ile başlayan söze ulaşınca: قوكر آنى *koñuz anı* VI: H 139, M 76, M 2146, A;

s) -sa, -se gerçeksizlik-şart eki: يوقسه يقسه *yoksa* XXIII 1: H 328, A;

t) -sun, -sün 3. tkl. emir eki ünlü ile başlayan söze ulaşınca: كلسن و *gelsün u* X 11: H 139, A;

u) -uban, -üben zarf-fiil eki (1. hecede): سوينبن *sevinüben* I 40: bütün yazmalarda.

3. Vezin gereği uzun kapalı hecede ünlü harfinin yazılmadığı:

a) -am, -em 1. tkl. dilek eki: ايدم *aydam* I 80: bütün yazmalarda, اوترم *oturam* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, الم *olam* XVIII 13: H 139, H 328;

b) -am, -em 1. tkl. şh. eki: ديلرم *dilerem* XIII 7: H 139, کرورم *görürem* XXV 1: M 2145;

c) -ar-, -er- fiilden fiil yapma (yaptırma) eki: چقرسا *çıkarsa* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A;

d) -ar, -er fiilden isim yapma (isim-fiil: geniş zaman): اكرسه *ekerse* I 40: N 480;

e) -çun, -çün sebep eki: آنکچن انجن انکچن *anuñçün* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, بشکچن *başuñçün* XXVII 7: H 139, H 328, سنکچن وم *sinüñçünvem* XXVII 7: H 139, H 328;

f) -dan, -den ayrılma eki: جانندن *cāndan* XIII 7: H 139, جهانندن

دغدن طغدن طاغدن *dağ-* *cihāndan* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A, elden VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, كئشدن كونشدن *güneşden* II 85: bütün yazmalarda, قپودن *kapudan* XX 5: H 139, H 328, سندن *sinden* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2346, A;

g) -duḡ, -dük, -duḡ, -düh 1. çkl. geçmiş zaman eki: بلدق *bulduḡ* I 80: O, M 74, M 2131, M 2139, M 2140, M 2146, N 480;

h) -dum, -düm, -tum, -tüm 1. tkl. geçmiş zaman eki: ايتم *ayt-* *tum* XIII 7: H 139;

i) -duñ -dũñ 2. tkl. geçmiş zaman eki: الدك الدن *alduñ* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A;

j) -dur, -dür 3. bağ eki: بللودر *bellüdür* II 85: bütün yazmalarda, گنشددر *güneşdür* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, مولانادر *Mevlā-* *nādur* II 1: bütün yazmalarda, ندر *nedür* XII 1: H 328, A, نتدر *nētedür* XXV 1: H 139, M 2145, A, اصلودر اسلودر *usludur* II 85: bütün yazmalarda;

k) -ḡıl, -gil 2. emir eki: دگل دیغل دگل *dēgil* II 168: bütün yazmalarda, دوتغل دوتغل *duḡıl* II 168: bütün yazmalarda, اتغل ایتغل *ēḡıl* XIX 1: H 139, H 328, A, XXVII 7: H 139, H 328, اینمغل *inanmaḡıl* II 124: bütün yazmalarda, قوغل قغل *koḡıl* II 168: bütün yazmalarda;

l) -ın, -in 3. iyelik ve yükleme ekleri: درلگن *dirligin* I 1: bütün yazmalarda, سزرن *sözlerin* II 124: V, VÇ, M 2135, M 214, M 2143, M 2144, Ü 1375, یوزن *yüzin* V 1: H 139, M 76, M 2146;

m) -lan, -len vasıta ekleri: گوزلن *göz ilen* III 1: M 76;

n) -lar, -ler çokluk eki: کزئر *gözler* XII 1: H 328, A, قشئر *kaşlar* XII 1: H 328, A;

o) -m 1. iyelik eki (bağlayıcı ünlü ile): *binüm* X 11: H 139, A, *cānum* XII 1: H 328, A, XX 5: H 139, H 328, XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *hālüm* XXV 1: H 139, M 2145, A, *gönlüm* XX 5: H 139;

p) -maz, -mez fiilden isim yapma (isim-fiil: geniş zaman) olumsuzluk eki: *dartmaz* XVI 1: A, *dilemez* XVII 1: A;

q) -muz -müz 1. çkl. iyelik eki: *yolumuzda* XVI 1: H 328;

r) -n- 3. iyelik eki ile isim çekim ekleri arasına giren ek (bağlayıcı ünlü ile): *arasında* II 85: bütün yazmalarda, *içinde* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A;

s) -n- fiilden fiil yapma (dönüşlük) eki (bağlayıcı ünlü ile de) *göründi* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, *inanmağıl* II 124: bütün yazmalarda;

t) -ñ 2. iyelik eki (bağlayıcı ünlü ile): *başuñ* XXVII 7: H 139, H 328, *evüñ* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *göñlüñ* XIII 7: H 139, H 328, M 76, A, *gözüñ* XIII 7: H 139, XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *kuluñ* IX 2: H 139, H 328, M 76, M 2146, A, *sözlerüñ* (?) II 124: M 74, M 2131, M 2137, *yüzüñ* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A;

u) -ñ 2. çkl. emir eki (bağlayıcı ünlü ile): *bilüñ* II 1: V, VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2143, M 2144, Ü 1375, *durüñ* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, *edüñ* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, *gelüñ* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, *görüñ* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, XXIV 1: H 139, M 76, A, *kuluñ* II 1: bütün yazmalarda;

v) -ñuz, -ñüz 2. çkl. emir eki: *görüñüz* V 1: H 139, M 76, M 2146, A;

w) -r fiilden isim yapma (isim-fiil: geniş zaman) eki: *diler* I 80: bütün yazmalarda, XIII 7: H 139, XX 5: H 139, H 328, *ister* I 1: bütün yazmalarda, II 85: bütün yazmalarda;

x) -sun, -sün 3. tkl. emir eki: *gelsün* X 11: H 139, A, *görsün* X 11: H 139, A;

y) -suz, -süz bulunmazlık eki: *cānsuz* VIII 1: H 139, M 76, M 2146;

z) -uban, -üben zarf-fiil eki (2. hece): *sevinüben* I 40: bütün yazmalarda;

aa) -uñ, -üñ ilgi eki: *anuñ* XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *sinüñ* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, XXVII 7: H 139, H 328, XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A;

bb) -ur, -ür fiilden isim yapma (isim-fiil: geniş zaman) eki: *aydur* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A, *bilür* XIII 7: H 139, H 328, M 76, A, *durur* II 124: bütün yazmalarda, XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, *girürse* XVI 1: H 139, H 328, A, *görürvem* XXV 1: H 139, A, *olur* XXII 9: H 328, *yatur* XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A;

cc) -vam -vem 1. tkl. eki: *görürvem* XXV 1: H 139, A, *oturavam* VIII 1: A, *sinüñ* XXVII 7: H 139, H 328, *varavam* VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, *varuram* VIII 1: H 139, A;

dd) -van, -ven 1. tkl. eki: *édeven* XVII 1: A;

ee) -vuz, -vüz 1. çkl. eki: *uçavuz* XVI 1: H 139, H 328, M 76, A;

7. Ekte vezne uymayan yazılışlar:

1. Vezin gereği uzun açık hecede ünlü harfinin yazılmadığı:

a) -a, -e verme eki: آنلره *anlara* II 162: VÇ, M 2131, M 2137, eve II 40: M 74, M 2131, M 2144, يولموزه *yolumuza* XVI 1: H 139, M 76, A;

b) -a-, -e- gelecek zaman-dilek eki: گتیره *götüre* I 40: M 2131, M 2139, اوله *ola* IX 2 A, اتره *otura* I 40: M 2131, M 2139;

c) -da, -de bulunma eki: آراسنده *arasında* II 85: VÇ, M 74, M 2131, M 2137, M 2143, ايچنده *içinde* XXVIII 1: A, يولده *yolda* VIII 1: A;

d) -ı, -i 3. iyelik eki: قلاتنی *kalanını* II 162: M 2131, M 2137;

e) -ı, -i yükleme eki: کسه *kimseyi* I 80: O, M 74, M 2131, M 2137, M 2138, M 2139, M 2146, N 480;

f) -ma, -me olumsuzluk eki: دمه *deme* II 162: VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2143;

g) -muz -müz 1. çkl. iyelik eki ünlü ile genişleyince: يولموزه *yolumuza* XVI 1: A;

h) -ra, -re yöneltme eki: اچره *içre* I 40: M 2131, M 2137, M 2139, M 2141;

i) -sa, -se gerçeksizlik-şart eki: بويردسه *buyurdısa* II 1: M 2131, 213, اكرسه *ekerse* I 40: N 480;

2. Vezin gereği kısa açık hecede ünlü harfinin yazıldığı:

a) -a, -e verme eki: يولا *yola* X 11: H 139, A;

b) -a, -e gelecek zaman-dilek eki: بلا *bile* XVI 1: H 139, H 328, M 76;

c) -dı, -di 3. geçmiş zaman eki: الدی *aldı* XXII 9: H 328,

بیردی *buyurdu* I 1: bütün yazmalarda, طغدی دوغدی *doğdı* II 40: bütün yazmalarda, ايلتردی *iltürdi* II 40: bütün yazmalarda;

d) -ı, -i 3. iyelik eki: گوزینی *gözini* III 1: M 76, M 2146;

e) -ı, -i yükleme eki: بزی *bizi* XVI 1: H 139, H 228, M 76, A;

f) -muz, -müz 1. çokluk iyelik eki ünlü ile genişleyince: يولموزه *yolumuza* XVI 1: H 139, M 76;

g) -sı, -si 3. teklik iyelik eki: جرعاسی *cür'ası* XXII 9: H 139;

h) -ur, -ür fiilden isim yapma (isim-fiil: geniş zaman) eki ünlü ile genişleyince: ورورم *varuram* VIII 1: M 2146.

3. Vezin gereği kısa açık olması gereken hecede kapalı hece bulunması:

a) -dur-, -dür- fiilden fiil yapma (yaptırma) eki: بويردرسا *buyurdursa* (?) II 1: V;

b) -ñ 2. çokluk emir eki (bağlayıcı ünlü ile): دوتك *dutuñ* A 1: H 139, M 76, M 2146, A.

4. Vezin gereği uzun kapalı hecede ünlü harfinin yazıldığı:

a) -duğ-, -dük 1. çokluk geçmiş zaman eki: بولدوق *bulduğ* I 80: M 2138;

b) -ñ 2. çokluk emir eki (bağlayıcı ünlü ile): بلوک *bilüñ* II 1: M 2142;

c) -suz, -süz bulunmazlık eki: جان سوز *cānsuz* VIII 1: A.

2. Ünsüz yazılışı

8. Metinlerimizin ünsüz yazılışında, daha sonraki Anadolu türkçesinden farklı olarak, ñ sesinin yazılışı ile ç, p, ş ve t harflerinin daha az kullanılması vardır. Bunları bir sıra içerisinde gözden geçirelim.

9. ñ sesi için şu harfler kullanılır:

1. انكسن *aña sen* VI 1: A, آنك *anuñ* XXVIII 1: M 76, بانكا *baña* III 1: M 2146, VI 1: M 2146, IX 2: A, XIX: A, بلنك *bln*

bilün II 1: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, دنکیز *deñiz* II 162: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, گنکلم *göñlüm* XX 5: H 139, قلنک *qılun* II 1: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, سنک *sinün* XXVII 7: H 139, تنکری *Teñri* II 85: VÇ, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, V 1: H 139, M 76, M 2146, VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, XIII 7: H 139, XIX 1: H 139, H 328, A, یانکلیش *yañ-lıš* II 124: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375.

2. الدن *alduñ* IX 2: H 328, A, بانا *baña* III 1: H 328, A, IX 2: H 328, XII 1: H 328, A, XIX 1: H 328, باشن *başuñ* XXVII 7: H 328, دورن *duruñ* XXIV 1: H 139, H 328, A, دوتن *dutuñ* V 1: A, ادن *edün* V 1: A, آون *evün* XXVIII 1: H 328, A, گالن *gelün* V 1: H 139, M 76, M 2146, A, گنلی *göñli* XVII 1: A, گوزن *gözün* XXIV 1: A, گوزن *görüñüz* V 1: A, قولن *quluñ* IX 2: H 328, A, قونز *qoñuz* V 1: A, سنن *sinün* XXVII 7: H 328, XXVIII 1: H 328, A, تنری *Teñri* V 1: A, یارلان *yarlañ* XXIV 1: H 328, یوزن *yüzün* XXIII 1: H 328, A.

3. انک *anuñ* XXVIII 1: H 139, M 76, M 2146, انکس *an̄a sen* VI 1: H 139, M 76, M 2146, بکا *baña* III 1: H 139, M 76, VI 1: H 139, M 76, IX 2: H 139, M 76, M 2146, XIII 7: H 139, XIX 1: H 139, XXVII 7: H 139, باشک *başuñ* XXVII 7: H 139, بلوک *bilün* II 1: M 2131, M 2137, M 2142, Ü 1375, داکیز *deñiz* II 162: V, VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, درک *duruñ* XXIV 1: M 76, دوتک *dutuñ* V 1: H 139, M 76, M 2146, ادک *edün* V 1: H 139, M 76, M 2146, اوک *evün* XXVIII 1: H 139, M 76, گوکک *göñ-lün* XIII 7: H 139, کرک *görüñ* V 1: H 139, M 76, M 2146, A,

XXIV 1: H 139, M 76, کورکز *görüñüz* V 1: H 139, M 76, M 2146, قلوک قلک *gözüñ* XIII 7: H 139, XXIII 1: H 139, M 76, قوکز *qoñuz* V 1: H 139, M 76, M 2146, قوکل *quluñ* IX 2: H 139, M 76, M 2146, سنک *sinün* XXVIII 1: H 139, M 76, سز لک *sözlerün* II 124: M 74, M 2131, M 2137, تکر *Teñri* II 85: V, M 74, M 2131, M 2137, یکا *yaña* II 40: M 2137, یکلش *yañlıš* II 124: M 2131, M 2137, M 2142, یوزک *yüzün* XXIII 1: H 139, M 76.

10. ç sesi için چ harfi yerine ج harfinin de kullanıldığı görölür: aç XIX 1: H 328, گچا *gêçe* XX 5: H 328, XXIV 1: H 139, H 328, M 76, A, XXVIII 1: H 139, H 328, M 76, A, içün II 40: Ü 1375, سوجی *süçi, sücü* XXII 9: H 139, H 328, طتجه *tatça* I 80: O, M 74, M 2131, M 2137, M 2139, M 2141, N 480.

11. p sesi için پ harfi yerine ب harfinin de kullanıldığı görölür: چلب *Çelep* XX 5: H 328, قابو *kapu* XIX 1: H 328, پیغامبر *Pey-gamber* I 1: O, M 74, M 2131, M 2137, M 2138, M 2139, M 2140, M 2141, -up, -üp zarf-fiil eki: وب ب.

12. Kalın ses gruplarında da s sesi için ص harfi yerine س harfinin kullanıldığı görölür: آس *as* XIX 6: H 328, آسلدی *asıldı* XIX 6: H 139, A, سغمغل *sağmağıl* II 124: M 2137, سقمغل *sağmağıl* II 124: M 2137, سنمغل *sanmağıl* II 124: P, VÇ, M 74, M 2143, Ü 1375, ستمغل *satmağıl* II 124: V, سورمیسن *sormaya sen* I 32: O, IO, İ, R, M 2137, M 2138, M 2141, N 480, سوردی *sordu* XIII 7: H 139, اسلودر *usludur* II 85: V, Pet., VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375.

13. Söz sonunda -t sesi için ت harfi yerine د harfinin de yazıldığı görülür: قندسوز قنادسز *kanad/tsuz* I 34: O, IO, İ, R, M 2138, M 2140, اود *od* II 37: bütün yazmalarda, سد سود *süd/t* II 40: V, VÇ, P, M 74, M 2131, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, III 10: H 139, H 328, M 76, M 2146, A.

3. Türkçe sözlerde şedde ve tenvin

14. Şedde ve tenvin metinlerimizde türkçe sözlerde tutarlı bir kullanılıştaki görülmemektedir. Bu sebeple Arap yazısının bu iki işareti kullanılışlarını gözden geçirmek gerekmektedir.

15. Şedde kullanılışı şöyle toplanabilir.

1. İki harf yazıldığı halde konulduğu: بلّو *bellü* I 78: IO, M 2138, M 2140, II 11, Pet., M 2135, Ü 1375, XXIV 2: H 139, M 76, قلّرم *kollarum* II 143: Pet., Ü 1375.

2. Tek harf yazılarak konulduğu: باتّى *battu* XXVIII 6: A, دارتّى *darttı* II 133: VÇ, اّسى *issi* II 72: bütün yazmalarda.

3. Tek harf yazılarak konulmadığı: قولّى *kullukı* II 67: V, P, اّصوك اسك اسنك *ussuñ* II 76: bütün yazmalarda, يّتى *yattu* XXVIII 4: H 139, H 328, M 76.

16. Sınırlı tenvin kullanılışları görülür: كنددّا *gendüden* I 9: İ, كندزكدّا *gendüzüñden* I 11: İ, نسادّا *neseden* I 11: İ, اولمدّا *ölmeden* I 3: İ, تنكردّا *Teñriden* I 6: İ.

4. Kalın yazılan ekler

17. Bazı eklerin ince söz gruplarında da kalın yazıldığı görülür. Bu ekler şunlardır:

1. -duk, -dük fiilden isim yapma (isim-fiil: geniş zaman) eki: بلدوغى *bildügümi* II 98: V, P, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375.

2. -ğil, -gil 2. teklik emir eki: دغل دیغل *dégil* II 162: V, VÇ,

P, M 74, M 2135, M 2143, Ü 1375, ایتغل ایتغل *étgil* XIX 1: H 139, H 328, A, XXVII 7: H 139, H 328, سرغل سورغل *sürgil* I 11: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, N 480.

3. -mak, -mek fiilden isim yapma eki: کدرمخدر کدرمقدر *gi-dermek/hdür* I 9: IO, O, İ, R, M 76, M 2138, M 2141, N 480, کورمغا görmege II 129: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, کرمقدر کورمقدر *görmek/hdür* I 33: O, IO, İ, R, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, N 480, اولقدر المقدر *ölmekdür* I 7: O, IO, İ, R, M 74, M 2138, M 2140.

5. Ayrı yazılan ekler

18. Şu ekler ayrı yazılmıştır:

1. -dan, -den ayrılma eki: کنشدرن *güneşden* II 85: Ü 1375.

2. -dur, -dür 3. bağ eki: اچدر *açdur* XIX 1: H 139, H 328, A, کدرمخدر *gidermekdür* I 9: M 2141, کنشدر *güneşdür* XXIII 1: H 139, H 328, M 76, A.

3. -la, -le vasıta eki: بىم لا *binümle* X 11: H 139, A.

4. -lar, -ler çokluk eki: قوللرم *kollarum, kullarum* II 143: M 74, M 2131, M 2135, مسلمانلر *Müsülmanlar* XII 1: H 328.

5. -lu, -lü isimden isim yapma eki: بلّو *bellü* I 78: M 2140;

6. -suz, -süz bulunmazlık eki: جان سوز *cānsuz* VIII 1: A.

6. Bitişik yazılan sözler

19. Bitiştirilen sözler şöyle sıralanabilir:

1. *degin* son çekim edatı: جلابدکن *Çelebe degin* I 16: O, IO, İ, R, M 2131, M 2137, M 2138, M 2139, M 2140, M 2141.

2. *içün* son çekim edatı: خلیچون *Halil içün* II 37, صالحیچون

صالحیچن Şālih için II 40: VÇ, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, تنکریچون Teñri için VI 1: A, تنکریچن Teñriñ için VI 1: M 76.

3. ki bağlama edatı: بلکه bil, ki II 72: V, VÇ, P, M 74, M 2131, M 2135, M 2137, M 2142, M 2143, M 2144, کرکه gerek, ki X 11: H 139.

4. kim bağlama edatı: نک ne, kim I 80: M 74, M 2131, M 2137, M 2139, M 2141, الکم ol, kim I 40: O, M 2131, M 2139.

5. sen bildirici zamiri: اچسن aç sen III 1: H 139, II 328, M 76, M 2146, A, السن ala sen VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, انکسن aña sen VI 1: H 139, A, بقسن باقسn baqa sen IX 2: H 139, H328, M 76, A.

6. siz bildirici zamiri: بلسز bula siz I 80: N 480.

7. gey zarfı کیل gey bil I 10: O, IO.

8. ne soru zamiri: نولا ne ola IX 2: H 139, H 328, M 76.

SES HUSUSİLİKLERİ

20. Eski Anadolu türkçesi metinleri üzerinde çalışanlar onlarda eski türkçe kadar yeni Anadolu türkçesinden ayrılan sesler bulunduğunu farketmişlerdir. Arap yazısından kestirilebilen bu farkların ses olarak neler bildirdiğini anlayabilmek için, metnimize en yakın düşen Türk dili yadigârlarından başlamak üzere, çeşitli yer ve zamanlardaki Türk ses bilgisi hususîliklerine baş vurulması gerekeceği meydandadır. Ancak gaye Sultan Veled'in türkçe manzumelerini aslına en yakın şekli ile elde etmek olduğuna göre, burada meselelerin mümkün olduğu kadar çoğunu metinlerimizin içinden çözmek isteği ile hareket edilmiş ve eldeki yazmaların epey bol ve çeşitli olması sayesinde çağdaş ve derece derece uzak düşen metinlerden faydalanmak en az derecede tutulmuştur. Ses hususîliği olarak eski ve orta

türkçe ile Türkiye türkçesinden farklı taraflar belirtilmiştir. Böylelikle metinlerimizin Türk ses bilgisi tarihi içindeki yeri de daha yakından tayin edilebilecektir. Sözlüğe alınan tanıklar için ayrıca tanık yeri verilmemiştir.

1. Ünlüler

A. Kök ünlüleri

21. Türkçede asli olarak bulunduğu halde Türkiye türkçesinde değişen kök ünlülerinin XIII. yüzyıl Anadolu türkçesinde henüz kendilerini tuttuğu anlaşılmaktadır. Sultan Veled'in türkçe manzumelerinde görülen bu çeşit ünlüler aşağıya sıralanmıştır.

a. Kapalı e

22. Eski Anadolu türkçesinde kökte kapalı e bulunup bulunmadığını tayin etmek güçtür. Umumiyetle türkçede ve bu arada Anadolu türkçesinde kapalı e bulunduran sözler metinlerimizde hemen her zaman ى veya _ ile yazılmışlardır. Bundan Arap yazısında bu sesi vermeğe başka vasıta bulunmadığı için böyle bir çareye baş vurulduğu düşünülebilir. Ancak unutulmamalıdır, ki bugünkü Anadolu'da dahi bu sesi i söyleyen ağızlar vardır. Geçmişte e ile i'nin yaygınlık derecelerini tayin etmek ise, tabii daha güçtür. Meseleyi ileriki araştırmalara kolaylaştırmak için eski ve orta türkçe ile Türkiye türkçesinde e (kapalı veya açık) söylendiği halde metinlerimizde i karşılığı harflerle verilen kök ünlüleri é harfi ile gösterilmiştir. Bu sözler şunlardır: dé-, é, éçi, él II 33: V, émdi, ér, érkek, ét(d)-, géçe, gerü, néçe, nète, vèr-, yè-, yég, yél, yér.

b. e

23. eyle sözünde e ünlüsü kendini eski türkçede olduğu gibi tutmuştur. Bağ fonksiyonunda görülen sen de çok defa é sesini bulundurduğunu ima edecek şekilde yazılmakla birlikte bazı nushalarda -sın, -sin okunması gerekecek şekilde yazılmıştır: I 22: O, M 2140, N 480, I 30: M 2131, M 2139, I 42: M 2140, I 53: M 2140, I 54: O, M 2140, I 63: O, IO, İ, R, M 2138, M 2140, I 70: M 2140, II 9: V, II 80, V, Ü 1375, II 96: V, M 2142, II 118: VÇ, M 2142, II 130: VÇ, II 134: M 2135, VI 1: yazmalarda, VI 2: yazmalarda, VI 3: yazmalarda,

VI 4: H 139, M 2146, A, VI 5: yazmalarda, VI 8: yazmalarda, VI 9: yazmalarda, VIII 1: yazmalarda, IX 2: H 139, M 76, M 2146, A, IX 4: H 139, M 76, A, IX 6: M 76, A, IX 10: M 76, XI 11: H 139, A, IX 12: M 76, M 2146, A, XVIII 13: H 139, XIX 8: H 139, A, XXI 9: yazmada, XXIII 2: yazmalarda, XXIII 2: H 139, M 76, A, XXIII 5: yazmalarda, XXV 1: H 139, A, XXV 2: H 139, A, XXV 4: H 139, A, XXV 5: H 139, A, XXV 6: H 139, A, XXV 7: H 139, A, XXVIII 7: yazmalarda. Pek nadir olarak ekimizi *-sîñ-* şekli ile de görülebilmekteyiz: IX 6: M 2146, IX 10: M 2146.

c. o

24. Arap yazısı ip ucu vermediği halde, başka kaynaklarla karşılaştırma ile şu sözlerde *o* sesinin eski ve orta türkçede olduğu gibi kaldığı anlaşılmaktadır: *oyanuk, yokuu, yorı-*.

d. u

25. *u* şu sözlerde kendini eski ve orta türkçede olduğu gibi tutmuştur: *kulavuz, ur-* (*v-* katmasız olarak; nushalarda *v-* katmalı yazılışları için 61. § bk.).

e. ı

26. *ı*'nın şu sözde kendini kalın olarak tuttuğu kabul edilmiştir: *bıç-*.

f. a

27. *daş* 'da *a* kendini eski türkçede olduğu gibi tutmuştur. *ayut-* fiilini de, hiç değilse kısmen, henüz incelmemiş ünlü ile kabul ettiren eski Anadolu türkçesi yazılışları vardır.

B. Uzun ünlüler

28. Sultan Veled manzumelerinin tesbit edildiği yazı sistemi kökte uzun ünlü bulunup bulunmadığını anlamağa elverişli değildir. Yalnız belirli sözlerin sonunda sert ünsüz yerine yumuşa *ı* bulunduğu görülür. Bunlar şunlardır: *ad, od, süd*. Yine belirli sözlerde kök hecelerinin sonundaki sert ünsüzler ünlü ile başlayan bir ekle genişletildikleri veya kendilerini ünlü ile başlayan bir söz takip ettiği zaman yumuşamaktadırlar: *ede* I 69, 70, II 69, 79, IX 10, *edem* I 77,

eden II 83, *eder* II 23, 61, 90, XX 6, XXIV 7, *edeven* XVII 1—9, *edün* V 1, *gibi, gide* I 60, 70, II 69, 106, *gider* II 61, *gidevüz* XVI 3, *yoğun; yoğ idi* II 4: M 2131, *uçmağ için* II 157: Pet., M 2131, M 2137. B na kıyasla yazıdan anlaşılmayan daha bazı sözlerin de ilk hece sonundaki sert ünsüzlerini ünlü ile başlayan bir ek ile genişletmede yumuşattığını ve dolayısıyla metinlerimizde daha başka uzun kök ünlüleri bulunduğu kolayca kestirilebilir. Yumuşamış transkribe edilenler: *göge* I 23, XII 2a, XVI 3, XXV 4, *gögi* XXIV 5. (İkinci hecede yumuşayan iç ünsüzleri için 95. § bk.)

C. Ünlü değişmesi

29. Ünlü değişmesi olarak şu olaylar vardır: *e > i*: *i-* (< *er-*); *a > ı*: *dirt-* XVI 4: H 328 (< *dart-*) ve bunların aksi olan: *ı > a*: *ağaç* (< *ığaç*), *karal-* II 12: M 2135 (< *karıl-*); *i > e*: *ike* II 111: VÇ (< *iki*); *u > a*: *oyan-* (< *oğun-*).

D. Büzülme

30. Büzülme için şu örnekler vardır: *böyle* (< *bu eyle*), *gendüz* (< *kentü öz*), *böylet(d)-* VI 3: M 2146 (< *böyle et(d)- nese* (< *ne ise*), *nol-* (< *ne ol-*), *şimdi* (< *şu emdi*), *bakama-* I 13, *bulama-* III 8, *çıkama-* I 13, *edeme-* I 12, *gideme-* I 12, *göreme-* III 8, XXIV 6 (< *-a -e uma-*), *ikay* VI 10 (< *iki ay*).

E. Diftonglaşma

31. Diftonglaşma şu sözlerde görülmektedir: Ünlü ile biten sözleri takip eden *i-* fiilinde: *aydaydum* II 97, *bildüreydüm* I 79, II 98, *bi-leydüm* III 11, *bilseydüm* II 97, *bilürmiseydüm* I 78, *biteydi* I 47, *bulduraydum* II 98, *degeydi* I 46, *düşeydüm* XVII 8, *edeydüm* III 11, *göstereydüm* I 68, *ikiydi* I 58. *kurumayaydı* I 47, *nürluydı* XII 2a, *olaydı* I 46, *soraydum* XXVIII 9, *sünüydi* XXIII 4, *usluysa* XII 7, *yandıydı* XXVIII 10, *yorıyaydı* I 46; ünlü ile biten sözleri takip eden *ile* son çekim edatının eklenmesinde: *göziyle* II 80, *süsiyle* XVI 5.

F. Ünlü türemesi

32. Bir yazmada *tatmak* sözünde *-ı-* türemiştir: *tadımağın* II 79: M 2135. Bundan başka farsça *rüz* 'nasip, kısmet' sözünün önüne metinlerimizde *u-* getirilmiştir: *uruz*.

G. Ünlü düşmesi

33. *yuku* sözünde baştaki *u-* düşmüştür. Vurgusuz olan açık orta hecelerin dar ünlüleri de bütün türkçede olduğu gibi düşerler. Metinlerimize ait tipik bazı örnekler: *bellü, birne* XXVIII 8, *götrü, göyne-, kanda, kandan, sayru* (< *sayırığ), *üzerne* II 87, XXVIII 5, *üzre, yahşı; ile* edatında: *birle, binümle* X 11, *erenlerle* XXV 4; *i-* yardımcı fiilinde: *kimse, kimesne, nese, nesne; degüldi* XXVIII 1, *dilerdi* II 42, *gāvurdı* I 49, *görelerdi* I 79, *iltürdi* II 40, *olurdi* II 35, *ururdi* I 49, *yohsuldu* XXIII 9, *yohsuldu* XXIII 9: A; *gerekmez* XVII 2 (< *gerek* imez); *açarsa* II 105, *aydursa* II 145, *bakarsa* III 12, *bakmazsa* III 12: H 328, A, *bilürmisedüm* I 78 (101. § 2 krş.), *bilürse* VIII 6, *buyurdısa* II 1, *buyurdursa* II 1: V, *çıkarsa* II 56, XVI 1, *dërlerse* II 122, *dërse* II 125, *dilerse* II 62, *dilerseñ* II 45, 81, 82, *dirise* I 6, *durursa* XVI 4, *ekerse* I 40: R, N 480, *gelürse* I 25, *girerse* XVI 1, *girürse* XVI 1: H 328, A, *görürse* II 111: Pet., M 2137, VIII 6, *korkmazsa* III 12: H 328, A, *oķırsa* II 2, *olursa* II 18, II 62 V, P, II 114, XXV 3, *ölürse* I 4: R, N 480, I 5, *seçerse* II 140, *severse* III 12, *susaduķsa* II 93: M 2131, *susaduñsa* II 93, *urursa* XVI 4, *varsa* I 32, III 115, XXIV 5, *varursa* III 7, XVI 4: H 328, *yoksa* XXIII 1, XXIII 3; *girerken* XVI 6, *vêrürken* II 65, XVI 8; *içün* son çekim edatında: *anuñçün* XXIV 9, XXVIII 1, *başuñçün* XXVII 7, *gendüziçün* II 46, *gendüsiçün* II 46: M 2131, M 2137, *senüñçün* XXVII 7.

2. Ünsüzler

A. Kök ünsüzleri

34. Türkçede aslı oldukları halde Türkiye türkçesinde değişen kök ünsüzlerinin önemlice bir kısmı XIII. yüzyıl Anadolu türkçesinde kendilerini henüz tutmaktadırlar. Bunlar altta ele alınmışlardır.

a. ñ

35. *ñ* ünsüzü eski ve orta türkçe ile Türkiye türkçesi dışındaki bir çok Türk ağzlarında olduğu şekilde metinlerimizde devam etmektedir. Bu sesi bulunduran hemen bütün kök ve eklerde ünsüzümüz tesbit edilebilir. Metinlerimizde bu bakımdan yalnız *aydın* sözü fark göstermektedir.

b. ç

36. *ç* ünsüzünün de henüz hiç bir yerde yumuşamadığı Türkiye

türkçesinde yumuşayan söz ve eklerde dahi bazen *ç* ve bazen *ç* harfleri ile yazılmasından anlaşılmaktadır.

c. b-

37. *b-* sesi *barça* sözünde kendini tutmuştur. Bundan başka şu sözlerde de *b-*'nin eski ve orta türkçede olduğu gibi kaldığı görülmektedir: *berk, biş-, bñar, bol-, buñar*.

d. k-

38. Bugünkü Anadolu ağzlarının aksine olarak *k* hiç bir yerde yumuşamamıştır (bununla birlikte 93. § krş.).

39. Yazıdan kestirilememekle birlikte yakın düşen metinlere kıyasla şu sözlerde *k-* kabul edilmiştir: *kes-, kim, kimse, kimesne, kiş, kişi, kök, köprü*. (Metinlerimizde *g-* olduğu kabul edilen *k-*'ler için 94. § bk.)

f. t-

40. *t-* ünsüzü kendini şu sözlerde istisnasız olarak tutmuştur: *tamla, tamu, tapu, taş, tatça, tat-, tavar, Teñri, tol-, top, toy-, Türk, türkçe*. Şu sözlerde de *d-* yanında *t-*'lileri vardır: *tag* II 40, II 41, II 121, *tam* IX 10: H 139, M 76, M 2146, A, *tart-* II 133: M 2131, XVII 1: A, *taş* II 113, XXVIII 2: A, *tatlu* XII 1a: H 139, XXVIII 10: H 139, M 76, A, *tek* III 3: M 76, *teñiz* II 45: VÇ, *toğ-* I 38: M 2131, M 2137, M 2139, M 2140, N 480, II 40, II 142: Pet., M 2131, Ü 1375, II 143: Pet., M 2131, M 2137, M 2142, Ü 1375, XII 5, *tur-* I 11: M 2131, M 2139, I 30: M 2131, M 2139, I 31: M 2131, M 2139, N 480, I 49: M 2131, M 2139, I 59, 77, II 7: Pet., M 2131, II 11: Pet., M 74, M 2131, M 2143, Ü 1375; II 17: P, M 74, M 2131, II 75: Pet., M 2131, M 2144, III 3, *tut-* I 16: M 2131, M 2139, I 26: M 2131, M 2139, I 55: M 2131, M 2139, II 8: Pet., VÇ, M 2131, M 2137, II 9: Pet., M 2131, M 2137, II 45: Pet., M 2131, M 2137 II 53: Pet., M 2131, M 2144, II 71: Pet., M 74, M 2131, M 2144, II 72: Pet., M 2131, M 2144, II 91: Pet., M 2131, II 94: Pet., M 2131, II 95: Pet., M 2131, M 2137, II 106: Pet., M 2131, II 109: Pet., M 2131, II 121: Pet., M 2131, II 139: Pet., M 2131, II 148: Pet., M 2131, M 2135, M 2137, II 162: Pet., M 2132, M 2137. (*d-* için 92. § bk.)

g. -l

41. *ol* zamiri henüz sonundaki -l'yi düşürmemiştir. (Bu zamirde düşen -l için 69. § bk.)

h. -ğ, -g

42. Tek heceli sözler sonundaki -ğ, -g'ler yazıdan anlaşıldığı kadar kendilerini olduğu gibi tutmuşlardır: *ağ-, beg, boğ-, deg-, degme, siğ-, yég.*

B. Ünsüz değişmesi

43. Başka seslerin tesiri altında (78—101. § krş.) olduğu anlaşılmayan ünsüz değişmeleri aşağıya sıralanmıştır.

a. *d* > *y*

44. Eski ve orta türkçedeki *d* metinlerimizde artık tamamen *y*'ye dönmüştür: *ayır-, ayrı, ayru, ayruk, boy, eyle-, eyü, gey, gey-, kay, kayu, koy-, oyan-, uyu-, uyku, yuku.* (-*madın*, -*medin*'de aslı şeklinde kalması için 250. § bk.)

b. *b* > *v*

45. *b* ünsüzü şu hallerde *v*'ye dönmüştür:

1. Üç sözün başında: *var, var-, vèr-.*
2. Söz içerisinde veya sonunda: *çav, deve, ev, sav-, sev-, tavar, yalvar-, yavuz.*
3. Bildiricilerde kişi alâmeti olarak görülen şu eklerde: *-van, -ven; -vam, -vem; -vum, -vüm; -vuz, -vüz* (kullanılışları için 239. § bk.).

c. *k, k* > *h*

46. *k, k*'nın *h*'ya dönüşü için şu örnekler vardır: *budağ* I 37: N 480, XXIII 6: A, *dağı* I 61, 69: M 2131, M 2139, II 13: P, M 2131, M 2137, II 103: M 2131, M 2137, II 157: Pet., M 2131, M 2137, *ırağ* I 9: M 2140, *korhu* I 51: M 2131, M 2139, *yahşı, yarpağ* I 37: N 480, *yohsul* II 27: Pet., M 2131, M 2137, II 90: Pet., M 2131, M 2137, II 99: Pet., M 2131, M 2137, XXII 9, XXIII 9, *alduh* XXIII 7, *bulduğ* I 80: O, I, R, M 74, N 480, *gidermeğ* I 9: M 2140, *görmek* I 33: M 2140, *içmek* I 34: M 2140, *sormağ* I 33: M 2140, *uçmağ* I 34: M 2140.

d. *g* > *y*

47. *g* > *y*'ye *söyle-* sözünde rastlamaktayız.

e. *-k* > *-ğ*

48. *-k* sesinin *-ğ*'ya dönmesi için iki örneğe sahibiz: *budağ* I 37: O, M 2137, XXIII 6, *sağ-* II 124: M 2137.

e. *-ñ* > *-k*

49. *-ñ* > *-k* için bir örneğe sahibiz: *karakulık* I 70: M 2137.

B. Ses gruplarının ünsüze dönmesi

50. Eski ve orta türkçenin bazı ses grupları metinlerimizde ünsüze dönmüşlerdir. Bunları bir sıra içerisinde gözden geçirelim.

a. *taş-* > *ç-*

51. Eski ve orta türkçenin *taşık-* fiili metinlerimizde artık *çık-* olmuştur.

b. *-ts-* > *-ç-*

52. Eski türkçedeki *sütsig* sözü metinlerimizde *sücü* ve *süçi* şekillerinde görülür. (Birden fazla hecedeki *-ğ, -g* için 70. § bk.)

c. *-be* > *ü*

53. Eski ve orta türkçenin *telbe, telwe* sözleri metinlerimizde *delü* olmuştur. (*t* > *d* için 92. § bk.)

D. Ünsüz çiftlenmesi

54. Metinlerimizde şu ünsüzler çiftlenmiştir. Bu keyfiyet belki de bir ünsüz uzaması veya hece denkleşmesi sebebi ile.

a. *-s-* > *-ss-*

55. Şu sözlerde *-s-* ünsüzü önünde veya gerisindeki hecede kendi cinsinden bir ses daha türeterek çiftlenme olmuştur: *assı* (< *asığ*), *ıssı* (< *ısığ*) (*-ğ, -g* düşmesi için 70. § bk.), *ıssi* (< *isi* < *ıdısı*), *kıssa* (< *kısga*) V 3: A, (*-ğ, -g* düşmesi için 66. § bk.), *ussı* II 19 (< *usı*), *ussını* V 2 (< *usını*), *ussuñ* II 21, 76 (< *usuñ*), *ussuñu* II 58, VI 3 (< *usuñu*), *ussuñuzu* XXIV 8 (< *usuñuzu*).

b. -d- > -dd-

56. -d- ünsüzü ise şu halde çiftlenmiş olarak görülür: *adda* I 69: M 2137 (<*ada*-).

c. -n- > nn-

57. -n- ünsüzü şu örnekte çiftlenmiştir: *senni* II 11: M 2137 (. . § krş.).

E. Ünsüz yer değiştirmesi

58. Ünsüz yer değiştirmesi için şu örneğimiz vardır: *yarpah* I I 37: N 480 (<*yaprah*).

F. Ünsüz türemesi

59. Ünsüz türemesi olarak -y ile iki örneğimiz vardır: *yay*, *üveyz* (<*üvez*, bu söz için bir de 89. § krş.).

G. Ünsüz katması

60. Metinlerimizde iki örnekte iki çeşit ünsüz katması vardır.

a. v-

61. v- katması Türkiye türkçesinde umumileşen *ur*-'da olup iki örnekle temsil edilir: *vur*- XVI 4: H 328, XXIV 8: M 76.

b. y-

62. y- katması için bir örneğimiz vardır: *yit*-. (<*it*-).

H. Ünsüz düşmesi

63. Metinlerimizi eski ve orta türkçeden ayırıp Anadolu türkçesi yapan taraflardan biri de düşen bazı ünsüzlerdir. Bunlar şöyle sıralanabilir.

a. b-

64. *bol*- fiilinde b- düşmüştür: *ol*-. (Nadir *bol*- kullanılışları için 37. § bk.) Bir nushada *nevol*- vardır, II 56: Ü 1375.

b. y-

65. Bir kere *yılduz* sözünde y- düşmüştür: *ıldız* II 25: M 2131.

c. -ğ-, -g-

66. Ek başında şu -ğ-, -g-'ler düşmüştür: Söz yapma eklerinde: *bellü* (<*belgölü*), *çümen* (<*çimgen*), *eyü* (<*edgü*), *gerek* (<*kergek*), *kalan* (<*kalğan*), *kayu* (<*kağū*), *kısa* (<*kısğa*), *korķu*, *korķu* (<*korķū*), *kulak* (<*kulğak*), *yalan* (<*yalğan*), *yaprak* (<*yalpırğak*); işletme eklerinde: verme: -a, -e (<-ğa, -ge; 181. § bk.), yöneltme: -aru, -erü (<-ğaru, -gerü>; 183. § 2 bk.).

67. Bu olayın tabii bir neticesi olarak ünlü ile biten kök veya gövdelere ünlü ile başlayan bir ek getirildiği zaman araya -y- ünlü karşılaştırmayı sokulmaktadır: *bağışla-y-a* II 71, *dē-y-em* II 29, *ek-me-y-en* II 60, *eyle-y-e* II 70, *gevde-y-e* II 73, *gövde-y-e* II 73: M 2131, M 2142, M 2143, *nese-y-i* II 57, *ölü-y-i* II 31, *Teñri-y-e* II 66, *Teñri-y-i* II 52, *yorı-y-a* II 66.

d. -r-

68. -r- düşmesi için şu örnekler vardır: *bekle*-. (<*berkle*-), *bile* (<*birle*), *givür*-. (<*kirgür*-, için bir de 89. § krş.), *i*-. (<*er*-; e > i için 29. § bk.).

e. -l-, -l

69. -l- şu iki sözde düşmüştür: *getür*-. (<*keltür*-), *otur*-. (<*oltur*-). -l düşmesi olarak nisbeten nadir olan o (<*ol*) vardır, I 29: N 480, I 30: M 2137, II 1: Pet., II 25: Pet. II 152: M 2131, M 2137, M 2142, M 2144, IX 12: M 2146.

f. -ğ-, -g

70. Bir heceden fazla olan sözlerin ve dolayısıyla bütün eklerin -ğ-, -g'leri düşmüştür. Bu düşmeler şu kategoriler altında toplanabilir:

1. Geniş düz nlülerden sonra bunlarda hiç bir değişiklik yapmaksızın düşmüştür: *nēte* (<*neteg*), *tamla* (<*tamlağ*), *yayla* (<*yaylağ*).

2. Önündeki dar yuvarlak ünlüde de bir değişiklik meydana getirmez: *köprü* (<*köprüğ*), *ölü* (<*ölüg*).

3. Önündeki dar düz ünlüyü yuvarlaklaştırır: *aru* II 35: M 2131 (<*arığ*), *ayru* (<*ağrığ*), *bilü* II 16: V (<*bilig*), *kamu* (<*kamığ*),

kapu (< *kapıg*), *sayru* (< **sayırığ*), *süçü* (< *sütsig*), *tapu* (< *tapıg*), *-lu, -lü* (< *-lıg, -lig*) örnekleri için 149. § bk.)

4. Dar düz ünlü sözün aslında ise, kendini tutabilir: *arı* (< *arı-gi ayruksı* (< *adruksı-g*).

5. Diş, diş oyuğu ve yakını ünsüzlerden sonra düşen -ğ, -g ö-nündeki dar düz ünlünün yuvarlaklaşması önlenabilir: *açı* (< *açığ*), *giçi* (< *kiçig*), *süçi* II 152: Pet., M 2131, M 2137, M 2144, XXII 9: H 328, XXVIII 7: H 328, *assı* (< *asıg*), *ıssı* (< *ısig*; -s- çiftlenmes için 55. § bk.), *dizi* II 13: V (< *tizig*), *katı* (< *katıg*), *ayrı* II 52: Pet. II 108: Pet., II 110: Pet. (< *adrig*), *diri* (< *tirig*). (Bu ses olayı hakkında daha fazla bilgi için 88. § bk.)

71. *-lu, -lü* ekindeki yuvarlak ünlüye (70. § 3 bk.) analogya dolayısıyla *-suz, -süz* bulunmazlık eki, eski ve orta türkçe kadar Türkiye türkçesinin de aksine olarak, metinlerimizde her zaman yuvarlak ünlü ile (örnekler için 150. § bk.)

g. -v (< -b)

72. *su* sözünün sonundaki ünsüz (*suv* < *sub*) düşmüştür. Bununla birlikte 3. iyelik şekli *-sı* ile bildirilmez (176. § bk.).

I. Ünsüz tekleşmesi

73. Ünsüz tekleşmesi şu ad çekimi eklerinde görülür: *bihişte* I-35: O, İ, R, M 74, M 2131, M 2139, M 2141, N 480 (< *bihişte*), *müzden* I 73 (< *müzdden*).

J .Hece düşmesi

74. Metinlerimizde görülen hece düşmeleri şunlardan ibarettir.

a. -ig-

75. Eski ve orta türkçede *elig* şeklinde görülen söz metinlerimizde artık *el'*dir.

b. Ünlü -pı-

76. Aslında *yalpırgak* olan söz metinlerimizde artık *yaprak'*tır.

C. Benzer hece düşmesi

77. Benzer hece düşmesi olarak şu örnek vardır: *oturam* VIII 1, *oturum* VIII 1: A (< *otururam*).

3. Ses uyumu (benzeşme)

78. Yakın ve uzak, ileriden ve geriden, kısmî veya tam benzeşmeden başka bir şey olmayıp ünlüler kadar ünsüzlere de uzanan ses uyumu olayları aşağıda sıralanmıştır.

A. Çıkış yeri uyumu

79. Çıkış yeri uyumu kökünde, yani ilk hecesinde kalın (arka damak) sesler bulunan bir sözün her türlü ekleri ile takip eden hecelerinin de kalın, ilk hecesinde ince (ön damak) sesler bulunan bir sözün ise, yine her türlü ekleri ile takip eden hecelerinin ince oluşudur.

a. Aslı çıkış yeri uyumu

80. Metinlerimizde sözlerin büyük bir kısmı genişletildikleri her türlü eklerle birlikte eski türkçede görüldükleri kalın veya ince gruptandır. Bunun tabii bir neticesi olarak eklerin de eski ve orta türkçede olduğu gibi yalnız kalın ve ince şekilleri vardır; yani bunlar da büyük çoklukları ile aslı olan düz veya yuvarlak ünlüleri ile belirirler. Bu arada *Teñri* sözünün de metinlerimiz için başka eski Anadolu türkçesi metinlerine kıyasla eski ve orta türkçede görüldüğü gibi aslı olan ince şekli kabul edilmiştir.

b. İnceltici unsurlar

81. Eski ve orta türkçede kalın olarak görüldükleri halde bulundukları diş, diş oyuğu veya yakını ünsüzler dolayısıyla kısmen metinlerimizden, kısmen de yine başka eski Anadolu metinlerinde şu sözlerin artık incelmış oldukları anlaşılmaktadır: *biç-* (< *bıç-*), *degül* (< *dağ ol*), *dişi* (< *tış*), *içün* (< *üçün* < *uçun*), *iş* (< *ış*), *it* (< *ıt*), *yine* (< *yene* < *yana*). Aldıkları ince ekler veya yazılışları dolayısıyla ince okunan sözler ise şunlardır: *eytil* IX 8: M 2146, IX 12: M 2146, XX *kö-* II 76: Ü 1376, *ütgil* I 55: M 2131, M 2139 (< *ut-*). Bir de *-içek* (268. § bk.): *tol-içek* XXVIII 3: A, *yat-içek* II 62: VÇ, Pet., M 2143.

Yazıdan anlaşılmamakla birlikte *inan-* sözü de Türkiye türkçesine uygun söylenişte yazılmıştır.

c. İnce kökte kalın veya kalın kökte ince ek

82. Üstte metinlerimize ait yazmalarda bir kısım eklerin ince beklenirken kalın yazıldıkları görülmüştü (17. §). Bunlar arasında bir kaç tane kalın beklenirken ince yazılan ek de vardır. En çok ka-fiyede görülen bu olayı daha tam olarak gözden geçirelim.

1. *-mak*: *bil-mak* II 68: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, Ü 1375, *gider-mak* I 9: O, IO, İ, R, M 2138, M 2141, N 480, *gör-mak* I 33: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2141, N 480, *gör-mağ-a* II 129: V, P, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375, *iç-mak* I 34: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2141, N 480, *yè-mak* V 3; *-mek*: *sor-meg-e* II 129: Pet., M 2137.

2. *-duk*: *bil-duğ-umu* II 98: V, P, VÇ, Pet., M 74, M 2135, M 2144, Ü 1375, II 100: V, Peş., VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375.

3. *-lık*: *nète-liğ-ını* II 74: V, VÇ, P, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, Ü 1375.

4. *-gül*: *bil-gül* I 27: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, N 480, I 60: O, IO, İ, R, M 2137, M 2140, N 480, II 65: V, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, Ü 1375, II 83: M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375, V 3, XXIII 2, *dè-gül* II 10: V, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375, II 162: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375, IX 6: H 139, M 76, A, *dème-gül* I 26: IO, M 2137, M 2141, *èt-gül* II 10: V, M 2135, M 2137, M 2144, Ü 1375, XIX 1, XXVII 7, *gel-gül* I 17: M 74, M 2140, *görme-gül* II 127: Ü 1375, *iç-gül* I 52: IO, M 74, M 2138, M 2140, N 480, *iste-gül* II 71: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2144, Ü 1375, II 95: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375, II 108: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, M 2144, Ü 1375, II 157: V, P, VÇ, M 74, M 2138, M 2143, M 2144, Ü 1375, *işitme-gül* II 111: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, M 2144, Ü 1375, *sür-gül* I 11: O, IO, İ, R, M 2137, M 2138, M 2140, M 2141, N 480, *vér-gül* II 59: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, Ü 1375; *-gün*: *bil-gün* II 83: V, P, VÇ; *-gil*: *al-gül* I 17: IO, M 2141.

B. Dudak uyumu

83. Bütün Türk lehçelerinde olduğu gibi metinlerimizde de dudak uyumu yalnız ünlüler arasında kalmayıp ünsüzlerin ünlülere tesir etmesi ve nihayet ünlülerin ünsüzlere tesir etmesi olmak üzere üç

grup altında toplanır. Bu üç olay aşağıda daha yakından gözden geçirilecektir.

a. Ünlü dudak uyumu

84. Birinci derecede kökteki ünlüye göre takip eden ünlülerin, hiç değilse darlarının, düz veya yuvarlak oluşu safhasına metinlerimiz henüz lâıyık ile ulaşmamışlardır. Bu sebeptendir, ki dar ünlü bulunduran eklerin hemen hiç birinin hem düz, hem de yuvarlak ünlü olmak üzere dört şekli yoktur (79. § krş.). Ancak daha çok tek nus-halarda olmak üzere bu uyuma doğru bir gidiş de sezilebilmektedir. Bütün bunlar şu esaslar içerisinde gösterilebilir:

1. Etimologyaları kestirilemeyen bazı sözlerde: *bayık*, *bakır*, *bigi*, *çayır*, *unut* I 27: M 2131, M 2140, I 55: R.

2. Bağlayıcı ünlülerde: *çal-ı-ş*, *dédig-i-m* II 131: Pet., M 2137, *de-li-m*, *sem-i-z*, *yak-ı-n*, *yar-ı-n*; bir de *hâşlar-ıñ* II 26: M 2137, *sevmü-gün* I 8: R (87. § 4 bk.), *yalvar-ıp* II 10: V; *bildüg-i-mi* II 98: Pet., M 2137.

3. Önü ve sonu ünsüz, ortasında ise, ünlü bulunduran eklerde: a) *-lık*, *-lik*, *luk*, *-lük* (147. § bk.); b) *-sul*, *-sül* (*-su-l* v.b., 166. ve 125. §§ bk.): *yok-sul*, *yoh-sul*; c) *-duk*, *-dük*, *-dik* (140. § 2 bk.): *dè-dig-im* II 131: Pet., M 2137.

b. Dudakta uyum

85. Eski Anadolu türkçesinin en yaygın olan ses uyumu olayı dudakta uyumdur. Bu da dudak ünsüzlerinin düz ünlüleri yuvarlaklaştırması ile dudakla ilgisi olmayan ünsüzlerin yuvarlak ünlüleri düzleştirmesi olmak üzere iki bölüm altında toplanır.

1. Yuvarlaklaşma

86. Eski türkçenin ve geniş olarak orta türkçe ile Türkiye türkçesinin aksine olmak üzere metinlerimizde dudak ünsüzleri yanların-daki düz ünlüleri yuvarlaklaştırırlar. Bu dudak uyumu şu esaslar içe-risinde gösterilebilir:

1. Sözlerde: *buñar* I 44: M 2137 (< *bıñar*), *çümen* (< *çimgen*) *demür* (< *temir*), *gövde* I 53: M 2138, M 2140, N 480, I 68: M 2138, II 62: M 2131, M 2143, II 73: M 2131, II 79: VÇ, M 2142, M 2143, II 81: M 2131, II 94: M 2142, XXIV 8: H 139 (< *gevde*), *köprü* (< *gevre*-), *yavuz* (< *yabız*); alınma sözlerde: *yavu* (< f. *yāva*).

2. Bağlayıcı ünlülerde: a) 1. teklik iyelik: *-u-m*, *-ü-m*: *eteg-ü-m* I 26 (179. § bk.); b) *ben*'in ilgi hali: *binüm*, *benüm* II 28: M 2135, Ü 1375, II 30: VÇ, Ü 1375, VIII 2: H 139, M 76, A, XXIII 2: A, XXIII 3: A, XXIII 4, XXIII 8 (201. § bk.); c) 1. teklik geçmiş zaman: *-t-u-m*, *-t-ü-m*: *aytt-u-m* XIII 7 (258. § bk.); d) 1. çokluk iyelik: *-u-muz*, *-ü-müz*: *beg-ü-müz* XIV 1 (179. § bk.); 1. teklik geniş zaman: *-u-m*, *-ü-m*: *ıñlar-u-m* VIII 5 (141. § 1—4 bk.).

3. Aslında bağlayıcı ünlü iken metinlerimizde artık ekten olan ünlülerde: a) zarf-fiil: *-üp*, *-üp*: *yayla-y-up* I 38 (270. § bk.); b) *-uban*, *-üben*: *ırla-y-uban* I 37 (271. § bk.).

4. İki ünsüz arasındaki ek ünlülerinde: a) 1. çokluk iyelik: *-muz*, *-müz*: *ata-muz* II 47 (179. § bk.); b) 1. teklik şimdiki-gelecek zaman: *-vum*, *-vüm*: *güle-vüm* VIII 5: A (259. § bk.).

87. Dudak ünsüzlerinin bu yuvarlaklaştırması (86. § bk.) analogya ile fonksiyonca üstteki eklere yakınlığı olan ve fakat dudak ünsüzü olmayan sesler yanlarındaki ünlüleri de yuvarlaklaştırır. Bunları da kategorilerine ayrılmış olarak daha yakından görelim:

1. Bağlayıcı ünlülerde: a) 2. teklik iyelik: *-u-ñ*, *-ü-ñ*: *kat-u-ñ* I 25 (179. § bk.); b) 2. çokluk iyelik: *-u-ñuz*, *-ü-ñüz*: *nefs-ü-ñüz* II 149 (179. § bk.); c) 2. çokluk emir: *-u-ñ*, *-ü-ñ*: *ağ-u-ñ* I 2 (260. § bk.); d) 2. teklik geçmiş zaman: *-t-u-ñ*, *-t-ü-ñ*: *işitd-ü-ñ* II 34 (258. § bk.).

2. Ekin aslından olan ünlülerde: ilgi: *-uñ*, *-üñ*: *güneş-üñ* II 17, (182. § bk.), *siz-üñ* XII 7, *sin-üñ* VIII 4 *sen-üñ* I 56: O, VIII 4: H 139, M 76, XXIII 3: M 76, A, XXIII 6: H 139, M 76, A, XXVIII 1: H 139, M 76, A, XXVII 7 (201. § bk.).

3. İki ünsüz arasındaki ek ünlülerinde: a) 2. çokluk iyelik: *-ñuz*, *-ñüz*: *hamu-ñuz* II 150 (179. § bk.); b) 2. çokluk emir: *-ñuz*, *-ñüz*: *bakma-ñuz* II 147 (259. § bk.); c) ilgi eki: *-nuñ*, *-nüñ*: *kişi-nüñ* I 44 (182. § bk.), *a-nuñ* XXIV 7 (201. § bk.).

4. Üç garip yuvarlaklaşma: *sevmügün* I 8: R, (<sevmegin), *oturum* VIII 1: A (<oturam), *bağış* II 26: M 2131.

2. Düzleşme

88. Ses gelişmesi bakımından metinlerimizde yuvarlak ünlü bek-

lenirken yanlarındaki diş, diş oyuğu ve yakını sesler dolayısıyla düzleşen ünlülerde eski Anadolu türkçesine mahsus bir olaydır. Bunları da bir sıra içerisinde gözden geçirelim:

1. Sözlerde: a) ç'de: *çimen* XIX 8: H 139 (<çümen; 86. § krş.), *êçi* (<eçü), *içün* (<üçün, 81. § krş.), b) n'de: *kanı* (<kanu); t' de: *bit* (<büt-).

2. Birden fazla heceli sözlerde düşen -ğ, -g'nin geriye bıraktığı dar yuvarlak ünlüde (70. § 3 bk.): a) ç'de: *giçi* (<*giçü), *süçi* I 51: M 2137, M 2139, M 2140, I 52: M 2139, II 151, XXII 9, XXVIII 7: H 328 (<süçü); b) r'de: *arı* (<aru), *ayrı* II 108: Pet., II 110: Pet. (<ayru) *diri* (<*dirü); c) s'de: *assı* (<*asu, -s- çiftlenmesi için 55. § bk.), *ıssı* (<*ısu), -s- çiftlenmesi için 55. § bk.); d) ş'de: *şası* (<*şasu<*şaşğ); f) t'de: *katı* (<*katu).

3. Çatı eklerinin bağlayıcı ünlülerinde: a) n'de *gör-i-n-*; b) t'de: *kurt-i-l-*.

4. Dağınık olarak başka bağlayıcı ünlülerde: a) ş'de: *ök-i-ş* II 59: M 2137, *iş-i-m* XXIII 8 (86. § krş.) b) z'de: *bilür-i-z* II 47: M 2131, *göz-i-ñüzi* II 105: VÇ (87. § 3 krş.).

2. Dudaklaşma

89. Yuvarlak ünlülerin ünsüzlere tesir ederek onları dudaklaştırması metinlerimizde az olup şu örneklerle temsil edilmektedir: *givür* (<kirgür-), *üvez* II 38: M 2137, *üveyz* II 38: Pet. (<üyez), *yaluvuz* IX 8: A (<yaluğuz <yaluñuz), *yêrûve* I 56: M 2141 (<yêrûge<yêrûñe).

G. Ses telleri uyumu

90. Ses tellerinin titreyip titrememesi ile meydana gelen yumuşaklık veya sertlik uyumunun pek değişik belirişleri vardır. Bunlar yumuşak veya sert seslerin tesiri altında ünsüz yumuşamaları veya sertleşmeleri olup şöyle sıralanabilirler.

a. Geriden yakın yumuşama

91. Geriden yakın yumuşama ünlünün ünsüz üzerine tesiri ile meydana gelmekte olup şu seslerle ilgilidir:

1. t- > d-

92. İnce ses gruplarında t- > d- hemen hemen umumîdir. Kalın ses gruplarında ise, şu t-'ler yumuşamıştır: *dağı*, *dağı*, *dağı*, *dut*-. Pek

nadir iki yumuşama: *damla* II 11: M 74, M 2131, M 2137, M 2144, *davar* II 4: M 2142 (40. § krş.).

2. *k*- > *ğ*-

93. *k*- > *ğ*- için tek nushaya dayanan yalnız bir örneğimiz vardır: *ğul*- I 27: M 2139 (38. § krş.).

3. *k*- > *g*-

94. Arap yazısının anlatmağa el verişli olmaması karşısında ince ses gruplarında *t*- > *d*-'nin hemen hemen umumî olması (92. § bk.) dolayısıyla metinlerimizde *g*- okunuşuna da büyük bir yer ayrılmıştır. (*k*- okunuşları için 39. § bk.)

b. İç seslerde yumuşama

95. İki yumuşak ses arasında kalan eski ve orta türkçenin bazı sert ünsüzleri yumuşamaktadır. Bunlar şu bölümler altında toplanabilir:

1. Söz içinde: *ada*- (< *ata*-), *dağı* I 61: M 2140 (< *tağı*), *emdi* (< *emti*), *gendü* (< *kentü*), *gündüz* (*küntüz*), *sağış* (< *sakış*), *yarlığa*- (< *yarlıka*-).

2. Sonu *-k* ile biten sözlerde ünlü ile başlayan bir ekle genişleyince: *ayruğ-ın* II 71: M 2131, M 2144, Ü 1375, II 95, *bardağ-a* II 93: Pet., M 2131, *kulağ-ına* II 123: Pet., M 2131, M 2137, Ü 1375, *sormağ-a* II 129, *uçmağ-uñ* I 36: M 2136, M 2137, M 2139, M 2140, N 480, *uçmağ-ı* I 4: N 480, II 154: M 2131, M 2137, II 155: Pet., M 2131, M 2137, *uçmağ-a* I 51: M 74, M 2131, M 2137, M 2139, M 2140, *ya-zuğ-uñ* II 71: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143; *-lık*, *-lik*, *-luk*, *-lük*: *döst-lığ-ın* II 4, *hış-luğ-uñ*: I 35, *kul-lığ-ı* II 67: Pet., VÇ, *kul-luğ-ı* II 67, *sayru-lığ-ından* II 135, *yaş-lığ-ı* I 60.

3. *-kı*, *-ki* eki yumuşak ses ile temasta: *anda-ğı* I 38, *kan-ğı* I 1: M 2131, I 57: M 2137, M 2141, N 480, II 3: P.

4. *-t* ile biten sözlerde ünlü ile başlayan bir ekle genişleyince: *ayd-am* I 80, II 55, *ayd-asın* XXI 9, *ayd-a* II 126, IX 12, XXI 9, *ayd-uram* II 15, XII 7, XVI 8, XX 6, XXIII 1, XXIV 2, 9, *ayd-uñ* III 9, *işid-üñ* XXIV 9, *ögüd-i* II 48, *umud-a* III 5, *Yarad-an* I 79: M 74.

5. *-t* ile biten bir sözde ünlü ile başlayan bir ek veya söz takip etmediği halde: *işid* III 4: H 328, M 76, M 2146.

6. Yazı bize anlatamamakla birlikte bu yumuşama kıyasla (2. krş.) *-k*' de de kabul edilmiştir: *eteg-üm* I 26, *eteg-in* I 16, I 26: M 2138, N 480, II 53, II 148, *gürlig-ine* II 33, *gög-e* XVI 3, *görmeg-e* II 129, *nételig-ini* II 74, *ölmeg-i* I 32, *semeg-in* I 8. (Yumuşak ses yanında sert ünsüz bulunuşu için 96. § bk.)

96. İki yumuşak ses arasında bulunduğu halde bir kısım aslı sert ünsüzler ise, sertliklerini tutmaktadırlar. Bunları da bir sıra içerisinde gözden geçirelim:

1. Söz içinde: *altun*, *ata*, *bakır*, *dağı* I 69, *gösüñ* XIII 7, *gös-in* XIX 5, *karakuluk* I 70: M 2137, *otur*-, *sakın*-, *uyku*, *yuku*.

2. Sonu *-k* ile biten sözlerde ünlü ile başlayan bir ekle genişleyince: *ayruk-ın* II 71, *bağ-an* II 119, *bağ-a* IX 2, *bağ-a-sın* IX 2: H 139, M 76, M 2146 A, *barda-ka* II 93, *çık-ar* I 17, II 56, *çık-a* II 107, *çok-ı* II 120: V, P, VÇ, *kulağ-ına* II 123, *uçmak-uñ* I 36, *uçmak-ı* I 4, II 154, 155, 157, *uçmak-a* I 51, II 149, II 71, *yık-avuz* XVI 6, 7; *-lık*, *-lik*, *-luk*, *-lük*: *kul-lık-ı* II 67: V, P, *kul-luk-ı* II 67: M 2142.

3. *-kı*, *-ki* eki yumuşak ses yanında da: *kan-kı* I 1, 57, II 3.

4. *-t* ile biten sözlerde ünlü ile başlayan bir ekle genişleyince: *ögüt-i* II 48: V, P, VÇ, M 2135, M 2142, M 2144, *art-ur*-, *iltür*-, *art-uk*, *at-ar* VIII 2: M 2146, XIX 9, *dart-avuz* XVI 4, *dut-ar* XI 11, *dut-avam* VIII 3, *dut-avum* VIII 3: A, *dut-avuz* XVI 2, 3, *dut-a* II 106, VIII 2, XXV 3, *tut-a* II 106: Pet., M 2131, *dut-uñ* II 139, *ilt-e* I 16, II 66, *yat-ar* II 64: VÇ, *yat-ur* II 64, XXIV 3, *yat-ıcağ* II 62.

5. *-p* ile biten bir sözde ünlü ile başlayan ekle genişleyince: *yap-avuz* XVI 7.

6. Yazıdan anlaşılmamakla birlikte kısmen Türkiye türkçesindekilere kıyasla şu sözlerde yumuşak sesler arasında sert ünsüz kabul edilmiştir: *diken*, *dök-erem* I 77: O, İ, R, *dükeli*, *düket*- I 77: N 480, *ek-erse* I 40: R, N 480, *ek-en*, *iken*, *iki*, *öküş*.

c. Sertleşme

97. Sertleşme olayları şu katagorilere ayrılabilirler:

1. Aslında yumuşak iken hece sonunda olmak dolayısıyla sertleşme ve takip eden ünsüzü de sertleştirme: *gögüs* (< *kögüz*), *görünmes* II 75: V, P, M 2135, M 2137, M 2143 (< *-mez*), *gös-in* XIX: H 328 (< *közin*), *gösüñ* XIII 7: H 139 (< *közüñ*), *göster*- (< *gözder*-), *iste*- (< *izde*-); tahmin üzerine: *eksil*- (< *egsü*-), *eksük*.

2. Uzak benzeşme ile: *köprü* (< *kövrüg*).

3. Metinlerimizin normal yazılışının (98. § bk.) aksine olarak sert ünsüzle biten sözlerden sonra ek başındaki yumuşak ünsüzün sertleşmesi: a) *-t-* geçmiş zaman ekinde: *aç-t-um* XII 3a, *at-t-ı* XXVIII 7, *ayt-tum* XIII 7, XVII 2, 3, 7, *ayt-t-ı* XIII 8, XVII 2, 3, XXVIII 6, *biç-t-ı* I 49: **IO**, **M 2138**, **M 2140**, **M 2141**, *biç-t-i* I 21: **O**, **IO**, **İ**, **R**, **M 74**, **M 2137**, **M 2138**, **M 2140**, **M 2141**, *bit-t-i* XXVIII 5, *dut-t-ı* XXVIII 1, 7, *düş-t-i* XXVIII 1, *düt-t-i* XXVIII 10, *ek-t-i* I 40: **O**, **M 2137**, **M 2139**, I 41: **N 480**, *ét-t-i* I 51: **O**, **IO**, **İ**, **R**, **M 74**, **M 2138**, **M 2141**, **N 480**, XXVIII 11, *geç-t-i* I 51: **O**, **IO**, **İ**, **R**, **M 74**, **M 2138**, **M 2141**, XXIII 6, *geş-t-i* I 51: **N 480**, XXIII 6: **H 328**, *güt-t-i* XXVIII 3, *iç-t-i* I 21: **O**, **IO**, **İ**, **R**, **M 74**, **M 2137**, **M 2138**, **M 2140**, **M 2141**, **N 480**, I 51: **O**, **IO**, **İ**, **R**, **M 74**, **M 2138**, **M 2141**, *iş-t-i* I 51: **N 480**, *it-t-i* XXVIII 2: **H 139**, *kap-t-uñ* IX 8, *kat-t-ı* XXVIII 8, *öp-t-i* XIII 8, *sat-t-ı* XXVIII 11, *yarat-t-ı* XXIV 5, *yat-t-uñ* IX 8, *yat-t-ı* XXVIII 1, *yit-t-i* XXVIII 2; b) *-ğan*, *-gen*'de: *Yarat-kan* I 79: **O**, **İ**, **R**, **N 480**; c) *-duk*, *-dük*'te: *yas-tuğ*. (Yumuşamayan ek baş ünsüzleri için 96. § bk.)

98. Ancak metinlerimizde sert ünsüzle biten sözlerden sonra yumuşak ünsüzle başlayan ekler çoğunluktadır: a) *-da*, *-de* bulunma eki: *gök-de* II 32, (186. § bk.); b) *-dan*, *-den* ayrılma eki: *ırak-dan* XIX 11 (187. § bk.); c) *-dur*, *-dür* 3. teklik bağ eki: *aç-dur* XIX 1 (274. § bk.); d) *-d-* geçmiş zaman eki: *ek-d-i* I 40; (258. § bk.) e) *-gil*, *-gil* 2. teklik emir: *ayt-gil* IX 8 ve buna kıyasla yazının anlatamadığı incelerde: *ét-gil* XIX 1 (260. § bk.); *-ğan*, *-gen* fiilden isim yapma ekinde: *Yarat-ğan* I 79 (134. § bk.). (Sertleşen ek baş ünsüzleri için 97. § bk.)

D. Süreklilik uyumu

99. Takip eden ünlü veya sürekli ünsüz *d*, *t* önünde *-ç-* sesinin süreklileşerek *-ş-*'ye döndüğünü yazı bize şu hallerde anlatmaktadır: *nişe*, *nişün*, *geşti* I 51: **N 480**, XXIII 6: **H 328**, *işdüm* XII 2, *işti* I 51: **N 480**, XXII 9: **H 328**.

E. Geniz uyumu

100. Geriden uzak benzeşme olmak üzere metinlerimizde şu geniz ünsüzünde uyum görülebilmektedir: *miñ* XXVIII 5: **A**.

F. Tam benzeşme

101. Tam benzeşme için şu örnekler vardır:

1. Geriden uzak: *şası* (< **şasığ*).

2. İleriden yakın ve tek ses oluş: *yaprağ* < **yappırğak* < *yapırğak*; düşen hece için 76. § bk.), *-mısa*, *-mise* (< *-mıssa* < *-mışise*) gerçeksizlik eki (263. § 4 bk.; orta hece düşmesi için 33. § bk.).

4. Ayrılışma

102. Ayrılışma için metinlerimizde şu örnek vardır: *ben-lü* I 68: **N 480**.

SÖZ YAPILIŞI

103. Bütün Türk lehçelerinde olduğu gibi, metinlerimizde de söz yapılışı fiil kök ve gövdelerinden üretilen fiil ve isimlerle isim kök ve gövdelerinden üretilen isim ve fiillerden ibarettir. Yine umumiyetle türkçede olduğu gibi, metinlerimizde de asıl zamirler ve sayı sözleri bu sayılan gruplar dışında kalmırlar. Fakat bunlardan üretmeler yapılmaz. Aşağıda metinlerimizde görülen kök ve söz yapma ekleri ile asıl zamirler ve sayı sözleri, fonksionları da belirtilerek, ele alınmışlardır. Hemen söylenmelidir, ki buradaki ekler birinci derecede söz yapma ekleri olmakla birlikte bir kısmı ya tamamen veya kısmen işletme eki fonksionundadırlar. Gaye bütün şekilleri her türlü incelik ve kullanışları ile belirtmek olduğuna göre, bazen pek bilinen ve dolayısıyla lüzumsuz sayılabilecek hususlar da sırf sistem zoru ile gösterilmişlerdir. Bu maksat için pek değişik eserlere baş vurulmuş, fakat çok bilinen bu kaynaklara ayrıca hiç bir yerde işaret edilmemiştir. Sözlüğe girmiş örnekler için ayrıca tanık yeri gösterilmemiştir.

1. Fiilden üretmeler

104. Metinlerimizdeki fiil kökleri son seslerine göre sıralanmış olarak şunlardır: **ka-* (*kar*, *kay*), *sa-* (*sağ-*, *san-*, *say-*, *sağıs*), *ya-* (*yak-*, *yan-*, *yakşı*, *yahşı*), *dē-* (*dıl*), *yē-*, **kı-* (**kıl-*), *sı-*, **di-* (*dik-*), *i-*, *ko-*, **to-* (*tol-*, *top*, *töy-*), **yo-* (*yok*), *ō-* (*öz*: *gendüz*, *ögüt*), **gō-* (*göz*), **sō-* (*söz*), *yü-* (*yüz*), *aç-*, *biç-*, *biç-geç-*, **giç-* (*giçi*), *iç-*, *kaç-*, *kuç-*, *saç-*, *uç-*, *deg-*, *dög-*, *düg-*, *ög-*, *ağ-*, *ağ-* (*ağır*), **bağ-* (*bağışla-*), *boğ-*, *doğ-*, **oğ-* (*oğul*), **ak-* (*ağuz*), *sığ-*, *toğ-*, *yağ-*, **yoğ-* (*yoğun*), *dök-*, *ek-*, *ök-* (*öküş*), *bağ-*,

dağ- (*dağı*, *dağı*, *dağı*), *kağ-*, *yığ-*, *al-*, **bel-* (*bellü*), *bil-*, *bol-* > *vol-* > *ol-*, *ol-* (*otur-* > *oltur-*), *bul-*, *çal-* (*çalış*), *del-* (*delim*), *gel-*, *gül-*, *il-* (*ile*, *birle*, *bile*), *kal-*, *köl-* (*köl*), **kul-* (*kulağ*), *öl-*, *sal-*, **yal-* (*ya lan*), **yul-* (*yulduz*, *yuldurum*), *dam-* (*taml*, *damla*), **gem-* (*gemiş-*) *um-* (*umut*), **sem-* (*semiz*), *bin-*, *yan-* (*yine*), *añ-*, **biñ-* (*bıñar*, *buñar*) **süñ-* (*süñü*), *teñ-* (*teñiz*, *deñiz*), **yañ-* (*yañlış*), *kap-* **kap* (*kapu*), *öp-*, *tap-* (*tapu*, *tavar*), *yap-*, *ar-* (*ara*), *bür-* (*büri-*), *dir-* (*diri*), *dur-*, **ger-* (*ge rek*), *gir-*, *gör-*, **ır-* (*ırmak*), *kar-*, **kar-* (*karış*, *karşu*), *kır-*, *sar-* (*sarp*), *sor-*, *sür-*, *ur-*, *var-*, *vér-*, *yar-*, *yor-* (*yori-*), *as-*, *kes-*, *kıs-*, **yas-* (*yas tuk*), *biş-*, *eş-* (*eşek*), *şas-*, (*< saş-*: *şaşı*), *at-*, *bat-*, *bit-*, *dat-*, *dut-*, *düt-*, *ét(d)-*, **et-* (*etek*), *güt(d)-*, **göt-* (*götür-*, *götrü*), *it-* (*yit-*), *kat-*, *sat-*, *ut-* (*üt-*), *yat-*, **göv-* (*köprü*), *sav-*, *sev-*, **yav-* (*yavuz*), *ay-* (*ayıt-*), **ay-* (*ayır-*), **bay-* (*bayık*), *göy-* (*göyne-*), *kay-*, **kay-* (*kay*), **kay-* (*kayna-*), *oy-* (*oyna-*), *oy-* (*oyan-*), *diz-*, *gez-*, **göz-* (*göster-*), *yaz-* (*yazuk*).

Bu köklerden türkçenin karakterine uygun olarak belirli eklerle, yeni isim ve fiiller elde edilmiştir. Ancak, üstte de söylendiği gibi (103. §), bu eklerin bir kısmı söz yapma değil, işletme fonksiyonundadır.

A. Fiilden fiil yapılışı

105. Metinlerimizde de fiilden fiil yapan ekler iki başlık altında toplanırlar: a) fiilden yeni bir fiil elde eden veya, hiç değilse, onun gramer bakımından fonksiyonunda bir değişiklik meydana getirmeyen gövde veya söz yapma ekleri; b) fiilin manasında değil de, gramer fonksiyonunda değişikliğe sebep olan çatı ve dolayısıyla işletme ekleri.

a. Asıl fiilden fiil yapılışı

106. Asıl fiilden fiil yapan ekler sınırlı olup canlılıklarını, bir derece olsun, kaybetmişlerdir. Bu sebeple mana fonksiyonları açıkça anlaşılamamaktadır. Metinlerimiz zamanında kökleri de artık kullanılır olmaktan çıkmak yolunu tutmuşlardır. Bu ekler alfabe sırası ile şunlardır.

107. *-ı-*, *-i-*: *bür-i-*, *tad-ı-*, *yor-ı-*.

108. *-k-*, *-k-*, *-h-*: *çık-* (*< taşı-k-*), *yuk-* (*< udu-k-ğu*), *yağ-ş-ı-*, *yağ-ş-ı-*.

109. *-y-*: *ko-y-*, *sa-y-*, *to-y-*.

110. *-z-* > *-s-*: *gö-s-ter-*.

b. Çatı yapılışı

111. İkinci kategori fiilden fiil yapan ekler çok çeşitli olup fiilin çatısını bildirirler. Bunlar şu şekilde sıralanabilirler:

112. Yapılma şu eklerle temsil edilir:

1. *-l-*: *aç-ı-l-*, *as-ı-l-*, *ayr-ı-l-*, *eksi-l-*, *kes-i-l-*, *kar-ı-l-*, *kat-ı-l-*, *kurt-ı-l-*, *yañ-l-ış*. Kalıplaşmış kullanılışlar: *kı-l-*, *to-l-*

2. *-n-*: *gör-i-n-*.

113. Dönüşlülük: *-n-*: *oya-n-*, *sığ-ı-n-*, *sağ-ı-n-*, *say-ı-n-*, *sev-i-n-*. Az çok kalıplaşmış: *ina-n-*, *sa-n-*, *ya-n-*.

114. Karşılıklılık: *-ş-*. Bir yere ulaşma: *berki-ş-*. Gayret: *gem-i-ş-*. Kalıplaşmış: *kar-ş-u*, *yağ-ş-ı*, *yağ-ş-ı*.

115. Yaptırma şu eklerle temsil edilir:

1. *-ar-*, *er-*. Sebep olmayı bildirir: *çık-ar-*, *gid-er-*.

2. *-r-*. Az çok kalıplaşmış: *ay-ı-r-* (*ay-r-uk*).

3. *-t-*. Sebep olma: *böyle-t(d)-*, *düke-t-*, *il(e)-t-*, *yara-t(d)-*. Kalıplaşmış: *ay-ı-t-*, *yul-t-uz*.

4. *-tar-*, *-ter-*. Sebep olma: *gös-ter-*.

5. *-tur-*, *-tür-*, *-dur-*, *-dür-*. Sebep olma: *bil-dür-*, *bul-dur-*, *ge-tür-* (*< kel-tür-*), *tol-dur-*. Kalıplaşmış: *o-tur-* (*< ol-tur-*), *yul-dur-um*.

6. *-ur-*, *-ür-*. Sebep olma: *art-ur-*, *buyur-dur-*, *deg-ür-*, *geç-ür-*, *gir-ür-*, *giv-ür-* (*< kir-gür-*), *göt-ür-*, *iç-ür-*. Kalıplaşmış: *göt-r-ü*.

B. Fiilden isim yapılışı

116. Fiilden isim yapan ekler de ikiye ayrılırlar: a) fiilden sadece isim yapanlar, b) fiilden isim yaptıkları kadar çekimli fiil de yapan, dolayısıyla aynı zamanda işletme eki olanlar.

a. Asıl fiilden isim yapılışı

117. Asıl fiilden isim yapan ekler mümkün oldukça mana incelemeleri de belirtilmek üzere aşağıya sıralanmıştır.

118. *-O-*, *-u-*, *-ü-*, *-ı-*, *-i-* (*< -ğ-*, *-g-*, *-ig-*, *-ig-*; *uğ-*, *-üğ-*: birden fazla hecelilerde düşen *-ğ-*, *-g* önünde geniş ve dar ünlü ile meydana gelen şe-

kil, 70. § bk.). Fiille bildirilen mananın sonucunu anlatır: *ayruksı, damla, tamla, yayla; aru, ayru, bellü, benlû, bilü, datlu, tatlu, dir(ü)lük, köprü, kapu, ölü, sayru, sücü, tapu; arı, assı, ayru, diri, dizi, giçi, ısı, katı, süçi, şası, yar(ı)lan-*.

119. -a, -e (<ğa, -ge). Vasıf bildirir: *kıs-a*.

120. -ak, -ek (<ğak, -gek). Şu örnekler vardır: *eş-ek, ger-ek, kulak, yaprak* (<yalpırğak).

121. -ay, -ey. Vasıf bildirir: *kol-ay*.

122. -ç. *kılı-ç*.

123. -k, -k, -h; -uk, -ük, *uh, üh* (ünlü ile biten fiillerde doğrudan doğruya ek getirildiği halde ünsüz ile bitenlerde bağlayıcı durumunda olan ünlü yuvarlaktır). Fiilin bildirdiği işten meydana gelen şeyi anlatır: *barda-k, buda-k, buda-h, çana-k, eksü-k, ete-k, ıra-k, ıra-h, topra-k, yo-k, yo-h; aç-u-k, art-u-k, ayr-u-k, buyr-u-k, esr-ü-k, oyan-u-k, yaz-u-k*. Bir örnekte bağlayıcı ünlü düzdür: *bay-ı-k*. Yine bi örnekte bağlayıcı ünlü erimştir: *gör-k-lü*. Bunlardan başka bazı nüshalarda -k yumuşamıştır: *buda-ğ* I 37: O, M 2137, XXIII 6.

124. -gut, -güt. Mücerret kavram bildirir: *ö-güt*.

125. -l. Müşahhas kavram bildirir: *di-l, düke-l-i, oğ-u-l, yoksul, yoh-su-l*.

126. -m. Mücerret ve müşahhas kavram bildirir: *del-i-m, öl-ü-m, yuldur-u-m*.

127. -ma, -me. Şu örneği vardır: *deg-me*.

128. -maç, -meç. Yemek bildiren şu örneğe sahibiz: *bazla-maç*.

129. -mak, -mek, -mah, -meh. Mücerret kavram bildirir: *bak-mak, bil-mek, biş-mek, bul-mak, çık-mak, öl-mek, gemiş-mek, gider-mek, gider-meh, gör-meh, iç-mek, iç-meh, uç-mak, ol-mak, sev-mek, sor-mak, sor-mah, tat-mak, tadı-mak, yat-mak, ye-mek*. Bir de müşahhas kavram bildiren: *ır-mak*.

130. -mur, -mür. Şu örnek vardır: *yağ-mur*.

131. -n. Fiilden elde edilen nesneyi bildirir: *çime-n, düğ-ü-n, düd-ü-n, göy-(ü)-n-e-, kay-(ı)-n-a-, oy-(u)-n-a-, yak-ı-n, yog-u-n*.

132. -ñ. Yalnız şu sözde: *yal-u-ñ-u-z*.

133. -ş. Mücerret ve müşahhas kavram bildirir: *bağ-ı-ş-la-, ça-l-ı-ş, güne-ş, kar-ı-ş, ök-ü-ş, sava-ş, yañıl-ı-ş, sağ-ı-ş*.

134. -t. Fiilden elde edilen nesneyi bildirir: *um-u-t*.

135. -an, -en, -gan, -gen. Devamlı olarak bir işi yapanı veya yapılan nesneyi bildirir: *dik-en, Yarat-gan, yal-an*.

136. -u, -ü, (<-gu, -gü). Mücerret kavram veya alet bildirir: *kay-u, kork-u, korh-u, uyk-u, yuk-u, süñ-ü*.

137. -y. Şu örnek vardır: *ka-y*.

138. -z. Şu kullanılışlar vardır: *ag-u-z, beñ-(i)-z-e-, deñ-i-z, geñe-z, gö-z, ö-z (gendüz <gendü öz), sem-i-z, sö-z, yaluñu-z, yav-u-z*.

b. Fiilden isim-fiil yapılışı

139. Fiilden isim kadar çekimli fiil de yapan isim-fiil ekleri metinlerimizde bazen isim, bazen de fiil olarak belirdikleri gibi, aynı ek hem isim, hem de fiil olarak görülebilir. Fiil kullanılışlarında zaman manası daha açıktır. Kişi alâmetleri kişi zamirleri veya onlardan bozulmuş eklerdir. 3. çokluk -lar, -ler ile anlatılır. 3. teklikte kişi alâmeti çok defa bulunmaz.

140. Geçmiş zaman manası veren ekler.

1. -an, -en. Metinlerimizde yalnız isim olarak görülür: *bak-an, dut-an, éd-en, ek-en, ekme-y-en, gel-en, gör-en, kal-an, sev-en, tol-an, ur-an, vèr-en, Yarad-an*.

2. -duğ, -dük, -duğ, *düh*. a) İsim kullanılışı: *yas-tuğ; bil-düg-ümi* II 98, 100, *bul-duğ-umu* II 98, *dè-düg-üm* II 131; b) Çekimli fiil olarak yalnız 1. çoklukta: *ıssı al-duğ, al-duğ* XXIII 7, *bul-duğ, bul-duğ* I 80, *susa-duğ-sa* II 93: M 2131.

3. -mış, -miş. a) İsim kullanılışı: *yè-miş; b) -dur, -dür* (274. § bk.) ve *i-* yardımcı fiili (263. § bk.) ile çekimli fiile yaklaşan kullanılışlar: *berki-miş-dür eyle, kim tağda kaya* II 121: M 2131, *bini gör-miş-dür ol* II 136, *cânını Hâk nûrına kar-mış-dur* I 14, *bini sor-mış-dur ol* II 136, *iste anı, ki yolu var-mış-dur* I 14; *Türk dilin bilür-mise-ydüm ben* I 78 (-mise için 263. § 4 bk.).

141. Geniş zaman manası veren ekler:

1. -r-. a) İsim kullanılışı için bir örneğimiz vardır: *ka-r*; b) *i-* yardımcı fiili ile çekimli fiile yaklaşan kullanılışlar: *anları, kim Hüd dile-r-di* II 42; *ol ne de-r-se* II 125, *halk aña de-r-ler-se* II 122, *sır dile-r-señ* II 54, aynı fiil: II 81, 82, *ne, kim iste-r iseñ* I 31, aynı fiil: III

2, *gönlün dile-r ise* I 54, aynı fiil: I 63: N 480, *ķanda dile-r-se* II 62, *körler okı-r-sa* II 2; c) çekimli fiil olarak: *ağla-r-vam* VIII 5, *Teñri de-r* I 65: M 2131, M 2139, *dile-r-ven bir çanak* XIX 2, aynı fiil II 104: Pet., M 2131, *ben sizün gey dile-r-vem* II 104, aynı fiil: XI 10, *dile-r-em, kim göreler kamu anı* II 99, aynı fiil: II 102, VIII 4, XIII 7, *anı dile-r-üm* XVII 5, aynı fiil VIII 4: H 139, M 76, M 2146 A, *ne kim dile-r siz siz* I 80, aynı fiil: II 153, III 11, *ger dile-r sen sen* XVIII 13, aynı fiil: XXV 6, *dile-r-sin* XVIII 13: H 139, XXV 6: H 139, A, *bunu dile-r* III 7, aynı fiil: IX 8, 12, XIII 7, XX 5, *diri eyle-r ölüyi* II 89, aynı fiil: XXII 9, *gün u geçe göyne-r-vem* III 5, *göyne-r-em* III 5: M 76, M 2146, *ıñla-r-vam* VIII 5, *ıñla-r-um* VIII 5: M 2146, *delü gibi ırla-r-vam* III 6, *sini ben cāndan iste-r-vem* XI 10, *ne iste-r siz* XII 7, *dirligin iste-r* I 1, aynı fiil: II 85, 155: M 2137, XII 5, *dükeli anda yaylayup kışla-r* I 38, *budaķda oyna-r-lar* I 37, *sözün söyle-r-vem* III 5, *söyle-r-em* III 5: M 2146, *sözün söyle-r* XII 5, *yemiş u yaprak anda söyle-r-ler* I 37, *eger gevde uyu-r* II 64: M 2131.

2. -ar, -er. a) İsim kullanılışı: *buñ-ar, buñ-ar, tav-ar, dav-ar*; b) i- yardımcı fiili ile çekimli fiile yaklaşan kullanılışlar: *cānum yolın aç-ar idüñ* XII 4, *geç-er idüñ* XII 4, *üşikları seç-er idüñ* XII 4; *şeyh aç-ar ise* VI 8, *gözünüzi Teñri aç-ar-sa* II 105, *gey göz ile bak-ar-sa* III 12, *bu ikiden kim çık-ar-sa* II 56, aynı fiil: XVI 1, *kim ek-er-se* I 40: R, N 480, *yolumuza kim gir-er-se* XVI 1, *kim anı bin-den seç-er-se* II 140, *kim Veledi sev-er-se* III 12; *ķarañu ele gir-er-ken* XVI 6; c) çekimli fiil olarak: *siz andan . . aç-ar siz* XXIV 3, *yol aç-ar* II 89, *dök-er-em* I 77: O, İ, R, *bini ne kem dut-ar sen sen* XI 11, *ol kişi, ki zıkr ed-er* I 39, aynı fiil: II 23, 61, 90, XX 6, XXIV 7, *dünyānuñ dirligi geç-er* I 6, *ne, kim anlardan gel-er* II 51: Ü 1375, *damda nişe gez-er sen* IX 10, *gez-er-sin* IX 10: M 76, *gez-ersiñ* IX 10: M 2146, *ķanda gid-er* II 61, *süçü iç-er-em* VIII 3: M 76, M 2146, *ķanda dilerse, yer, iç-er* II 62, *ne ma'nidür, ki kaç-ar sen* XI 10, *kaç-ar siz dört yaña* II 104, *uslular andan kaç-ar* II 7, *nür saç-ar* II 87, *dükelerini sev-er-ven* II 102: M 2131, *sizi sev-er-em* II 103, aynı fiil: II 103, VIII 4, *anı sev-er-üm* XVII 5, aynı fiil: VIII 4: A, *sini sev-er* XII 5, aynı fiil: II 112, *harf içinde bu ķadar ma'nı sığ-ar* II 22, *güneş gibi yüzün toğ-ar* XII 5, *siz andan . . toy-ar siz* XXIV 3, *kuş olup uç-ar* I 39, aynı fiil: II 62, *eger gevde yat-ar* II 64: VÇ.

3. -ur, -ür. a) -i yardımcı fiili ile çekimli fiile yaklaşan kullanılışlar: *dürlü dürlü gel-ür idi anlara* II 36, *cānları ol-ur idi andan ķara* II 35, aynı fiil: II 39, *ümmei ilt-ür-di süd andan eve* II 40, *ķan*

ol-ur-dı arı su kâfirlere II 35, *durmadın Teñri yolın ur-ur-dı* I 49; *Türk dilin bil-ür-miseydüm ben* I 78 (-mise için 263. § 4 bk.); *ne, kim ol ayd-ur-sa* II 145, *ālem sini bil-ür-se* VIII 6, *ileyümüze dur-ur-sa* XVI 4, *az gel-ür-se* I 25, *yolumuza kim gir-ür-se* XVI 1: H 328, A, *kim biri iki gör-ür-se* II 111: Pet., M 2137, aynı fiil: VIII 6, *cān ol-ur-sa kişide* II 18, aynı fiil: II 62: V, P, II 114 XXV 3, *yolumuza kim ur-ur-sa* XVI 4, *anda var-ur-sa bundan* III 7, *yolumuza kim vur-ur-sa* XVI 4: H 328, *kim ecelsüz öl-ür-se* I 4: R, N 480, aynı fiil: I 5; *cān vēr-ür-ken* II 65, aynı fiil: XVI 8; b) çekimli fiil olarak: *uçmakı bu cihānda nakd al-ur* I 4: R, N 480, aynı fiil: II 6, XIX 10, *ben bulara ayd-ur-am* II 15, *Teñri ayd-ur* I 54, aynı fiil: I 39: O, XII 7, XVI 8, XX 6, XXIII 1, XXIV 2, 9, *Ādem anı bil-ür-üz biz* II 47, *her bir kişi bahşış bul-ur* II 26, aynı fiil: II 56, *dükelerini bil-ür* II 76: Ü 1375, aynı fiil: II 78, 91, *Teñri bil-ür* XIII 7, *gündüz bul-ur siz* XXIV 8, *ķamusını bul-ur* II 91, *ne çıkar-ur sen* IX 4, *ol degür-ür uruzu* II 25, *dur-ur-vam* VIII 5, *şehrī, kim sen dur-ur-sın* I 63: N 480, *ne dur-ur siz* XXIV 1, aynı fiil: XXIV 3, *cānuñ andan diri dur-ur* I 68, aynı fiil: II 7, 20, 116, 118, 119, 124, 153, XVI 5, *Teñriden bil ne, kim anlardan gel-ür* II 51, *anı, kim ben gör-ür-vem* XXV 1, *anı, kim ben gör-ür-üm* XXV 1: M 2145 *eyle, ki gör-ür siz günü* II 105, aynı fiil: XXIV 2, 4: A, *gerü gör-ür gendüzi* II 15, aynı fiil: II 16, 76 77, 111, 119, III 7, XVI 8, *gevde görin-ür* II 74, aynı fiil: II 118, *acā'ibe ķal-ur-van* XXVIII 8, *ol ķal-ur* I 4: R, N 480, II 8, 14, 51, 72, 115, *tamla deñize ķarıl-ur* II 12, *nişün esrük ol-ur sen* XXVIII 7, *ol-ur-sın* XXVIII 7: H 139, H 328, M 76, A, *nēce dürlü ol-ur siz* XXIV 7, *mālī sözler ol-ur* II 6, aynı fiil: II 8, 12, 26, 56, 63, 64, 72, 78, 114, 116, 153, VI 2, XXII 9: H 328, XXIV 6, XXVIII 3, *otur-ur-vam* VIII 5, *kim öğ-ür siz* XXIV 9, *ķoğul anı, kim öl-ür* II 8, aynı fiil: II 115, *ol, kim bunuñla sevi-n-ür* III 7, *bu sözler cān tur-ur* II 7: Pet., M 2131, *nefsünüñ, kim yol ur-ur* II 149, aynı fiil: XVI 5, *elden var-ur-am bir gün* VIII 1: M 2146, *ķanda var-ur siz* XXIV 5, *yüzi nūrından ķarañuhķ var-ur* II 88, aynı fiil: XXIV 8, *mālını vēr-ür* II 6, aynı fiil: II 16, 88, 90, 110, *ķulaklar nevol-ur* II 56: Ü 1375, *yalvar-ur-van Teñriye ben dün u gün* II 101, *yalvar-ur-vam* II 101: Pet., M 2131, M 2137, *bu geçe ne yat-ur siz* XXIV 1, aynı fiil: XXIV 3, *eger gevde yat-ur* II 64.

4. -ır, -ir. a) İsim olarak: *ağ-ır*; b) çekimli fiil olarak: *otur-ır-um* VIII 5: M 2146.

5. -maz, -mez (bundan önceki eklerin, 1—4, olumsuz). a) İsim

kullanılışı: *öl-mez* I 7: M 2139; b) *i-* yardımcı fiili ile çekimli fiile yaklaşan kullanılışlar: *gey göz ile bak-maz-sa* III 12: H 328, A, *kim veleden kork-maz-sa* III 12: H 328 A; c) çekimli fiil kullanılışları: *kapısı açıl-maz* XVII 9, *bu sırtı aňla-maz-am* II 132, *paşadur, bak-maz* XVII 6, *kimseye hiç beñze-mez* II 86, *mağşüduñ nedür bu sözden, bil-mez-em* II 132, *ger bula-maz siz cânı* III 8, *cânı dart-maz* XVII 1, *ger sen dile-mez sen* IX 10, *dile-mez-sin* IX 10: M 76, *dile-mez-siñ* IX 10: M 2146, *siz baña gey dile-mez siz* II 104, *göñli dile-mez* XVII 1, *katumda dur-maz* XVII 7, *ol, kim ek-mez* I41, *ol, kim et-mez bunu* I 9, *tamla, kim deñize turup gel-mez* I 59, *ayttı: 'gerek-mez'* XVII 2, *ol yüzi kimse gör-mez* II 15, aynı fiil: XVI 2, XVII 4, *ger göre-mez siz anı* III 8, aynı fiil: XXIV 6, *cân görün-mez* II 75, *dünyānuñ dirligi geçer, kal-maz* I 6, aynı fiil: II 12, *qayna-maz hōş bñar gibi şıdki* I 44, *qayna-maz-dnr* I 44: R, M 74, M 2128, M 2141, N 480, *yine ol qo-maz* XVII 8, *ışkıdan deñiz ol-maz* I 59, aynı fiil: XVII 3, *ol öl-mez* I 5, *biñi bire sa-maz* II 86, *say-maz* II 86: V, Ü 1375, *sev-mez Teñri yoğunu* V 3, aynı fiil: XVII 5, *dile sıg-maz anuñ sözi* I 77, aynı fiil: II 56, *cânı tart-maz* XVII 1: A.

2. İsimden üretmeler

142. Metinlerimizde isim kökleri son seslerine göre sıralanmış olarak şunlardır: *ya*, **ge* (gerü), *a* (<ı, ağaç), *aç*, **aç* (açı-), *çaç*, *güç* iç, *kaç*, *uç* (içün), *ad*, *bud* (budağ), *od*, *süd* (süçü, süçi), *beg*, *eg* (eksü-, <egsü-), **gög* (gögüs), *teg* (degül, nête), *yég*, **ag* (<ığ, ağla- <ığla-), *dağ*, *tağ*, *dek*, *tek*, *gök*, *dük* (dükel), *kök*, *çağ* (çağır-), *çok*, *ok*, *yok* (yokaru), *bal*, *bol*, *el*, *göl*, *il* (ilerü, iley), *kıl* (kılıç), *kol*, *kul*, *ul* (ulu <*ul-lug), **yal* (yaluñuz), *yel*, *yıl*, *yol*, *çim* (çimen, çemen), *dam*, *tam*, *em* (am: emdi, şimdi), *çan* (çanağ), *dün*, *gün* (güneş), **in* (inan-), *kan*, *un*, *yan*, *añ* (añsuz), *beñ* (beñze-), *geñ* (geñez), *iñ* (iñla-), *gip* (gibi), *bar* (barça), *var*, *dür* (dürlü), *er* (erkek, eren), *gür*, *ır* (ır-la-), **ır* (ırak), *kur* (kurı-), *yar* (yarın), *yar* (yarlıka-), **yar* (yarat-), *yér*, *es* (esrük), *as*, *us*, *baş*, *daş*, *kaş*, *kış* (kışla-), *kuş*, *taş*, *taş* (çık- <taşık-), *kiş*, *yaş*, *at*, *et*, *it*, *kat*, *kut*, *Tat* (tatça), *su* (susa-), *ev*, *ay*, *bay*, *boy*, *çay*, **say* (sayru), *söy* (söyle-), *ey* (eyü <edgü, eyle- <edle-, *gey*, *uy* (uyku, yuku), *yay*, *yay* (yayla, yayla-), *az*, *baz* (bazlamaç), *gez*, *giz* (gizle-), *iz* (iste- <izde-), *kız*, *uz* (uzun), *üz* (üzere), *yaz*, *yüz*.

Bu köklerden de belirli eklerle yeni isim ve fiiller elde edilmiştir.

A. İsimden isim yapılışı

143. Metinlerimizde isimden isim yapan ekler aşağıya sıralanmıştır.

144. *-an*, *-en*. Mana fonksiyonu seçilemeyen şu örnek vardır: *er-en*.

145. *-daş*, *-deş*. Eşlik bildiren şu örnek vardır: *karın-daş*.

146. *-dı*, *-di*. Manası bir derece solmuş zaman zarfı bildiren şu kullanılışlar vardır: *em-di*, *şim-di*.

147. *-lık*, *-lik*, *-luk*, *-lük*. Mücerret kavram bildirir: *aydın-lık*, *dirlik*, *dir-lük*, *döst-lük*, *ey-lik*, *ey-lük*, *gür-lik*, *hōş-luk*, *qarañu-lık*, *qarañu-luk*, *qarañ-luk*, *qaraku-lık*, *kul-lık*, *kul-luk*, *nête-lik*, *sayru-lık*, *yaş-lık*, *yavuz-lık*.

148. *-gaç*, *-geç*. Bir örnek vardır: *a-gaç*.

149. *-kağ*, *-kek*. Bir örnek vardır: *er-kek*.

150. *-lu*, *-lü*. Sahip olanı bildirir: *baht-lu*, *cân-lu* (cân-lu), *dat-lu*, *tat-lu*, *dür-lü*, *görk-lü*, *göz-lü*, *güneh-lü*, *korqu-lu*, *korhu-lu*, *kut-lu*, *nür-lu*, *ulu* (<*u-lu), *us-lu*, *yazuk-lu*. Bir de eskimiş: *yar-lı-ga* (<yar-lıg).

151. *-rak*, *-rek*. Bir örnek vardır: *yég-rek*.

152. *-suz*, *-süz*. İsmi bildirdiği şeyden mahrum oluşu anlatır: *ağuz-suz*, *añ-suz*, *baş-suz*, *cân-suz*, *demür-süz*, *ecel-süz*, *eksük-süz*, *el-süz*, *göz-süz*, *ışık-suz*, *kanat-suz*, *ölüm-süz*, *sığış-suz*, *sen-süz*, *sin-süz*, *su-suz*, *taş-suz*, *us-suz*. (kök ünlüsünün değişmesi için 71. § bk.).

153. *-u*, *-ü* (<-gu, -gü). Bir örnek vardır: *ey-ü*.

154. *-n*. Bir örneğimiz vardır: *boy-u-n*.

155. *-s* (<-z). Bir örneğimiz vardır: *gög-ü-s*.

156. *-z*. *yıld-u-z* (ıld-ı-z), *yü-z*.

B. İsimden fiil yapılışı

157. Metinlerimizde isimden fiil yapan ekler aşağıya sıralanmıştır. Bunların mana farkları seçilememektedir.

158. *-a-*, *-e-*: *-ad-a-*, *bard-a-k*, *beñze-*, *bud-a-k*, *çan-a-k*, *dil-e-*, *dük-e-li*, *dük-e-t-*, *et-e-k*, *geñ-e-z*, *göyn-e-*, *gün-e-ş*, *ır-a-k*, *ır-a-h*, *il-(e-)t-*, *il-e-y*, *in-a-n-*, *qayn-a-*, *oyn-a-*, *yar-a-t-*.

159. *-a-*, *-e-* (<-ga-, -ge-): *çim-e-n*, *ger-e-k*, *kul-a-k*, *yarlıg-a-*.

160. *-da-*, *-de-*, *-ta-*, *-te-*: *ad-da-*, *is-te-*.

161. *-ı-*, *-i-*, *-u-*, *-ü-*: *beñ-(i-)ze-*, *berk-i-ş-*, *çık-* (<taş-ı-k), *kıl-ı-ç*, *kur-ı-*, *oyan-* (<od-u-n-), *uy-u-*, *yal-u-ñuz*.

162. -la-, -le-: ağ-la-, ançı-la-yın, añ-la-, bağış-la-, baz-la-maç bek-le-, dam-la, tam-la, ey-le-, giz-le-, göz-le-, iñ-la-, ır-la-, kış-la-, söy-le-, yar-la-, yay-la-, yay-la (<yay-la-ğ).

163. -r-: çağ-ı-r-, es-r-ük, say-r-u.

164. -ra-: top-ra-k.

165. -sa-, -se-: su-sa-.

166. -sı-, -si-, -su-, -sü-: ayruğ-sı, ek-si-l-, ek-sü-k, süçi, sücü (<süt-si-g), yok-su-l, yoh-su-l.

3. Açıklanmayan fiil ve isimler

167. Etimologyaları yapılamayan, yani tek heceye indirilemeyen fiil ve isimler şunlardır: arı- (aru, ari), art-, bırak-, buyur-, dart-, tart-, dirt, ısı- (ıssi), işit(d)-, *kirt- (girtü), kork-, *kurt- (kurtıl-), *sava- (savaş), unut-, unut-, *yalpır- (yaprak <yapırgak <yalpırgak), yalvar-; altun, amaç, ata, aydın, bakır, balık, bart (bardak), berk, bigi, çayır, dede, delü, demür, deve, dişi, eçi, el (<elig), eyle, gemi, gendü, göden, gönül, gündüz, i (<içi, issi), ini, kişi, kaçan, kanı (kanda, kandan, kanlı, kanğı), kara (karañu), karın, kaya, kayır, kulaç, kula-vuz, oğrı, Teñri, Türk (türkçe), üyez, üvez (üveyz), yürek.

4. Katışık sözler

168. Metinlerimizde görülen katışık sözler şunlardır: böyle (<bu eyle), degül (<tağ ol), gendüz (<kentü öz), nêt- (<nêt-), nête (<ne teg), nese (ne ise), nesne, nesene, (<ne ise ne), niçün (<ne için), nişe (<ne işe), nol- (<ne ol-), şimdi (<şu emdi).

5. Asıl zamirler

169. Metinlerimizde görülen asıl zamirler altta gösterilmiştir. Bunlardan üretmeler yok gibidir. Nadiren isimden isim yapma ekleri ile genişletilmişlerdir: ben, biz, sen, siz, ol(o), bu, şu, kim, ne. (Çekimleri ve üretmeleri için 199. v.dd. §§ bk.)

6. Asıl sayı sözleri

170. Metinlerimizdeki asıl sayı sözleri de şunlardır; bir, iki, ike, üç, dört, on, biñ, miñ.

171. Bu sayı sözlerinden üretmeler olarak bir sıra sayı sözü:

iki-nçi ve -la, -le (190. § bk.) ile genişletilmiş: birle, bile (251. § bk.) sözü vardır.

7. Alınma sözler

172. Gerek uzak Doğu medeniyeti dillerinden girmiş, gerekse yeni medeniyet çevresinde alınmış olup yazılışları kadar yaygınlıkları dolayısıyla metinlerimizde benimsedikleri kabul edilebilecek alınma sözler şunlardır: kamu, tamu, uçmak, uçmağ; bismil, Çelep, çelebi, gāvur, gevde, göğde, gülef, kör, köy, paşa, şar, uruz, yavu.

8. Yabancı sözler

173. Türkçe metin içerisinde geçen ve yazılışları aslı dildeki yazılışlarına uyduğu gibi metinlerimiz kadar öteki eski Anadolu türkçesi metinlerinde de sık görülmedikleri için yabancı olarak kabul edilen söz malzemesinin daha çoğu arapçadır. Farsçalar bunlara nazaran daha azdır: 'acā'ib, Ādem, 'adl, ahl (<aħī), 'ākıbet, 'ālem, 'amā, 'ašā, 'āšī, 'āşık, 'azim, bākī, bārī, belā, belki, cehd, cūr'ā, cümle, dā'im, dā'imā, devā, devlet, dīn, dükkān, dünyā, ebed, ecel, ejdehā, esrār, evliyā, fānī, fark, fehm, fidā, Fir'avn, Furāt, gani, gark, gayru, hadīs, Hağ, hāl, hālāyık, hālīk, halk, Halil, hamir, harf, hāş, hāşā, Hay, hayrān, hāzır, Hızır, hil'at, hisāb, Hūd, hūrī, hükm, 'ışk, İbrāhīm, 'ilm, imān, 'İsī, isim, 'ivaz, kāfir, kerāmet, Kerim, kīmyā, küfr, küllī, kābir, kadar, kahr, kanā'at, kıyāmet, kudret, Kur'an, kuṭb, laḥza, la'in, lāyık, luṭf, maḥşud, māl, ma'nī, meded, Mevlānā, mu'cize, mūm, Mūsī, Muṣṭafā, münkir, Müsülmān, nağd, namāz, nefis, Nemrūd, ni'met, niyāz, Nūh, nūr, 'öd, 'ömr, Raḥmān, rahmet, şāfī, sāki, Sālih, şıdk, sır, sultān, şüret, şüretā, şerbet, şehri, şeyh, şeytān, tāhir, tahūr, tamām, tenūr, tūfān, ümmet, vaḫt, Veled, velī, vuşlat, yakīn, zıkr; ay, bāğ, bahşış, baht, bāzār, bihişt, cān, cihān, cüft, cūn, dem, derd, dōst, düşmen, eger, ger, gerçi, gevher, güher, gül, güneş, hāç, hem, hemişe, her, hergiz, hiç, hīra, hōş, hūr, kem, ki, kulmāşī, mānend, müzd, nīz, peygāMBER, pūr, rāz, rūzī, şarāy, serā, şehir, taht, temāşā, ten, tiz, tohum, u, yā, yāve, zehr, zinhār, zārī, zihī.

SÖZ BÖLÜMLERİ

174. Türkçede söz bölümlerinin yerine göre hiç bir ek almak. sizin yalnız dizilişle anlaşıldıkları düşünülecek olursa, bu bahiste şekil bilgisi kadar, belki ondan da çok cümle bilgisine yer verilmesi gere-

keceği kendiliğinden anlaşılır. Bu sebeple altta şekil bilgisi kadar cümle bilgisi de dikkate alınarak metinlerimizin söz bölümleri her türlü incelikleri ile gösterilmeğe çalışılacaktır. Belki ayrıca söylemeğe bile lüzumu yok, ki söz yapılışında isim, fiil, zamir ve sayı sözü olarak açıkça biri birinden seçilen sözler burada fonksiyonlarına göre değişik söz bölümleri altında toplanmış olarak gözden geçirilecektir.

1. Ad

175. Metinlerimizde ad olarak beliren bütün sözlerin çeşitli işletme ekleri ve eksiz olarak kullanılışları aşağıya sıralanmıştır.

A. Çokluk

176. Çokluk bildiren şekiller metinlerimizde şunlardan ibarettir.

a. -lar, -ler

177. İşlek olan tek türkçe çokluk eki -lar, -ler olup şu adlarla görülür: 'aşık-lar XII 4, balık-lar I 29, 30, cān-lar I 43, 53, II 35, 59, 87, 117, XII 4, XVI 7, XIX 6, çayır-lar XIX 8: H 328, degme-ler I 19, deñiz-ler XXVIII 6, dişi-ler II 142, dutan-lar II 72, eken-ler I 41, eren-ler II 156, 158, XXV 4, ev-ler I 36, II 119, 120, göz-ler I 19, 33, II 2, 75, 77, 87, 123, 125, VIII 6, XII 1, XIX 9: H 139 A, hālāyık-lar XII 6, harf-ler II 114, hāş-lar II 26: M 2137, 49, 144, 145: V, P, VÇ, hūrī-ler II 66, 151, evliyā-lar II 25, iş-ler II 61, kāfir-ler II 35, 41, 43, kişi-ler II 142, III 5, kör-ler II 2, köy-ler XVI 6, kanat-lar II 143, kaş-lar XII 1, XIX 9, XXVIII 9, kol-lar II 143, kul-lar II 45, 143, kulak-lar II 56, kuş-lar I 38, mūm-lar II 92, Müsül-mān-lar XII 1, 2, ok-lar XIX 9, XXVIII 9, peygāmbere-ler II 91, seven-ler II 144, sır-lar II 55, 124: Pet., söz-ler II 2, 6, 7, 14, 29, 55: M 2142, 78, 97: M 2131, 114, 123, 124, 125, su-lar II 44, tutan-lar II 72: Pet., M 2131, M 2144, us-lar II 19, uslu-lar 14, yavuz-lar II 32, yer-ler I 36, yohsul-lar II 99: M 2131, M 2137, yohsul-lar II 98.

b. Arapça çokluklar

178. Metinlerimiz bir kaç tane arapça çokluk vardır. Bunların bir kısmı ayrıca türkçe çokluk eki -lar, -ler de almışlardır (177. § bk.): hālāyık, esrār, evliyā.

B. İyelik ekleri

179. Metinlerimizdeki iyelik ekleri ve fonksiyonları şunlardır:

1. teklik: -m. a) Aitlik bildirir: bahşış-ü-m II 30, bildüg-ü-m II 98, 100, boy-u-m XXIII 4, bulduğ-u-m II 98, 100, cān-u-m VIII 2, IX 2, 12: H 139, M 76, M 2146, A, XI 11, XII 1, 4, XX 5, XXIII 1, 2, XXVIII 6, davar-u-m II 4: M 2142, dedüg-ü-m II 131, dōstlğ-u-m II 4: VÇ, düşmen-ü-m II 140, el-ü-m VIII 6, XII 3, ér-ü-m II 145, eteg-ü-m I 26, göñl-ü-m V 2, IX 6: H 328, XII la, XIX 9, XX 5, göz-ü-m II 11, 28, IX 12, XI 11, XII 3a XXIII 2, 5, gözle-r-ü-m XIX 9: H 139 A hāl-ü-m XVII 4, XXV 1, hāşlar-u-m II 145: V, P, VÇ, 'ışk-u-m I 55, iş-i-m XXIII 8, kanatlar-u-m II 143, kar-n-u-m XIX 1, kat-u-m XVII 7, kollar-u-m II 143, kullar-u-m II 143, māl-u-m II 4, XVII 7, rahmet-ü-m II 148, sır-u-m II 145, süç-ü-m V 2, süd-ü-m I 18, tavar-u-m II 4, veli-m II 133, 135: Pet., 141 yuğu-m IX 8, yüreg-ü-m XXVIII 10. b) Ünleme bildirir: cān-u-m VI 5, dede-m I 77, göz-ü-m XXIII 2.

1. çokluk: -muz, -müz. a) Aitlik bildirir: ata-muz II 47, ay-u-muz XVI 9, el-ü-müz XVI 2, iki-müz II 139, iley-ü-müz XVI 4, kamu-muz II 47, sü-müz XVI 6, yol-u-muz XVI 1, 4, 5. b) Ünleme bildirir: beg-ü-müz XIV 1, 13.

2. teklik: -ñ. Aitlik bildirir: bakır-u-ñ I 69, baş-u-ñ XXVII 7, boy-u-ñ XXIII 6, cān-u-ñ I 53, 66, 67, II 61, 65, III 4, dīn-ü-ñ I 41, el-ü-ñ VI 5, ev-ü-ñ XXVIII 1, göñl-ü-ñ I 54, IX 12, XIII 7, göz-ü-ñ II 17, M 213, Ü 1375, 110, VI 2, 8, IX 4, XIII 7, XIX 9, XXIII 1, XXVIII 9, gözler-ü-ñ I 19, hoşluğ-u-ñ I 35, 'ışk-u-ñ IX 8, XII la, 3a, XXIII 7, XXVIII 10, imān-u-ñ II 65, küfr-ü-ñ I 42, kapu-ñ VII 7: A, kaşlar-u-ñ XIX 9, kat-u-ñ I 25, kıymet-ü-ñ VI 6, kudret-ü-ñ I 24, kul-u-ñ IX 2, XIX 4, 6, lutf-u-ñ II 10, makşūd-u-ñ II 132, māl-u-ñ I 55, VI, nefis-ü-ñ I 10, II 149: Pet., M 74, M 2137, M 2144 nūr-u-ñ XII 5, XIX 8, rahmet-ü-ñ I 24, XIX 3, sırlar-u-ñ II 124: Pet., sır-r-u-ñ XXV 7, sözler-ü-ñ II 124: M 2131, M 2137 taht-u-ñ XIX 8, tavar-u-ñ VI 2. Teñri-ñ VI 1, uss-u-ñ II 21, 58, 76. VI 3, yazuğ-u-ñ I 70, 73, yer-ü-ñ I 56, yüz-ü-ñ VIII 7, IX 4, XII 3a, 5, XXIII 6.

2. çokluk: -ñuz, -ñüz. Aitlik bildirir: göñl-ü-ñüz XXIV 2, göz-ü-ñüz II 14: Pet., 105, 147, XXIV 5, göz-i-ñüz II 105: VÇ, kamu-ñuz II 146, 150, nefis-ü-ñüz II 149, uss-u-ñuz XXIV 8.

3. teklik: ünsüzle bitende -ı, -i, ünlü ile bitende -sı, -si. a) Aitlik bildirir: bāğ-ı I 47, bahşış-i II 26, baş-ı I 49, II 93, 140, III 10, 12, V 2, boy-n-ı I 48, II 149, XIX 6, buyruğ-ı II 45, cān-ı I 14, 43, II 57, 67,

69, 73, 107, 138, X 11, XII 2a, XVII 1, XIX 6, *çav-ı* II 34, *deñiz-i* I 58, *dil-i* I 79, *dirlig-i* I 1, 6, *döst-ı* II 228, *döstlğ-i* II 4, *düşmen-i* II 33, *er-i* II 55: Pet., *esrār-ı* II 28, *eteg-i* I 16, II 53, 148, *ev-i* II 140, *gögs-i* II 138, *gönl-i* I 47, XVII 1, *göz-i* I 53, II 17, 78, 79, 80, 149: M 2135, III 1, XII 6, XVI 2, 8, XIX 5: H 328, *gül-i*, I 47: M 2137, *gürlig-i* II 33, *hāl-i* II 34: M 2137, 60, 134, *hāş-ı* II 48, I 47: M 2137, *ıldız-ı* II 25: M 2131, *ışk-ı* I 44, *iç-i* I 66, 67, II 22, 94, 95, 113, 158, 159, 160, XXIV 8, XXVIII 1, 6, *iş-i* XXIV 6, *kiş-i* I 76, *kök-i* I 47, *köy-i* XVI 6: A, *kalan-ı* II 162, XXII 4, *kat-ı* II 86, 113, *kılıç-ı* I 48, *kudret-i* I 76, *kulağ-ı* II 123, *kuṭb-ı* II 1, *māl-ı* II 6, *meded-i* I 46, *müzd-i* II 3, *nakd-i* II 156, *nefs-i* I 21, 49: M 2141, N 480, 149: Pet., M 74, M 2137, M 2144, *nételig-i* II 74, *nî‘met-i* II 38, *nūr-ı* I 52, II 16, 17, 23, 69, 88, 92, 117, 123, 147, 159, *od-ı* I 8, XXIII 7, XXVIII 10, *öğüt/d-i* II 48, *peygāmber-i* II 108, *rahmet-i* I 24: O, II 70, *rāz-ı* II 127, *sayruḥ-ı* II 135, *sevmeg-i* I 8, *şıdık-ı* I 44, 47: M 2131, M 2137, *sır(r)-ı* II 54, 55, *söz-i* I 77, II 111, 121, III 5, XII 5, *suy-ı* I 45, *süd-i* I 18: IO, *şar-ı* XVI 6, *şerbet-i* II 150, *taş-ı* II 113, *tohum-ı* I 36, *ul-ı* I 47, *uran-ı* I 50: N 480, *uss-ı* V 2, *ümmet-i* II 40, 46, *yaş-ı* XXIII 5, *yaşlğ-ı* I 60, *yér-i* I 33, *yol-ı* I 22, 49, 50, II 122, XII 4, XVI 3, *yulduz-ı* II 25, *yüz-i* II 75 76, 81, 86, 88, 123, 147, V 1, X 12, XVI 9; *ara-sı* II 42, 85, *cür‘ā-sı* XXII 9, *i-ssi* II 72 (55. § bk.), *kāpu-sı* XVII 9, *ma‘nî-si* I 2, 10, *sākî-si* I 52, *sü-si* XVI 5, 6, *süçü-si* XXV 5. (Ad ve zamirle ad tamlamalarında aynı fonksion için sırası ile 182. § 1 ve 201. § bk.); b) Belirtme bildirir: *ayruk/ğ-ı* II 71, 95, *dükel-i*, *bir-i* I 46, II 111; *gayru-sı* II 71: P, *kāmu-sı* I 17, II 91, 96, 126; c) Kalıplaşmış olarak: *gib-i*.

3. çokluk: *-ları*, *-leri*. Aitlik bildirir: *balık-ları* I 30, *cān-ları* II 35, 117, XVI 7, *ev-leri* I 36, *göz-leri* II 2, 6, 124, 125, *harf-leri* II 113: Pet., *köy-leri* XVI 6, *söz-leri* II 2, 6, 124, 125, *uran-ları* I 50 *yér-leri* I 36. (Ad ve zamirle ad tamlamalarında aynı fonksion için sırası ile 182. § 1 ve 201. § bk.)

C. Ad çekimi

180. Ad çekiminde değişik haller ve kullanılışları altta gösterilmiştir.

a. Gövde hali

181. Gövde hali şu fonksionlarda görülür:

1. İşleyici olarak çokluk ve iyelik ekleri ile ve ad tamlaması olarak: *iki ‘āle m kişinde bir okdur* I 76, aynı ad: VIII 6, XII 5, XXV 4, *‘a ş ā oldu . . . ejdehā* II 33, *at ile . . . d ē v e c ü ſ t olma-dı* II 83, *ay ile g ü n e ş* I 3, *biñ b ā ğ bitti* XXVIII 5, *bir olur b e g u ḳ u l* II 116, *b e l ā . . . gelür idi* II 36, *b i r (i) yüz ol-* I 46, II 50, *Teñridendür c ā n* II 59, aynı ad: II 61, 64, 66, 67, 73, 75, 115, VI 7, XII 7, *c i h ā n oldu deñiz* II 44, aynı ad: II 73 XXIII 6, *ç a y ı r u ç ü m e n . . . oldu çaç* XIX 8, *d e ñ i z ol tamlayı kaçan şüre* I 61, aynı ad: XXVIII 6, *bu d e r d bini duta* VIII 2, *toğdı . . bir d e v e* II 40, *ulu d e v l e t* görindi XXIV 1, *girtü d i r l ü k ölümsüz ölmekdür* I 7, *e k m e y e n . . . yavuz ola* II 60, *ev aydından tolıcağ* XXVIII 4, *ğark oldu F i r ‘ a v n - ı la‘in* II 34, *g e v d e yatur* II 64, aynı ad: II 74, *g ö k u y é r . . . bir ola* II 113, *g ö z göre* I 33, aynı ad: XIX 11, *g ü ç yok durur* II 153, *biñ g ü l e f*, *biñ b ā ğ bitti* XXVIII 5, *g ü n e ş u y é l anı yéye* I 60, *H a ḳ degül* I 11, aynı ad: II 27, *ol h ā ş givüre* II 149, *H ı z r su içti* I 21, *H ü d di-lerdi* II 42, *İ s i n e t e kıldı diri* II 31, *altun éde ol k i m y ā* I 69, *bahtlı ol k i ş i* I 39, aynı ad: I 1, 43, II 21, 26, 30, 87, 126, 128, XXIV 6, XXVIII 4, *k a m u oldur* XXIV 4, aynı ad: II 99, *k a r a ñ u l l u ḳ gide* I 70, aynı ad: II 69, 88, *k a y ı r u n olur idi* II 39, *bu k a y u bini duta* VIII 2, *ḳ u l ile s u l t ā n ḳ alur* II 115, aynı adlar: II 116, *ḳ u l a ḳ ḳ anı* II 55, aynı ad: II 78, *m a ‘ n ũ sığar* II 22, *M e v l ā n ā -dur evliyā ḳ uṭbı* II 1, *M ũ s i dēdi* II 132, *M u ş t a f ā . . . yardı ayı* II 32, *ol n e s e gerçi cihānda çok durur* II 20, aynı adı: II 84, *bir gemi N ũ ḳ eyledi* II 46, *n ũ r eger o-la gözinde* II 17, aynı ad: II 147, *o d . . . oldu gülef* II 37, *buyurdu P e y ğ ā m b e r* I 1, *h ā ş ā sinden s a y r u l u ḳ* II 130, aynı ad: II 130, 133, *s ı r dile sığmaz* II 56, *s ö z ḳ alur bāḳı* II 8, *ḳ an olurdu arı su k ā f i r l e r e* II 35, aynı ad: II 44, 45, *ş e y ḳ açar ise gözün* VI 8, *t a m l a deñize ḳ arılır* II 12, aynı ad: I 54, II 5, 16, 23, 49, 50, 105, 109, 110, 128, 133, V 3, VIII 5, XII 6, XIII 7, *t ũ f ā n . . . boğdı* II 43, *u ç m a ḳ ola uruzuñ* VI 8, *bulalar u l u*, *g i ç i* II 100, aynı ad: II 129, XII 5, *u s gerek* II 19, *u s l u y o ḳ a r u a-ğar* II 22, aynı ad: II 74, 84, 120, *V e l e d yüzünü gördi* VIII 7, aynı ad: XII 6, XVII 9 XXIII 9, XXV 7, XXVIII 11, *y é l kırdı* II 41, aynı ad: II 42, *y é m e ḳ*, *i ç m e ḳ . . n ũ r d a n d u r* I 35, aynı

adlar: II 154, *yemiş u yaprak anda söylerler* I 37, *yér...*
anı sora I 61, aynı ad: XXIII 3, *bu yol Hak degül* II 122, *yul-*
durum çaldı XII 4, *zıkr... kuş olup uçar* I 39, *anı dutan-*
lar cihân issi olur II 72, *cüft olalar êrkek ile dişiler* II
 142, *az ekenler...* *az götüre* I 41, *gördiler erenler* II 156,
 aynı ad: II 158, XXV 4, *evliyâlar yulduzı* II 25, *gözler*
yérinde görmekdür I 33, II 75, VIII 6, aynı ad: II 75, VIII 6, *h-*
lâyık hâhkı nête göre II 14, aynı ad: II 31, *hâlâyıklar*
cânı seçün XII 6, *yüz olursa harfler* II 114, *ol hâşlar bi-*
le II 144, *doğa andan sağışsuz kişiler* II 142, *körler okırsa*
 II 2, *kulaqlar ne olur* II 56, *doğdı andağı kuşlar* I 38,
bu sırlar sığa II 55, *bu sözler cân durur* II 7, *kaçnadı su-*
lar II 44, *uslular andan kaçır* II 7, aynı ad: II 14, *cümle*
yoksullar ola binden ganî II 99, *boyum süñüydi* XXIII 4,
tenden çıkı tiz cân um VIII 2, aynı ad: XI 11, *elüm degiçek*
 VIII 6, *hâş erüm binüm sırumdur* II 154, *öd bigi yandı göñ-*
lüm V 2, aynı ad: XIX 9, XX 5, *gözüm sen sen* XI 11 aynı
 ad: XXIII 3, *hâşlarum binüm sırumdur* II 145, *karnum*
açdur (aç) XIX 1, *yok idi mâlum, tavarum* II 4, aynı bi-
 rinci ad: XVII 7, *sayru oldu bir velîm* I 133, *bulardan doğalar*
hâş kullarum II 143, *boyuñ budağdan ağdı* XXIII 6, *cā-*
nuñ andan diri durur I 68, aynı ad: II 62, IX 12, *gözüñ,*
göñlüñ ne diler XII 7, *gözüñ oklar atar* XIX 9, aynı ad:
 XXVIII 9, *ışkuñ ne diler* IX 8, aynı ad: XII 3a, *kaşlaruñ*
yadur XIX 9, *maşşuduñ nedür* II 132, *rahmetüñ çokdur*
 XIX 3, aynı ad: XIX 3, *ussuñ anı bilmeye* II 21, aynı ad: II
 76, *yüzüñ toğar* XII 5, aynı ad: XXIII 1, *kamuñuz açuñ*
gözi II 146, *tahür oldu adı* II 152, *göñli dilemez* XVII 1,
cānı ışkdur II 67, aynı ad: XII 2a, XVII 9, *kurımayaydı köki*
 47, *kapusu açılmaz* XVII 9, *mededi ger degeydi* I 46, *naķ-*
di bu gün II 156, *yaşlığı gide* I 60, *görlüğü yüzi kimseye*
hiç beñzemez II 86, *cānları olur idi andan kara* II 35, aynı
 ad: II 117, *açıla gözleri* II 2, aynı ad: II 77, 123, 125, *Teñ-*
ridendür sözleri II 125, *yérleri, evleri niyâz oldu* I 36,
dükeli anda yaylayup kışlar I 38, aynı ad: II 125, XII 2, *kā-*
mustı rāzdur II 126, *güneşüñ nûrı aña gele, dura* II 17,
tatmağüñ gözi ağuzdur II 79, *tohumı uçmaķuñ nā-*
māz oldu I 36, *şıdķ bāğı biteydi* I 47.

2. Ünleme bildirmedi: *sinüñvem cân* XXI 9, *celebi bizi*

unutma XV 1-15, *gendüzüñle éçi çıkamaya sen* I 13, *Mūsülm-*
mānlar nedür bu? XII 1, *Mūsülmānlar 'aşık oldum* XII
 2 (1. teklik iyelik ekleri ile ve ünleme edatı é ile ünleme bildiren
 adlar için sırası ile 179 ve 254. §§ bk.).

3. Ad tamlamalarında tamlayan olarak: *cân gözi* I 53, III 1, *cân*
nételiği II 74, *cân yüzi* II 75, *cānlar cānı* XIX 6, *cānlar üzeri* II 87,
cānlar yolu XII 4, *cihān issi* II 72, *cihān sevmegi* I 8, *çayır u çümen*
içi XVI 9, *dīn içi* II 159, *dūn içi* II 158, *eren sırası* II 55, *evliyā kutbı*
 II 1, *Hak hāşı* II 48, *Hak nûrı* II 123, 159, *Hak sırası* II 54, *Hak sü-*
çüsü XXV 5, *harf içi* II 23, *ışk odı* I 8, *karañu süsi* XVI 5, *Mūs-*
eli II 33, *şıdķ bāğı* I 47, *şıdķ suyu* I 45, *Teñri hāşı* II 53, 54, *Teñri*
nûrı I 52, II 53, 117, *Teñri rāzı* II 127, *Teñri yolu* I 22, 49, *yüzi*
nûrı II 88, iyelik ekleri ile: *cān-u-m yolu* XII 4, *göz-ü-m yaşı* XXIII
 5, *ay-u-muz yüzi* XVI 9, *cān-u-ñ içi* I 66, 67, II 94, 95, *ışk-u-ñ odı*
 XXIII 7, XXVIII 10, *yüz-i nûrı* II 88 (ilgi halinde tamlayan ile ad
 tamlamaları ve iyelik ekleri için sırası ile 182 ve 179. §§ bk.).

4. Vasitasız tamlayıcı olarak çoklukta da: *ata, oğul, kız ko-* 11,
 44, *aydınlık vēr-* II 88, *bağış bul-* II 26, *bazlamaç dile-* XIX 2, *belā*
sav- III 12, *biñ ét-* III 11, *bir bil-* II 120, XIX 6, *cān al-, bul-, dile-,*
fida kıl-, vēr- II 58, 83, 81, 21, XII 1a, I 50, II 58, 65, XVI 8, *cihān,*
göz gör- I 28, 33, *çalış kıl-* XVI 4, *çanaķ dile-* XIX 2, *dīn u imān bul-*
 II 160, *düğün gör-* VI 3, *eylik dile-* II 102, *gemi eyle-* II 46, *gey dile-*
 II 104, *giçi gör-* II 127, *göz san-* II 124, *güher bul-* XII 7, *gülef al-,*
bul- I 17, *hil'at vēr-* II 38, *hūr dile-* II 82, *ıssı al-* XXIII 7, *iki gör-*
 II 111, 119, *isim vēr-* XII 3, 3a *kerāmet vēr-* II 49, *kan ağla-* XIII 1,
kapu aç-, kaķ- XIX 1, I 65, *karañu kal-* XXVIII 2, *kılç ur-* XVI 4,
meded iste- II 9, *naķd al-* I 4, *ni'met vēr-* II 27, *nūr dile-, dut-, gör-,*
saç- II 82, XXVIII 1, II 17, 87, *sayruķ dart-* II 133, *sır dile-* II 54,
söz san- II 124, *su iç-* I 21, II 93, *süçi, sücü iç-* I 51, II 151, VIII
 3, XII 2, XVI 9, *süd iltür-* II 40, *vuşlat-ı Hay iste-* I 66, *yalan dē-*
 IX 6, *yavu var-* XXIV 8, *yol aç-, ur-, var-* II 89, 149, 3; *cānlar vēr-*
 II 59, *gözler aç-* II 87, *sözler dē-* II 27.

5. Belirli vasitasız tamamlayıcı olarak 1. ve 2. kişi iyelik ekleri
 ile: *cān-u-m al-* XII 1, XXIII 2, *dōstlğ-u-m bellü göster-* II 4: VÇ,
eteg-ü-m dut- I 26, *göz-ü-m aç-* XII 3a, *hāl-ü-m gör-* XVII 4, *süd-ü-m*
iç- I 18, *el-ü-müz dut-* XVI 2, *baķır-u-ñ altın ét-* I 69, *dīn-ü-ñ artur-*
 I 24, *göz-ü-ñ aç-* II 110, VI 8, *gözler-ü-ñ aç-* I 19, *küfr-ü-ñ artur-* I
 42, *māl-uñ- vēr-* VI 5, *nefs-ü-ñ öldür-* I 10, *gözler-ü-ñ göz san-* I I

142, M 2131, M 2137, *tavar-u-n̄ yēle vēr-* VI 2, *yazuğ-u-n̄ yēgrek eyle-* I 73, *yüz-ü-n̄ gör-* XII 3a. aynı şeyin zamirde görülmesi için 217, 244, ve 232. §§ bk. Bu maksatla yükleme ekinin kullanılması için 184. § bk.)

6. Yazmalarda nadiren verme haline karşılık olan vasıtalı tamamlayıcı olarak: *karşumuz gelüp durursa* XVI 4: H 328, *peygamber gerekdür* II 91; Pet., VÇ.

7. Bildirici adı olarak: *ben cānı* II 138, *ben günü* II 138, *ben bir kıl* IX 6, *ben yoğsul* IX 6, *ikinci atamız* II 47, *eger taş sen, eger demür* XXV 2, *sen tolu* I 65, *bahtlı ol cān* II 67, *bahtlı ol kişi* I 39, *ol kanı* XII 14, *gök tah-tuñ* XIX 8, *bu yahşı u ol yaman* IX 12, *yakın, kim az götüre* I 41, *anlar cānı* II 73, *evliyalar yulduzu* II 25 (kişi ve bildirici alâmetleri ve yardımcı fiillerle kullanılan bildirici adları için 274 ve 263. §§ bk.).

8. Yardımcı fiillerle birlikte: a) *i-*: *gözlü i-* II 117, başka örnekler için sözlükte *i-* bk. 4. orta hece düşmesi ile: *dirise* I 6 (başka örnekler için 263. § bk. b) *ol-*: *diri ol-* I 5 (başka örnekler için sözlükte *ol-* bk.), c) *et-*: *hükmet-* I 25 (başka örnekler için sözlükte *et-* bk.), d) *eyle-*: *kahr eyle-* II 38, e) *kıl-*: *yavu kıl-* I 27 (başka örnekler için sözlükte *kıl-* bk.).

9. Bazı son çekim edatları ile birlikte: a) *bigi*: *ay bigi* II 88, b) *bile*: I 13: O, c) *birle*: *Teñri birle* I 7, d) *gibi*: *nūr gibi* I 23, e) *iç-re*: *deñiz içre* I 29, f) *içün*: *uçmak içün* II 157, g) *ile*: *şıdk ile* I 16. (daha fazla bilgi için 251. § bk.).

b. İlgi hali

182. İlgi hali ünlü ile biten adlarda *-nuñ*, *-nüñ*, ünsüz ile bitenlerde *-uñ*, *-üñ* ekleri ile bildirilir. Nadir olarak *-nı*, *-ni*, *-ı*, *-i* ekleri de görülür. Sahip olanı anlatır. Kullanışları şunlardır:

1. Bu eki taşıyan ad 3. iyelik ekli adla birlikte meydana getirdiği ad tamlamasında tamlayandır: *delü-nüñ ussı* II 19, *dünyā-nuñ dirlig-i* II 16, *düşmeni-nüñ gurlig-i* II 33, *İsi-nüñ yolı* XVI 3, *kimse-nüñ ışı* I 44: IO, İ, M 2131, M 2137, N 480, *kişi-nüñ māl-ı* II 6, aynı ad: I 44, XVI 2, 8, *nefsi-nüñ boynı* II 149: Pet., M 74, M 2137, M 2144, *nese-nüñ gözler-i* II 77, *cānlar-uñ cān-ı* I 43, *Çeleb-üñ kudret-i* I 76, *dirlüg-üñ ma'nı-si* I 2, *güneş-üñ nūr-ı* II 17, *hâşlar-uñ bahşış-i* II 26, *it-üñ çav-ı* II 34, *mūmlar-uñ nūr-ı* II 92, *nefs-üñ boyn-ı* I 48, aynı ad: I 49, II 93, *Nūh-uñ buyruğ-ı* II 45, *ölmeg-üñ ma'nisi* I 10, *sözler-üñ göz-i* II 78, *tatmağ-uñ göz-i* II 79, *uçmak-uñ tohum-ı* I 36; *cān-ı iç-i* I 67, M 2139, *dünyā-nı dirlig-i* I 6: R, *nefs-i boyn-ı* I 48, IO, M 2131, M 2137, M 2139, M 2141, N 480. (Aynı fonksiyonda adın ilgi eki olmaksızın kullanılması için 181. § 3 bk.)

2. İşleyici veya bildirici adı olarak: *cānlar-uñ ol-* I 53, *peygamberler-üñ var* II 91; Pet., VÇ, *peygamberler-üñ-dür* II 91.

183. Türkçe metin içerisinde geçen farsça ad tamlamaları şunlardır: *mānend-i bol* I 25: IO, *vakt-i bārī* I 46: IO, M 74, M 2138, M 2140, N 480, *vuslat-ı Hay* I 66.

c. Yükleme kali

184. Yükleme hali için şu ekler kullanılır:

1. *-ı*, *-i*. 3. iyelik eki bulunmayan adlardan sonra: *Ādem-i getir-* II 141, *'ālem-i yarat-* II 141, aynı ad: XXV 3, *'aşıklar-ı seç-* XII 4, *ay-ı yar-* II 32, *bāhşış-i vēr-* II 27, *bahşışüm-i say-* II 30, *bildüğüm-i bildür-* II 98, aynı ad: II 100, *biñ-i sa-* II 85, *bir-i gör-* II 111, *bulduğum-ı buldur-* II 98, aynı ad: II 100, *cān-ı gör-* II 18, aynı ad: II 60, 68, 74, 94, 103, III 8, VI 7, 9, XII 6, XXVIII 8, *cānum-ı al-* IX 2, *cānuñ-ı bul-* I 53, aynı ad: II 61, 65, *cihān-ı sor-* I 28, aynı ad: II 155, VI 1, XXIV 4, XXVIII 11, *çok-ı gör-* II 120: V, P, VÇ, *datlu-y-ı fark et-* II 79, *delü-y-i bak-* XX 6: H 328, *deñiz-i bul-* I 58: IO, *diken-i bırak-* I 17, *diri-y-i dut-* II 8, *düğün-i gör-* V 1, *dün-i gün eyle-* I 24, *dünyā-y-ı elden ko-* II 157, *dütün-i gör-* V 2, *el-i yık-* XVI 7, *elüñ-i aç-* VI 5, *er-i iste-* II 71, *geçe-y-i gün eyle-* I 24: N 480, *gey-i ayır-* II 32, *gög-i yarat-* XXIV 5, *gönlüm-i al-* XII 1a, *göz-i aç-* II 146, aynı ad: II 76, *gözüm-i aç-* II 11, *gözünüñ-i aç-* 105, aynı ad: XXIV 5, *güc-i gör-* II 151, *gün-i dün eyle-* I 24, aynı ad: II 105, 138, 158, V 1, *hadis-i buyur-* I 15, *Hağ-ı gör-* II 120, 155, *halâyık-ı ko-* XVI 3, *halk-ı gör-* II 14, *ışkum-ı ut-* I 55, *iç-i gör-* II 111, *imānuñ-ı şakın-* II 65, *kāfirler-i boğ-* II 41, aynı adı: II 43, *kamuñuz-ı sev-* II 146, aynı ad: II 150, *karañu-y-ı daşra yit-* XXVIII 2, *kısa-y-ı ko-* V 3, *māl-ı vēr-* II 5, aynı ad: II 90, *māluñ-ı oyna-* I 55, *Nemrūd-ı kahr eyle-* II 38, *nese-y-i gör-* I 62, aynı ad: II 57, *nūr-ı gör-* II 119, aynı ad: II 120, *od-ı bul-* II 37, *ölmeg-i gör-* I 32, *ölü-y-i diri kıl-* II 31, aynı ad: II 89, *savaş-ı ko-* III 10, *sevenler-i sev-* II 144, II *sır(r)-ı sor-* II 31, aynı ad: II 132, *sıralar-ı ayt-* II 97, *sırruñ-ı gizle-* XXV 7, *söz-i sor-* II 31: P, aynı ad: II 112, 131, 132: M 2131, III 11, X 12, *sözler-i al-* II 97: M 2131, 123, *süçü-y-i vēr-* V 2: M 76, aynı ad: XVII 2, *süçüm-i vēr-* V 2, *tamla-y-ı sür-* I 61, *Teñri-y-i bul-* I 64 aynı ad: II 9, 16, 23, 52, 85, 87, 96, 108, 109, 112; III 3, VI 1-9, *uçmak-ı nağd al-* I 4 aynı ad: II 154, 155, 157, *uranlar-ı kır-* I 50, *uruz-ı degür-*

II 25, *uslar-ı göre bil-* II 19, *ussuñ-ı ko-* II 58, VI 3, *ussuñuz-ı gör-* XXIV 8, *uslu-y-ı göre bil-* II 19: M 2131, Ü 1375 *uzun-ı dut-* V 3, *Veled-i sev-* III 12, *Yaradan-ı gör-* I 79: M 74, *Yarat-ğ/kan-ı gör-* I 79, *yavuz-ı gider-* I 9, *yavuzluğ-ı sür-* I 11, *yazu-ğuiñ-ı müzd et-* I 70, *yér-i ko-* I 23, aynı ad: XVI 3, XXIV 5, *yohsul-ı bay eyle-* XXII 9, *yol-ı var-* I 14, aynı ad: II 122, XVI 2, *yolumuz-ı ur-* XVI 4, *yuhum-ı kap-* IX 8, *yüz-i gör-* X 11, aynı ad: II 15, *yüzüñ-i gör-* VIII 7, aynı ad: IX 4.

2. -ni, -ni. 3. iyelik eki bulunmayan bir addan sonra: *hür-i-ni bul-* II 159.

3. -n. 3. iyelik eki alan adlardan sonra (4 krş.): *ayruğ/ğ-ı-n elden ko-* II 71, aynı ad: II 95, *balıklar-ı-n gör-* I 30, *baş-ın biç-* I 49, *boyn-ı-n ur-* II 149, *buyruğ-ı-n dut-* II 45, *cānlar-ı-n vēr-* XVI 7, *çav-ın işit-* II 34, *deñiz-i-n bul-* I 58, *dil-i-n lîl-* I 78, *dirliğ-i-n iste-* I 1, *dōst-ı-n ist-* II 128, *dōstluğ-ı-n bellü göster-* II 4, *dükel-i-n yarlıga-* II 101, *eteg-i-n dut-* I 16, aynı ad: I 26: M 2138, N 480 II 53, II 53, 148, *göz-i-n aç-* I 53, aynı ad: XVI 2, XIX 5: H 328, *gayru-sı-n elden ko-* II 71: P, *hāl-i-n iste-* II 34: M 2137, *hāş-ı-n iste-* II 53, *köy-i-n yık-* XVI 6: A, *köyler-i-n yık-* XVI 6, *kalan-ı-n çal-* XII 4, *kılıç-ın çal-* I 48, *ma'ni-si-n bul-* I 2, *ni'met-i-n zehr eyle-* II 38, *nūr-ı-n gör-* II 123, *râz-ı-n işit-* II 121, *sevmeg-i-n gemiş-* I 8, *sırr-ı-n ayt-* II 55, *söz-i-n söyle-* III 5, aynı ad: XII 5, *sözler-i-n san-* II 124, *süd-i-n iç-* I 18: IO, *sü-si-n sı-* XVI 5, aynı ad: XVI 6, *şar-ı-n yık-* XVI 6, *yol-ı-n bul-* I 22, aynı ad: I 49, 50, II 122, XII 4, XVI 3, *yüz-i-n gör-*, aynı ad: II 76, 123: M 2131, V 1, XVI 9.

4. -nu, -ni. 3. iyelik eki alan adlardan sonra (3 krş.): *baş-ı-nu biç-* II 93, aynı ad: III 10, *cān-ı-nu kar-* I 14, aynı ad: II 69, *dōst-ı-nu iste-* II 128: Pet., M 2137, *dükel-i-ni gör-* II 77, aynı ad: II 102, *esrār-ı-nu sor-* II 28, *ev-i-ni yık-* II 140, *göz-i-ni aç-* III 1, *kalan-ı-nu ko-* II 162, *kamu-sı-nu ko-* I 17, aynı ad: II 91, *māl-ı-nu vēr-* II 6, *müzd-i-ni vēr-* II 3, *nefs-i-ni biç-* I 21 aynı ad: I 49: M 2141, N 480, *nētelig-i-ni sor-* II 74, *nūr-ı-nu vēr-* II 16, aynı ad: II 159, *söz-i-ni işit-* II 111, *uss-ı-nu al-* V 2, *ümme-i-ni bekle-* II 46.

d. Verme hali

185. Verme hali eki -a, -e'dir. Yan sözünden sonra bu ses

-ñ olur. 3. iyelik ekinden sonra araya -n- girer. Şu kullanılışları vardır:

1. Yaklaşma ve sokulma bildirir: *bay-a vēr-* II 17, *bir-e sa-* II 86, *d/tağ-a ur-* II 41, *deñiz-e gel-* I 57, aynı ad: I 59, II 11, 161, *dil-e sığ-* II 56, *el-e gir-* XVI 6, *ev-e ilt-* II 40, *gög-e ağ-* I 3, aynı ad: I 23, VI 5, XII 2a, XVI 3, XXV 4, *gözüñüz-e nūr gir-* II 147, *Hak-a degür-* I 5, aynı ad: II 107, *hāşlar-a vēr-* II 49, *hisāb-a al-* II 131, *ileyümüz-e dur-* XVI 4, *kapu-y-a gel-* VIII 7, *Mevlānā-y-a vēr-* II 27, *od-a otur-* I 41, aynı ad: II 37, XII 3, XVII 8, *tapu-y-a var-* XVII 9, *taş-a ur-* II 41, *Teñri-y-e ilt-* II 66, *uçmak/ğ-a gir-* I 51, aynı ad: II 149, *uslu-y-a vēr-* V 2, *yél-e vēr-* VI 2, aynı ad: VIII 3, *yér-e yağ-* I 23, aynı ad: II 90, *yok-sul-a vēr-* II 27, aynı ad: II 90, *yol-a git-* I 12, aynı ad: I 18, X 11, *yolumuz-a gir-* XVI 1, *yaña kaç-* II 104, *ara-sı-n-a gir-* II 42, *baş-ı-n-a yık-* II 140, aynı ad: III 12, *bir bir-n-e kat-* XXVIII 8, *boyn-ı-n-a çal-* I 48, aynı ad: XIX 6, *dükel-i-n-e degür-* II 25, *ev-i-n-e var-* XVII 9, *hāş-ı-n-a sığın-* II 48, *kulağ/ğ-ı-n-a koy-* II 123, *nūr-ı-n-a kar-* I 14, *üzer-n-e saç-* II 87, aynı ad: XXVIII 5.

2. 'için'e yaklaşan bir manada: *görmeg-e gel-* II 129, *kāfirler-e kan ol-* II 35, *kamu-y-a eylik dile-* II 102, *kuluñ-a katı dut-* XIX 4, *sormağ-a gel-* II 129, *bu umud-a göyne-* III 5, *bu yol-a delü ol-* II 58, aynı ad VI 2, XVI 8, *gürlig-i-n-e ejdehā ol-* II 33,

3. Bazı fiillerde: *bağ-: bardağ/ğ-a* II 93, *delü-y-e* XX 6, *ev-e* II 119, *evler-e* II 119, *gevde-y-e* II 73, *gözsüz-e* XIX 11, *ma'ni-y-e* II 119, *nesne-y-e* II 80, *nūr-a* II 119, *yarın-a* II 156, *yüz-e* I 13, aynı ad: II 147, *yüz-i-n-e* II 81; *bildür-: hālāyık-a* I 79, *düke-li-n-e* II 100; *buyur-: kuluñ-a* XIX 5; *dē-: Müsī-y-e* II 128; *hayrān ol-: sözler-e* II 14; *göster-: kamu-sı-n-a* II 96; *kal-: 'acā'ib-e* XXVIII 8, *yérüñ-e* I 56; *sor-: gözüñ-e* IX 4, *halk-a* II 52; *yalvar-: Teñri-y-e* II 101.

e. Bulunma hali

186. Bulunma hali eki -da, -de'dir. 3. iyelik ekinden sonra araya -n- girer. Şu kullanılışları vardır:

1. Yer, zaman ve nesnede bulunma bildirir: *'ālem-de aydınlık vēr-* II 88, *bihişt-e* (<-de) *nürdandır* I 35: O, İ, R, M 74, M 2131, M 2139, M 2141, N 480, *budağ-da oyna-* I 37, *bu cihān-da nağd al-*

I 4, aynı ad: I 20, 28, II 20, 24, 71, 115, 148, X 12, XIX 11, XXIII 9, çemen-de uç- I 34, d/tam-da gez- IX 10, bir dem-de-ët- II 90, deñiz-de gör- I 32, aynı ad: II 89, *Hağ* sırdur dünyā-da II 54, aynı ad: II 106, III 7: H 139, M 76, M 2146, ev-de kal- XXVIII 3, gevde-de ağuzdur II 79, bir gez-de dinden çıkar- IX 4, gök-de yar- II 32, gözüñ-de nūr ol- II 17: M 2131, Ü 1375, kişi-de cān ol- II 18, karañu-da gör- II 159, katum-da dur- XVII 7, katuñ-da bol ol- I 25, Kur'ān-da de- II 125, su-da boğ- II 43: V, P, M 74, M 2135, M 2144, tag-da kaya II 121, tamu-da göyne- VI 8, uçmak-da uç- I 39, uyku-da gör- II 61, yayla-da düğün gör- VI 3, bu yol-da şıddur II 67, yol-da otur- VIII 1, yolumuz-da ur- XVI 5, yüregüm-de datlu XXVIII 10, halk ara-sı-n-da bellüdür II 85, el-i-n-de ejdehā ol- II 33: Pet., aynı ad: XXIV 7, göz-i-n-de nūr ol- II 17, cānuñ iç-i-n-de iste- I 66, aynı ad: I 67, II 94, 95, 158, 159, 160, XVI 9, XXIV 8, kiş-i-n-de bir okdur I 76, kat-ı-n-da sa- II 86, aynı ad: II 113, yer-i-n-de gör- I 33.

2. Bazı hareket fiillerinin tamamlayıcısıdır: yolumuz-da gir- XVI 1: H 328, iç-i-n-de sığ- II 22, iç-i-n-de düş- XXVIII 1, iç-i-n-de gir- XXVIII 6: H 328. (Soru zamiri kanda'da aynı kullanılış için 252. § bk.)

f. Ayrılma hali

187. Ayrılma hali eki -dan, -den'dir. İki nushada ve üç yerde -da, -de görülür. 3. iyelik ekinden sonra araya -n- girer. Bununla birlikte bu ses bulunmaksızın kullanılışı için bir örneğe sahibiz. Şu kullanılışları vardır:

1. Bir unsurun ötekinden ayrılmasını bildirir: datlu-yı açıdan fark-ët- II 79, cihān-dan çık- XVI 1, dīn-den çıkar- X 4, dünyā-dan kaç- XII 6, el-den ko- II 71, aynı ad: II 95: Ü 1375, 157, VIII 1, gevde-den çık- I 53, aynı ad: I 68, II 62, 81 94, gözüm-den çık- XXIII 3, *Hağ*-dan ayru san- II 108, iki-den çık- II 56, korku-dan geç- I 51, nese-den dur- I 11, ten-den çık- VIII 2, veli-den ayru gör- II 52, aynı ad: II 135, yavuzlar-dan geyi ayır- II 32, yol-dan çık- II 107, yer-den göge ağ- XXV 4, baş-ı-n-dan belā sav- III 12, baş-ı-n-dan ussını al- V 2, el-i-n-den kaç- III 9.

2. Türenilen nesneyi bildirir: cān-dan bit- XXVIII 5, d/tag-dan toğ- II 40, er-den doğ- II 143: Pet., M 2137, gönli-n-den şıdk bağı bit- I 47.

3. Bütünden bir parçayı bildirir: cānlı-dan ol- I 53: 480, de-

ñiz-den ol- I 57: R, su-dan içür- I 29, süçü-den içür- I 52 aynı ad: II 152, aş-ı-n-dan dile- XIX 2, şerbet-i-n-den içür- II 150.

4. Fiille anlatılan olayın başladığı yeri bildirir: ırak-dan kaç- XIX 11, ul-ı-n-dan kurı- I 47.

5. Karşılaştırmada karşılaşma konusu olanı bildirir: budag-dan ağ- XXIII 6, güneş-den bellüdür II 85, aynı ad: XXV 7, müzd-den yégrek eyile- I 73.

6. Olayın cereyan ederken içinden veya üzerinden geçtiği yeri bildirir: köp-rü-den geçür- I 15, kapu-dan sür- XX 5, tamu-dan geçür- 150, yerden geçür- I 15: M 2141.

7. Olayın cereyan ettiği yeri bildirir: buñar-dan iç- I 21, deñiz-den kayna- II 45: Pet., M 2137, tenür-dan kayna- II 45.

8. Anlatılan olayın maddesini bildirir: yémek, içmek bihişde nūr-dan-dur I 35.

9. 'tarafından' manasını bildirir: ay-dan tol- XXVIII 4: H 328, aydın-dan tol- XXVIII 3, 4, bari-den deg- I 46: IO, M 74, M 2138 M 2140, N 480, hösluğuñ hūr-dan-dur I 35, Teñri-den deg- I 46: IO, M 74, M 2138, M 2150, N 480, aynı ad: I 48, 5, II 2, 9, 26, 36, 51, 59, 97, 102, 113, 125, XVI 9.

10. 'ile' ye yakın manada: *Hağ*-dan tol- I 2, aynı ad: II 24, ırşk-dan deñiz- ol- I 59, nūr-dan tol- XXV 2, sır-dan maşşüduñ II 132: V, P, söz-den yol var- II 3, aynı ad: II 84, 132, su-dan boğ- II 43, Teñri-den diri i- I 6, aynı ad: I 65, yatmak-dan semiz ol- V 3: M 2146, yémek-den semiz ol- V 3, zıkr-den doğ- I 38, lutfuñdan rahmet-ët- II 10, el-i-n-den ejdehā ol- II 33, aynı ad: XVII 8, iş-i-n-den bellü ol- XXIV 6, nūr-ı-n-dan karañlık git- II 69, aynı ad: II 88, 117, 147, od-ı-n-dan biş- I 8: aynı ad; XXIII 7, rahmet-i-n-den bağışla- II 70, sayruhg-ın-dan sayruvam II 135; od-ı-da biş- I 8: R, nūr-ı-n-da nūr gir- II 137: M 2137, od-ı-n-da biş- I 8: M 2139.

11. Nisbet bildirir: cān-dan kul ol- II 53. aynı ad: II 112, XI 10, XIII 7.

12. 'dolayısıyla' manasında: 'ālem-den sen senXI 11, bu gez-den beg u baydur XXIII 9, nūruñ-dan kaç ol- XIX 8, yüzüñ-den yaz u yaydur XXIII 6, yüz-i-n-den nūr gir- II 147: M 2131.

13. 'hakkında' manasında: Çelep-den 'acā'ibe kal- XXVIII 8.

14. 'karşı' manasında: *su-dan bekle-* II 46.

15. Bazı fiillerin tamamlayıcısıdır: *iste-: peygamber-i-n-den* II 108; *kork-: Veled-den* III 12; **H 328, A**; *sor-: cânuñ-dan* I 68, *degme-ler-den* I 19, *kaşlaruñ-dan* XXVIII 9, *hâl-i-n-den* II 134, *hâl-i-n-de* II 134; **M 74**, (*sor-*'ın verme halinde başka tamamlayıcıları için 185. § 3 bk.).

g. Eşitlik hali

188. Eşitlik hali eki *-ça, -çe*'dir ve şu kullanılışları vardır:

1. Kalıplaşmış kullanılışları ile tarz zarfı meydana getirir: *an-çı-layın* (< *-ça*), *bar-ça, neçe*.
2. Dil bildirir: *tat-ça, türk-çe*.

h. Vasıta hali

189. Vasıta hali için faydalanılan ekler ve kullanılışları altta gösterilmiştir.

1. *-la, -le*

190. Daha yaygın olan *-la, -le* vasıta ekinin kullanılışları şöyle sıralanabilir:

1. Vasıta bildirir: *gözüm-le gör-* II 28, *göziy-le bak-* II 80, *kudretüñ-le günü dün eyle-* I 24, *rahmetüñ-le düni gün eyle-* I 24, *söziy-le dut-* II 121, *üyez-le kahr eyle-* II 38.
2. Birliktelik bildirir: *erenler-le bile ağ-* XXV 4, *hüriler-le yorı-* II 66, aynı ad: II 151, *süsiy-le sı-* XVI 5.
3. Beraberlik bildirir: *kul-la sultan* II 115; **M 2131**.

(Aynı fonksiyonlarda *ile*'nin kullanılması için sırası ile 251 ve 248. §§ bk.)

2. *-n*

191. Daha az görülen *-n* ekinin kullanılışları:

1. Eşitlik ekinin berkitir: *sen kılınça-n cân gözi-n* XIX 5; **H 328**.
2. Kalıplaşmış zarf-fiil şekillerine eklenerek edatlar meydana getirmiştir: *ançılayı-n, degi-n, ile-n*. Bir tane de işlek fakat yazılış bozukluğu sayılabilecek: *bu yeri koyı-n* I 23; **O**.

3. İsimlere eklenmek suretiyle yeni sözler meydana getirmiştir: *içün* (< *uç-u-n*) ve *nişün, uz-u-n, yar-ı-n*.

i. Yönelme hali

192. Yönelme hali için kullanılan ekler altta gösterilmiştir.

1. *-ra, -re*

193. *-ra, -re* yönelme ekinin az çok kalıplaşmış olarak şu kullanılışlarda görülür: *d/taş-ra yit-* XXVIII 2, *iç-re, üze-re, üz-re* ve verme eki ile: *üze-r-ne*.

2. *-ru, -rü*

194. *-ru, -rü* yönelme ekinin kalıplaşmış olarak görülen kullanılışları şunlardır: *be-rü, gé-rü*.

3. *-aru, -erü*

195. *-aru, -erü* yönelme eki şu sözlerde görülür: *iç-erü, il-erü, yok-aru*.

j. İçinde-yanında bulunma hali

196. İçinde-yanında bulunma hali eki *-kı, -ki, -ğı, -gi* ekini *kan-kı, kan-ğı* soru sözünde bulmaktayız.

k. Sebep hali

197. Aslında türkçede bulunmayan sebep hali eki *içün* son çekim edatının ekleşmesinden başka bir şey değildir: *-çün: başuñ-çün rahmet ét-* XXVII 6, *temāşā-çün berü gel-* XXIII 5.

2. Zamir

198. Metinlerimizdeki zamir çeşitleri ve kullanılışları altta sıralanmıştır.

A. Kişi zamirleri ve çekimleri

199. Kişi zamirleri ve çekimlerindeki kullanılışlar altta gösterilmiştir. Çekim ekleri ad çekim eklerinden farksızdır. Yalnız bir kısım zamirlerde çekim sırasında hatta çoklukta kök ünlüsü veya kök değişir ve araya *-n-* girer. Kök ünlüsünün değişmesi bir kısım zamir

çekimlerinde aslı olduğu halde bir kısmında bu aslılara analogya olmak üzere bu devrede meydana gelmiştir.

Bu zamirlerden 2. teklikte yalnız -suz, -süz eki ile üretme vardır: *sen-süz*. Hatta bir yazmada eğri hallere analogya ile kök ünlüsü değişmiştir: *sin-süz* II 61: VÇ.

a. Gövde hali

200. Değişik kişiler için gövde hali ve fonksionları şunlardır: 1) işleyici 2) fiilde kişi alâmeti ve bildirici, 3) yalnız bildirme.

1. teklik: *ben*: 1) *ben eyü kılavuzvan* I 18, *ben açam* I 19, *içürem ben* I 22, *ben olam* I 56, *bilürmisedüm ben* I 78, *göstereydüm ben* I 78, *ben... deñiz olam* II 13, *ben... ayduram* II 15, *ben deyem* II 29, *ben vërem* II 29, 30, *ben aydam* II 55, *aydaydum ben* II 97, *bulduraydum ben* II 98, *yalvarurvan.. ben* II 101, *ben... severem* II 103, *ben... dilervem* II 104, *ben... ayruvam* II 135, *ben cânı* II 138, *ben günü* II 138, *ben... yaratdum* II 141, *ben gülevem* VIII 5, *ben gözleyevem* VIII 6, *ben yok-sul* IX 6, *ben bir kul* IX 6, *oldum.. ben* XIII 8, *ben ne edevem* XVII 1—9, *ben diri olam* XVIII 13, *gelem... ben* XIX 5, *ben görürvem* XXV 1, *dëmegil: "sen, ben"* I 26, *ben, ki sözün söylerem* III 5, *ben, ki aña 'aşıkvam* III 6.

1. çokluk: *biz*: 1) *bulduk biz* I 80, *bilürüz biz* II 47, *biz kılavuz* XVI 7, *biz yıkavuz* XVI 7.

2. teklik: 1) *sen*: *sen... iç* I 18, *sen hüküm ede sen* I 25, *kesilme.. sen* I 26, *sen göre sen* I 28, *sen balık ola sen* I 31, *sen diri kala sen* I 42, *sen unıt* I 55: R, N 480, *iste.. sen* I 67, *kala sen sen* II 9, *görme sen* II 18, *sen... ayru görme* II 52, *sen yatıcağ* II 62, *sen öliçek* II 65, *düşmeye sen sen* II 80, *gelmedün sen* II 129, *sen hâlik sen* II 130, *sen... iste-gil* II 157, *sen nola sen* III 1, *sen nola* III 1, *sen gey göre sen* III 2, *vër.. sen* VI 2, *sen koğıl* VI 4, *ola sen sen* VI 5, *görmeye sen sen* VI 7, 9, *sen göre sen* VIII 1, *sen bay sen* IX 6, *sen beg sen* IX 6, *sen dilemez sen* IX 10, *sen sen* XI 11, *diler sen sen* XVIII 13, *sen.. saç* XIX 3, *sen buyurduñ* XIX 5, *sen as* XIX 6: H 328, *sen güneş sen* XIX 8, *sen.. ettiñ delü* XX 6, *koya sen sen* XXIII 2, *sen göre sen* XXV 1: A, *sen.. içe sen* XXV 5, *sen*

diler sen XXV 6, *sen... rahmet etgil* XXVII 7, *gör sen* XXVIII 7; 2) *ola sen* I 10, *edemeye sen* I 12, *gidemeye sen* I 12, *çıkamaya sen* I 12, *başamaya sen* I 13, *göre sen* I 19, II 96, 118, III 2, VI 2, VIII 1, XXIII 5, XXV 1, *sora sen* I 19, *kurtıla sen* I 22, *bula sen* I 22, 31, 53, 67, VI 3, 4, *ağa sen* I 23, VI 5, XXV 4, *yağa sen* I 23, *ey-leye sen* I 24, *hüküm ede sen* I 25, *sora sen* I 28, *göre sen* I 28, 30, *dura sen* I 30, *ola sen* I 31, 53, 70, XXV 2, *görmeye sen* I 32, VI 7, 9, *sormaya sen* I 32, *kala sen* I 42, II 9, *öle sen* I 42, *gele sen* I 54, *ala sen* I 54, *diri sen* I 63, *düşmeye sen* II 80, *göstere sen* II 96, *hâlik sen* II 130, *nète sen* II 134, *nola sen* III 1, *göremez sen* III 8: H 328, M 2146, A, *bulamaz sen* III 8: H 328, M 2146, A, *aña sen* VI 1, *ala sen* VI 1, *duta sen* VI 5, XXV 3, *seve sen* VI 6, *bilmeye sen* VI 7, 9, *sana sen* VI 7, *koya sen* VI 8, XXV 3, *yalvara sen* VI 10, *olmaya sen* VIII 2, *bağa sen* IX 2, *çıkarur sen* IX 4, *bay sen* IX 6, *beg sen* IX 6, *dilemez sen* IX 10, *paşa sen* IX 12, *kaçar sen* XI 10, *sen sen* XI 11, *diler sen* XVIII 13, *güneş sen* XIX 9, *cânum sen* XXIII 2, *bile sen* XXV 1, *taş sen* XXV 2, *tola sen* XXV 2, *fähir sen* XXV 5, *içe sen* XXV 5, *bula sen* XXV 6, *gizleye sen* XXV 7, *olur sen* XXVIII 7 (aynı maksat için -sın, -sın ve -sıñ, -sıñ eklerinin kullanılması için 259 ve 261. §§ bk.); 3) *dëmegil: "sen, ben"* 26.

2. çokluk: *siz*: 1) *diler siz siz* I 80, *siz... görünüñ* II 28, *siz sevüñ* II 103, *siz... dilemez siz* II 104, *siz diler siz* II 153, *koñ.. siz* III 10; 2) *diler siz* I 80, II 153, III 11, *dilemez siz* II 104, *göre siz* II 105, III 12, XXIV 4, *duta siz* II 105, *içe siz* II 151, *vère siz* II 155, *göremez siz* III 8, XXIV 6, *ister siz* XII 7, *yatur siz* XXIV 1, *durur siz* XXIV 1, 3, *görür siz* XXIV 2, 4, *toyar siz* XXIV 3, *açar siz* XXIV 3, *yatur siz* XXIV 3, *kör siz* XXIV 4, *varur siz* XXIV 5, *olur siz* XXIV 7, *bulur siz* XXIV 8, *bile siz* XXIV 8, *ögür siz* XXIV 9.

3. teklik: a) *o* (bazı yazmalarda): 1) *o buyurdısa* II 1: Pet., *o güneşdür* II 25: Pet., *o yaman* X 12: M 2146. b) *ol*: 1) *ol öle* I 2, *ol kaldı* I 4, *ol ölmez* I 6, *ol... degüre* I 15, *ilte ol* I 16, *ol ola* I 25, *ol diri* I 50: N 480, *ol ikiydi* I 58, *ol buyurdısa* II 1, *ol usludur* II 5, *ol güneşdür* II 25, *ol bile* II 49,

ol bulur II 56, *ol fark ede* 79, *ol usludur* II 85, *yol açar* . . *ol* II 89, *eder* . . . *ol* II 90, *ol bilür* II 91, *ol ussuz ise* II 92, *içindedür ol* II 95, *ol* . . . *gide* II 106, *ol verür* II 110, *ol bile* II 112, *ol ne derse* II 125, *ol ayda* II 126, *görmüşdür ol* II 136, *sormuşdur ol* II 136, *gevdedür ol* II 138, *yarlıgaya ol* II 139, *ol* . . *düşmenümdür* II 140, *ol aydursa* II 145, *rahmetüm ol-dur* II 148, *ol* . . *geçüre* II 150, *ol* . . . *diler* III 7, *ol kanı* VII 14, *ol yaman* IX 12, *ol bile* XVI 1, *ol* . . *sevmez* XVII 5, *ol komaz* XVII 8, *ol yarattı* XXIV 5; 3) *ol, kim öldi* I 4, *ol, kim ölmez* I 5, *ol, kim etmez bunu* I 9, *ol, kim ekdi* I 40, *ol, kim ekmez* I 41, *ol, kim anı buldı* II 57, *ol, ki aşıkdur* II 68, *ol, ki buldı Teñriyi* II 109. (Bozuk ilgileme cümleleri dolayısıyla işleyici olmayan zamir ve adlar için 234. § bk.)

3. çokluk: kökün değişmesi, araya -n- girmesi ve çokluk -lar-, -ler ekinin getirilmesi ile: *a-n-lar*: *a-n-lar etdiler* I 50, *a-n-lar cânı* II 73, *a-n-lar* . . . *görünür* II 118.

b. İlgi hali

201. Değişik kişilerin ilgi halleri altta gösterilmiştir. Bunlarla 1) ad tamlamalarının tamlayanları temsil edilir, 2) işleyici veya bil-diricinin sahip bulunması anlatılır, 3) bazı son çekim edatları münasebetlenir, 4) bazı ad çekim eklerinin getirilmesi sağlanır.

1. teklik: a) kök ünlüsü değişmesi ve ilgi eki olarak -m'nin (179. § krş.) kullanılması ile: *bin-ü-m*: 1) *bin-ü-m südüm* I 18, *bin-ü-m gözüm* II 28, *bin-ü-m bahşışüm* II 30, *bin-ü-m sırum* II 145, *bin-ü-m iki gözüm* XXIII 2, *bin-ü-m gözüm* XXIII 3, *bin-ü-m boyum* XXIII 4, *bin-ü-m isim* XXIII 8, *bin-üm hâlüm* XXV 1; 2) *bin-ü-m ol* VI 5, VIII 2; 3) *bin-ü-m için* II 101; 4) *bin-ü-m-le* X 11; b) kök ünlüsü değişmeksizin ve ilgi eki olarak yine -m'nin kullanılması ile, bazı yazmalarda: *ben-ü-m*: 1) *ben-ü-m gözüm* II 28: M 2135, Ü 1375, *ben-ü-m bahşışüm* II 30: VÇ, Ü 1375, *ben-ü-m iki gözüm* XXIII 2: A, *ben-ü-m gözüm* XXIII 3: A, *ben-ü-m boyum* XXIII 4: A, *ben-ü-m isim* XXIII 8: H 139, H 328, M 76, A; 2) *ben-ü-m ol* VIII 2: H 139, M 76, A.

2. teklik: a) kök ünlüsünün değişmesi ile: *sin-ü-ñ*: 1) *sin-ün ırşkuñ* XII 1a, *sin-ün yüzün* XXIII 1, *sin-ün boyuñ* XXIII 6; 2) *sin-ün-vem* IX 6: *sin-ün-em* IX 6: M 2146, *sin-ün-dür* XVII 7, XXIII 3, *sin-ün ol* I 56, VIII 4, XXV 3; 3) *sin-ün için* XIX 5; 4) *sin-ün-çün* XIX 5: H 328; b) kök ünlüsü değişmeksizin yazmalarda: *sen-ün*: 1) *sen-ün yüzün* XXIII 1: H 139, A, *sen-ün boyuñ* XXIII 6: H 139, M

76, A; 2) *sen-ün-vem* XXI 9: H 139, *sen-ün-dür* XXIII 3: M 76 A, *sen-ün ol* VIII 4: H 139, M 76, XXV 3: H 139, M 2145, A; 3) *sen-ün için* XIX 5: H 139, A, 4) *sen-ün-din ol* I 56: O, *sen-ün-çün* XXVII 7: H 139, H 328.

2. çokluk: ilgi ekinin getirilmesi ile: *siz-ün*: 4) *siz-ün-le* XII 7, *siz-ün-çün* II 104, XII 2a.

3. teklik: kök değişir, araya -n- girer ve ilgi eki getirilir: *a-n-uñ*: 1) *a-n-uñ etegi* I 16, *a-n-uñ sözi* I 77, *a-n-uñ sözleri* II 2, *a-n-uñ müzdi* II 3, *a-n-uñ esrârı* II 28, *a-n-uñ öğüdi* II 48, *a-n-uñ gözi* II 80, *a-n-uñ katı* II 113, *a-n-uñ sayruğı* II 135, *a-n-uñ gögsi* II 138, *a-n-uñ başı* III 12, *a-n-uñ cânı* XII 2a, *a-n-uñ eli* XVII 8, XXIV 7, *a-n-uñ cür'ası* XXII 9; 2) *a-n-uñ-dur* II 125; 3) *a-n-uñ bigi* XVI 8, *a-n-uñ gibi* I 22, *a-n-uñ için* II 141 (başka örnekler için 251. § bk.); 4) *a-n-uñ-çün* XX 9, XXVIII 1.

3. çokluk: kök değişir, araya -n- girer ve bunlara çokluk ve ilgi eki getirilir: *a-n-lar-uñ*: 1) *a-n-lar-uñ arası* II 42.

c. Yükleme hali

202. Değişik kişilerin yükleme halleri altta gösterilmiştir.

1. teklik: a) kök ünlüsü değişir ve -ı, -i yükleme eki alır: *bin-i*: *bin-i bil* I 27, II 144, XII 7, *bin-i bul* I 27, II 148, *bin-i dut* I 55, II 106, VIII 2, XXVIII 7, *bin-i sev* II 103, XVII 5, *bin-i gör* II 105, 129, 136, 137, III 2, *bin-i sor* II 136, 137, *bin-i çıkar* IX 4, *bin-i delü et* IX 10, XX 6, *bin-i kem dut* XI 11, *bin-i sal* XII 3, 3a, *bin-i öp* XIII 8, *bin-i sür* XX 5, *bin-i ko* XXIII 2; b) yalnız -ı, -i alır (bazı yazmalarda): *ben-i*: *ben-i bil* I 27, M 2140, XII 7: A, *ben-i bul* I 27, M 2140, *ben-i dut* I 55: M 2137, VIII 2: H 139, M 76, M 2146, A, XI 11: H 139, XXVIII 7: H 328, *ben-i gör* II 129: M 2137, *ben-i çıkar* IX 4: H 139, M 76, A, *ben-i öp* XIII 8: H 139.

1. çokluk: zamir -ı, -i eki alır: *biz-i*: *biz-i gör* II 139, *biz-i unutma* XIV 1—13, XV 1—15, *biz-i bil* XVI 1, *biz-i ur* XVI 5.

2. teklik: a) kök ünlüsü değişir ve -ı, -i yükleme eki alır: *sin-i*: *sin-i degür* I 15, *sin-i ilt*, I 16, *sin-i toldur* I 20, *sin-i gör* II 11, VIII 6, XII 3, 4, XIX 7, XXV 7, XXVI 9, *sin-i hâş eyle* II 70, *sin-i sal* III 8: H 328, A, *sin-i sev* VI 6, VIII 4, *sin-i dut* VIII 3, *sin-i öp* VIII 7, *sin-i iste* XI 10, XII 5, *sin-i dile* XI 10, XIII 7, XX 5, *sin-i bul* XII 3a, XXIII 9, *sin-i kuç* XVII 3, *sin-i bil* XIX 6, *sin-i*

al- XXVIII 11; b) yalnız -ı, -i alır (bazı yazmalarda): *sen-i: sen-i degür-* I 15: M 2138, N 480, *sen-i ilt-* I 16: M 2140, N 480, *sen-i tol-dur-* I 20: M 2140, *sen-i sev-* VI 6: A, XII 5: A, *sen-i gör-* VIII: H 139, M 76, XII 3: A, 4: A, XIX 7: H 139, *sen-i iste-* XI 10: A, XII 5: A, *sen-i dile-* XI 10: A, XIII 7: H 139, *sen-i bil-* XIX 6: A, *sen-i bul-* XXIII 9: H 139, M 76, *sen-i al-* XXVIII 11: H 139, M 76; c) zamire -nı, -ni getirilir (yalnız bir yazmada): *sen-ni: sen-ni gör-* II 11: M 2137.

2. çokluk: zamire -ı, -i eklenir: *siz-i: siz-i ög-* I 3, *siz-i sev-* II 103, *siz-i yarlıga-* II 139, *siz-i givür-* II 149, *siz-i sal-* III 8.

3. teklik: kök değişir, araya -n- girer ve -ı, -i- yükleme eki alır: *a-n-ı: a-n-ı iste-* I 14, 67, *a-n-ı bul-* I 27: M 2138, N 480, II 57, 68, 94, 109, III 5, *a-n-ı ye-* I 60, *a-n-ı sor-* I 61, 68, II 136, *a-n-ı kıl-* II 1, 145, *a-n-ı ko-* II 8, V 1, *a-n-ı gör-* II 18, 28, 99, 134, 136, 137, III 8, XXIV 6, XXV 1, *a-n-ı bil-* II 21, 47, 49, XIX 7: A, *a-n-ı vër-* II 27, *a-n-ı dut-* II 54, 71, 72, 91, 95, 109, 139, XXV 3, *a-n-ı ilt-* II 66, *a-n-ı san-* II 108, 127, *a-n-ı seç-* II 140, *a-n-ı ağla-* III 4, *a-n-ı yap-* XVI 7, *a-n-ı dile-* XVII 5, XXV 6, *a-n-ı ayt-* XXIV 2.

3. çokluk: a) çokluk ve -ı, -i- yükleme ekleri getirilir: *o-lar-ı (<*ol-lar-ı): o-lar-ı kır-* XVI 7; b) kök değişir, araya -n- girer ve bunlara çokluk ve yükleme ekleri getirilir: *a-n-lar-ı: a-n-lar-ı dile-* II 42, *a-n-lar-ı gör-* II 117, *a-n-lar-ı sev-* II 144, *a-n-lar-ı dut-* II 162.

d. Verme hali

203. Değişik kişilerin verme halleri altta gösterilmiştir. Bunlarla 1) yaklaşma ve sokulma bildirilir, 2) bazı fiiller münasebetlenir, 3) 'için'e yaklaşan bir mana elde edilir, 4) yaptırma fiillerinin tamamlayıcısı meydana getirilir.

1. teklik: kök ünlüsü kalınlaşır, -n arka damak geniz sesi olur ve -a, -e verme eki getirilir: *baña: 1) b a ñ a gel-* I 17, 54, VI 1, XII 1, 1a, *b a ñ a vër-* II 3, 5, *b a ñ a at-* XXVIII 9; 2) *b a ñ a ayt-* XXI 9, *b a ñ a bağ-* III 1, IX 2, *b a ñ a sor-* XIII 7; 3) *b a ñ a gey dile-* II 104, *b a ñ a ıssı* XXIII 8, *b a ñ a rahmet ét-* II 10, XIX 1 XXVII 7.

1. çokluk: zamire verme eki getirilir: *biz-e: 1) biz-e deg-* II 97; 2) *biz-e ayt-* XVI 8, 3) *biz-e kayu degül* XXIII 7.

2. teklik: kök ünlüsü kalınlaşır, -n arka damak geniz sesi olur ve verme eki getirilir: *saña: 1) s a ñ a vër-* II 59, 110, *s a ñ a gel-*

III 2, XII 3, 3a, *s a ñ a sal-* XII 3, 3a; 2) *s a ñ a ayt-* IX 12; 3) *s a ñ a kulavuzın* I 18: N 480, *s a ñ a bol ol-* I 25: N 480, *s a ñ a kandan sayruluk* II 130, *s a ñ a yastuk ol-* VI 6, *s a ñ a yahşı sarâydur* XXVIII 3; 4) *s a ñ a içür-* I 22, 29.

2. çokluk: zamire verme eki getirilir: *siz-e: 2) siz-e ayt-* II 55, 97, XII 7; 4) *siz-e buldur-* II 98.

3. teklik: kök değişir, araya -n- girer, bu ses arka damak geniz sesi olur ve verme eki getirilir: *aña: 1) a ñ a vër-* II 16, 59, *a ñ a gel-* II 17, *a ñ a gir-* XXVIII 6, *a ñ a 'aşıkvam* III 6; 2) *a ñ a ayt-* XVII 7, *a ñ a bağ-* II 147, *a ñ a dë-* II 10, 122, *a ñ a ol-* II 53, XIII 8; 3) *a ñ a zehr eyle-* II 38, *aña fidâ kıl-* XII 1a.

3. çokluk: kök değişir, araya -n- girer, çokluk ve verme ekler eklenir: *a-n-lar-a: 1) a-n-l-ar-a gel-* II 36; 2) *a-n-lar-a dë-* II 162.

e. Bulunma hali

204. Metinlerimizde görülen kişi zamirleri bulunma halleri altta gösterilmiştir. Bunlar ilgili kişide bir nesnenin bulunmasını bildirirler.

1. teklik: kök ünlüsünün değişmesi ve -da, de- bulunma eki getirilmesi ile: *bin-de: bin-de gör-* II 137.

2. teklik: a) kök ünlüsünün değişmesi ve bulunma ekinin getirilmesi ile: *sin-de: sin-de yok durur* II 20, *sin-de var* II 77; b) yalnız bulunma ekinin getirilmesi ile (bazı yazmalarda): *sen-de: sen-de yok durur* II 20: Pet., *sen-de var* II 77: M 2131.

3. teklik: kökün değişmesi, araya -n- girmesi ve bulunma ekinin getirilmesi ile: *a-n-da: a-n-da gör-* II 137.

f. Ayrılma hali

205. Kişi zamirlerinin ayrılma halleri altta sıralanmıştır. Kullanışları şöyle gösterilebilir: 1) bir unsurun ötekinden ayrılmasını bildirir, 2) türetilen nesneyi bildirir, 3) bütünden bir parçayı bildirir, 4) karşılaştırmada karşılaşma konusu olanı bildirir, 5) 'tarafından' manasını bildirir, 6) 'ile'ye yakın manada, 7) 'dolayısıyla' manasında, 8) bazı fiillerin tamamlayıcısıdır, 9) bazı son çekim edatları ile münasebetlenir.

1. teklik: a) kök ünlüsünün değişmesi ve -dan, den- ayrılma ekinin getirilmesi ile: *bin-den: 1) bin-den kesil-* I 26, *bin-den ayrıl-* II 106, *bin-den seç-* II 140, *bin-den ırak* IV 7, *bin-den kap-* IX 8, *bin-den al-*

XII la; 4) *bin-den ğanī* II 99, *bin-den yēg* XVII 6; 8) *bin-den iſit-* I 67, II 53, III 4, XXIV 9, *bin-den sor-* II 28, 31, 137; b) köke ayrılma ekinin getirilmesi ile (bazı yazmalarda): *ben-den*: 1) *ben-den kesil-* I 26: M 2140, *ben-den ayrıl-* II 106: M 2131, *ben-den kap-* IX 8: H 139, M 76; 8) *ben-den iſit-* I 67: M 2140, II 13: VÇ, III 4: H 139, M 76, A, XXIV 9: H 139, M 76, A, *ben-den sor-* II 31: M 2131.

2. teklik: a) kök ünlüsünün deĝiſmesi ve ayrılma ekinin getirilmesi ile: *sin-den*: 1) *sin-den ayru* I 65; 2) *sin-den sayrılık* II 130; 3) *sin-den yok durur* II 20: Pet., *sin-den eksük ol-* IX 2; 5) *sin-den deg-* XXIII 8, *sin-den yüz biñ assı* XXIII 8; 8) *sin-den dile-* XIX 2: H 328; b) köke ayrılma ekinin getirilmesi ile (bazı yazmalarda): *sen-den*: 1) *sen-den ayru* I 65: M 2140, *sen-den eksük ol-* IX 2: H 139, M 76, M 2146, A; 5) *sen-den deg-* XXIII 4: A, *sen-den yüz biñ assı* XXIII 8: H 139, M 76.

3. teklik: kökün deĝiſmesi, araya -n- girmesi ve ayrılma ekinin getirilmesi ile: *a-n-dan*: 1) *a-n-dan kesil-* I 26, *a-n-dan kaç-* II 7, *a-n-dan ayru* II 110; 2) *a-n-dan doğ-* II 142, 3) *a-n-dan iç-* I 52: IO, M 76, M 2138, M 2140, M 2141, N 480, XXV 5, *a-n-dan yok durur* II 20, *a-n-dan kal-* III 4; 5) *a-n-dan ilt-* II 40, *a-n-dan bul-* II 148, *a-n-dan kara ol-* II 35, *a-n-dan toy-* XXIV 3, *a-n-dan yat-* XXIV 3, *a-n-dan ol-* XXIV 7; 7) *a-n-dan diri durur* I 68; 8) *a-n-dan iste-* II 25, *a-n-dan iſit-* II 127, *a-n-dan sor-* II 137; 9) *a-n-dan yaña* II 40: Pet., M 2137.

3. çokluk: kökün deĝiſmesi, araya -n- girmesi, -lar, -ler çokluk ekinin eklenmesi ve ayrılma eki ile: *a-n-lar-dan*: 5) *a-n-lar-dan gel-* II 51, *a-n-lar-dan kal-* II 51; 6) *a-n-lar-dan diri kal-* II 72.

g. Eſitlik hali

206. Eſitlik hali için 3. teklikte kök deĝiſmesi, araya -n- girmesi ve -ça, -çe eki ile genişletilmiş olan kalıplaſmış *a-n-çı-layın* sözü vardır: *a-n-çı-layın Hağdan tol-* II 24.

B. Gösterme zamirleri ve çekimleri

207. Metinlerimizde gösterme zamiri olarak uzak için *ol*, yakın için ise, *bu* sözleri kullanılmıştır. *ol* çekimde de 3. teklik kiſi zamirinden (200—206. §§ bk.) farksızdır. *bu* ise, ſekilce deĝiſmez. Yalnız çekimde ve kısmen çokluk eki aldığı zaman araya -n- girer. (Aynı sözlerin gösterme sıfatı olarak kullanılması için 237. § bk.)

a. Gövde hali

208. Gösterme zamirlerinin gövde halleri ve fonsionları ſunlardır:

Teklik:

İſleyici olarak:

ol: kiſi zamirinden (200. § bk.) ayrılmamaktadır.

bu: *b u öğütdür* II 48, *belādur b u* IX 8, *b u yahſı* IX 10, *nedür b u* XII 1, *b u geydür* XXI:1 2, *ne okdur b u* XXIII 4,

Bildirici olarak:

ol: kiſi zamirinden (200. § bk.) ayrılmamaktadır.

bu: *b u-dur* I 10, II 5, 107.

Çokluk:

İſleyici olarak:

a-n-lar: kiſi zamirinden (200. § bk.) ayrılmamaktadır.

bu-lar, *bu-n-lar*: *bu-lar kanatlarumdur* II 143; *yēg ola bu-n-lar* XVII 6.

b. İlgi hali

209. İlgi hallerinin fonksionları:

Teklik:

gibi son çekim edatı ile münasebetlenir:

a-n-uñ için 201. § bk.

bu-nuñ: *bu-nuñ gibi* I 69 (öteki örnekler için 251. § bk.).

-la, *-le* vasıta eki getirilir:

bu-nuñ-la sevin- III 7.

c. Yükleme hali

210. Yükleme hali kullanılıſları:

Teklik: *bu-n-ı*: *bu-n-ı et-* I 9, 12, 51, *bu-n-ı iſit-* I 67, X 12, *bu-n-ı bil-* II 21, 138, 158, *bu-n-ı ayt-* III 3, *bu-n-ı dile-* III 7, *bu-n-ı gör-* III 7, XXVIII 7, *bu-n-ı dut-* V 1.

d. Verme hali

211. Verme hali elimizdeki tek örnekte *ayt*-'ın tamamlayıcısıdır:

Çokluk: *bu-lar-a: bu-lar-a ayt*- II 15.

e. Bulunma hali

212. Bulunma halleri fonksionları şöyle toplanabilir: 1) 'orada', 'burada' manası verir, 2) bazı hareket fiillerinin tamamlayıcısıdır, 3) içinde-yanında bulunma ekinin getirilmesine yarar.

Teklik: *a-n-da* ve bir yazmada gövde haline analogya dolayısıyla: *o-n-da*: 1) *a-n-da balık ol*- I 31, *a-n-da gör*- I 33, II 151, *a-n-da sor*- I 33, *a-n-da iç*- I 34, II 153, *a-n-da söyle*- I 37, *a-n-da bekle*- II 46, *a-n-da işler et*- II 61, *a-n-da kal*- II 120, XVIII 2, *a-n-da dile*- II 153, *a-n-da var* I 63, *a-n-da dâ'imdür* II 154, *a-n-da yakın Rahmândur* III 9; 2) *a-n-da var*- I 63, III 4, 7, *a-n-da ek*- II 60, *a-n-da sal*- III 8; *o-n-da var* III 4: M 76 (ad ve soru edatı *kanda*'da aynı kullanılış için sırası ile 186. § 2 ve 252. § bk.); 3) *a-n-da-ğı* I 38.

Teklik: *bun-da*: 1) *bu-n-da dur*- II 7, *bu-n-da dut*- II 94, *bun-da gör*- II 137: M 2144, 156, *bu-n-da bul*- II 154, 158, *bu-n-da al*- II 155, *bu-n-da iste*- II 157, *bu-n-da kal*- III 4, *bu-n-da yakın şeytândur* III 9.

f. Ayrılma hali

213. Metnimizdeki gösterme zamirlerinin ayrılma halinde kullanılışları şunlardır: 1) türetilen nesne bildirilir, 2) fiille anlatılan olayın başlama yerini bildirir, 3) 'karşı' manasındadır, 4) bazı fiillerin tamamlayıcısıdır.

Teklik: *a-n-dan* 'ondan', 'oradan': 3) *a-n-dan bekle*- II 46: Pet., M 2137; 4) *a-n-dan sor*- I 19: O.

Teklik: *bu-n-dan*, 'bundan', 'buradan': 2) *bu-n-dan var*- III 7; 4) *bu-n-dan sor*- I 19.

Çokluk: *bu-lar-dan* 'bunlardan' 1) *bu-lar-dan doğ*- II 143.

g. Vasıta hali

214. Eldeki tek vasıta hali örneği ilgi haline getirilen *-la, -le* eki ile yapılmış olup teklik *bu* zamirinden vasıta anlatmak için kullanılmıştır: *bu-nuñ-la: bu-nuñ-la sevin*- III 7.

h. İçinde-yanında bulunma hali

215. Eldeki tek içinde-yanında bulunma hali örneği bulunma haline getirilmiş *-kı, -ki* (burada yumuşamış olarak: *-ğu, gi*) eki ile yapılmış olup teklik *ol* zamirindendir: *a-n-da-ğı* 'oradaki': *a-n-da-ğı kuşlar* I 38.

C. Dönüşlülük zamirleri ve çekimleri

216. Metinlerimizde görülen dönüşlülük zamirleri *gendü, gendüz* ve *öz'ün* kullanılışları altta sıralanmıştır. Aslı zamirlerden olmayan bu sözlerin çekimleri ad çekiminden farksızdır.

a. Gövde hali

217. Dönüşlülük zamirlerinin gövde halinde kullanılışları şunlardır: 1) işleyici olarak 3. teklik iyelik eki ile, 2) ad tamlamalarında tamlayan olarak, 3) belirli vasıtasız tamamlayıcı olarak 2. teklik iyelik eki ile, 4) eksiz ve 3. teklik iyelik eki ile bazı son çekim edatları ile münasebetlenmede: *gendü, gendüz, öz*: 1) *gerü görür gendüz-i* II 15; 2) *gendü deñizi* I 58, *gendü lutfuñ* II 10, *gendü nûrı* II 16, *gendü döstü* II 128, *gendü işi* XXIV 6; 3) *gendü-zü-ñ gör*- I 26, *gendüz-ü-ñ yavu kııl*- I 27, *gendüz-ü-ñ unut*- I 55: R, N 480, *gendüz-ü-ñ bil*- I 64; *öz-ü-ñ göyne*- VI 8, 4) *gendü birle* XXVIII 11, *gendü-si gibi* II 70: Pet., M 74, M 2131, M 3137, M 2144; *gendüz-i gibi* II 70.

b. Yükleme hali

218. Yükleme hali için şu ekler kullanılmıştır: 1) 2. teklik iyelik ekinden sonra *-ı, -i*; 2) 3. teklik iyelik ekinden sonra *-n; 3) 3. çokluk iyelik ekinden sonra -nı, -ni*: *gendü, gendüz*: 1) *gendü-ñ-i bil*- I 64; M 2138, *kendüz-ü-ñ-i unut*- I 27, *gendüz-ü-ñ-i kıo*- I 55, VI 4, *gendüz-ü-ñ-i bay gör*- III 2, *gendüz-ü-ñ-i yavu kııl*- XXV 6; 2) *gendüz-i-n kıo*- I 55: N 480; 3) *gendü-ler-i-ni deñize ver*- II 161.

c. Verme hali

219. 2. teklik iyelik eki ile ve *bak*-'ın tamamlayıcısı olarak bir örnekte verme eki ile: *gendüz: gendüz-ü-ñ-e bak*- VI 4.

d. Bulunma hali

220. Zamirde bulunma bildiren bir örnekte bulunma eki ile: *gendü: gendü-de deñizi bul*- I 58: M 2137.

e. Ayrılma hali

221. Doğrudan doğruya zamir ve çokluğundan başka 2. ve 3. teklik iyelik eklerine getirilen ve 3. teklikten sonra araya -n- giren ayrılma halleri ayrılma eki ile meydana getirilip şu manaları bildirir: 1) bir unsurun ötekinden ayrılması, 2) 'ile, vasıtasıyla' manasında, 3) sor- fiilinin tamamlayıcı olarak: *gendü, gendüz*: 1) *gendü-den yavuzı gider-* I 9, *gendü-den kurtul-* I 57, *gendüz-ü-ñ-den yavuzluğu sür-* I 11, *gendüz-i-n-den yavuzı gider-* I 9: M 2141, *gendüz-i-n-den çık-* II 56: Pet., M 2131, M 2135, M 2137, M 2144; 2) *gendü-den yer ol-* II 64; *gendü-ler-den öl-* I 2, *gendüz-i-n-den yüz şüret, bir cān ol-* II 63; 3) *gendüz-ü-ñ-den sor-* I 28.

f. Vasıta hali

222. Eldeki tek vasıta hali örneği 2. teklik iyelik ekine getirilen -la, -le eki ile vasıta bildirir: *gendüz-ü-ñ-le çık-* I 13.

g. Sebep hali

223. için son çekim edatının ekleşmiş -çün ile meydana getirilmiş olan sebep hali için eldeki iki örnek de 3. teklik iyelik eki ile: *gendü, gendüz: gendü-si-çün bir gemi eyle-* II 46: M 2131, M 2137; *gendüz-i-çün bir gemi eyle-* II 46.

D. Bellisizlik zamirleri ve çekimleri

224. Metinlerimizde görülen bellisizlik zamirleri insanlar için türkçe *kim, kimse, kimesne* ve farsça *her*, nesneler için ise *ne*'dir. Çekimleri ad çekiminden farksızdır. *ne* hiç bir çekim eki almaz. Çeşitli kullanılışları altta sıralanmıştır.

a. Gövde hali

225. Gövde hali şu fonksionlarda görülür: 1) işleyici olarak, 2) vasıtasız tamamlayıcı olarak: *kim, kimse, kimesne, ne*: 1) *kim ölürse* I 5, *kim dirise* I 6, *kim meded buldı* I 48, *kim bunu etti* I 51, *kim bu māl isteye* II 5, *kim çıkarsa* II 56, XVI 1, *kim bile* II 66, *kim diri ede* II 69, *kim anı dutdı* II 91, *kim, ki biri iki görür, şaşıdır* II 111, *kim.. göre* II 136, XIX 7, *kim anı sora* II 136, *kim... seçerse* II 140, *kim Veledi severse* III 12, *kim usluyse* XII 7, *kim urursa* XVI 4, *kim sini bir bil-meye* XIX 6; *kimse görmez* II 15, *kimse Haktan tolmadı* II

24, *kimse geymedi* II 29, *kimse dèmedi* II 29, *kimse...* saymadı II 30; *kimesne bulmadı* II 57; *her, kim ister* II 85, *her, kim sevinür* III 7: H 139, M 76, M 2146, *her, kim ol ussuz ise* II 92; *ne, kim ister iseñ, anda var* I 63, *ne, ki varsa, ölür* II 115, *ne, kim anda siz diler siz, çok durur* II 153, *ne varsa* XXIV 5, *ne-m var* VIII 3; işleyicisinin bir başka zamirle tekrarlanması: *ne, ki sen hüküm ede sen, ol ola* I 25, *ne, ki ol ayda, kaması rāzdur* II 126; 2) *komadı kimse diri* II 43; *ne, ki vardur cihānda, bildüreven* I 20, *ne, kim ister iseñ, bayık bula sen* I 31, *ne, ki varsa, sormaya sen* I 32, *ne, ki gönlüñ diler ise, bula sen* I 54, *tatça aydam ne, kim diler siz siz* I 80, *Teñri etti ne, kim anlar etdiler* II 50, *Teñriden bil ne, kim anlardan kalur* II 51, *Teñriden gör ne, kim anlardan gelir* II 51, *ne, ki peygamberlerüñ var, ol bilür* II 91, *ne dèrse* II 125, *gördiler bunda erenler ne, ki var* II 156; tamamlayıcının bir başka zamir veya adla tekrarlanması: *ne, kim ol buyurdısa, anı kılur* II 1 *ne, kim ol aydursa, anı kılur* II 155, *ne, ki bu yola vèrevüz, yüz anuñ bigi alavuz* XVI 8.

b. İlgi hali

226. Ad tamlamasında tamlayan olarak görülen bir ilgi hali örneğimiz vardır: *kimse: kimse-nüñ ışık* I 44: IO, I, M 2131, M 2137, M 2139, M 2140.

c. Yükleme hali

227. Yükleme hali olarak da bir örneğe sahibiz: *kimse: bula siz kimse-y-i* I 80.

d. Verme hali

228. Bir bildirici ve bir fiile münasebetlenen iki verme hali belsizlik zamiri vardır: *kim, kimse: kim-e gerek* X 11; *kimse-y-e beñze-* II 86.

e. Bulunma hali

229. Kişide bulunma bildiren bir bulunma haline sahibiz: *kim-e: görmeye siz kimse-de anda güci* II 151: V, P.

f. Ayrılma hali

230. 'tarafından' manasında olmak üzere bir ayrılma hali örneği vardır: *kimse: görmeye siz kimse-den anda gücü* II 151.

E. Soru zamirleri ve çekimleri

231. Metinlerimizdeki soru zamirleri insanlar için *kim*, nesneler için *ne*'dir. Çekimleri ad çekimlerinden farksızdır. *ne* hiç bir çekim eki alamaz. Çeşitli kullanılışları altta gösterilmiştir.

a. Gövde hali

232. Gövde hali şu fonksionlarda görülür: 1) işleyici olarak, 2) vasıtasız tamamlayıcı olarak: *kim ne*: 1) *kim-dür* IX 12; *ne-vem* II 144, *ne-vüz* XVI 1, *ne-dür* II 132, XII 1, *ne gerek* XIII 7, *ne ol-* II 56, VI 2, IX 2; 2) *kim* ögür siz XXIV 9; *ne de-* II 125, *ne kıl-* III 7, *ne dile-* IX 8, 12, XIII 7, *ne iste-* XII 7, *ne et-* XVII 1—9, XX 6, XXIV 7, *ne ayt-* XX 6, XXIII 1, *ne-ler kıl-* XII 6.

b. Yükleme hali

233. Yükleme hali olarak bir örneğe sahibiz: *kim: kim-i sor-* I 62.

F. İlgileme zamirleri

234. Aslında türkçenin tanımadığı ilgileme cümlelerini başlamak için türkçe *kim* ve farsça *ki* sözlerinden faydalanılmıştır. Ancak buna rağmen başarılı ilgileme cümleleri yanında epey bozukları da vardır. Bunlar şu suretle sıralanabilir: 1) İlgileme zamirleri çekilemediğinden değişik haller için hep aynı şekilleri kullanmak gerekmiştir; 2) haller belirtilmek istenildiği zaman bu, ilgileme cümlesi dışında kalan ilgilenen ad veya zamirde gösterilmiştir; 3) baş cümlede bulunan ilgilenen ad veya zamir ilgileme cümlesinden sonra bir daha tekrarlanmış yahut yerine başka ad veya zamir kullanılmıştır; 4) ilgileme cümlesi bir de şart eki ile belirtilmiştir. Bütün bu hususlar için örnekler:

1) *ol, kim ölmez, yarın yavuz ola* I 5, *ol, kim etmez bunu, ne ırakdur* I 9, *ol, kim ekdi, delim delim götüre* I 40, *ol, kim ekmez, yarın oda otura* I 41, *şiddet suyu, kim az durur, kuruya* I 45, *tamla, kim gendü deñizin buldı* I 58, *tamla, kim*

deñize turup gelmez I 59, *kanlı kişi, kim bu sözden yol vara* II 3, *koğul anı, kim ölür* II 8, *Teñriden gör ne, kim anlardan gelür* II 51, *Teñriden bil ne, kim anlardan kalur* II 51, *sırları, kim Teñriden degdi bize* II 97, *ol, kim bunuñla sevinür, bunu diler* III 7, *nedür bu, kim baña geldi* XII 1, *ne ok, kim degdi sinden* XXIII 4, *şavam banda-i ürâ, kim sini gördi* XXVI 9; *kanlı kişi, ki dirliğin ister* I 1, *ne nese den, ki Hâk degül, durğul* I 11, *iste anı, ki yol varmışdur* I 14, *ne, ki vardur cihânda, bildüreven* I 20, *bahtlı ol kişi, ki zıkr eder* I 39, *şiddet suyu, ki az durur, kuruya* I 45: N 480, *bıçdı nefsiñ başın, ki gāvurdı* I 49, *ol sücünden, ki Teñri nürüdür* I 52, *kanlı tamla, ki bu deñize gire, gendüden kurtıla* I 57, *Teñri nürüdür, ki sordı Teñriyi* II 23, *ben verem hil'at, ki kişi geymedi* II 30, *bahtlı ol cân, ki cânı ırışkıdur* II 67, *kanı ol uslu, ki bu sözden tola* II 84, *ne, ki peygamberleriñ var, ol bilür* II 91, *ol, ki binden ayrıla, kanda gide?* II 106, *kim, ki biri iki görür, şaşındur* II 111, *ben, ki sözün söylerem* III 5, *ben, ki aña aşık-vam* III 6, *kimdür, ki saña ayda* IX 12, *ne datludur sinüñ ırışkıñ, ki binden göñlümi aldı* XII 1a, *karânu süsi, ki durur* XVI 5, *ne yağmurdur, ki yağdı cân üzerne* XXVIII 5; *kişiniñ, kim katı degül ırışkı, kaynamaz hoş biñar gibi şiddet* I 44, *söz anuñdur, kim açukdur gözleri* II 125, *ol sücünden, kim tahür oldu adı* II 152, *kişiniñ, ki katı degül ırışkı, kaynamaz hoş biñar gibi şiddet* I 44: M 2137; *kişiniñ, ki gözi görmez, dutavuz, gözün açavuz* XVI 2, *zihi sücü, ki bir cür'ası anuñ bay eyler yohsulı* XXII 9; *tatça aydam ne, kim diler siz siz* I 54, *anları, kim Hüd dilerdi, kırmadı* II 42, *Teñri etti, ne kim anlar etdiler* II 50, *ol nese yi, kim kimesne bulmadı* II 57; *bula siz kimseyi, ki bulduk biz* I 80, *ne, kim anda siz diler siz, çok durur* II 153, *anı, kim ben görürvem, ger göre sen* XXV 1, *anı, kim sen diler sen, tiz bula sen* XXV 6; *ben deyem sözler, ki kimse demedi* II 29, *ben verem ni'met, ki kimse yemedi* II 29, *gördiler bunda erenler ne, ki var* II 156; *ol kulak kanı, ki bu sırlar sığa* II 55; *şimdi, kim sen diri sen, anda var* I 63; *ol buñardan, ki Hızır su içdi* I 21.

2) *ol, kim anı buldı, cânı ölmedi* II 57, *nefsiñüz, kim yol urur, boynun ura* II 149; *anuñ, kim cânı nürliydı, İsi gibi göge ağdı* XII 2a; *delüniñ, ki ussu yok, nête göre* II 19, *kişiniñ, ki gözi görür, bize cân verürken aydur* XVI 8; *mâli, kim Teñ-*

ri baña vèrdi, budur II 5, anı, kim gönlüñüz aydur, ki: "Kanı?" XXIV 2, cihānı, kim görür siz kamu oldur XXIV 4; mālı, ki Teñri baña vèrdi, budur II 5: M 2135, oları, ki biz kıravuz, gèrü cānların vèrevüz XVI 7; anda, kim göz göre ne sormak-
dur I 33.

3) ol, kim öldi ölümsüz, ol kaldı I 4, nese, kim kalmadı, kimi soralar I 62, her nese, kim sinde andan yok durur, ol nese gerçi cihānda çok durur II 20, her, kim ister Teñriyi ol uslu-
dur II 85; ol, ki 'aşıkdur, anı bulmak gerek II 68, ol, ki buldı Teñriyi, gey dut anı II 109; ne, ki sen hüküm ède sen, ol ola I 25, ne, ki ol buyurdısa, anı kılun II 1: Ü 1375; bahşîşi, kim vèrdi Hakk Mevlānāya, anı ne yoksula vèrdi, ne baya II 27, ne, kim ol ayda, kamusu rāzdur II 126; kanda, kim göre Hakkı, anda kala II 120.

4) göre her, kim ol ussuz ise II 92; göre sen ne, ki varsa, sormaya sen I 32, ne, ki varsa, ölür II 115; ne, kim ister iseñ, bayık bula sen I 31, ne, kim ol buyurdısa, anı kılun II 1, ne, kim ol aydursa, anı kılun II 145, ne nese, kim ister iseñ, saña gele III 2; ne, ki gönlün diler ise, ala sen I 54.

3. Sıfat

235. Metinlerimizde görülen sıfat çeşitleri kullanılışları ile birlikte altta sıralanmıştır.

A. Vasıflama sıfatları

236. Vasıflama sıfatları türkçe ve farsça kaidelerine göre şu sıfat tamlamaları ile görülürler: ağır yol XVI 2, arı su II 35, ay yüz I 13, IX 4, 10, ayruğ yüz II 147, bol sücü I 51, cānsuz kişi II 21, 83, cümle yoksullar II 99, dedüğüm söz II 131, dükeli yazuk I 70, eyü kulavuz I 18, gāvur göz IX 4, gey söz II 78, X 12, gey ulu II 127, girtü dirlük I 7, gören kişi II 87, görklü yüz II 86, hāş er II 145, hāş kullar II 143, hōş bınar I 44, hōş gül XIII 8, 'ışksuz cān II 68, kamu 'ālem XII 5, kamu kâfirler II 43, kara göz XXVIII 9, kara gözler XII 1, kara kaşlar XII 1, karañu cān II 87: M 2142, M 2143, karañu cānlar II 87, karañu el XVI 6, karañu yer I 23, korkulu köprü I 15, öküş cānlar, II 59, sağışsuz kişiler II 142, sarp iş I 12, tamlā cān XXVIII 6, ulu devlet XXIV 1, ulu Hakk I 15, uslu kişi II 6, ya kaş XXVIII 9, yahşı sarāy XXIII 3, yavuz söz II 78; Fir'avn-ı la'in II 34.

B. Gösterme sıfatları

237. Gösterme sıfatları yakın için bu, uzak için ol ve bazı yazmalarda o olup şu sıfat tamlamalarında görülürler (aynı sözlerin gösterme zamiri olarak kullanılması için 207—215. § bk.)

bu: bu 'ālem XI 11, bu ay XXVIII 2, bu cān XXVIII 6, bu cihān I 4, 8, II 71, 73, 155, VI 1, XVI 1, XXIII 9, bu deñiz I 57, bu derd VIII 2: H 139, M 76, M 2146, bu düğün V 1, bu dünyā II 106, XII 6, bu düün V 2, bu geçe XVII 3, XXIV 1, XXVIII 1, 4, bu gez XIX 4, XXIII 9, bu göz II 76, III 1, bu gün I 5, I 41: N 480, II 156, III 5, VI 1, 3, IX 2, XVI 9, XXIII 7, bu hadiş I 1, bu halayık XVI 3, bu iki II 56, bu kadar II 22, bu karañulık II 69, bu kapu XX 5, bu kayu VIII 2, bu nūr I 43, XXV 2, bu sır II 31, 132, bu sırlar II 55, bu söz II 3, 84, 112, X 12, bu sözler II 6, 7, 14, 123, bu süci XXII 9: H 328, bu sücü XVII 2, bu umut III 5, bu yer I 23: N 480, XXIII 3, XXV 4, bu yol I 12, II 58, 67, 107, 122, VI 2, X 11, XVI 2, 8.

ol: ol ay yüz I 13, IX 4, 10, ol balıklar I 30, ol buñar I 21, ol cān XIII 7, ol cihān I 28, X 12, ol Çelep XXVIII 8, ol çümen I 34, ol deñiz I 29, 32, II 161, ol el XVI 7, ol göz XX 6, ol hāş II 149, ol hāşlar II 144, ol kīmyā I 69, ol kişi I 39, ol oklar XIX 9, ol su I 29, ol sücü I 25, II 152, ol tamlā I 61, ol veli II 135, 141, ol yol I 18, ol yüz X 11.

o: o balıklar I 30: M 2137, o deñiz I 29: M 2141, o su I 29: M 2141, o sücü/i II 152: M 2131, M 2137, M 2142, M 2144.

C. Belirtme sıfatları

238. ne ve neçe sözleri belirtme sıfatı olarak da görülürler: ne balıklar I 29, ne boy XIX 10, ne dutlu XII 1a, XXVIII 10, ne ge-
her XXVIII 6, ne göz XIX 10, ne I 9, ne kaş XIX 10, ne ma'nī XI 10, ne nese I 11, III 2, ne ok XXIII 4, ne oklar XXVIII 9, ne saç XIX 10, ne sücü XXVIII 7, ne yağmur XXVIII 5, ne yohsul XXII 9: H 328, ne yüz XIX 10; neçe dürlü XXIV 7, neçe işler II 61.

D. Bellisizlik sıfatları

239. Metinlerimizde bellisizlik sıfatı olarak da türkçe bir, bir kaç, degme bir, iki üç, kanğ/ğı ile farsça her ve her bir sözleri kullanılmıştır.

bir: *bir cān* II 115, *bir deve* II 40, *bir gemi* II 46, *bir gün* II 134, VIII 1—7, *bir veli* II 133.

bir kaç: *bir kaç āṣi* II 90.

iki üç: *iki üç bazlamaç* XIX 2.

kanḳ/ḡi: *kanḳ/ḡi kiṣi* I 3, II 3, *kanḳ/ḡi tamla* II 90.

her: *her gece* XXIII 8, *her gün* II 36, *her laḫza* XI 10, *her nese* II 20, 77, 80, 84.

her bir: *her bir kiṣi* II 26, *her bir söz* II 76.

E. Sayı sıfatları

240. Tek ve katışık olarak metinlerimizde şu sayı sıfatları görülür:

bir: *bir cān* II 58, 63, XII 1a, *bir cūr'a* XXII 9, *bir gez* IX 4, *bir göz* II 114, *bir karış*, XIX 5, *bir kul* IX 6, *bir kulaç* XIX 5, *bir ok* I 76, *bir söz* II 114, III 11, *bir tamla* XXVIII 6, *kir üyez* II 38.

iki: *iki ālem* I 76.

yüz: *yüz cān* VIII 4, *yüz şüret* II 63.

biñ: *biñ bāḡ* XXVIII 5, *biñ cān* II 58: M 74, M 2131, M 2135, M 2143, *biñ cihān* I 28, *biñ gülef* XXVIII 5.

on ikay VI 10 (< *on iki ay*).

iki biñ: *iki biñ cān* XII 1a.

yüz biñ: *yüz biñ assı* XXIII 8, *yüz biñ deñiz* XXVIII 6, *yüz biñ kulaç* XIX 5: H 328.

4. Zarf

241. Metinlerimizdeki türkçe ve yabancı asıldan zarflar alta sıralanmıştır.

A. Tarz zarfları

242. Türkçe ve yabancı asıllı tarz zarfları ve kullanılışları şunlardır: *añsuz öl*- VIII 2, *ayru gör*- II 25, *bāḳi kal*- II 8, *başsuz aç*- VI 2, *bayık ol*- II 87, *bayık düşmenümdür* II 140, *bellü gör*- II 11, 16, 123, 158, XXIV 2, XXV 6, *bellü göster*- I 78, II 4, *bellü ol*- XXIV 6, *berk dut*- I 16, II 95, *bile dur*- I 30, *cānsuz ḳo*- XXIII 2, *cānsuz otur*- VIII 1, *d/tek dur*- I 77, III 3, *diri kal*- II 12, 21, 72, X 11,

diri ḳo- II 43, *dürlü dürlü gel*- II 36, *ecelsüz öl*- I 4, 7, *eksüksüz deg*- I 46, *elsüz, ağuzsuz iç*- I 34, *eyle dē*- II 152, *eyle ḳo*- VIII 4, *eyle tol*- XXVIII 4, *geñez geçür*- I 15, *gerü vēr*- II 59, *gey bil*- II 148, *gey bul*- II 83, XXVI, *gey cehd et*- II 154, *gey dut*- II 109, *gey fark et*- II 79, *gey gör*- I 19, 67, III 1, *gey iste*- II 71, 95, 122, *gey işit*- XXIV 9, *gey sakın*- II 65, *gey sev*- II 144, *götrü çağır*- XII 2, *göz-süz bak*- I 31, *ḫayrān kal*- II 14, *hergiz öl*- II 57, *hiç beñzeme*- II 86, *hōş var*- XVI 6, *kem dut*- XV 11, *kanatsuz uç*- I 34, *ḳatı dut*- I 16, II 94, 106, X 12, XIX 4, *kolay gel*- VIII 4, *nişe sev*- VIII 4, *ölü*, *bil*- II 68, *ölümsüz öl*- I 4, 7, *şüreṭā biç*- II 93, *tamām toldur*- I 20, *tiz bin*- II 48, *tiz bul*- XXV 6, *tiz çık*- VIII 2, *tiz çıkar*- I 17, *yaluñuz git*- I 12, *yaluñuz yat*- IX 8, *yavuz et*- II 83.

B. Mikdar zarfları

243. Türkçe ve yabancı asıllı mikdar zarfları ve kullanılışları şunlardır: *az ek*- I 41, *az gel*- I 25, *az götür*- I 41, *bir kaç āṣi* VI 10, *bir Teñri bil*- XIII 7, *çok saç*- XIX 3, *delim ayt*- IV 11, *delim dart*- II 133, *delim gel*- XIII 8, *delim delim götür*- I 40, *delim öp*- XIII 8, *küllü nūr ol*- XXV 2, *nēçe nēçe sor*- I 19, *şāfi şıḳḳdur* II 67, *top ur*- I 50.

C. Zaman zarfları

244. Türkçe ve yabancı asıldan tek ve katışık zaman zarfları ve kullanılışları: *ākıbet göz ol*- II 114, *bir bak*- IX 2, XX 6, *bir gör*- V 1, *bir gün elden var*- VIII 1, *bir gün kan ağla*- VIII 1, *rahmet et*- XXVIII 7, *bir sor*- XXVIII 9, *bu gece kuç*- XVII 3, *bu gece yat*- XXIV 1, *bu gez geç*- XIX 4, *bu gün al*- IX 2, XXIII 6, *bu gün götür*- I 41, *bu gün iç*- XVI 9, *bu gün ḳo*- VI 3, *bu gün öl*- I 5, *bu gün vēr*- VI 1, *dün u gün yalvar*- II 101, *dün u gün dile*- XX 6, *ebed diri kal*- I 64, *emdi yaz u yaydur* XXIII 6, *gece gündüz meded iste*- II 9, *gece yavu var*- XXIV 8, *gerü bil*- II 49, *gerü gör*- II 15, *gerü vēr*- II 59, XVI 7, *gün u gece meded iste*- II 9: P, *gün u gece göyne*- III 5, *gündüz bul*- XXIV 8, *hemişe biş*- I 8, *hemişe ol*- I 7, *her gece yüz biñ assı* XXIII 6, *her gün gel*- II 36, *her gün işim kolaydur* XXIII 6, *şehrī*, *kim sen diri sen* I 68: N 480, *ilerü ol ikiydi* I 58, *şimdi*, *kim sen diri sen* I 63, *şimdi yaydur* XXIII 5, *uzun dart*- IV 11, *yarın oda otur*- I 41, *yarın yavuz ol*- I 5, *yine ḳo*- XVII 8.

D. Yer zarfları

245. Hepsi türkçe olan yer zarflarının kullanılışları şunlardır: *bē*-

rü gel- XXIII 5, *berü kaç-* XII 6, *gerü kal-* XII 2a, *gerü kay-* II 121, *ırak bak-* I 65, *ırak düş-* II 80, *ırak san-* VI 7, *karşu dur-* II 75, *yo-karu ağ-* II 22, XVI 3.

5. Edat

246. Metinlerimizde görülen türkçe ve yabancı asıldan edatlar ve kullanılışları alttaki bahislerde gösterilmiştir.

A. Bağlama edatları

247. Bağlama edatları, sıra söz ve cümleleri ve nihayet yardımcı cümleleri bağlayanlar olmak üzere, üç bölüme ayrılırlar.

a. Sıra sözleri bağlayanlar

248. Sıra sözler türkçe ile ve farsça u sözleri ile bağlanmıştır: *ile*: 've' manasında: *at ile deve* II 83, *ay ile güneş* I 3, *erkek ile dişiler* II 124, *kul ile sultân* II 115.

u: 've' manasında: *ay u gün* V 1, *ay u güneş* IX 2, *bay u velî* XXII 9: H 328, *beg u bay* XXIII 9, *cân u ten* II 103: Pet., *çayır u çümen* XVI 9, XIX 8, *dîn u imân* II 160, *dün u gün* II 101, XX 5, *gök u yer* II 113, VI 6, *gün u gece* II 9, III 5, *güneş u yel* I 60, *köyün u şarın* XVI 6: A, *kar u kay* XXIII 7, *kul u sultân* II 116, *sıdk u imân* I 43, *yaz u yay* XXIII 6, *yemiş u yaprak* I 87, *yer u çayır* XIX 8: H 328; son çekim edatı *bigi* ile birlikte: *süd bigi u bal bigi* III 10.

b. Sıra cümleleri bağlayanlar

249. Sıra cümleler türkçe *dağı*, *dahı* ve *ve yoksa* ile farsça *u* ve *ya* sözleri ile bağlanırlar:

dağı, *dahı*: 've' manasında: *bakırın altın ede ol kimyâ dağı yüz bin bunun gibi adaya* I 69, *dahı için* M 2131, M 2139 bk.

yoksa: 'yahut' manasında: *güneşdür yoksa aydur* XXIII 1, *oğri evde kaldı yoksa gitti* XXVIII 3.

u: 've' manasında: *bu yahşı u ol yaman* IX 12, *diri kaldı u nef-sini biçdi* I 21, *dururvam u ağlarvam* VIII 5, *otururvam u uılarvam* VIII 5, *sen bay sen u ben bir kul* IX 6, *sen beg sen u ben yoksul* IX 6.

yâ: 'yahut' manasında: *yâ eşekdür yâ ki taşdur yâ ağaç* XIX 7.

c. Yardımcı cümleleri bağlayanlar

250. Yardımcı cümleleri baş cümleye bağlayan edatlar türkçe *kim* ve *kaçan* ile farsça *ki*, *çün*, *eger* ve *ger* sözleridir:

kim: 1) Baş cümleden meydana gelen neticeyi anlatır: *gendüzün-den gerek, kim ol öle* I 2, *yağın, kim az getüre* I 41, *yok idi mâlüm, tavarum, kim vërem* II 4, *nëte, kim tamla deñize karılır* II 12, *bil bunı, kim ussuñ anı bilmeye* II 21, *fehmi eder, kim Teñri gördi Teñriyi* II 23, *eyle, kim işitdün ol itün çavın* II 34, *ol yere ek cânı, kim bir yüz ola* II 60, *cân görünmez, kim yüzün gözler göre* II 75, *gevde degül, kim gele karşu dura* II 75, *eyle, kim ussuñ göre her bir sözi* II 76, *eyle, kim yavuz eden gey bulmadı* II 83, *lâyık gerek, kim cüft ola* II 84, *dilerem, kim göreler kamu anı* II 99, *sizi severem nëte, kim cânı ten* II 103, *ol bile, kim Teñriyi cândan sever* II 112, *ma'niye bak, kim göre sen* II 118, *nûra bak, kim bir durur* II 119, *eyle, kim tağda kıya* II 121, *nëtedür, kim gelmedün sen sormağa* II 129, *sanma, kim ben ol veliden ayruvam* II 135, *bile, kim ben nevem* II 144, *cehd edün, kim uçmakı bunda bulun* II 154, *göynervem bu umuda, kim kişiler anı bula* III 5, *gele ol, kim sini öpevem* VIII 7, *ger sen dilemez sen, kim bini delü ede sen* IX 10, *Teñri bilür, kim dilerem cândan sini* XIII 7, *eyle, kim oldum* XVII 4, *ay 'acab âyad inçünân rûzî, kim baña ayda sen* XXI 9, *anuçün, kim içinde ay düşdi* XXVIII 1, *bellü olur, kim oğri evde kaldı* XXVIII 3 (ki 1 kırş.); 2) baş cümlelerin gerektirdiği maksadı anlatır: *aguñ göge, kim sizi ay ile güneş öge* I 3, *nefsün öldür, kim ola sen bismil* I 10, *iste anı, ki yolu var-mışdur, . . . kim sini ol ulu Haka degüre* I 14—15, *dut katı anuñ eiegin, kim sini ilte ol Çelebe degin* I 16, *sen binüm südüm iç, kim ağuzvan* I 18, *ışkumı utgıl, kim sinün ben olam* I 55—56, *iste anı sen, kim bula sen* I 67, *Teñriyi dut, kim kıla sen* II 9, *gözümü aç, kim sini bellü görem* II 11, *anuñ göziyle bak, kim göre sen* II 80, *katı dut bunda cânı, kim bula sen canuñ içinde anı* II 94, *ayruğın kôğıl, kim göre sen . . . Teñriyi* II 95—96, *ol velim için getürdüm Âdemi, kim doğa andan sağışsuz kişiler* II 141—142, *anı kılunuz, kim sevem kamuñuzı* II 145—146, *aña bakuñ, . . . kim nûrından nûr gi-re gözünñze* II 147, *var anda, kim canuña cân katıla* III 4, *isteñ anı, kim sizi anda sala* III 8, *gel baña, kim aña sen Teñriyi* VI 1, *vër bu cihânı bu gün, kim ala sen Teñriyi* VI 1, *cân gözüñ aç, kim göre sen Teñriyi* VI 2, *delü bigi oynagıl, kim bula sen Teñriyi* VI 3, *gen-*

düzünü yavu kıl, kim bula sen Teñriyi VI 4, vēr malun, kim duta sen Teñriyi VI 5, sen buyurduñ kuluña: "Gel bir qarış!", kim gelem ... bir kulaç XIX 5, berü gel, kim göre sen XXIII 5 (ki 2 krş.); 3) baş cümlelerin gerektirdiği sebebi anlatır: sen binüm südüm iç, kim ağuzvan I 18, anuñ için yaratdum 'alemi ..., kim ... bulardan doğalar hâş kullarum II 143, gözümden çıkma, kim bu yer sinüñdür XXIII 3 (ki 3 krş.); 4) konuşulan ibareyi anlatır: hayrân olur bu sözlere, kim: "Halâyık hâlıkı nête göre?" II 14, ben bulara ayduram, kim: "Ol yüzi kimse görmez, gerü görür gendüzi ... " II 15, yalvarıvan Teñriye ben dün u gün, kim: "Dükelin yarlığa binüm için" II 101, aytma bunu, kim: "Teñri kanda ola?" III 3 (ki 4 krş.).

ki: 1) Baş cümlelerin meydana getirdiği neticeyi anlatır: çok degül, ki Furât gibi yoriya I 45: N 480, bil, ki anlardan cihân diri kalur II 72, bini sevün eyle, ki ben sizi severem II 103, bini göre siz eyle, ki görür siz günü II 105, eyle, ki var II 112, ola, ki kolay gele VIII 4, kime gerek, ki diri kala X 11, kime gerek, ki ola ol cihânda yüzi ak X 12, ne ma'nîdür, ki kaçır sen XI 10, bizi ol bile, ki nevüz XVI 1, ger diler sen sen, ki ben diri olam XVIII 13, bil, ki külli nûr ola sen XXV 2, ne yağmurdur, ... ki cāndan biñ gülef, biñ bağ bitti XXVIII 5, ne gevher oldu bu bir tamla cānum, ki yüz biñ deñiz añai girdi, battı XXVIII 6 (kim 1 krş.); 2) baş cümlelerin gerektirdiği maksadı anlatır: nefsiñ öldür, ki ola sen bismil I 10: M 2137, gözleriñ ben açam, ki gey göre sen I 19, içürem ben saña, ki kurtıla sen I 22, dîniñ artur, ki sen diri kala sen I 42, gevdeden çık, ki cānuñ bula sen I 53, gendüzüñ bil, ki Teñriyi bula sen I 64 (kim 2 krş.); 3) baş cümlelerin gerektirdiği sebebi anlatır: sen binüm südümi iç, ki ağuzvan I 18: M 2137, Teñridendür diri, ki cān vērdi I 50, sinüñ ben olam, ki Teñriven I 56, yerüñe ben kalam, ki Teñriven I 56, yori e Veled, ki bu gün sücü Teñriden içevüz XXVIII 2 (kim 3 krş.); 4) konuşulan ibareyi anlatır: aytdı, ki: "Gele ol, kim sini öpevem bir gün" VIII 7, ayttum, ki: "Bir Teñri bilür, kim dilerem cāndan sini" XIII 7, ayttı, ki: "Dut kuçğul bin" XIII 8, gönülünüz aydur, ki: "Kanı?" XXIV 2 (kim 4 krş.).

çün 'mademki': kulağına koymaya ol sözleri, Haq nûrın çün bellü gördi gözleri II 123.

kaçan 'vakta, ki': yer dahu yel gibi anı sora, deñiz ol tamlayı kaçan süre I 61.

eger 'eğer': 1) Fiilde şart eki bulunmaksızın: eger baña gele sen, ne, ki gönülün diler ise, bula sen I 54, nûr eger ola gözinde, nûr göre

II 17, cān oyanuğdur, eger gevde yatur II 64, türkçe eger bileydüm, bir sözi biñ edeydüm III 11, tatça eger diler siz, güyam asrâr-i 'ulâ III 11, binden yeg eger ola bunlar, paşadur bakmaz XVII 6, eger iki göre siz, siz kör siz XXIV 4, eger taş sen, eger demür, bu nûrdan tola sen, XXV 2, eger tahir sen, sen andan, içe sen XXV 5; 2) fiilde şart eki bulunduğu halde: halk eger dërlerse, "Bu yol Haq degül", bu yolu ko II 122: M 2131, iki 'âlem eger sinüñ olursa, kıya sen 'âlemi XXV 3. (ger krş.; eger ve ger olmaksızın görülen şart cümleleri için 263. § 6 bk.)

ger 'eger': 1) Fiilde şart eki bulunmaksızın: cihânı ger sora sen, biñ cihân ... göre sen I 28, ger saña Teñri ol sudan içüre, deñiz içre balıkların göre sen I 28—29, mededi ger degeydi eksüksüz, yoriyaydı I 46, Teñri hâzırdur, ger anlar gıtdiler II 50, ger vère siz bu cihânı, uçmakı ala siz II 155, cān gözün ger aç sen, sen nola sen? III 1, ger bini sen gey göre sen, gendüzüñi bay göre sen, III 2, ger göremez siz anı, ger bulamaz siz cānı, isteñ anı III 8, göge ağa sen cānum, ger ola sen, sen binüm VI 5, seve sini gök u yer, ger seve sen Teñriyi VI 6, bilmeye sen cān kanı, binden ırak ... ger sana sen Teñriyi VI 7, 9, tamuda göyne özüñ, ger kıya sen Teñriyi VI 8, ger olmaya sen binüm, tenden çık tiz cānum VIII 2, ger bir baqa sen baña, eksük ne ola sinden IX 10, ger diler sen sen, ki ben diri olam ... XVIII 13, ger yazukluvan, bağışla XIX 4, ger göre sen, binüm hâlüm nêtedür, gey bile sen XXV 1, bize kayu degül, ger kar u kaydur XXIII 7; 2) fiilde şart eki bulunduğu halde: nûrı birdür mûmlaruñ, ger yüz ise II 92. (eger krş. ger ve eger olmaksızın görülen şart ve gerçeksizlik cümleleri için sırası ile 263. § 6 ve 262. § bk.)

B. Son çekim edatları

251. Metinlerimizde görülen son çekim edatları şöyle toplanabilir: 1) gövde hali ile münasebetlenenler: ile, birle veya bile, içre; 2) adlarda gövde hali, aslı zamirlerde ilgi hali ile münasebetlenenler: gibi veya bigi, için; 3) verme hali ile münasebetlenen: degin; 4) ayrılma hali ile münasebetlenen: yaña.

ile 'ile': az ile I 77, balıklar ile bile I 30, bir bir ile III 10, cān ile II 81, et ile XIX 2: H 328, göz ile I 79, III 1, 12, XX 6, 'ışk ile II 69, 'ilm ile II 76, karañu ile XVI 6: H 328, māl ile II 4, nûr ile I 24: N 480, I 43, II 16, XXVIII 2, şıdk ile I 16, söz ile I 79, II 22, 98, sözler ile II 114, sümüz ile XVI 6.

birle veya bile 'ile birlikte': bir bir birle III 10: H 328, gendü birle XXVIII 11, Teñri birle I 7; balıklar ile bile I 30, bir

çanağ tolu bile XIX 2: H 328, erenlerle bile XXV 4, gendüz bile I 30: O.

içre 'içinde': cānuñ içre II 96, deñiz içre I 29, 30, dünyā içre II 133, evler içre II 120, serā içre II 116, şüret içre II 118, uçmak içre I 35, 40, 52, II 66, 150, 153, XXV 5.

gibi veya bigi 'gibi': Ādem gibi II 47, ata gibi II 102, ay gibi II 88: M 2131, bñar gibi I 44, II 45, delü gibi III 6, deñiz gibi I 45: M 2138, M 2141, N 480, eşek gibi XII 2a, Furāt gibi I 45, gāvur gibi II 107, gendüzi gibi II 70, gevde gibi II 70, gök gibi II 138: Pet., M 2131, güneş gibi XII 5, XXIV 2, it gibi I 42, kullar gibi II 45, kuş gibi II 62, Mevlānā gibi II 24, Mūsī gibi II 89: M 2131, nūr gibi I 23, tamla gibi II 11, 13, 161: Pet., M 2131, Ü 1375, yel gibi I 61; anuñ gibi I 22, bunuñ gibi I 69, II 36, 39, 49, 90; ay bigi II 88: M 2143, bal bigi III 10, bñar bigi II 45: V, P, M 74, M 2135, M 2144, cān bigi VIII 4, delü bigi VI 3, XXV 6, gendüzi bigi II 70: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, M 2143, gevde bigi II 73: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2142, gök bigi II 138, gül bigi XIII 8, Īsī bigi II 89, kul bigi XIII 8, kullar bigi II 45: V, P, M 74, M 2135, M 2144, kuş bigi II 62: V, P, VÇ, M 74, M 2135, M 2143, XVI 1, Mūsī bigi II 89, 'öd bigi V 2, XXVIII 10, süd bigi III 10, tamla bigi II 11: M 74, M 2131, M 2144, II 13: M 2142, II 161; anuñ bigi XVI 8, bunuñ bigi II 90: Pet., M 2142.

içün 'için': 'ašl içün VI 10, Halil içün II 37, halk içün VI 40, Hūd içün II 41, hūr içün II 82, Nūh içün II 43, nūr içün II 82, oğlar içün XIX 9, Sālih içün II 40, Teñri içün IX 6, Teñriñ içün VI 1, uçmak içün II 157, velīm içün II 141; anuñ içün II 141, 146, XVII 4, binüm içün II 101, sinüñ içün XIX 5.

degin 'kadar': Çelebe degin I 16.

yaña 'tarafına': andan yaña I 40: Pet., M 2137.

C. Soru edatları

252. Metinlerimizde görülen soru edatları şunlardır: *kanı* ve bulunma hali *kanda* ile ayrılma hali *kandan*, *nêçe*, *nişe*, *nête* ve katışık *nişün*.

kanı, *kanda*, *kandan* 'nerede, nereye, nereden': cān *kanı*? II 73, VI 7, 9, *ger* bulamaz *sen* *kanı*? III 8: H 328, M 2146, A, *kanı*? XXIV 2, *kanı* *ol* *uslu*? II 84, *ol* *kanı*? VII 14, *ol* *kulağ* *ka-*

nı? II 55, *Teñri* *kanı*? II 107; *kanda* *dilerse* II 62, *kanda*, *kim* *göre* *Hakı* II 120, *kanda* *ola*? III 3, *saña* *kanda* *sayrılığ* II 130: VÇ; bazı hareket fiillerinde: *kanda* *git-* II 61, 106, *kanda* *var-* XXIV 5 (aynı fiillerde ad ve gösterme zamiri *ol*'da bulunma hali için sırası ile 186. § 2 ve 212. § bk.); *saña* *kandan* *sayrılığ* II 130.

ne 'ne': *ne* *aydur*? XXIII 1, *ne* *çıkarur* *sen*? IX 4, *ne* *durur* *siz* XXIV 1, *ne* *ırağdur*? I 9, *ne* *kem* *dutar* *sen* *sen*? XI 11, *ne* *sormak-* *dur* I 33, *ne* *yatur* *siz*? XXV 1, *eksük* *ne* *ola* *sinden* IX 2, *eksük* *nola* *sinden* IX 2: H 139, H 328, M 76, *sen* *nola* *sen*, *sen* *nola*? III 1.

nêçe 'nasıl, nice': *nêçe* . . . *ağlayup* VI 10, *nêçe* *ayırđı*? II 32, *nêçe* *gizleye* *sen*? XXV 7, *degmelerden* *nêçe* *nêçe* *sora* *sen* I 19.

nişe 'niçin, nasıl' *nişe* *esrük* *olur* *sen*? XXVIII 7: A, *nişe* *gezer* *sen*? IX 10, *nişe* *varup* *görmedün*? II 134, *nişe* *severem* VIII 4.

nête 'nasıl': *nête* *aydam*? II 55, *nête* *bir* *birne* *hattı*? XXVIII 8, *nête* *göre* II 14, 19, *nête* *görelir* I 62, *nête* . . . *ırmağ* *u* *çaydur* XXIII 5, *nête* *kıldı* *diri*? II 31, *nête* *oldı* . . . *ejdehā*? II 33, *nête* *oldı* *ğarkı*? II 34, *nête* *sen*? II 134, *nêtedür*? II 129, XXV 1; *nête*, *kim* *cānı* *ten* II 103, *nête*, *kim* *tamla* *deñize* *karılır* II 103.

nişün 'niçin': *nişün* *esrük* *olur* *sen*? XXVIII 7.

D. Berkitme edatları

253. Berkitme edatı olarak olumlu bildirmede türkçe *dağı*, *dağı*, *dağı* ile farsça *hem* ve *hem* . . . *hem*, olumlu fiil ile olumsuzluk bildirmek için ise, türkçe *ne* . . . *ne* ve bunun üçlüsü kullanılmıştır.

dağı, *dağı*, *dağı* 'da, de': *ben* *dağı* II 13, *gözün* *dağı* XXIII 1, *sen* *dağı* II 157, *sig* *dağı* II 103; *ben* *dağı* II 13: P, M 2131, M 2137, *sen* *dağı* II 157: M 2131, M 2137, *siz* *dağı* II 103: M 2131, M 2137, *yêr* *dağı* I 61: M 2140; *yêr* *dağı* I 61: M 2140.

hem 'hem, da, de': *din* *içinde* *buldılar* *hem* *hürini* II 159, *göre* *siz* *hem* *Hakı* II 155, *hem* *ben* *gülevem* *bir* *gün* VIII 5, *hem* *bulardan* *doğalar* *hâş* *kullarum* II 143, *hem* *nû-ı* *ndan* *bu* *karañlılık* *gide* II 69, *hem* *sen* *göre* *sen* *bini* VIII 1.

hem . . . *hem* 'hem . . . hem': *hem* *yêr* *olur*, *hem* *gök* *olur* II 64, *siz* *andan* *hem* *doyar* *siz*, *hem* *açar* *siz* XXIV 3, *siz* *andan* *hem* *yatur* *siz*, *hem* *durur* *siz* XXIV 3.

ne . . . *ne* ve *ne* . . . *ne* . . . *ne* 'ne . . . ne' ve 'ne . . . ne . . . ne':

ne yoksula vèrdi, ne baya II 27, ne ata kòdı su, ne oğul, ne kız II 44

E. Ünleme edatları

254. Ünleme edatı olarak *é* sözü kullanılmıştır: *é ay u güneş kuluñ* IX 2, *é cân kuluñ* XIX 6: H 328, *é Çelep* XIX 3, XX 5, *é dede* II 54, *é dedem* I 77, *é eçi* II 127, VI 7, 9, *é gözüm* IX 12, *é karındaş* II 112, *é Kerim* XIX 4, *é Veled* XVI 9, XIX 11.

6. Fiil

255. Metinlerimizde görülen fiil kök veya gövdelerinden işletme ekleri ile genişlemeler sonunda elde edilen kip ve zamanlarla bildiriciler ve çekimsiz fiil şekilleri mümkün olduğu kadar eklenme sırasına uyularak altta ele alınmıştır. Bütün bunlara ilâveten bir de i-yardımcı fiili ve onun erimiş şekilleri gözden geçirilmiştir.

A. Olumsuzluk

256. Geniş zaman olumsuzluğu için kullanılan *-maz, -mez* eki (141. § 5 bk.) dışında kalan bütün fiillerde olumsuzluk eki *-ma, -me*'dir: *al-maduñ* II 131, *artur-ma* I 42, *ayt-ma* III 3, IV 11, *ayt-ma-ğul* I 26: M 2138, N 480, *bağa-ma-ya* I 13, *bağ-ma* I 65, II 73, 93, 119, III 1, XIX 11, *bağ-ma-dılar* II 156, *bağ-ma-ğul* VI 4, *bağ-ma-ñuz* II 147, *bil-me-ye* II 21, VI 9, XIX 6, *bul-ma-dı* II 57, 83, *çıka-ma-ya* I 13, *çık-ma* XXIII 3, *dart-ma* IV 11, *dé-me* II 109, 162, *dé-me-di* II 29, *dé-me-gil* I 26, *deg-me-ye* II 107, *dut-ma* XIX 4, *dut-ma-dı* II 121, *düş-me-ye* II 80, *éde-me-ye* I 12, *ek-me-yen* II 60, *ek-sil-me-ye* XIX 3, *gel-me-di* II 24: Ü 1375, *gel-me-düñ* II 129, 131, *gey-me-di* II 30, *gide-me-ye* I 12, *gir-me-di* II 42, *gör-me* I 26, II 18, 52, 117, *gör-me-di* II 74, *gör-me-düñ* II 134, *gör-me-gil* II 127: Ü 1375, *gör-me-ñ* II 139, *gör-me-ye* I 21, 32, 151, VI 7, 9, *inan-ma-ğul* II 124, *işit-me-gil* II 111, *kesil-me* I 26, *kağ-ma* I 65, *kal-ma-dı* I 62, *kal-ma-ya* I 60, XXVIII 2, *kır-ma-dı* II 42, *ko-ma-dı* II 43, *ko-ma-ya* VIII 5, *koy-ma-ya* II 123, *kırı-ma-yaydı* I 47, *ol-ma* V 3, *ol-ma-dı* II 24, 83, *ol-ma-ya* VIII 2, XIX 7, *öl-me-di* II 57, *öl-me-ye* I 64, X 11, *öl-me-yem* II 13, *sağ-ma-ğul* II 124, *san-ma* II 135, *san-ma-dı* II 30: V, *san-ma-ğul* II 108, 124, 135: Ü 1375, *sat-ma-ğul* II 124: V, *say-ma-ğul* II 124: M 2142, *say-ma-dı* II 30, *sor-ma* II 52, XXVIII 7, *sor-ma-dı* II 74, *sor-ma-duñ* II 134, *sor-ma-ya* I 32, *sür-me* XX 5, *tol-ma-dı* II 24, *tut-ma-dı* II 121: Pet., M 2131 *unıt-ma* XIV 1—13, XV 1—15, *yé-me-di* II 29.

B. Bildirme kipi

257. Bildirme kipinin çekimli fiil meydana getiren ekleri alta sıralanmıştır. (Bu kipin bir kısım zamanlarını bildiren isim-fiil ekleri için 139. v. dd. §§ bk. Zaman bildiren zarf-fiil ekleri için 270. § 3 bk.)

1. Geçmiş zaman

258. Geçmiş zaman eki *-d*, daha nadir olarak *-t*'dir. Kişiler iye-lik ekleri ile bildirilir. Yalnız 1. çokluk için *-duğ, -dük* isim-fiil ekin-den faydalanılmıştır (140. § 2 bk.). 3. çokluk *-lar, -ler* ile belirtilir: *aç-t-u-m* XII 3a, *ayday-d-u-m* II 97, *ayt-d-u-m* IX 4, XIII 7, *ayt-t-u-m* XVII 2, 3, 7, *bul-d-u-m* XII 3a, *bulduray-d-u-m* II 98, *bildürey-d-ü-m* I 79, III 11, *bilsey-d-ü-m* II 97, *bilürmisey-d-ü-m* I 78, *düş-d-ü-m* XII 3, *düşey-d-ü-m* XVII 8, *édey-d-ü-m* III 11, *gel-d-ü-m* XII 3, 3a, *getür-d-ü-m* II 141, *gez-d-üm* II 141: M 2131, *gör-d-üm* IX 4, XII 3, 3a, 4, *gösterey-d-ü-m* I 68, *iş-d-ü-m* XII 2, *kıl-d-u-m* XII 1a, *old-u-m* II 128, 131, XII 2, XII 3, 3a, XIII 8, XVII 4, *sor-d-u-m* IX 4, *soray-d-u-m* XXVIII 9, *yarat-d-u-m* II 141; *al-d-u-ñ* IX 2, *alma-d-u-ñ* II 131, *buyur-d-u-ñ* XIX 5, *ét-t-ü-ñ* XX 6, *gelme-d-ü-ñ* II 129, 131, *git-d-ü-ñ* II 129, IX 8: M 2146, *görme-d-ü-ñ* II 134, *i-d-ü-ñ* XII 4, *işit-d-ü-ñ* II 34, *kap-t-u-ñ* IX 8, *kıs-d-u-ñ* IX 8: M 2146, *sorma-d-u-ñ* II 134, *susa-d-u-ñ-sa* II 93, *var-d-u-ñ* IX 8, *yat-t-u-ñ* IX 8, *ağ-d-ı* XXII 2a, XXIII 6, XXV 4, *al-d-ı* I 4, XII 1, 1a, XXII 9: H 328, XXIII 1, XXVIII 11, *asıl-d-ı* XIX 6, *ayır-d-ı* II 32, *ayt-d-ı* VIII 7, *ayt-t-ı* XIII 8, XVII 2, 3, *bat-t-ı* XXVIII 6, *bekle-d-i* II 46, *biç-d-ı* I 49, *biç-t-ı* I 49: IO, M 2138, M 2140, M 2141, *biç-d-i* I 21, *biç-t-i* I 21: O, IO, İ, R, M 74, M 2127, M 2138, M 2140, M 2141, *bil-d-i* XII 7, *bit-t-i* XXVIII 5, *bitey-d-i* I 47, *boğ-d-ı* II 43, *bul-d-ı* I 48, 58, II 37, 57, 109, XII 7, XXIII 9, *bulma-d-i* II 68, 83, *buyur-d-ı* I 1, *buyur-d-ı-sa* II 1, *çal-d-ı* I 48, XII 4, *dart-d-ı* II 133, *dé-d-i* II 128, 130, 131, 132, 133, 152, *déme-d-i* II 29, *deg-d-i* II 97, XXIII 4, *degey-d-i* I 46, *degül-d-i* XXVIII 1, *diler-d-i* II 42, *doğ-d-ı* I 38, II 40: VÇ, M 2142, M 2143, *dur-d-ı* VIII 7, *dut-d-ı* II 45, 91, *dut-t-ı* XXVIII 1, 7, *dutma-d-ı* II 121, *düş-t-i* XXVIII 1, *düt-t-i* XXVIII 10, *ek-d-i* I 40, *ek-t-i* I 40: O, M 2137, M 2139, 41: N 480, *ét-d-i* I 51, II 50, *ét-t-i* I 51: O, IO, İ, R, M 74, M 2138, M 3141, N 480, XXVIII 11, *eyle-d-i* II 38, 46, *gāvur-d-ı* I 49, *geç-d-i* I 51, II 13, *geç-t-i* I 51: O, IO, İ, R, M 74, M 2138, M 2141, XXIII 6, *geş-t-i* I 51: N 480, XXIII 6: H 328, *gel-d-i* II 129, VIII 7, XII 1,

1a, 7, XIII 8, *gelme-d-i* II 24: Ü 1375, *geyme-d-i* II 30, *gir-d-i* I 51, XXVIII 6, *girmed-i* I 42, *git-t-i* XXVIII 3, *gör-d-i* II 23, 123, VIII 7, XXV 7, XXVI 9, *görme-d-i* II 74, *görin-d-i* XXIV 1, *i-d-i* II 4, 35, 36, 39, *iç-d-i* I 21, 51, *iç-t-i* I 51: O, IO, İ, R, M 74, M 2137, M 2138, M 2141, I 51, *ikiy-d-i* I 58, *iltür-d-i* II 40, *iş-t-i* I 51: N 480, XXII 9: H 328, *it-t-i* XXVIII 2: H 139, *kal-d-ı* I 4, 21, 48, XII 2a, XVIII 3, *kalma-d-ı* I 62, *kat-t-ı* XXVIII 8, *kayna-d-ı* II 44, 45, *kıl-d-ı* II 31, XII 2, 6, XXIV 6, *kır-d-ı* I 50, II 41, *kırma-d-ı* II 42, *ko-d-ı* II 44, *koma-d-ı* II 43, *kurımayay-d-ı* I 47, *nürlüy-d-ı* XII 2a, *ol-d-ı* I 21: N 480, 36, 58, II 33, 34, 37, 44, 126, 133, 152, XII 7, XIX 6, 8, 9, XXVIII 6, *olay-d-ı* I 46, *olma-d-ı* II 24, 83, *olur-d-ı* II 35, *öl-d-i* I 4, *ölme-d-i* II 57, *öp-t-i* XIII 8, *sal-d-ı* XII 3, 3a, *sanma-d-ı* II 30: V, *sat-t-ı* XXVIII 11, *sayma-d-ı* II 30, *sev-d-i* II 23: M 2131, *sor-d-ı* II 23, XIII 7, *sorma-d-ı* II 74, *süñüy-d-i* XXIII 4, *tart-d-ı* II 133: M 2131, *toğ-d-ı* I 38: M 2131, M 2137, M 2139, M 2140, N 480, II 40, *tol-d-ı* XII 5, XXVIII 4, *tolma-d-ı* II 24, *tut-d-ı* II 45: Pet., M 2131, M 2137, 91: Pet., M 2131, *tutma-d-ı* II 121, Pet., M 2131, *ur-d-ı* I 49: N 480, II 41, *urur-d-ı* I 49, *var-d-ı* XVII 9, XXVIII 1, *vér-d-i* I 50, II 5, 27, 49, XII 3, 3a, XXVIII 11, *vur-d-ı* II 41: Ü 1375, *yağ-d-ı* XXVIII 5, *yan-d-ı* V 2, XXVIII 10: A, *yandıy-d-ı* XXVIII 10, *yar-d-ı* II 32, *yarat-t-ı* XXIV 5, *yat-t-ı* XXVIII 1: H 328, *yeme-d-i* II 29, *yit-t-i* XXVIII 2, *yohsul-d-ı* XXIII 9, *yohsul-d-ı* XXIII 9: A, *yorıyay-d-ı* I 46; *ağ-d-ı-lar* XXV 4, *bakma-d-ı-lar* II 156, *bul-d-ı-lar* II 158, 159, 160, *ét-d-iler* II 10, *gir-d-i-ler* II 161, *git-d-i-ler* II 50, *gör-d-i-ler* II 156, 158, 159, *ol-d-ı-lar* II 160, *öl-d-i-ler* II 160, *sor-d-ı-lar* II 31, *vér-d-i-ler* II 161, bir tane de: *göre-ler-d-i* I 79.

2. Şimdiki-gelecek zaman

259. Geçmiş zaman dışında kalan başlıca zamanlardan şimdiki ve gelecek zamanları anlatmak için metinlerimizde -a, -e eklerinden faydalanılmıştır. Kişi alâmetleri kişi zamirleri ve onlardan bozulma eklerdir. Hatta bunların kişi alâmeti olarak kullanılan iyelik eklerinin tesiri altında değişerek git gide onlara benzediği görülür. Bu cümleden olarak -vam, -vem, -vum, -vüm, -sın, -sin, hatta -siñ, -siñ zikredilebilir. Nihayet tam benzeme olarak 1. teklikte -m de vardır. Bütün bu söylenenleri bir sıra içerisinde gözden geçirelim. (Aynı ekin gereklilik-dilek bildirmekte kullanılması için 261. § bk.)

1. teklik: 1) -vam, -vem: *kan ağlay-a-vam bir gün VIII 1, sini dut-a-vam bir gün VIII 3, ben gözley-e-vem bir gün VIII 6, hem ben*

gül-e-vem bir gün VIII 5, sücü iç-e-vem sücü VIII 3, delü ol-a-vam delü VIII 3, añsuz öl-e-vem bir gün VIII 2, sini öp-e-vem bir gün VIII 7, elden var-a-vam bir gün VIII 1, nem var, vér-e-vem yële VIII 3; 2) -vum -vüm: kan ağlay-a-vum bir gün VIII 1: A, sini dut-a-vum bir gün VIII 3: A, ben gözley-e-vüm bir gün VIII 6: A, hem ben gül-e-vüm bir gün VIII 5: A, sücü iç-e-vüm sücü VIII 3: A, delü ol-a-vum delü VIII 3: A, añsuz öl-e-vüm bir gün VIII 2: M 76, A, elden var-a-vum bir gün VIII 1: A; 3) -m: yolda otur-a-m cānsuz VIII 1, anları sevenleri ben gey sev-e-m II 144; bir de -a'nın yuvarlaklaşması ile: yolda otur-u-m cānsuz VIII 1: A.

1. çokluk: -vuz -vüz: *gözin aç-a-vuz XVI 2, göge ağ-a-vuz XVI 3, yüz anuñ bigi al-a-vuz XVI 8, dart-a-vuz XVI 4, dırt-a-vuz XVI 4: H 328, dur-a-vuz XVI 4, 5, elümüz dut-a-vuz XVI 2, aynı fiil: XVI 3, yeri koyuban gid-e-vüz XVI 3, ayumuz yüzün gör-e-üz XVI 9, bu gün sücü Teñrideñ iç-e-vüz XVI 9, bu ağır yolu kes-e-vüz XVI 2, çalış kıl-a-vuz XVI 4, oları, ki biz kır-a-vuz XVI 7, bu halayıkı koy-a-vuz XVI 3, karañu süsin sıy-a-vuz XVI 5, 6, kuş bigi uç-a-vuz XVI 1, kılıç ur-a-vuz XVI 4, sümüz ile hoş var-a-vuz XVI 6, gerü cānların vér-e-vüz XVI 7, aynı fiil: XVI 8, gerü anı biz yap-a-vuz XVI 7, köylerin, şarın yıķ-a-vuz XVI 6, aynı fiil: XVI 7.*

2. teklik: 1) sen: *cān gözini ger aç-a sen III 1, göge ağ-a sen I 23, aynı fiil: VI 5, XXV 4, ne, ki göñlüñ diler ise, al-a sen I 54, ger bir bak-a sen baña IX 2, gözsz ol ay yüze bakmay-a sen I 13, binüm hālüm nētedür, gey bil-e sen XXV 1, bilmey-e sen cān kanı VI 7, ne, kim ister iseñ, bayık bul-a sen I 31, aynı fiil: I 22, XXV 6, anı, kim sen diler sen, tiz bul-a sen XXV 6, gendüzüñle eçi çıkamay-a sen I 13, ol balıklar ile bile dur-a sen I 30, ne, ki sen hükm ed-e sen I 25, bakıruñ altun ed-e ol kīmyā I 69, bunu edemey-e sen I 12, düni gün eyley-e sen I 24, eger baña gel-e sen I 54, yalūñuz bu yola gide-mey-e sen I 12, nēce andan sırruñı gizley-e sen? XXV 7, sen gör-e sen I 28, aynı fiil: I 30, 32, III 2, VIII 1, XIX 7, XXV 1, ol deñizde görmey-e sen I 32, aynı fiil: VI 7, 9, sen andan iç-e sen XXV 5, ger koy-a sen Teñriyi VI 8, aynı fiil: XXIII 2, XXV 3, sen nol-a sen, sen nol-a? III 1, aynı fiil: IX 2: H 139, H 328, M 76, anda sen balık ol-a sen I 31, aynı fiil: I 70, VI 5, XXV 2, ger olmay-a sen binüm VIII 2, it gibi öl-e sen I 42, ger san-a sen Teñriyi VI 7, 9, ger sev-e sen Teñriyi VI 6, ger sor-a sen Teñriyi I 28, ne, ki varsa, sormay-a sen I 32, bu nürdan tol-a sen XXV 2, ol balıklar ile bile*

tur-a sen I 30: M 2131, M 2139, karanu yere nür gibi yağ-a sen I 23, yıl on ikay ağlayup yalvar-a sen Teñriyi VI 10; 2) -sın, -sin: göge ağ-a-sın XXV 4: H 139, A, ne, ki gönüñ diler ise, al-a-sın I 54: M 2140, ger bir bak-a-sın baña IX 2: H 139, M 76, M 2146, A, gendüzüñi bil, ki Teñriyi bil-e-sin I 64: IO, M 2140, N 480, aynı fiil: XXV 1, Teñri yohn anuñ gibi bul-a-sın I 22: M 2140, aynı fiil: XXV 6: H 139, A, eger baña gel-e-sin I 24: O, M 2140, neçe andan sırruñı gizley-e-sin XXV 7: H 139, A, hem sen gör-e-sin bini VIII 1: H 139, M 76, M 2146, A, aynı fiil: XXVI 1: H 139, A, sen andan iç-e-sin XXV 5: H 139, A, ger ko-y-a-sın Teñriyi: VI 8, H 139, M 76, M 2146, A, aynı fiil: XXIII 2: H 139, M 76, A, nür ol-a-sın I 70: M 2140, aynı fiil: VI 5: H 139, M 76, M 2146, A, XXV 2: H 139, A, it gibi öl-e-sin I 24: M 2140 yalvar-a-sın Teñriyi VI 10: H 139, M 76, M 2146, A.

2. çokluk: siz: uçmakı al-a siz II 155, siz bil-e siz XXIV 9, uçmakı bul-a siz bunda II 155: Pet., M 2137, aynı fiil: I 80, bini gör-e siz II 105, aynı fiil: II 155, III 12: H 328, A, XXIV 4, görme-y-e siz kimseden anda gücü II 151, anda iç-e siz sücü II 151, ger vèr-e siz bu cihānı II 155.

3. teklik kişi alâmeti bulundurmaksızın (bazan çokluk için de): körler okırsa, açıl-a gözleri II 2, yüz biñ bunuñ gibi ada-y-a I 69, bunuñ gibi adday-a I 69: M 2137, yüz cān al-a II 58, ne kim ol ayd-a II 126, aynı fiil: IX 12, ol, ki binden ayrıl-a II 106, yazukuñ bağışlay-a II 70, gerü anı ol bil-e II 49, aynı fiil: II 66, 112, 120, 144, XVI 1, ussuñ anı bilmey-e II 21, aynı fiil: XIX 6, ol bol-a I 25: M 2141, ol cān, ki bu yoldan çık-a II 107, aynı fiil: VIII 2, degmey-e... ol cān Haka II 107, dur-a II 17, bu kayu bini dut-a VIII 2, dükelı yazuguñ müzd ede I 70, aynı fiil: II 69, 79, müzdden yègrek eyley-e yazuguñ I 73, aynı fiil: II 70, kamuñuzu ol tamudan geçür-e II 150, tamla, ki bu deñize gel-e I 57, aynı fiil: II 17, III 2, 12: H 328, A, VIII 4, 7, yaşlıgı gid-e I 60, aynı fiil: I 70, II 69, 106, anda, kim göz gör-e I 33, aynı fiil: II 14, 17, 18, 19, 92, 111: Ü 1375, 120, 136, cānsuz kişi cān görmey-e II 21, delim delim götür-e I 40, aynı fiil: I 41, II 149: Pet., VÇ, ger saña Teñri ol sudan içür-e I 29, aynı fiil: II 150, ilt-e anı cān Teñriye II 66, kim bu māl istey-e, ol usludur II 5, aynı fiil: II 128, anda kal-a II 120, yaşlıgı kalmay-a I 60, aynı fiil: XXVIII 2, ol ne kıl-a III 7, şıdk suyu kurıy-a I 45, gendüden kurtıl-a I 57, bu gün diri ol-a I 5, aynı fiil: I 5, 25, 57, II 17, 60, 113, VI 6, 8, VIII 4, IX 2, XVII 6,

kim... 'aşık olmay-a XIX 7, yarın oda otur-a I 41, aynı fiil: I 40, Teñri... sav-a belā III 12, sev-e sini gök u yer VI 6, anı sor-a I 61, aynı fiil: II 136, deñiz ol tamlayı kaçan sür-e I 61, güneşüñ nürü... tur-a II 17: P., M 74, M 2131, boynın ur-a II 149, bu sözden yol var-a II 3, Teñri anuñ müzdini baña vèr-e II 3, yarlıgay-a ol sizi II 139, güneş u yel anı yèy-e I 60, uçmak içre hürilerle yorıy-a II 66.

C. Dilek-emir kipi

260. Dilek-emir kipinin değişik kişileri için ayrı asıldan eklerden faydalanılmıştır. Bunlarda kip ile kişi alâmetleri ayrı ekler halinde olmayıp belirli bir ek her iki fonksiyonu da kendinde toplamıştır. Metinlerimizde görülen bu çeşit ekler şunlardır:

1. teklik: -m: anı kuluñuz, kim sev-e-m kamuñuzu II 146.

2. teklik: 1) eksiz olarak fiil kök veya gövdesinin belirmesi ile: ağla anı III 4, al başından ussını V 2, dñüñ artur I 42, küfrüñ arturma I 42, ayut, nète göreler I 54, bağışla e Kerim XIX 4, anuñ göziyle bak II 80, aynı fiil: II 83: M 2131, 118, 119, XX 6, ırak bakma I 65, II 73, 93, 119, III 1, XIX 11, dikenı.. bırak I 17, su iç II 93, gey bil I 10, aynı fiil: I 64, II 21, 51, 72, 158, XIX 7, XXV 2, Teñri hāşın.. bul II 53, 122, gevdeden çık I 53, gözümünden çıkma XXIII 3, dikenı tiz çıkar I 17: N 480, deme: "Teñri kanı?" II 109, aynı fiil: II 162, dut katı anuñ etegin I 16, aynı fiil: I 26, II 8, 9, 53, 94, 109, V 3, XIII 8, kuluña dutma katı XIX 4, ek cānı II 60, gevdeden geç I 68, aynı fiil: II 94, XIX 4, gel baña VI 1, aynı fiil: XIX 5, XXIII 5, gey gör I 68, aynı fiil: II 51, 61, 73, 76, XXVIII 7, gendüzüñ görme I 26, aynı fiil: II 18, 52, 117, tamuda göyne özüñ VI 8, gendüzüñ yavu ğıl I 27: M 2139, binüm südüm iç I 18, aynı fiil: II 93, iste anı I 14, aynı fiil: I 66, 67, II 9, 52, 53, 122, III 8: H 328, A, işit bunı binden I 67, aynı fiil: II 53, III 4, kesilme binden sen I 26, kö bu gözi II 76: Ü 1375, ırakdan kaç XIX 11, kapu kakma I 65, genüdüzüñ yavu kıl I 27, aynı fiil: VI 4, XXV 6, ko bu gözi II 76, aynı fiil: II 122, V 3, gendüzüñi unut I 27, aynı fiil: I 55: R, N 480, bizi unıtma XIV 1—13, aynı fiil: XV 1—15, gendüzüñi unut I 27: M 2131, M 2140, aynı fiil: I 55: R, anda var I 63, aynı fiil: I 17, II 82, vèr bu cihānı VI 1, aynı fiil: VI 2, 5, delü ol bu yola II 58, olma semiz yemekden V 3, maluñı oyna I 55, nefsuñ öldür I 10, sen çok saç XIX 3, gey sakın imanüñü II 65, anı cānuñdan sor

I 68, *halka sorma Teñriyi* II 52, aynı fiil: XXVIII 7, *bu kapudan sürme bini* XX 5, *dek tur* III 3, *tut katı anuñ etegin* I 16: M 2131, M 2139, aynı fiil: I 26: M 2131, M 2139, II 8: Pet., VÇ, M 2131, M 2137, 9: Pet., M 2131, M 2137, 53: Pet., M 2131, M 2144, 94: Pet., M 2131, 109: Pet., M 2131, *gey tut anı* II 109: Pet., M 2131, *dükelin yarlığa* II 101, *evini başına yık* II 140, *yorı è Veled* XVI 9; 2) -*gül*, -*gil*: *gülef al-gül* I 17, *bir yalan ayt-gül* IX 6: H 328, aynı fiil: IX 8, *aytma-gül* I 26: M 2138, N 480, *delüyi bak-gül* XX 6: H 328, *gendüzüñe bakma-gül* VI 4, *bini bilgil* I 27, aynı fiil: I 60, II 65, 83, III 3, V 3, XXIII 2, *bini bul-gül* I 27, aynı fiil: I 55: R, N 480, *dé-gil aña* II 10, aynı fiil: II 126, IX 6, *déme-gil*: "sen, ben" I 26, *gülef dik-gil* I 17: N 480, *ne neseden, ki Hâk degül, dur-gül* I 11, *bini dut-gül* I 55, aynı fiil: II 54, 71, 95, 162, XII 3, *rahmet ét-gil gendü lutfuñdan baña* II 10, XIX 1, XXVII 7, *eyt-gil, ne belâdur bu ?* IX 8: M 2146, aynı fiil: IX 12: M 2146, *baña gel-gil* I 17, *Teñriyi gör-gil* III 3, aynı fiil: VI 3, *görme-gil anı giçi* II 127, *andan iç-gil* I 52: IO, M 74, M 2138, M 2140, M 2141, N 480, aynı fiil: XVII 2, *inanma-gül* II 124, *ol eri gey iste-gil* II 71, aynı fiil: II 95, 108, 157, *sözini işitme-gil* II 111, *kamusını ko-gül* I 17, aynı fiil: I 55, II 8, 58, 71, 95, 157, 162, VI 3, 4, *kuç-gül bini* XIII 8, *cândan ol-gül aña kul* II 53, aynı fiil: I 17: M 2131, M 2139, II 82, *delü bigi oyna-gül* VI 3, *sözlerin söz sağma-gül* II 124: M 2137, *anı Hâkdan ayru sanma-gül* II 108, aynı fiil: II 24, 135: Ü 137, *sözlerin söz satma-gül* II 124: V, *sözlerin söz sayınma-gül* II 124: M 2142, *yavuzluğu sür-gil* I 11, *tur-gül* I 11: M 2131, M 2139, *ini tut-gül* I 55: M 2131, M 2139, aynı fiil: II 71: Pet., M 74, M 2131, M 2144, 95: Pet., M 2131, M 2137, 162: Pet., M 2131, M 2137, *ışkumu ut-gül* I 55, *ışkumu üt-gil* I 55: M 2131, M 2139, *gerü vèr-gil aña* II 59, aynı fiil: V 2; 3) -*gın*, -*gin*: *bil-gin* II 83: V, P, VÇ.

2. çokluk: 1) -*ñ*: *kamuñuz açu-ñ gözi* II 146, aynı fiil: XII 6, IV 5, *ağu-ñ göge* I 3, *aydu-ñ*: "Lâhavlavalâ!" III 9, *cña bahu-ñ* II 147, *bilü-ñ* II 1, aynı fiil: II 138, 148, 154, XXIV 7, *tüz binü-ñ* II 48, *bini andan bulu-ñ* II 148, aynı fiil: II 154, *dükeli çağıru-ñ görü* XII 2, *şeytan başını döğü-ñ* III 10, *durü-ñ* XXIV 1, *dutu-ñ anı* II 139, aynı fiil: II 148, V 1 *cehd éd-üñ* II 154, aynı fiil: V 1, *gelü-ñ* V 1, *görü-ñ bu düğüñi* V 1, aynı fiil: V 2, XII 6, XXIV 1, 7, 8, *iki görme-ñ bizi* II 139, *iste-ñ anı* III 8, *binden gey işidü-ñ* XXIV 9, *şeytân elinden kaçu-ñ* III 9, aynı fiil: XII 6, *hış karılı-ñ bir bir ile* III 10, *anı kılı-ñ* II 1, *ko-ñ savaşı siz bu gün* III 10,

elmedin tüz öl-ü-ñ I 3, *cânı seç-ü-ñ* XII 6, *bini sev-ü-ñ* II 103, *Hâk hâşına sığın-u-ñ* II 48, *tut-u-ñ anı* II 139: Pet., M 2131, aynı fiil: Pet., M 2131, M 2135, M 2137, *yarla-ñ* XXIV 1: H 328; 2) -*ñuz* -*ñüz*: *bakma-ñuz ayruğ göze* II 147, *bil-ü-ñüz* II 145, *bul-u-ñuz ulu giçi bulduğımı* II 100: M 2131, *siz anı binüm gözümle görü-ñüz* II 28, aynı fiil: II 137, V 1, *anı kıl-u-ñuz* II 154, *ko-ñuz anı* V 1, *anuñ esrârını binden soru-ñuz* II 28, aynı fiil: II 137.

3. teklik: -*sun*, -*sün*: *dut-sun katı bu gey sözi* X 12, *bu yola gel-sün* X 11, *gör-sün binümle ol yüzi* X II, *bunu işit-sün* X 12.

D. Gereklilik-dilek kipi

261. Gereklilik-dilek kipini bildirmek için -*a*, -*e* ekleri kullanılmıştır. Kişi alâmetleri kişi zamirleri ve onlardan bozulmuş eklerdir. Bunlar bazı hallerde, iyelik eki asıllı kişi alâmetlerinin tesiri altında, hayli şekil değiştirmiş olarak da görülürler. (Aynı ekin şimdiki-gelecek zaman bildirmekte kullanılması için 259. § bk.)

1. teklik: 1) -*van*, -*ven*: *ne, ki vardur cihânda, bildür-e-ven* I 20, *ben ne éd-e-ven?* XVII 1—9, *bu geçe sini kuç-a-van* XVII 3, *sini Hâkdan tamâm toldur-a-van* I 20; 2) -*m*: *gözlerüñ ben aç-a-m* I 19, *tatça ayd-a-m ne, kim diler siz siz* I 80, aynı fiil: II 55, *bildür-e-m dükeline bildüğümü* II 100, *ben dé-y-em sözler* II 29, *dek dur-a-m* I 77: M 2140, aynı fiil: II 11, *düket-e-m* I 77: N 480, *az ile kanâ'at éd-e-m* I 77, *gel-e-m sinüñ için ben bir kulaç* XIX 5, *deñize gir-e-m* II 11, *sini bellü gör-e-m* II 11, *döstlüğün mâl ile bellü göster-e-m* II 4, *içür-e-m ben saña* I 22, *yérüñe ben kal-a-m* I 56, *sinüñ ben ol-a-m, ki Teñriven* I 56, aynı fiil: II 13, XVIII 13, *ölme-y-em* II 13, *sev-e-m kamuñuzu* II 146, *dek tur-a-m* I 77, aynı fiil: II 11: Pet., M 74, M 2141, M 2143, Ü 1375, *yok idi . . . , kim vèr-e-m* II 4, aynı fiil: II 29, 30.

2. teklik: 1) *sen: vèr . . . , kim al-a sen Teñriyi* VI 1, *gel baña, kim aña sen Teñriyi* VI 1, *kim baña ayd-a sen* XXI 9, *içürem ben saña, ki . . . Teñri yolın anuñ gibi bul-a sen* I 22, aynı fiil: I 53, 64, 67, II 94, VI 3, 4, *vèr mâluñ, kim dut-a sen Teñriyi* VI 5, aynı fiil: XXV 3, *düşme-y-e sen sen irak* II 80, *ger sen dilemez sen, kim bini delü éd-e sen* IX 10, *gözlerüñ ben açam, ki gey gir-e sen* I 19: M 2139, *gözlerüñ ben açam, ki gey gör-e sen* I 19, aynı fiil: II 80, 96, 118, VI 2, XXIII 5, *ayruğın koğıl, kim . . . göster-e sen kamusına Teñriyi* II 95, 96, *dinüñ artur, ki sen diri kal-a sen* I 42, aynı fiil: I 64, II 9, *içürem ben*

saña, ki kurtul-a sen I 22, neñüñ öldür, kim ol-a sen bismil I 10, aynı fiil: I 53, gendüziñi bil, ki ... ölme-y-e sen I 64, gözlerüñ ben açam, ki ... degmelerden neçe neçe sor-a sen I 19; 2) -sın, -sin: vër ... , kim al-a-sın Teñriyi VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, gel baña, kim añ-a-sın Teñriyi VI 1: H 139, M 76, M 2146, A, kim baña ayd-a-sın IX 10: H 139, H 328, M 76, A, gevdeden çık, ki cānuñ bul-a-sın I 53: M 2140, aynı fiil: VI 3: H 139, M 2146, 4: H 139, M 2146, A, vër mālūñ, kim dut-a-sın Teñriyi VI 5: H 139, M 76, M 2146, A, düşmey-e-sin sen ırak II 80: V, Ü 1375, ger sen dilemez sen, kim bini delü ed-e-sin IX 10: M 76, ayruğın koğul, kim gör-e-sin cānuñ içre Teñriyi II 96: V, M 2144, ma'niye bak, kim gör-e-sin II 118: VÇ, M 2142, aynı fiil: VI 2: H 139, M 76, M 2146, A, aynı fiil: XXIII 5: H 139, H 328, M 76, koğul, kim ... göster-e-sin kamusına Teñriyi II 96: M 2142, Teñriyi dut, kim kal-a-sın sen ebed II 9: V, içürem ben saña, ki kurtul-a-sın I 22: O, M 2140, N 480; 3) -sñ, -siñ: ger sen dilemez sen, kim bini delü ed-e-siñ IX 10: M 2146.

2. çokluk: siz: bini katı dut-a siz bu dünyāda II 106, tut-a siz II 106: Pet., M 2131.

3. teklik: kişi alâmeti bulundurmaksızın (bazen çokluk için de): us gerek, kim usları göre bil-e II 19, aynı fiil: XVI 2, gerek, kim ... dirligüñ ma'nisin ölüp bul-a I 2, aynı fiil: III 5, çok degül, kim Furāt gibi büri-y-e I 45: IO, iste anı ... , kim sini ol ulu Haka degür-e I 15, ol velim için getürdüm Ādemi, kim doğ-a andan sağışsuz kişiler II 142, gevde degül, kim .. karşı dur-a II 75, rahmetüñ eksilme-y-e XIX 3, iste anı ... , kim korkulu köprüden geñez geçür-e I 15, gevde degül, kim gel-e II 75, bakmañuz ayruk yüze, kim nürından nür gir-e gözüñüze II 147, bini andan buluñ, kim sizi uçmağa ol hāş girür-e II 149: Ü 1375, givür-e II 149, cān görünmez, kim yüzün gözler gör-e II 75, şıdk ile dut katı anuñ etegin, kim sini ilt-e ol Çelebe degin I 16, ağla anı, kim andan bunda kal-a, bunda kal-a III 4, aynı fiil: X 11, var anda, kim cānuña cān katıl-a III 4, dutmadı söziyle, kim gerü kay-a II 121, eyle komay-a Teñri VIII 5, kulakına koymay-a bu sözleri II 123, ol yere ek cānı, kim bir yüz ol-a II 60, aynı fiil: II 84, 99, III 3, X 12, aguñ göge, kim sizi ay ile güneş ög-e I 3, gerek, kim ol öl-e I 2, kime gerek ... , kim ölme-y-e cānı X 11, isteñ anı, kim sizi anda sal-a III 8, ol kulak hanı, ki bu sözler sıg-a II 55, ol velim için getürdüm Ādemi, kim toğ-a ancañ sağışsuz kişiler II

142: Pet., M 2131, Ü 1375, hanı ol uslu, ki bu sözden tol-a II 84, gevde degül, kim .. karşı tur-a II 75: Pet., M 2131, M 2144, gerü vergil aña, kim ıvaż vër-e öküş cānlar saña II 59, çok degül, kim Furāt gibi yorıy-a I 45.

3. çokluk: -lar, -ler: dilerem, kim ... bul-a-lar ulu, giçi bulduğunu II 100, ol velim için getürdüm Ādemi, kim ... hem bulardan doğ-a-lar hāş kullarum II 143, yok nese-yi .. nete gör-e-ler? I 62, aynı fiil: I 79, II 99, ben anuñ için yaratdum 'ālemi, kim ... cüft ol-a-lar erkek ile dişiler II 142, nese, kim kalmadı, kimi sor-a-lar? I 62, ol velim için getürdüm Ādemi, kim ... hem bulardan toğ-a-lar hāş kullarum II 143: Pet., M 2131, M 2137, M 2142, Ü 1375.

E. Gerçeksizlik kipi

262. Gerçeksizlik kipi fiil ktk veya gövdesine -sa, -se eki getirilmek suretiyle elde edilir (-i yardımcı fiili ile elde edilen gerçeksizlik için 263. § 4 bk.). Metinlerimizde bunun için bir örnek vardır: türkçe bil-se-ydüm aydaydum ben size sırları II 97 (263. § 6 krş.).

F. i- yardımcı filinin fonksionları

263. Metinlerimizde i- yardımcı fiili ile onun büzülmüş, diftonglaşmış veya erimiş şekillerinin fonksionları şu suretle sıralanabilir.

1. Adın bildiricisi olarak geçmiş zaman eki ile geçmiş zamanı anlatır: yok idi II 4, iki-y-di I 58, nürly-y-dı XII 2a, süñü-y-di XXIII 4. (Zamansız ad bildiricisi için 274. § bk.)

2. Geçmiş zaman eki ile geçmiş zamanı uzak geçmiş zamana götürür: yüregüm 'öd bigi yandı-y-dı XXVIII 10.

3. Geçmiş zaman eki ile çeşit'i kip ve zamanların geçmişte olduğunu anlatır: geç-er i-düñ XII 4, gel-ür i-di II 36, ol-ur i-di II 35, aynı fiil: II 39, dile-r-di II 42, ilt-ür-di II 40, ol-ur-dı II 35, ur-ur-dı I 49, ayd-a-y-dum ben size II 97, bildür-e-ydüm halâyıkā söz ile I 79, aynı fiil: II 98, şıdk bağı bit-e-y-di gönünden I 47, buldur-a-y-dum ben size bulduğumu II 98, bir sözi biñ ed-e-y-düm III 11, söz ile bellü göster-e-y-düm ben I 78, kurıma-y-a-y-dı köki I 47, ola-y-dı biri yüz I 46, yorıy-a-y-dı I 46, gör-e-ler-di Yaratağanı I 79; eger bil-e-y-düm III 11, oda düş-e-y-düm XVIII 8, bir sor-a-y-dum XXVIII 9, mededi ger deg-e-y-di I 46; türkçe bil-se-y-düm II 97, bilürmi-se-y-düm ben 178 (<-miş-se) (262. § krş.).

4. -mış, -miş geçmiş zaman isim-fiil eki ile gerçek izlik anlatır: *Türk dilin bilür-mis-eydüm ben I 78 (<-miş-se) (262. § krş.).*

5. Olumsuz geniş zaman eki -maz, -mez ile gerek sözünd n 'üzümu yok' manasında yeni bir söz elde edilmiştir: *gerekmez XVII 2 (<i-mez).*

6. -sa, -se eki ile şart bildirir. Metinlerimizde görülen 2. teklik kişi alâmeti iyelik ekinde türemiştir. Çokluk için de kullanılan 3. teklik'te kişi alâmeti yoktur. 3. çokluk -lar, -ler ile belirtilmiştir: *gözlü i-se-ñ II 117, susuz i-se-ñ II 93: Pet., M 213?, ger yüz i-se II 92, diri-se I 6, uslu-y-sa XII 7, var-sa I 32, 115, XXIV 5; susaduk-sa II 93: M 2131; ne, kim ister i-se-ñ I 31, aynı fiil: I 63, III 2, sır diler-se-ñ II 54, aynı fiil: II 81, 82, susad-u-ñ-sa II 93; şeyh açar i-se gözüñ VI 8, ne, ki gönlüñ diler i-se I 54, gözüñüzi Teñri açar-sa II 105, ne, kim ol aydur-sa II 145, gey göz ile bakar-sa III 12, 'âlem sini bilür-se VIII 6, ne, kim ol buyurdu-sa II 1, ne, kim ol buyurdur-sa II 1: V, bu ikiden kim çıkar-sa II 56, aynı fiil: XVI, 1, ol ne der-se II 125, kanda diler-se II 62, ileyümüze durur-sa XVI 4, kim eker-se I 40: R, N 480, az gelür-se I 25, girer-se XVI 1, kim biri iki görür-se II 111: Pet., M 2137, aynı fiil: VIII 6, körler okır-sa II 2, cân olur-sa kişide II 18, aynı fiil: II 62: V, P, 114, XXV 3, kim ecelsüz ölür-se I 4: R, N 480, aynı fiil: I 5, kim anı binden seçer-se II 140, kim Veleddi sever-se III 12, yolumuzu kim urur-sa XVI 4, anda varur-sa bundan III 7, yolumuzu kim vurur-sa XVI 4: H 328; gey göz ile bakmaz-sa III 12: H 328, A, kim Velleden korkmaz-sa III 12: H 328, A; halk aña derler-se II 122. Kalıplaşmış bazı sözler: *kim-se, kim-es-ne, ne-se, ne-se-ne, nes-ne, yok-su.**

G. Soru

264. Metinlerimizde iki soru eki kullanılmaksızın yapılmış fiil soru şekli vardır: *Bu geydür? XXIII 2, gendü döştün kişi böyle iste-ye? II 128.* Başkaca soru eki ile kullanılışlara rastlanmaz.

H. Zarf-fiil

265. Metinlerimizdeki zarf-fiil şekilleri fonksionlar ile birlikte aşağıda gösterilmiştir.

a. -a, -e

266. -a, -e zarf-fiil eki şu fonksionlarda görülür.

1. Aslı fiili yardımcı fiile bağlayan unsurdur. Böylelikle değişik

yardımcı fiillerle imkân ve imkânsızlık (bu sonuncuda ek ve u- yardımcı fiilinin büzülmesi ile) elde edilir: *gözsüz ol ay yüze bak-a-maya sen I 13, gendüzüñle eçi çık-a-maya sen I 13, bunu ed-e-meye sen I 12, yalunuz bu yola gid-e-meye sen I 12, usları gör-e bile II 19; ger bul-a-maz siz cânı III 8, ger gör-e-mez siz anı III 8, aynı fiil: XXIV 6.*

2. Eklendiği fiile tarz zarfı fonksionu getirir: *bir dey-e yattuñ IX 8: M 2146, böyled-e görgil düğün VI 3: M 2146.*

3. Kalıplaşmış şekli ile sözler meydana getirir: *ar-a, birl-e, bil-e geç-e, il-e, il-e-n, yin-e.*

b. -u, -ü

267. -u, -ü zarf-fiil eki ile kalıplaşmış bazı sözler vardır: *girt-ü, götr-ü, karşı-u, tol-u.*

c. -ı, -i; ıçak, -içek

268. -ı, -i zarf-fiil eki ile onun -çak, -çek (<-ça ok). -çe eki ile genişletilmişlerinin fonksionları şunlardır:

1. -ı, -i. Kalıplaşmış sözler: *ançıla-y-ın, dağ-ı, dağ-ı, dağ-ı, deg-i-n, iley (<iley-i), yahş-ı.*

2. -ıçak, '-dığı zaman' manasında: *anı bul-ıçak II 109, elüm deg-içek sini ben gözleyevem bir gün VIII 6, oda düş-içek odı buldı gülef II 37, böyle bilgil sen öl-içek cânunı II 65, ev aydından tol-ıçak bellü olur XXVIII 3, sen yat-ıçak gevdedan cânun uçar II 62.*

d. -ınça, inçe

269. -ınça, -inçe (<-ğın-ça) zarf-fiil eki de iki nushada '-dığı zaman' manasında kullanılmıştır: *sen kıl-ın-ça-n cân gözün bir kol gel XIX 5: H 328, sen yat-ınça gevdeden cânun uçar II 62: Pet.*

e. -up, -üp

270. -up, -üp zarf-fiil eki şu fonksionlarda görülür:

1. Ek'lendiği fiille takip eden çekim'li fiil arasında gevşek bir kaynaşma meydana getirir. Ayrıca zarf-fiille anlatılan işin çekimli fiilden önce yapıldığını bi'dirir: *yıl on ikay ağlay-up yalvara sen Teñriyi VI 10, karşıumuz gel-üp durursa XVI 4: H 328, kaynay-up ışıdan deñiz olmaz I 59, zârî kıl-up değil aña II 10, kuş ol-up uçar*

I 39, *dirliğün ma'nisin öl-üp bula* I 2, *deñize tur-up gelmez* I 59, *nişe var-up görmedün* II 34, *yalvar-up . . . değil aña* II 10, *dükeli anda yayla-y-up kışlar* I 38.

2. Söylenilen ibareyi bildirir: "nête sen?" *dë-y-üp hâinden sormaduñ* II 134.

3. Bağ fonksiyonunda *-dur*, *-dür* ekinin (274. § bk.) getirilmesi ile eklendiği fiille geçmiş zamam manası verir: *bekiş-üp-dür eyle, kim tağda kıya* II 121.

4. Kalıplaşmış şekli ile sözler meydana getirmiştir: *sar-p*, *to-p*.

d. *-uban*, *-üben*; *-ubanı*, *-übeni*; *-ubanu*
-übenü; *-ubanın*, *-übenin*

271. Gerçekte *-up*, *-üp*'ün (270. § bk.) genişletilmiş bir şekli olan *-uban*, *-üben* zarf-fiil eki ve onun genişletilmesi *-ubanı*, *-übeni*, *-ubanu*, *-übenü*, *-ubanın*, *-übenin* için eldeki örneklerimiz eklendiği fiille takip eden çekimli fiil arasında gevşek bir kaynaşma meydana getirir ve zarf-fiille anlatılan işin çekimli fiilden önce olduğunu bildirir: *dur-uban anda sen balık ola sen* I 31, *ırlay-uban budakda oynarlar* I 37, *yeri koy-uban göge ağa sen* I 23: **10, İ, R, M 2137, N 480**, aynı fiil: *XVI 3*, *uçmak içre sevin-üben otura* I 40, *tur-uban anda sen balık ola sen* I 31: **M 2131, M 2139, N 480**; *yeri kı-y-ubanı göge ağa sen* I 23: **M 2131, M 2139**, *yeri kı-y-ubanu göge ağa sen* I 23: **M 2138, M 2141**; *yeri kı-y-ubanın göge ağa sen* I 23.

e. *-madın*, *-medin*; *-madı*, *-medi*;
-madan, *-meden*

272. *-madın*, *-medin* ve onun değişik şekilleri olan *-madı*, *-medi* ile *-madan*, *-meden* zarf-fiil ekinin şu fonksiyonları vardır:

1. Zaman bildiren '-madan': *öl-medin tüz ölüñ* I 3; *öl-medi tüz ölüñ* I 3: **M 2139**; *öl-meden tüz ölüñ* I 3: **İ, M 2141**.

2. Tarz bildiren '-madan': *d/tur-madın Teñri yolın ururdu* I 49.

d. *-kan* *-ken*

273. Gerçekte yalnız *i*- yardımcı fiili (263. § bk.) ile görülen *-kan*, *ken* zarf-fiil eki 'enasında, iken' manası verir: *uslu i-ken de-lüvem* III 6, *karañu ele girer-ken köylerin*, *şarın yıkavuz* XVI 6, *nak-di-ken yarına bakmadılar* II 156, *cân vürür-ken gey sakın imanunu* II 65, aynı zarf-fiil: *XVI 8*.

7. Bildirici adı

274. Metinlerimizde görülen bildirici adları ve zamirleri ile bildiricileri şunlardır.

1. teklik: a) *-van*, *-ven*: *ağuz-van* I 18, *günehlü-ven* XIX 4, *kılavuz-van* I 18, *Teñri-ven* I 56, *yazuklu-van* XIX 4; b) *-vam*, *-vem*: *'aşık-vam* III 6, *ayru-vam* II 135, *delü-vem* III 6, *ne-vem* II 144, *sayru-vam* II 135, *senüñ-vem* XXI 9: **H 139**, *sinüñ-vem* IX 6, aynı zamir: *XXI 9*, *senüñçün-vem delü* XXVII 7; c) *-ın*, *-in*: *ağuz-ın* I 18: **N 480**, *kılavuz-ın* I 18: **N 480**; d) *-am*, *-em*: *ayruy-am* II 135: **Pet.**, *sayruy-am* II 135: **Pet.**, **M 2131**, *sinüñ-em* IX 6: **M 2146**.

1. çokluk: a) *-vuz*, *-vüz*: *biz ne-vüz* XVI 1; b) *-uz*, *üz*: *ikimüz bir-üz* II 139.

2. tetkik: a) *sen*: *sen bay sen* IX 6, *sen beg sen* IX 6, *cānum sen* XXIII 2, *sen diri sen* I 63, *sen güneş sen* XIX 8, *sen hālık sen* II 130, *nête sen?* II 134, *paşa sen* IX 12, *binüm sen sen* XI 11, *cānum sen sen* XI 11, *gözüm sen sen* XI 11, *eger tahir sen* XXV 5; b) *-sın*, *-sin*: *sen bay-sın* IX 6: **M 76, A**, *sen beg-sın* IX 6: **A**, *sen diri-sın* I 63: **O, İ, İ, R, M 2134, M 2140**, *sen güneş-sın* XIX 8: **H 139, A**, *sen hālık-sın* II 130: **VÇ**, *nête-sin?* II 134: **M 2135**, *paşa-sın* IX 12: **M 76, M 2146, A**, *sen-sın* XI 11: **A**, *eger tahir-sın* XXV 5: **H 139, A**; c) *-sıñ*, *-siñ*: *sen bay-sıñ* IX 6: **M 2146**, *sen beg-siñ* IX 6: **M 2146**.

2. çokluk: *siz*: *siz kör siz* XXIV 4.

3. teklik (bazen çokluk için de): a) *durur*: *bir durur* II 116, 118, 119, *cān durur* II 7, *çok durur* II 20, *diri durur* I 68, *yañış durur* II 124, *yok durur* II 20, 153; b) *-dur*, *-dür*: *aç-dur* XIX 1, *açuk-dur* II 125, *ağuz-dur* II 79, *ağ-dur* I 76: **O**, *anuñ-dur* II 125, *'aşık-dur* II 68, *ay-dur* XXIII 1, *az-dur* II 126, XIX 11, *balıklar-dur* I 29, *bay-dur* XXIII 9, *belā-dur* IX 8, *bellü-dür* II 85, *gök bigi-dür* II 138, *bir-dür* II 18, 92, *bişmek-dür* I 8, *boy-dur* XIX 10, *bu-dur* I 10, II, 5, 107, *çay-dur* XXIII 5, *çok-dur* I 76, XIX 3, *dā'im-dür* II 154, *datlu-dur* XII 1a, *deñiz-dür* XIX 3, *düşmenüm-dür* II 140, *eşek-dür* XIX 7, *gemidür* II 48, *gemişmek-dür* I 8, *gerek-dür* II 91: **Pet.**, **VÇ**, *gevde-dür* II 138, *gey-dür* XXIII 2, *gök gibi-dür* II 138: **Pet.**, **M 2131**, *gidermek-dür* I 9, *görmek-dür* I 33, *görmüş-dür* II 136, *göz-dür* XIX 10, *güneş-dür* II 25, XXIII 1, *hāzır-dur* II 50, *hürdan-dur* I 35, *hüri-dür* I 52, *ırağ-dur* I 9, *'ışık-dur* II 67, *içinde-dür* II

95, içmek-dür I 34, iki-dür V 3, imân-dur I 43, iş-dür I 12, kim-dür IX 12, bular kanatlarum-dur II 143, karmış-dur I 14, kaç-dur XIX 10, kolay-dur XXIII 8, kulmaşı-dür III 11, ma'nîdür XI 10, Mevlâ-nâ-dur II 1, Müsülmân-dur I 43, ne-dür II 132, nête-dür II 129, XXV 1, nûrdan-dur I 35, nûrı-dur I 25, II 23, ok-dur I 76, XXIII 4, ol-dur II 148, XXIV 4, olmak-dur I 7, oyanuk-dur II 64, öğüt-dür II 48, ölmek-dür I 7, paşa-dur XVII 6, peygâmblerüñ-dür II 91: Pet., VÇ, Rahmân-dur III 9, rahmet-dür II 2, râz-dur II 126, sarây-dur XXIII 3, senüñ-dür XXIII 3: M 76, A, şıdk-dur II 67, sırtı-dur II 54, sırum-dur II 145, sinüñdür XVII 7, XXIII 3, sizüñ-le-dür XII 7, sormak-dur I 33, sormuş-dur II 136, şeytân-dur III 9, tahûr-dur XXV 5, taş-dur XIX 7, tatlu-dur XII 1a: H 139, Teñriden-dür diri I 50, aynı bildirici adı: II 59, 125, tolu-dur II 117, toprak-dur II 7, uçmak-dur I 34, ulu-dur II 127, uslu-dur II 5, 85, var-dur I 20, yağmur-dur XXVIII 5, ya-dur XIX 9, yay-dur XXIII 4, 6, yüz-dür XIX 10. (Kişi alâmeti bulunmayan bildirici adları için 181. § 7 bk.)

S Ö Z L Ü K

Söz yanlarında kere içinde *a* sözün arapça, *f* farsça olduğunu, *af* arapça ve farsça unsurların birlikte bulunduğunu gösterir. Uzak Doğu medeniyetinden alınma sözlerle türkçeleşmiş İslâmî arapça ve farsça aklı sözlerle ayrıca işaret edilmemiştir. Türkçe ek almış arapça ve farsça sözler aynı harflerle gösterilmiştir. Söz sonunda kere içindeki harf genişleyince veya ünlü ile başlayan bir söz önde bulunduğu zaman sondaki sert ünsüzün yumuşadığını bildirir. Nushalar ayrıca gösterilmemiştir.

'acâb (a) tuhaf, garip XXI 9

'acâ'ib (a) hayret XXVIII 8

aç aç XIX 1

aç- açmak I 19, 53, II 11, 87, 105, 110, 146, III 1, VI 2, 5, 8, XII 3a, 4, 6, XVI 2, XIX 1, XXIV 3, 5

açı acı II 79

açıl- açılmak II 2, XVII 9

açuk açık II 125

ad ad II 152

ada- vadetmek I 69 (adda- krş.)

adda- vadetmek I 69 (ada- krş.)

Âdem (a) Âdem (peygamber) II 47, 141

'adl (a) adalet II 153

ağ- yükselmek, çıkmak I 3, 23, VI 5, XII 2a, XVI 3, XXIII 6, XXV 4

ağaç ağaç XIX 7

ağır ağır XVI 2

ağla- ağlamak III 4, VI 10, VIII 1, 5

ağuz ağız I 34, II 79

ağuz ilk süt, ağız I 18

ahı (a) erkek kardeş I 13

ak ak I 76, X 12

'ak:bet (a) nihayet II 114

al- almak I 4, 17, 54, II 6, 58, 131, 155, V 2, VI 1, IX 2, XII 1, 1a, XVI 8, XIX 10, XXII 9, XXIII 1, 7, XXVIII 1

'âlem (a) dünya I 76, II 88, 141, VIII 6, XI 11, XII 5, XXV 3

altun altın I 69

'amâ (a) kör I 65

amaç hedef XIX 9

ân (f) o I 52, XI 10

ançılâyn onun gibi II 24

anda onda II 137 (onda krş.)

anda orada I 31, 33, 34, 37,

38, 63, II 46, 61, 120, 151, 153, 154, III 9, XXVIII 2
anda oraya I 63, II 60, III 4, 7, 8
andan ondan I 19, 26, 52, 68, II 7, 20, 35, 40, 46, 52, 110, 127, 137, 142, 148, III 4, XXIV 3, 7, XXV 5, 7
anı onu I 14, 27, 60, 61, 67, 68, II 1, 8, 18, 21, 27, 28, 47, 49, 54, 57, 66, 68, 71, 72, 91, 94, 95, 99, 108, 109, 127, 134, 136, 137, 139, 140, 145, III 4, 5, 8, V 1, XVI 7, XVII 5, XIX 7, XXIV 2, 6, XXV 1, 3, 6
anlar onlar II 36, 42, 50, 51, 72, 73, 117, 118, 144, 162 (olar krş.)
anun onun I 16, 22, 77, II 2, 3, 28, 48, 80, 113, 125, 135, 138, 141, 146, III 12, XII 2a, XVI 8, XVII 4, 8, XXII 9, XXIV 7, 9, XXVIII 1
añ- anmak VI 1
aña ona II 10, 16, 17, 38 53, 59, 122, 147, III 6, XII 1a, XIII 8, XVII 7, XXVIII 6
añla- anlamak II 132
añsuz ansızın VIII 2
ara ara II 42, 85
arı temiz II 35 (aru krş.)
artuk fazla VI 6
artur- arttırmak I 42
aru temiz (arı krş.)

as- asmak XIX 6
‘aşā (a) asa II 33
asıl- asılmak XIX 6
‘āşī (a) âsi VI 10
asrār (a) sırlar III 11 (*esrār* krş.)
assı fayda, menfaat XXIII 8
ast (f) -dır, -dir, -dur, -dür I 66
aş yemek XIX 2
‘āşık (a) âşık II 68, III 6, XII 2, 4, XIX 7
at at I 42, II 83
at- atmak V 3, VIII 2, XIX 9, XXVIII 7
ata baba II 44, 47, 102
ay ay I 3, 13, II 32, 88, V 1, VI 6, 10, IX 2, 4, 10, XVI 9, XXIII 1, XXVIII 1, 2, 4
ay (f) ey XXI 9
āyad (f) gelir XXI 9
aydın aydınlık XXVIII 4
aydınlık aydınlık II 88
ayır- ayırmak II 32
‘ayni (a) aynı I 52
ayrı ayrı II 52, 108, 110 (*ayru* krş.)
ayrıl- ayrılmak II 106
ayru ayrı I 65, II 52, 108, 110, 135 (*ayrı* krş.)
ayruk(ğ) başka II 71, 95, 147, VI 7, 9
ayruksı farklı, başka başka II 26, 77

ayt(d)- söylemek, demek I 26, 39, 54, 62, 80, II 15, 55, 97, 126, 145, III 3, 9, IV 11, 12, VIII 7, IX 4, 6, 8, 12, XII 7, XIII 7, 8, XVII 2, 3, 7, XX 6, XXI 9, XXIII 1, XXIV 2, 9 (*eyt-* krş.)
az I 25, 41, 45, 77, 126, XIX 11
,azīm (a) büyük I 76
azvay (f) ondan I 66
azīn (f) bundan IV 11
bāğ (f) bahçe I 47, XXVIII 5
bağışla- bağışlamak II 70, XIX 4
baḥşadat (f) sana verir I 73
baḥşış (f) ihsan II 26, 27, 30
baḥıtlı (f) talihli I 39, II 67
baḥ- I 13, 65, II 73, 80, 81, 83, 93, 118, 119, 147, 156, III 1, 12, VI 4, XVII 6, IX 2, XIX 11, XX 6
bakan bakan II 119
bakır bakır I 69, II 93
bakī (a) baki, geri kalan II 8
bal bal III 10
balık balık I 29, 30, 31
banda (f) kul, köle XXVI 9
baña bana I 17, 54, II 3, 5, 10, 104, III 1, VI 1, IX 2, XII 1, 1a, XIII 7, XIX 1, XXI 9, XXIII 8, XXVIII 9

bar (f) üstünde I 46
barça bütün, hepsi I 60
bardağ(ğ) testi II 93
bārī (a) yaratan I 46
bas (f) öyle ise IV 11
baş baş I 49, II 93, 140, III 10, 12, V 2, VI 2, XXVII 7
bat- batmak XXVIII 6
bay zengin II 27, III 2, IX 6, XII 9, XXIII 9
bayık apaçık, aşikâr I 31, II 78, 140
bāzār (f) pazarlık II 63, XXVIII 11
bazlamaç bazlama XIX 2
beg bey, han II 116, IX 6, XIV 1—13, XXIII 9
bekle- beklemek, korumak II 46
belā (a) belâ, musibet, dert II 36, III 12, IX 8
belki (a) belki II 72
bellü belli, aşikâr I 68, II 4, 11, 16, 85, 123, 158, XXIV 2, 6, 7, XXVIII 3 (*benlū* krş.)
ben ben I 18, 19, 22, 26, 56, 78, II 13, 15, 29, 30, 55, 97, 98, 101, 103, 104, 135, 138, 141, 144, III 5, 6, VIII 5, 6, IX 6, XI 10, XIII 8, XVII 1—9, XVIII 13, XIX 5, XXV 1
benden benden I 26, 67, II 31,

- 53, 106, III 4, IX 8, XXIV 9 (*binden* krş.)
- beni* beni I 27, 55, II 129, VIII 2, IX 4, XI 11, XII 7, XIII 8, XXVIII 7 (*bini* krş.)
- benlû* belli, aşikâr I 68 (*bellû* krş.)
- benüm* benim II 28, 30, VIII 2, XXIII 2, 3, 4, 8 (*binüm* krş.)
- beñze-* benzemek II 86
- berk* sıkı, sağlam I 16, II 95
- berki-* sağlam yapışmak II 121
- berkiş-* sağlam yapışmak II 121
- berü* beri XII 6, XXIII 5
- bıç-* biçmek I 49 (*biç-* krş.)
- bıñar* pınar I 44, II 45 (*buñar* krş.)
- bırağ-* bırakmak I 17
- bicihād* (af) cidsiz I 73
- biç-* biçmek I 21, II 93 (*biç-* krş.)
- bigi* gibi II 11, 13, 45, 62, 70, 73, 88, 89, 90, 138, 161, III 10, V 2, VI 3, VIII 4, XIII 8, XVI 1, 8, XXV 6, XXVIII 10 (*gibi* krş.)
- bih* (f) iyi, daha iyi XI 11
- bihışt* (f) cennet I 35
- bil-* bilmek I 10, 20, 27, 60, 64, 65, 78, 79, II 1, 19, 21, 47, 49, 51, 65, 66, 68, 72, 76, 78, 79, 83, 91, 97, 98,

- 100, 112, 120, 132, 138, 144, 145, 148, 154, 158, III 3, 11, V 3, VI 7, 9, VIII 6, XII 7, XVI 1, 2, XIX 6, 7, XXIII 2, XXIV 7, 9, XVX 1, 2
- bile* ile, birlikte I 13, 30, XIX 2, XXV 4 (*birle* krş.)
- bildür-* bildirmek I 79, II 98, 100
- bilü* bilgi II 16
- bîn* (f) gör VII 14
- bin-* binmek II 48
- binde* bende II 137
- binden* benden I 26, 67, II 28, 31, 53, 99, 106, 137, 140, III 4, VI 7, IX 8, XII 1a, XVII 6, XXIV 9 (*benden* krş.)
- bini* beni I 27, 55, II 103, 105, 106, 129, 136, 137, 144, 148, III 2, VIII 2, IX 4, 10, XI 11, XII 3, 3a, 7, XIII 8, XVII 5, XX 5, 6, XXIII 2, XXVIII 7 (*beni* krş.)
- binüm* benim I 18, II 28, 30, 101, 145, VI 5, VIII 2, X 4, 11, XI 11, XXIII 2, 3, 8, XXV 1 (*benüm* krş.)
- biñ* bin I 28, 69, II 39, 49, 58, 86, 90, III 11, XII 1a, XIX 5, XXIII 8, XXVIII 5, 6 (*miñ* krş.)
- bir* bir I 46, 58, 76, II 12, 18, 26, 38, 40, 46, 58, 60, 63, 76, 86, 90, 92, 111, 113,

- 114, 115, 116, 118, 119, 120, 133, 134, I 9, III 10, 11, V 1, VI 10, VIII 1—7, IX 2, 4, 6, 8, XII 1a, XIII 7, XIX 2, 5, 6, XX 6, XXII 9, XXVII 7, XXVIII 6, 8, 9
- birle* ile, birlikte I 7, III 10, XXVIII 11 (*bile* krş.)
- bismil* temiz I 10
- biş-* pişmek I 8
- bit-* bitmek, sürmek, çıkmak, büyümek I 47, XXVIII 5
- biz* biz I 80, II 47, 97, 139, XIV 1—13, XV 1—15, XVI 1, 5, 7, 8, XXIII 7
- boğ-* II 43
- bol* bol I 25, 51, II 90
- bol-* olmak I 25
- boy* boy XIX 10, XXIII 4, 6
- boyun* boyun I 48, II 149, XIX 6
- böyle* böyle II 65, 128
- böylet* (d)- böyle yapmak VI 3
- bu* bu, şu I 1, 4, 5, 8, 9, 10, 12, 19, 23, 41, 43, 51, 57, 67, 69, II 3, 5, 6, 7, 14, 15, 21, 22, 31, 36, 39, 48, 49, 55, 56, 67, 69, 71, 73, 76, 84, 90, 94, 106, 107, 112, 122, 123, 132, 137, 138, 143, 154, 155, 156, 157, 158, III 1, 3, 4, 5, 7, 9, 10, V 1, 2, VI 1, 2, 3, VIII 2, IX 2, 8, 12, X 11, 12, XI 11, XII

- 1, 6, XVI 1, 2, 3, 8, 9, XVII 2, 3, 6, XIX 4, XX 5, XXII 9, XXIII 2, 3, 4, 7, 9, XXIV 1, XXV 2, 4, XXVIII 1, 2, 4, 6, 7
- būd* (f) idi I 52
- budağ* dal, budak I 37, XXIII 6 (*budağ, budak* krş.)
- budağ* dal, budak I 37, XXIII 6 (*budağ ve budak* krş.)
- budağ* dal, budak I 37 (*budağ, budak* krş.)
- bul-* bulmak I 2, 22, 27, 31, 48, 53, 55, 58, 64, 67, 80, II 26, 37, 53, 56, 57, 68, 83, 91, 91, 98, 100, 109, 122, 148, 154, 155, 158, 159, 160, III 5, 8, VI 3, 4, XII 7, XXIII 9, XXIV 8, XXV 6
- bunda* burada
- bundan* buradan
- buñar* pınar I 21, 44 (*buñar* krş.)
- buyruk* (ğ) emir II 45
- buyur-* emretmek I 1, II 1, XIX 5
- cān* (f) can I 14, 43, 50, 53, 66, 67, 68, II 7, 18, 21, 35, 53, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 73, 74, 75, 76, 81, 83, 87, 94, 95, 96, 103, 107, 112, 115, 117, 138, III 1, 4, 8, VI 2, 5, 7, 9, VIII 2, 4, IX 2, 12, X 11, XI 10, 11, XII 1, 1a, 2a, 4, 6, XIII 7, XVI 7, 8,

XVII 1, XVIII 13, XIX 5, 6, 10, XX 5, XXI 9, XXIII 1, 2, 5, XXVIII 5, 6, 8 (*cân* krş.)
cānlı (f) canlı I 53 (*cân* krş.)
cānlu (f) canlı XII 2a (*cānlı* krş.)
cānsuz (f) cansız II 21, 83, VIII 1, XIX 7, XXIII 2
cehd (a) çalışma, gayret II 154
cihān (f) cihan I 4, 8, 20, 28, II 20, 24, 44, 71, 72, 73, 115, 148, 155, VI 1, X 12, XVI 1, XIX 11, XXIII 6, 9, XXIV 4, XXVIII 11
cūyam (f) ararım XI 10
cūft (f) çift II 83, 84, 142
cümle (a) bütün II 99
cūr'ā (a) kadeh dibinde kalan damla XXII 9
çağır- bağırmak XII 2
çal- vurmak, çarpmak I 48, XII 4
çalış savaş, muharebe XVI 4
çān (f) can XXIII 1 (*cân* krş.)
çanak çanak XIX 2
çav şöhet II 34
çay çay, dere XXIII 5
çayır çayır XVI 9, XIX 8
çeç firuze XIX 8
celebī Tanrı yakını XV 1—15
Çelep Tanrı I 16, 76, XIX 3, XX 5, XXVIII 8

çemen çimen I 34 (*çimen*, *çümen* krş.)
çık- çıkmak I 13, 53, II 56, 81, 107, VIII 2, XVI 1, XXIII 3
çıkār- çıkarmak I 17, IX 4
çimen çimen XIX 8 (*çemen*, *çümen* krş.)
çok I 45, 76, II 20, 120, 153, XIX 3
çū (f) mademki XI 11 (*çün* krş.)
çün (f) mademki II 113 (*çū* krş.)
çümen çimen I 34, XVI 9, XIX 8 (*çemen*, *çimen* krş.)
dağ dağ II 40, 41 (*tağ* krş.)
dağı dahi, de, ve I 61 (*dağı*, *dağı* krş.)
dağı dahi, de, ve I 61, 69, II 13, 103, 157 (*dağı*, *dağı* krş.)
dā'im (a) devamlı II 154
dā'imā (a) her zaman II 39
dağı dahi, de, ve I 69, II 13, 103, 157, XXIII 1 (*dağı*, *dağı* krş.)
dam dam IX 10
dam (f) zaman XI 10 (*dem* krş.)
damla damla II 11 (*tamla* krş.)
dar (f) -da, -de XI 10
dart- çekmek II 133, IV 11,

XVI 4, XVII 1 (*dirt-*, *tart-* krş.)
dastam (f) elimi XXVIII 7
daş dış XXVIII 2 (*taş* krş.)
datlu tath II 79, XII 1a, XXVIII 1 (*tatlu* krş.)
davar mal II 4 (*tavar* krş.)
dē- demek, söylemek I 26, 65, II 10, 29, 109, 122, 125, 128, 130, 131, 132, 133, 134, 162, IX 6, 8
dede dede I 77, II 54
deg- değmek I 46, II 97, 107, VIII 6, XXIII 4
degin kadar I 16
degme her, her kes I 19, 90
degül değil I 11, 44, 45, 65, II 75, 110, 116, 122, XXIII 7, XXVIII 1
degür- değirmek I 15, II 5
dek susmuş I 77, III 3
delim çok I 40, II 133, IV 11, VIII 8
delü deli II 19, 58, III 6, VI 3, VIII 3, IX 10, XII 2, 3, XX 6, XXV 6, XXVII 7
dem (f) an II 90 (*dam* krş.)
demür demir XXIV 6, XXV 2
deñiz deniz I 29, 30, 32, 45, 57, 58, 59, 61, II 11, 12, 13, 44, 45, 89, 161, 162, XII 7, XIX 3, XXVIII 6

derd (f) dert VIII 2
devā (a) deva XII 2
deve deve II 40, 83
devlet (a) büyük saadet XXIV 1
dirt- (a) çekmek XVI 4 (*dart-*, *tart-* krş.)
dik- dikmek I 17
diken diken I 17
dil dil, lisan I 77, 78, II 56
dilat (f) seni gönülden XI 10
dile- dilemek, istemek I 54, 63, 80, II 42, 54, 62, 81, 82, 99, 102, 104, 153, III 7, 11, VIII 4, IX 8, 10, 12, XI 10, XIII 7, XVII 1, XIX 2, XX 5, XXV 6
dīn (a) din I 42, II 159, 160, IX 4
diri canlı, yaşar, hayatta I 5, 6, 21, 42, 50, 63, 64, 68, II 8, 13, 31, 43, 69, 72, 89, X 11, XVIII 13
dirlik(g) hayat I 7 (*dirlik* krş.)
dirlik(g) hayat I 7 (*dirlik* krş.)
dişi dişi, kadın II 142
dizi dizi II 13
doğ- doğmak I 38, II 40, II 142, 143
dōst (f) dost II 128
dōstlık(g) (f) dostluk II 128
dōg- dövmek, vurmak III 10
dök- dökmek I 77

dört dört II 104
dur- durmak I 30, 31, 49, 63, II 7, 11, 17, 75, VIII 7, XVI 4, XVII 7, XXIV 1 (tur- krş.)
dur- beri durmak I 11 (tur- krş.)
dur- ayağa kalkmak VIII 5, XVI 4, 5, XXIV 1, 3 (tur- krş.)
dur- yardımcı fiil: *dek dur-* I 77 (tur- krş.)
durur -dır, -dir, -dur, -dür I 68, II 7, 20, 116, 118, 119, 124, 153.
dut- tutmak I 16, 26, 55, II 8, 9, 45, 53, 54, 71, 91, 94, 95, 106, 109, 121, 139, 148, 162, V 1, 3, VI 5, VIII 2, 3, X 12, XI 11, XII 3, XIII 8, XVI 2, 3, XIX 4, XXV 3, XXVIII 1, 7 (tut- krş.)
dutan tutan II 72 (tutan krş.)
düğün düğün V 1, VI 3
dükeli hepsi I 38, 70, II 25, 77, 100, 101, 102, 124, XII 2
düket- tüketmek I 77
dükkân (a) dükkân II 38
dün gece I 24, II 10, 158, XX 5
dünyâ (a) dünya I 6, II 38, 54, 106, 133, 157, III 7, XII 6
dürlü türlü, çeşitli II 36, XXIV 7

düş- düşmek II 37, 80, XVII 8, XII 3, XXVIII 1
düşmen (f) düşman II 33, 140
düt- tütme, dumanı çıkmak XXVIII 10
dütün duman V 2
é ey I 77, II 54, 112, 127, VI 7, 9, IX 2, 12, XVI 9, XIX 3, 4, 6, 8, 11, XX 5
ebed (a) ebedî, daimî I 64, II 9
ecel (a) ölüm I 7
êçi büyük erkek kardeş, ağabey I 13, II 127, VI 7, 9
eden eden II 83
eger (f) e er I 54, II 17, 64, 122, III 11, XVII 6, XXIV 4, XXV 2, 3, 5 (ger krş.)
ejdehâ (f) ejderha II 33
ek- ekmek I 40, 41, II 60
eken eken I 41
ekmeyen ekmeyen II 60
eksil- eksilmek XIX 3
eksük eksik I 46, IX 2
el el I 34, II 33, 71, 95, 157, III 9, VI 5, VIII 1, 6, XII 3, XVI 2, XVII 8, XXIV 7
él el, ülke XVI 6, 7
émdi şimdi XXIII 6
ér adam II 55, 71, 143, 145
eren tecrübeli, akıllı kimse II 55, 156, 158, XXV 4
érkek erkek II 142
esrâr (a) sıralar II 28 (asrâr krş.)

esrûk sarhoş XXVIII 7
eşek eşek XII 2a, XIX 7
ét et XIX 2
ét(d)- yapmak I 9, 12, 51, 69, 70, II 50, 61, 69, 90, III 11, XVII 1—9, XX 6, XXIV 7 (eyle- krş.)
ét(d)- etmek (yardımcı fiil) I 25, 39, 77, II 10, 23, 79, 154, V 1, IX 10, XIX 1, XX 6, XXVII 7, XXVIII 1 (eyle- krş.)
etek(g) etek I 16, 26, II 53, 148
ev ev I 36, II 40, 119, 120, 140, XVII 9, XXIII 3, XXVIII 1, 3, 4
evliyâ (a) veliler, evliya II 1, 25
eyle öyle II 21, 34, 76, 83, 103, 105, 112, 121, 126, 152, VIII 5, XVII 4, XXVIII 4
eyle- yapmak I 24, 73, II 46, 70, 89, XXII 9 (ét- krş.)
eyle- etmek, eylemek (yardımcı fiil) II 38 (ét- krş.)
eylik iyilik II 102 (eylük krş.)
eylük iyilik II 102 (eylik krş.)
eyt(d)- söylemek, demek IX 8, 12 (ayt- krş.)
eyü iyi I 18
fânî (a) fani II 8
fark (a) ayırt, fark II 79

fehm (a) anlamak II 23
fidâ (a) feda XII 1a
Fir'avn (a) Firavin II 34
Furât (a) Fırat I 45
gâvur gâvur, kâfir I 49, II 107, IX 4, XIX 6
geç- geçmek; vaz geçmek I 6, 51, 68, II 94, XII 4, XIX 4, XXIII 6 (geş- krş.)
geçe gece I 24, II 9, III 5, XVII 3, XX 5, XXIII 8, XXIV 1, 8, XXVIII 1, 4
geçür- geçirmek I 15, II 150
gel- gelmek I 17, 25, 54, 57, 59, II 17, 24, 36, 51, 75, 129, 131, V 1, VI 1, VIII 7, X 11, XII 1, 3, 1a, 3a, 7, XIII 8, XVI 4, XIX 5, XXIII 5
gelen gelen I 15
gemi gemi II 46, 48
gemiş- atmak I 8
gendü kendi I 9, 57, 58, 64, II 10, 16, 46, 64, 70, 128, 160, 161, XXIV 6, XXVIII 11 (gendüz krş.)
gendüz kendi I 2, 9, 11, 13, 26, 27, 28, 55, 64, II 15, 46, 56, 63, 70, 71, III 2, VI 4, XXV 6 (gendü krş.)
geñez rahat I 15
ger (f) eğer I 28, 29, 46, II 50, 92, 155, III 1, 2, 8, VI 5, 6, 7, 8, 9, VIII 2, IX 2, 10, XVIII 13, XIX 4, XXIII 7, V XV 1 (eger krş.)

- gerçi* (f) her ne kadar II 20
- gerek* lâzım, gerek, gerekli I 2, II 19, 68, 81, 84, 91, X 11, 12, XIII 7, XVII 2
- gerü* geri, tekrar II 15, 49, 59, 121, XII 2a, XVI 7
- geş-* geçmek I 51, XXIII 6 (*geç-* krş.)
- getür-* getirmek II 141
- gevde* vücut, gövde I 53, 68, II 62, 64, 73, 74, 75, 79, 81, 94, 138, XXIV 8 (*gögde, gövde* krş.)
- gevher* (f) cevher XXVIII 6 (*güher* krş.)
- gey* iyi I 10, 19, 68, II 5, 32, 65, 71, 78, 79, 83, 95, 104, 109, 122, 127, 144, 148, 154, III 2, 12, X 12, XXIII 2, XXIV 9, XXV 1
- gey-* giymek II 30
- gez* defa IX 4, XIX 4, XXIII 9
- gez-* gezmek, dolaşmak II 141, IX 10
- gibi* gibi I 22, 23, 42, 44, 45, 61, [69, II 11, 13, 24, 38, 39, 45, 47, 49, 62, 70, 73, 88, 89, 90, 102, 107, 138, 161, III 6, XII 2a, 5, XXIV 2 (*bigi* krş.)
- giçi* küçük II 100, 127, 129, XII 5
- gider-* gidermek I 9

- gür-* girmek I 19, 51, II 11, 42, XVI 1, 6, XXVIII 6
- girtü* gerçek I 7
- girür-* girdirmek, girmeğe delâlet etmek II 149 (*givür-* krş.)
- git(d)-* gitmek I 12, 60, 70, II 50, 61, 69, 106, IX 8, XVI 3, XXVIII 3
- givür-* girdirmek, girmeğe delâlet etmek II 149 (*girür-* krş.)
- gizle-* gizlemek XXV 7
- göden* ahmak, aptal XXVIII 1
- gögde* vücut, gövde II 64 (*gevde, gövde* krş.)
- gögüs* göğüs II 138
- gök(g)* gäk I 3, 23, II 32, 64, 113, VI 5, 6, XII 2a, XVI 3, XIX 8, XXIV 5, XXV 4
- göl* göl I 47
- gönül* gönül I 47, 54, V 2, IX 6, 12, XII 1a, XIII 7, XVII 1, XIX 9, XX 5, XXIV 2
- gör-* görmek I 19, 26, 28, 30, 32, 33, 62, 68, 79, II 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 23, 28, 51, 52, 61, 73, 74, 75, 76, 77, 80, 92, 96, 99, 105, 111, 117, 118, 119, 120, 123, 127, 134, 136, 137, 139, 151, 155, 156, 158, 159, III 2, 3, 7, 8, 12, V 1, 2, VI 2, 3, 7, 9, VIII 1, 6, 7, IX 4, X 11, XII 3, 3a, 4, 6, XVI 2, 8,

- 9, XVII 4, XIX 7, XXIII 5, XXIV 1, 2, 4, 6, 7, XXV 1, 7, 8, 9, XXVIII 7

- gören* gören II 87
- görin-* görünmek II 74, 75, 113, XXIV 1
- görmek(g)-* görmek I 33, II 129
- görmüş* görmüş II 136
- görlü* güzel II 86
- göster-* göstermek I 68, II 4, 96
- götrü* bir arada, toptan XII 2
- götür-* götürmek, kaldırmak I 40, 41, II 149
- gövde* vücut, gövde I 53, 68, II 62, 73, 79, 81, 94, XXIV 8 (*gevde, gögde* krş.)
- göyne-* yanmak III 5, VI 8
- göz* I 13, 19, 33, 53, 79, II 2, 11, 14, 17, 28, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 87, 105, 110, 114, 117, 123, 124, 125, 146, 147, 149, III 1, 12, VI 2, 8, VIII 6, IX 4, 12, XI 11, XII 1, 3a, 6, XIII 7, XVI 2, 8, XIX 5, 9, 10, 11, XX 6, XXIII 1, 2, 3, 5, XXIV 5, XXVIII 9
- gözle-* gözlemek VIII 6
- guft* (f) dedi IV 11
- güyam* (f) derim III 11
- güç* şiddet, adaletsizlik II 151, 153
- güher* (f) cevher XII 7 (*gevher* krş.)

- gül* (f) gül I 47, II 138, XIII 8
- gül-* gülmek VIII 5
- gülelf* gül I 37, II 37, XXVIII 5
- gün* gün, gündüz I 5, 24, 41, II 9, 36, 101, 134, 156, III 5, 10, VI 1, 3, VIII 1—7, IX 2, XVI 9, XXIII 7, 8
- gün* güneş II 105, 138, 158, V 1, XX 5
- gündüz* gündüz II 9, IX 10, XX 5, XXIV 8
- günehlü* (f) günahkâr XIX 4
- güneş* güneş I 3, 60, II 17, 25, 85, IX 2, XII 5, XIX 8, XXIII 1, XXIV 2, XXV 7
- gür* yiğit, pek yürekli, kuvvetli II 33
- ğani* (a) zengin II 99
- ğarık* (a) boğulma II 34
- ğayru* (a) başka II 71
- ğil-* etmek, eylemek (yardımcı fiil) I 27 (*kıl-* krş.)
- hâç* (f) haç XIX 6
- hadis* (a) hadis I 1
- Hak* (a) Tanrı I 11, 14, 15, 20, II 24, 27, 48, 54, 107, 108, 120, 122, 123, 155, 159, 160, VIII 2, XXV 5
- hâl* (a) II 34, 60, 134, XVII 4, XXV 1
- halâyık* (a) yaratık, yaratıklar I 79, II 14, 31, XII 6, XVI 3

- hâlık* (a) yaradan II 14, 130
Halil (a) Halil (peygamber) II 37
halk (a) halk, ahali II 52, 85, 122, VI 10
hamcū (f) gibi I 46
hamir (a) hamur XIX 2
hāmūş (f) sus IV 11
harf (a) harf II 22, 114
hāş (a) Tanrı yakını II 26, 48, 49, 53, 54, 70, 143, 144, 145, 149
hāşā (a) haşa II 130
Hay (a) diri I 66
hayrān (a) şaşmış II 14
hāzır (a) burada II 50, 53
hem (f) hem II 64, 69, 143, 155, 159, VIII 1, 5, XXIV 3
hemīşe (f) daima I 7, 8, II 110
her (f) her II 20, 26, 36, 76, 77, 80, 84, 85, 92, III 7, XI 10, XXIII 8
hergiz (f) aslâ II 43, 57, X 11
Hızır (a) Hızır (peygamber) I 21
hiç (f) hiç II 86
hil'at (a) elbise II 30
hıra (f) şaşmış VII 14
hisāb (a) hesap, dikkat II 131
hōş (f) hoş, güzel, iyi I 44, III 10, XIII 8, XVI 6

- hōşluk(ğ)* (f) hoşluk, iyilik, safa I 35
hübān (f) güzeller XI 11
Hūd (a) Hud (peygamber) II 41, 42
hūr (a) huri I 35, II 82 (*hūrī* krş.)
hūrī (a) huri I 52, II 151, 159, II 66 (*hūr* krş.)
hükūm (a) emir, ferman I 25
ıldız yıldız II 25 (*yulduz* krş.)
inla- inlemek VIII 5
ırah uzak I 9 (*ırah* krş.)
ırah uzak I 9, 65, II 80, VI 7, 9, XIX 11 (*ırah* krş.)
ırla- şarkı söylemek I 37, III 6
ırmak ırmak XXVIII 5
ıssı sıcaklık XXIII 7
ışk (a) sevgi, aşk I 8, 44, 55, 59, II 67, 68, 69 IX 8, XII 1a, XII 3a, XXIII 7, XXVIII 10
i- imek, olmak I 31, 54, 63, II 4, 35, 36, 39, 92, 93, 117, III 2, 6, VI 8, XII 4
İbrāhīm (a) İbrahim (peygamber) II 39
iç iç I 66, II 22, 94, 95, 113, 158, 159, 160, XVI 9, XXIV 8, XXVIII 1, 6
iç- içmek I 18, 21, 51, 52 II 62, 93, 151, VIII 3, XVI 9, XVII 2, XXV 5 (*iş-* krş.)
içerü içeri II 66

- içmeh* içmek I 34 (*içmek* krş.)
içmek içmek I 34, 35, II 154 (*içmeh* krş.)
içre içinde I 29, 30, 35, 40, 52, II 66, 96, 116, 118, 120, 133, 150, 153, XXV 5
içün II 37, 40, 41, 43, 82, 101, 141, 146, 157, VI 1, 10, IX 6, XVII 4, XIX 5, 9
içür- içirmek I 22, 29, II 150
ike iki II 111 (*iki* krş.)
iki iki I 58, 76, II 12, 18, 47, 56, 92, 111, 116, 117, 118, 119, 139, V 3, VI 10, XII 1a, XIX 2, XXIII 2, XXIV 4, XXV 3, XXVIII 8, 9 (*ike* krş.)
ile ile I 3, 16, 24, 30, 43, 77, 79, II 4, 16, 22, 69, 76, 81, 83, 98, 114, 115, 142, III 1, 10, 12, IX 10, XVI 6, XIX 2, XX 6, XXVIII 2 (*ilen* krş.)
ilen ile XVI 6 (*ile* krş.)
ilerü önceden I 58
iley karşı XVI 4
ilm (a) bilgi I 73, II 76
ilt- iletmek I 16, II 40, 66
imān (a) iman I 43, II 65, 160
inan- inanmak II 124
inçunān (f) böyle XXVI 9
ini küçük kardeş VIII 7
İsī (a) İsa II 31, 89, XII 2a, XVI 3
isim (a) isim XII 3, 3a
iste- istemek, aramak I 1, 14, 31, 63, 66, 67, II 5, 9, 52, 53, 71, 85, 95, 108, 122, 128, 155, 157, III 2, 8, XI 10, XII 5, 7
iş iş I 12, II 61, XXIII 8, XXIV 6
iş- içmek I 51, XII 2, XVII 9
işit(d)- işitmek I 67, II 34, 53, 111, III 4, X 12, XXIV 9
it köpek, it I 4, II 34
it- itmek XXVIII 2 (*yit-* krş.)
ivaz (a) karşılık II 59
kāfir (a) kâfir II 35, 41, 43, 107
kaz (f) ki . . den XI 10
kem (f) az, kötü, aşağı XI 11
kerāmet (a) keramet II 49
Kerīm (a) büyük XIX 4
kes- kesmek XVI 2
kesil- kesilmek, ayrılmak I 26
ki (f) ki (ilgileme zamiri) I 1, 11, 14, 20, 21, 25, 32, 39, 44, 45, 49, 52, 54, 57, 80, II 1, 5, 19, 23, 29, 30, 55, 67, 68, 84, 91, 106, 109, 111, 115, 156, III 5, 6, IX 12, XII 1a, XVI 2, 5, 7, 8, XXII 9, XXVIII 5 (*kim* krş.)
ki (f) ki (bağlama edatı: netice

- bildiren) I 45, II 72, 103, 105, 112, VIII 4, X 11, 12, XI 10, XVI 1, XVIII 13, XXV 2, XXVIII 5, 6 (*kim* krş.)
- ki* (f) *ki* (bağlama edatı: maksat bildiren) I 10, 19, 22, 42, 53, 64 (*kim* krş.)
- ki* (f) *ki* (bağlama edatı: sebep bildiren) I 18, 50, 56, XVI 9, XXVIII 2 (*kim* krş.)
- ki* *ki* (bağlama edatı: konuşulan ibareyi bildiren) VIII 7, XIII 7, 8, XXV 2, 9 (*kim* krş.)
- kim* *kim* I 5, 6, 48, 51, 62, II 5, 56, 66, 69, 91, 111, 136, 140, III 12, IX 12, X 11, XII 7, XVI 1, 4, XIX 6, 7, XVI 1, 4, XIX 6, 7, XXIV 9
- kim* *kim* (ilgileme zamiri) I 4, 5, 9, 31, 33, 40, 41, 44, 45, 58, 59, 62, 63, 80, II 1, 3, 5, 8, 20, 27, 42, 50, 51, 57, 85, 92, 97, 120, 125, 126, 145, 149, 152, 153, III 2, 7, XII 1, 2a, XXIII 4, XXIV 2, 4, XXV 1, 6, XXVI 9 (*ki* krş.)
- kim* *ki* (bağlama edatı: netice bildiren) I 2, 41, II 4, 12, 21, 23, 34, 60, 75, 76, 83, 84, 99, 108, 112, 118, 119, 121, 129, 135, 144, 154, III 5, VIII 7, IX 10, XIII 7, XVII 4, XXI 9, XXVIII 1, 3 (*ki* krş.)
- kim* *ki* (bağlama edatı: maksat bildiren) I 3, 10, 15, 16, 18, 56, 67, II 9, 11, 80, 94, 96, 124, 146, 147, III 4, 8, VI 1—5, XIX 5, XXIII 5 (*ki* krş.)
- kim* *ki* (bağlama edatı: sebep bildiren) I 18, II 143, 149, XXIII 3 (*ki* krş.)
- kimesne* *kimse* II 57
- kimse* *kimse*, *kişi* I 44, 80, II 15, 24, 29, 30, 43, 86, 151
- kīmyā* (a) *kimya* I 69
- kiş* *sadək* I 76
- kişi* *insan*, *kişi* I 1, 39, 43, 44, II 3, 6, 18, 21, 26, 30, 83, 87, 126, 128, 142, III 5, XVI 2, 6, 8, XXVIII 4
- kişt* (f) *ekin* I 46
- kö-* bırakmak, komak II 86 (*ko-* krş.)
- kök* *kök* I 47
- köprü* *köprü* I 15
- kör* *kör* II 2, XXIV 4
- köy* *köy* XVI 6
- kun* (a) *yap* IV 11
- kutah* (f) *kısa* IV 11
- küfr* (a) *küfür* I 42, II 160
- küllī* (a) *tamamen* XXV 2
- kaş* *kaş* VI 10, XIX 2
- kaş-* kaçmak II 7, 104, III 9, XI 10, XII 6, XIX 11
- kaçan* *vakta*, *ki* I 61
- kadar* (a) *kadar* II 22

- kahır* (a) *kahır*, *mahiv* II 38
- kağ-* çalmak, vurmak, I 65
- kal-* kalmak I 4, 6, 21, 42, 48, 60, 64, II 8, 9, 12, 14, 51, 72, 115, 120, III 4, X 11, XII 2a, XXVIII 2, 3, 8
- kalan* *kalan* II 13, 162, XII 4
- kamu* *bütün*, *hep* I 17, 43, 47, 91, 96, 99, 102, 126, 146, 150, XII 5, XXIV 4
- kan* *kan* II 35, VIII 1
- kanā'at* (a) *yetinme* I 77
- kanat* *kanat* I 34, II 143
- kanda* *nerede*, *nereye* II 61, 62, 106, 120, 130 III 3, XXIV 5
- kandan* *nereden* II 130
- kaṅḡ* *hangi* I 1, 57, II 3 (*kan-* *ki* krş.)
- kanı* *hani*, *nerede* II 55, 73, 84, 109, III 8, VI 7, 9, VII 14, XXIV 2
- kanḡ* *hangi* I 1, 57, II 3 (*kaṅḡ* krş.)
- kap-* kapmak IX 8
- kapu* *kapı* I 65, VIII 7, XVII 9, XIX 1, XX 5
- kar* *kar* XXIII 7
- kar-* karmak, karıştırmak I 14
- kara* *kara* II 35, XII 1, XXVIII 9
- karakulık* *karanlık* I 70 (*karañ-* *luk*, *karañu*, *karañuluk* krş.)
- karañluk* *karanlık* II 87 (*kara-* *kuluk*, *karañu*, *karañuluk*, *karañuluk* krş.)
- karañu* *karanlık* I 23, II 87, 159, XII 2a, XVI 5, 6, XXVIII 2 (*karakuluk*, *karañuluk*, *karañuluk*, *karañuluk* krş.)
- karañuluk* *karanlık* II 69, 88 (*karañuluk*, *karañuluk*, *karañu*, *karañuluk* krş.)
- karañuluk* *karanlık* I 70, II 87, (*karakuluk*, *karañuluk*, *karañu*, *karañuluk* krş.)
- karıl-* karışmak II 12, III 10
- karın* *karın* XIX 1
- karındaş* *kardeş* II 112
- karış* *karış* XIX 5
- karşu* *karşı* II 75, XVI 4
- kaş* *kaş* XII 1, XIX 9, 10, XXVIII 9
- kat* *nezd*, *yan* I 25, II 86, 113, XVII 7
- kat-* katmak XXVIII 8
- katı* *sıkı*, *sağlam* I 16, 44, II 94, 106, X 12, XIX 4
- katıl-* katılmak III 4
- kay* *bora* XXIII 7
- kay-* dönmek II 121
- kaya* *kaya* II 121
- kayır* *kum* II 39
- kayna-* kaynamak I 44, 59, II 44, 45

- kayu* kaygı, keder VIII 2, XXIII 9
- kıl-* yapmak II 1, 31, 145, III 7, XII 6, XVI 4, XIX 5
- kıl-* etmek, eylemek (yardımcı fiil) I 27, II 10, VI 4, XII 2, 1a, XXV 6 (*ët-*, *eyle-*, *gıl-* krş.)
- kılıç* kılıç I 48, XVI 4
- kır-* mahvetmek I 50, II 41, 42, XVI 7
- kıs-* kısmak IX 8
- kısa* kısa V 3 (*kıssa* krş.)
- kıssa* kısa V 3 (*kıssa* krş.)
- kışla-* kışlamak, kışı geçirmek I 38
- kıymet* (a) kıymet VI 6
- kız* kız II 44
- ko-* bırakmak I 17, 23, 55, II 8, 43, 44, 58, 71, 76, 95, 122, 157, 162, III 10, V 1, 3, VI 3, 4, 8, VIII 5, XVI 3, XVII 8, XXIII 2, XXV 3 (*koy-*, *kö-* krş.)
- kol* kol II 145, XIX 5
- kolay* kolay XXIII 8
- kolay* uygun zaman, fırsat anı VIII 4
- korhu* korku I 15, 51 (*korhu* krş.)
- korh-* korkmak III 12
- korhu* korku I 15, 51 (*korhu* krş.)

- koy-* bırakmak I 23, II 132 (*ko-* krş.)
- kuş-* kucaklamak XIII 8, XVII 3
- kudret* (a) kudret, iktidar I 24, 76
- kul* kul, köle II 45, 53, 115, 116, 143, XIII 8, IX 2, 6, XIX 4, 6
- kulaç* kulaç XIX 5
- kulak* (ğ) kulak II 55, 56, 78, 123
- kulavuz* kılavuz I 18
- kullık* (ğ) kulluk, kölelik II 67 (*kulluk* krş.)
- kulmaşı* (f) aldatıcı II 111
- kuri-* kurumak I 45, 47
- Kur'an* (a) Kur'an II 152
- kurtul-* kurtulmak I 22, 57
- kuş* kuş I 3, 38, II 62, XVI 1
- kutb* (a) kutup II 1
- kutlu* kutlu V 1
- ladun* (a) kat'i, şüphesi olmayan I 73
- lahavlavalā* (a) kuvvet yoktur III 9
- lahza* (a) an XI 10
- la'in* (a) alçak II 34
- lâyık* (a) lâyık II 84
- lutf* (a) lûtf II 10
- magū* (f) deme VII 14
- makşūd* (a) maksat, kasıt

- māl* (a) mal I 55, II 4, 5, 6, 7, 90, VI 5, XVII 7
- mānend* (f) gibi I 25
- ma'nī* (a) mana I 2, 10, 22, 118, XI 10
- mayrā* (f) şarabı XXII 9
- meded* (a) yardım I 46, 48, II 9
- memān* (a) ısrar I 65
- Mevlānā* (a) Mevlāna II 1, 24, 27
- mīnūş* (f) iç XXII 9
- miñ* bin XXVIII 5 (*biñ* krş.)
- mu'cize* (a) mucize II 39
- mūm* (a) mum II 92
- Mūsī* (a) Musa (peygamber) II 34, 89, 128, 130, 132
- Muṣṭafā* Mustafa (Peygamber) II 32
- münkir* (a) inkâr eden II 41
- Müsülmān* (af) Müslüman I 43, XII 1, 2
- müzd* (f) mükâfat I 70, 73
- nagiri* (f) tutumuyorsun XXVII 7
- naqd* (a) para, ödeme I 4, II 156
- naḳḳāş* (a) nakkaş, heykeltraş VII 14
- namāz* (a) namaz I 36
- ne* ne I 9, 11, 20, 25, 29, 31, 32, 33, 54, 63, 80, II 1, 27, 44, 50, 51, 56, 91, 115, 126,

- 132, 144, 145, 153, 156, III 2, 7, VI 2, VIII 3, IX 2, 4, 8, 12, XI 10, 11, XII 1, 1a, 6, 7, XIII 7, XVI 1, 8, XVII 1—9, XIX 10, XX 6, XXII 9, XXIII 1, 4, XXIV 1, 5, 7, XXVIII 5, 6, 7, 9, 10
- nēçe* nice, nasıl I 19, II 32, 61, VI 10, XXIV 7, XXV 7
- nefs* (a) nefis, kendi I 10, 21, 48, 49, II 93, 149
- Nemrūd* (a) Nemrud II 38
- nese* nesne I 11, 62, II 20, 57, 77, 84, III 2 (*nesene*, *nesne* krş.)
- nesene* nesne II 80 (*nese*, *nesne* krş.)
- nesne* nesne I 62 (*nese*, *nesene* krş.)
- nēte* nasıl I 62, II 12, 14, 19, 31, 32, 34, 37, 55, 103, 129, 134, XXIII 5, XXV 1, XXVIII 8
- nētelik* (g) vasıf II 74
- ni'met* (a) II 29, 38
- nişe* niçin, nasıl II 134, VIII 4, IX 10, XXVIII 7
- nişün* niçin XXVIII 7
- niyāz* (a) niyaz, yalvarmak I 36
- niz* (f) tekrar, yine I 3
- nol-* ne olmak III 1, IX 2
- Nūh* (a) Nuh (peygamber) II 43, 45, 46, 47

nūr (a) aydınlık I 14, 23, 24, 35, 43, 52, 70, II 16, 17, 18, 23, 69, 82, 87, 88, 92, 117, 119, 120, 123, 147, 159, XII 5, XVI 5, XIX 2, 8, XXV 2, XXVIII 1, 2

*nūr*lu (a) nurlu XII 2a

o o I 29, 30, II 1, 25, 152, IX 12 (*ol* krş.)

od ateş I 8, 41, II 37, XII 3, XVII 8, XXIII 7, XXVIII 10

oğrı hırsız XVIII 3

oğul oğul II 11

ok ok I 76, XIX 9, XXIII 4, XXVIII 9

okı- okumak II 2

ol o I 2, 4, 5, 6, 9, 13, 15, 16, 18, 21, 25, 28, 29, 30, 32, 34, 39, 40, 41, 49, 50, 52, 58, 61, 69, II 1, 5, 15, 16, 20, 25, 34, 39, 41, 49, 55, 56, 57, 60, 67, 68, 71, 79, 84, 85, 87, 89, 90, 91, 92, 95, 106, 107, 109, 110, 112, 115, 116, 125, 126, 135, 136, 138, 139, 140, 141, 144, 145, 149, 150, 152, 161, III 7, VII 14, VIII 7, IX 4, 10, 12, X 11, 12, XIII 7, XVI 1, 7, XVII 5, 8, XIX 9, 10, XX 6, XXIV 4, 5, XXVIII 8 (*o* krş.)

ol- olmak, I 5, 10, 17, 21, 25, 36, 39, 46, 53, 56, 57, 58, 59, 70, II 6, 8, 12, 13, 17,

18, 24, 26, 33, 34, 35, 37, 39, 44, 53, 56, 58, 60, 62, 63, 64, 72, 78, 82, 83, 84, 99, 113, 114, 116, 126, 128, 131, 133, 142, 152, 153, 160, III 3, V 3, VI 2, 5, 6, 8, VIII 2, 3, 4, IX 2, X 12, XII 2, 3, 3a, 7, XIII 8, XVII 3, 4, 6, XVIII 13, XIX 6, 7, 8, 9, XXII 9, XXIV 6, 7, XXV 2, 3, XXVIII 3, 6, 7 (*bol*-, *vol*-krş.)

olar onlar XVI 7 (*anlar* krş.)

olmak olmak I 7

on on VI 10

onda onda III 4 (*anda* krş.)

otur- oturmak I 40, 41, VIII 1, 5

oyanuk uyanık II 64

oyna- oynamak I 37, VI 3

öd (a) öd ağacı V 2, XXVIII 10

ög- övmek I 3, XXIV 9

öğüt(d) öğüt II 48

öküş çok II 59

öl- ölmek I 1, 3, 4, 5, 6, 7, 42, 64, II 8, 13, 57, 65, 115, 160, VIII 2, X 11

öldür- öldürmek I 10

ölmek(g) ölmek I 7, 10, 32

ölmez ölmez, ölmeyen I 7

ölü ölü II 31, 68, 89

ölüm ölüm I 4, 7

ömr (a) ömür V 3

öp- öpmek VIII 7, XIII 8

öz kendi VI 8

paşa hükümdar IX 12, XVII 6, XIX 8

peygamber (f) peygamber I 1, II 91, 108

pîş (f) nazar XI 11

pür (f) dolu II 12, 113

Rahmân (a) merhametli III 9

rahmet (a) rahmet I 24, II 2, 10, 70, 148, XIX 1, 3, XXVII 7

râz (f) sır II 126, 127

rûzî (f) nasip XXI 9

sa- saymak II 86

saç- saçmak II 87, XIX 3, 10

şâfî (a) saf, sade II 67

sağ- saymak, sanmak II 124

sağış sayı II 142

sakın- sakınmak II 65

sâkî (a) saki, kadehçi I 52

sal- göndermek III 8, XII 3, 3a

Şâlih (a) Salih (peygamber) II 40

san- sanmak, saymak II 30, 108, 124, 135, VI 7, 9

saña sana I 18, 22, 25, 29, II 59, 110, 130, III 2, VI 6, IX 12, XII 3, 3a, XXIII 3

sarây (f) saray, ikametgâh II 116, XXIII 3 (*serâ* krş.)

sarp güç I 12

sat- satmak, sanmak II 124, XXVIII 11

sav- savmak III 12

savaş kavga III 10

say- saymak II 30, 86

sayın- sanmak II 124

sayrî hasta II 128, 131, 133, 135

sayrılık(ğ) hastalık II 130, 133, 135

seç- ayırmak, seçmek II 140, XII 4, 6

semiz semiz V 3

sen sen I 18, 25, 26, 28, 31, 42, 55, 63, 64, 65, 67, II 9, 18, 52, 62, 65, 80, 129, 130, 157, III 1, 2, VI 2, 4, 5, 7, 9, VIII 1, IX 6, 10, XI 11, XVII 2, XVIII 13, XIX 3, 5, 6, 8, XX 6, XXIII 2, XXV 1, 5, 6, XXVII 7, XXVIII 7

sen -sın, -sın, -sun, -sün (kişi alâmeti) I 10, 12, 13, 19, 22, 24, 25, 28, 30, 31, 32, 42, 53, 54, 63, 67, 70, II 9, 80, 96, 118, 130, 134, III 1, 2, 8, VI 1—10, VIII 1, 2, IX 2, 4, 6, 10, 12, XI 10, 11, XVIII 13, XIX 8, XXIII 2, 5, XXV 1—7, XXVIII 7

sende sende II 20, 77 (*sinde* krş.)
senden senden I 65, IX 2, XXIII 4, 8 (*sinden* krş.)
seni seni I 15, 16, 20, VI 6, VIII 6, XI 10, XII 3, 4, 5, XIII 7, XIX 6, 7, XXIII 9, XXVIII 11 (*senni*, *sini* krş.)
senni seni II 11 (*seni*, *sini* krş.)
sensüz sensiz II 61, XXIII 9 (*sinsüz* krş.)
senüñ senin VIII 4, XIX 5, XXI 9, XXIII 1, 3, 6, XXV 3, XXVII 7, XXVIII 1 (*sinüñ* krş.)
senüñdin senden I 56
serā (f) saray, ikametgâh II 116 (*sarāy* krş.)
sev- sevmek II 23, 102, 103, 112, 144, 146, III 12, V 2, VI 6, VIII 4, XII 5, XVII 5
seven seven II 144
sevin- sevinmek I 40, III 7
sevmek(g)- sevmek I 8
sevmü(g) sevmek I 8 (*sevmek* krş.)
sı- kırmak, helâk etmek XVI 5, 6
şidk (a) sadakat I 16, 43, 44, 45, 47, II 67
sığ- sığmak I 77, II 22, 55, 56
sığın- sığınmak II 48

sır (a) sır II 31, 54, 55, 56, 97, 113, 124, 132, 145, XXV 7
sinde sende II 20, 77 (*sende* krş.)
sinden senden I 65, II 20, 130, IX 2, XIX 2, XXIII 4, 8 (*senden* krş.)
sini seni I 15, 16, 20, II 10, 70, III 8, VI 6, VIII 3, 4, 6, 7, XI 10, XII 3, 3a, 4, 5, XIII 7, XVII 3, XIX 6, 7, XX 5, XXIII 9, XXV 7, XXVI 9, XXVIII 11
sinsüz sensiz II 61 (*sensüz* krş.)
sinüñ senin I 56, VIII 4, IX 6, XII 1a, XVII 7, XIX 5, XXI 9, XXIII 1, 3, 6, XXV 3, XXVIII 1 (*senüñ* krş.)
siz siz I 3, 80, II 28, 55, 56, 97, 98, 103, 104, 139, 149, 153, III 8, 10, XII 7
siz -sınız, -sınız, -sunuz, -sünüz (kişi alâmeti) I 80, II 104, 105, 106, 151, 155, III 8, 11, 12, XII 7, XXIV 1—9
sor- sormak I 19, 28, 32, 62, 68, II 23, 28, 31, 52, 74, 134, 136, 137, IX 4, XIII 7, XXVIII 7, 9
sor- emmek, sormak I 61
sormağ sormak I 33 (*sormak* krş.)
sormağ(ğ) sormak I 33, II 129 (*sormak* krş.)

söyle- söylemek, konuşmak I 37, III 5, XII 5
söz söz I 68, 77, 79, II 2, 3, 6, 7, 8, 14, 22, 29, 31, 55, 78, 84, 97, 98, 111, 112, 114, 121, 123, 124, 125, 131, 132, III 5, 11, X 12, XII 5
şu su I 21, 29, 45, II 35, 40, 43, 44, 45, 46, 93
şultân (a) hükümdar II 115, 116
şûrat (a) yüz VII 14 (*şûret* krş.)
şûret (a) yüz II 63, 93, 118 (*şûrat* krş.)
şûretâ (a) zahiren II 93
susa- susamak II 93
susuz susuz II 93
sü asker, ordu XVI 5, 6
süçi şarap I 51, 52, II 151, 152, XXII 9, XXVIII 7 (*süçü* krş.)
süçü şarap I 51, 52, II 151, 152, V 2, VIII 3, XII 2, XVI 9, XVII 2, XXII 9, XXV 5, XXVIII 7 (*süçi* krş.)
süd süt I 18, II 40, III 10
süñü mızrak XXIII 4
sür- sürmek I 11, 61, XX 5
şar şehir XVI 6
şası şası II 111
şavam (f) olurum XXVI 9
şehr (f) şehir II 63
şehrî (a) şimdi I 63

şerbet (a) içki II 150
şeyh (a) şeyh, din ulusu VI 8
şeytân (a) şeytan III 9, 10
şimdi şimdi I 63, XXIII 4
tadımak(ğ) tatmak II 79 (*tatmak* krş.)
tag dağ II 40, 41 121 (*dağ* krş.)
tâhir (a) temiz XXV 5
taht (f) taht XIX 8
tahûr (a) cennet şarabı I 52, 125, XXV 5
tam dam IX 10 (*dam* krş.)
tamâm (a) tamam I 20
tamla damla I 57, 58, 59, 61, II 11, 12, 13, 161, 162, XXVIII 6
tamu cehennem II 150, VI 8
tan (f) ten, vücut I 66 (*ten* krş.)
tapu huzur, nezd XVII 9
taralalla taralâllâ (çalgı ifadesi) III 6
tart- çekmek II 133, XVII 1 (*dart-*, *dirt-* krş.)
taş taş II 41, XIX 7
taş dış II 113, XXIV 6, XXV 2, XXVIII 2 (*daş* krş.)
tatça farsça I 80, III 11
tatlu tath XII 1a, XXVIII 10, (*dath* krş.)
tatmak(ğ) tatmak II 79 (*tadımak* krş.)

tavar mal II 4, 8, VI 2 *deniz*
tek susmuş III 3 (*dek* krş.)
temaşa (f) seyir XXIII 5
ten (f) vücut, ten II 103, VIII 2 (*tan* krş.)
tenür (a) fırın II 45
teñiz deniz II 45 (*deñiz* krş.)
Teñri Tanrı I 6, 7, 21, 22, 29, 46, 48, 49, 50, 52, 54, 56, 64, 65, II 2, 3, 5, 9, 16, 23, 26, 36, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 59, 66, 85, 86, 87, 96, 97, 101, 102, 105, 108, 109, 110, 112, 113, 117, 125, 127, 128, 133, 152, III 3, 12, V 1, 3, VI 1—9, VIII 5, IX 6, XII 3, 6, XIII 7, XVI 9, XIX 1, 2
tîz (f) çabuk I 3, 17, 48, III 12, VIII 2, XXV 6
toğ- doğmak I 38, II 40, 142, 143, XII 5 (*doğ-* krş.)
tohum (f) tohum I 36
tol- dolmak II 24, 84, XII 5, XXV 2, XXV 2, XXVIII 3, 4
tolan dolan II 84
toldur- doldurmak I 20
tolu dolu I 65, II 117, XIX 2
top hep, bütün I 50
toprak toprak II 7
toy- doymak XXIV 3
tü (f) sen IV 11
tūfān (a) tufan II 43

tur- durmak I 30, 31, 49, 77, II 7, 11, 17, 75, III 3 (*dur-* krş.)
tur- kalkmak I 59 (*dur-* krş.)
tur- beri durmak I 11 (*dur-* krş.)
tur- yardım-ı fiil: *dek tur-* I 77- (*dur-* krş.)
tut- tutmak I 16, 26, 55, II 8, 9, 45, 53, 71, 91, 94, 95, 106, 109, 121, 139, 148, 162 (*dut-* krş.)
tutan tutan II 72 (*dutan* krş.)
Türk Türk I 78
türkçe türkçe II 97, III 11
u (f) ve I 21, 37, 43, 60, 66, II 9, 101, 103, 113, 116, 160, III 5, 10, V 1, VI 6, VIII 5, IX 2, 6, 12, X 11, 12, XVI 6, 9, XIX 8, XX 5, XXII 9, XXIII 6, 7, 9
uç- uçmak I 39, II 62, XVI 1
uçmağ cennet I 34 (*uçmağ* krş.)
uçmağ cennet I 4, 35, 36, 39, 40, 51, 52, II 66, 149, 150, 153, 154, 155, VI 8, XIX 2, XXV 5 (*uçmağ* krş.)
uçmağ uçmak I 34
ul temel I 47
ulā (a) yüksek, üstün III 11
ulu büyük I 15, II 100, 127, 129, XII 5, XXIV 1
umut(d) ümit III 5
un un II 39
unut- unutmak I 27, 55, XIV 1—13, XV 1—15 (*unut* krş.)

unut- unutmak I 27, 55 (*unut-* krş.)
ur- vurmak II 41, 149, XVI 4 (*vur-* krş.)
ur- kesmek (*yol'a* yardımcı fiil) I 49, II 149, XVI 4, 5 (*vur-* krş.)
ūrā (f) onun XXVI 9
uran kesen (*yol'a* yardımcı fiil olarak) I 50
uruz nasip II 25, 110, VI 8 (*rūzī* krş.)
us akıl II 19, 21, 58, 76, V 2, VI 3, XXIV 8
uslu akıllı II 5, 6, 7, 14, 19, 22, 74, 84, 85, 120, III 6, V 2, XII 7
ussuz akılsız II 92
ut- *utmek*, yenmek I 55 (*üt-* krş.)
uyku uyku II 61 (*yuku* krş.)
uyu- uyumak II 64
uzun uzun IV 11, V 3
üç üç I 13, XIX 2
*ümme*t (a) ümmet II 40, 46
üt- ütmek, yenmek I 55 (*ut-* krş.)
üvez üvez, sivrisinek II 38 (*üyez, üveyz* krş.)
üveyz üvez, sivrisinek II 38 (*üvez, üyez* krş.)
üyez üvez, sivrisinek II 38 (*üvez, üveyz* krş.)
üzere üzerine II 87 (*üzerne* krş.)

üzerne üzerine II 87 (*üzere* krş.)
üzre üstünde XII 2a
vaht (a) vakit I 46
Valad (a) Veled IV 11 (*Veled* krş.)
var var I 20, 29, 32, 63, II 77, 91, 112, 115, 156, VIII 3, XIV 5
var- gitmek I 14, 17, 63, II 3, 82, 88, 134, III 7, VIII 1, IX 8, XVI 6, XVII 9, XXIV 5, 8, XXVIII 1
Veled (a) Veled III 12, IV 11, VI 10, VIII 7, XII 7, XVI 9, XVII 9, XIX 11, XXIII 9, XXIV 9, XXV 7, XXVIII 11 (*Valad* krş.)
velī (a) veli II 52, 133, 135, 141, XXII 9
vér- vermek I 50, II 3, 4, 5, 6, 16, 27, 29, 30, 49, 59, 65, 88, 90, 110, 155, 161, V 2, VI 1, 2, 5, VIII 3, XII 3, 3a, XVI 7, 8, XXVIII 11
vèren veren II 58
vol- olmak II 56 (*bol-, ol-* krş.)
vur- vurmak II 41, XXIV 8 (*ur-* krş.)
vur- kesmek (*yol'a* yardımcı fiil) XVI 4 (*ur-* krş.)
vuşlat (a) kavuşma I 66
ya yay XIX 9 (*yay* krş.)
yā (f) ya, yahut XIX 7
yağ- yağmak I 23, XXVIII 5
yağmur yağmur XXVIII 5

yağış güzel IX 12, XXIII 3
yakın yakın III 9
yakîn (a) muhakkak, kat'î I 41
yalan yalan IX 6
yaluñuz yalnız I 12, IX 8 (*yaluvuz* krş.)
yaluvuz yalnız IX 8 (*yaluñuz* krş.)
yalvar- yalvarmak II 10, 101, VI 10
yaman kötü IX 12
yan yan, taraf II 40, 104
yan- yanmak V 2, XXVIII 10
yañlış yanlış II 124
yap- yapmak XVI 7
yaprak yaprak I 37 (*yarpah* krş.)
yar- yarmak II 32
Yaradan yaratan I 79
yarat- yaratmak II 141, XXIV 5
Yaratğan yaratan I 79 (*Yarat-kan* krş.)
Yaratқан yaratan I 79 (*Yarat-ğan* krş.)
yarın yarın I 5, 41, II 156
yarla- yargılanmak, hesap vermek XXIV 1
yarlıga- şefaet etmek II 101, 139

yarpah yaprak I 37 (*yaprak* krş.)
yastuk yastık VI 6
yaş göz yaşı XXIII 5
yaşlık(ğ) tazelik I 60
yat- yatmak II 62, 64 IX 8, XXIV 1, 3, XXVIII 1
yatmak yatmak V 3
yāve (f) kayıp VI 4 (*yavu* krş.)
yavu kayıp I 27, VI 4, XXIV 8, XXV 6
yavuz kötü I 5, 9, II 32, 60, 78, 83
yavuzlık(ğ) kötülük I 11
yay yay XXIII 4, 6 (*ya* krş.)
yayla yayla VI 3
yayla- yaylamak, yazı geçirmek I 38
yaz ilkbahar XXIII 6
yazuk(ğ) günah I 70, 73
yazuklu günahkâr XIX 4
yē- yemek I 60, II 29
yég daha iyi XVII 6 (*yégrek* krş.)
yégrek daha iyi I 73 (*yég* krş.)
yél ruzgâr I 60, 61, II 41, 42, VI 2, VIII 3
yemek yemek I 35, II 154, V 3
yemiş yemiş I 37
yér yer I 15, 23, 27, 33, 36, 56, 60, II 61, 62, 64, 113, VI 6, XII 2a, XVI 3, XIX 8, XXIII 3, XXIV 4, 6

yık- yıkmak II 140, XVI 6, 7
yıl yıl VI 10
yine yine II 131, XVII 8
yit- itmek XXVIII 2 (*it-* krş.)
yog yok II 4 (*yok* krş.)
yogun şişman, tombul V 3
yohsul yoksul II 27, 90, 99, XXII 9, XXIII 9
yok yok I 62, II 4, 19, 20, 153
yokaru yukarı II 22, XVI 3
yoksa yoksa, yahut XXIII 1, XXVIII 3
yoksul yoksul, fakir II 27, 90, 99, XXIII 9 (*yohsul* krş.)
yol yol I 7, 12, 14, 18, 22, 25, 50, II 3, 58, 67, 89, 107, 122, 149, VI 2, VIII 1, X 11, XII 4, XVI 1, 2, 3, 4, 5, 8
yori- yürümek I 45, 46, II 66, XVI 9
yuku uyku IX 8 (*uyku* krş.)

yuldurum yıldırım XII 4
yulduz yıldız II 25
yürek(g) yürek XXVIII 10
yüz yüz, çehre I 13, II 15, 75, 76, 81, 86, 88, 123, 147, V 1, VII 7, IX 4, 10, X 11, 12, XII 3a, 5, XVI 9, XIX 10, XXII 6
yüz yüz (rakam) I 46, 69, II 58, 60, 63, 77, 92, 114, VIII 4, XVI 8, XIX 5, XXIII 8, XXVIII 6
zārī (f) ağlama II 10
zehr (f) zehir II 38
zicān (f) candan I 66
zihī (f) ne hoş XXII 9
zihübānī (f) güzelliklerden XI 11
zinda (f) sağ, diri I 66
zīkr (a) zikir, anma I 38, 39
zinhār (f) sakın II 108

GRAMER DİZİNİ

Ses uyumu dolayısıyla çoğu çift olarak görülen ekler ayrı ayrı gösterilmeyerek kalınların yanına inceleri de konmuştur. Türkçe terimlerin yanına kere içinde yunanca veya lâtinceleri, bu mümkün olmadığı zaman, fransızca karşılıkları verilmiştir. Rakamlar paragrafları bildirir.

-: fiilden isim 118.

-. 2. teklik emir 260.

-a-, -e- (<-ga-, -ge-): isimden fiil 158.

-a, -e: fiilden isim 119.

-a, -e: dilek kipi: yazılış 6, 7; kullanılış 261.

-a, -e: gelecek zaman: yazılış 6, 7; kullanılış 259.

-a, -e: şimdiki zaman 259.

-a, -e: verme hali: yazılış 6, 7; kullanılış: adda 185, zamirde 203.

-a -e: zarf-fiil: kullanılış 266.

açık (*ouvert*): 4, 5, 6, 7, 33.

ad (substantivum): 175, 179, 181, 182, 184, 187, 200, 212, 234, 251, 263, 274.

ad çekimi (declinatio): 6, 73, 180, 199, 201, 216, 231.

ad tamlaması (rapport d'annexion): kullanılış: adda 179, 181, 182, 183, 201, zamirde 217, 226.

-ak, -ek: fiilden isim 120.

alâmet (designatio): 45, 139, 200, 259, 260, 261, 263, 274.

alınma (emprunt) 86, 172.

-am, -em: 1. teklik dilek: yazılış 7.

-am, -em: 1. teklik kişi: yazılış 6; kullanılış 274.

-an, -en: geçmiş zaman isim-fiili 140.

- an, -en : fiilden isim 135.
 -an, -en : isimden isim 144.
 analogya 71, 87, 114, 212.
 anda : ol' un bulunma hali : kişi zamiri olarak 204, gösterme zamiri olarak 212, 215.
 andan : ol' un ayrılma hali : kişi zamiri olarak 205, gösterme zamiri olarak 213.
 anlar : ol' un çokluğu : kişi zamiri olarak 200, 205, gösterme zamiri olarak 208.
 anuñ : ol' un ilgi hali : kişi zamiri olarak 200, gösterme zamir olarak 209.
 aña : ol' un verme hali : kişi zamiri olarak 203.
 -ar-, -er- : fiilden fiil : yaptırma : yazılış 6; kullanılış 115.
 -ar-, -er- : geniş zaman isim-fiili : yazılış 6; kullanılış 141.
 arka damak sesi (velaris) 79, 203.
 -aru, -erü : yöneltme hali : ses bilgisi 66, kullanılış : adda 195.
 asıl (principale): zamirde 103, 169.
 asıl sayı sözü (numerales cardinales) 170.
 aslı (primaire, originaire) 34, 44, 80, 96, 173, 199, 216, 251, 266.
 -ay-, -ey- : fiilden isim 121.
 ayrılışma (dissimilatio) 102.
 ayrılma, ayrılma hali (ablativus) 6, 18, 98, 187, 205, 251, 252.
 bağ (copula) 6, 18, 98, 270.
 bağlama edatı (coniunctio) 19, 247.
 bağlayıcı ses, ünlü, ünsüz (son, voyelle, consonne de connection) 6, 7, 84, 86, 87, 88, 123.
 baña : ben' in verme hali 203.
 baş (principale): cümlede 234, 250.
 belirli (déterminé) 181, 217.
 belirtme (relief) 179, 238.

- bellisizlik (indefinitum) 224, 228, 239.
 ben : 1. teklik kişi zamiri: ses bilgisi 86; kullanılış 200.
 benüm : ben' in ilgi hali : ses bilgisi 86; kullanılış 201.
 benzeme (analogia) 259.
 benzer hece düşmesi (haplologia) 77.
 benzeşme (assimilatio) 78, 97, 100, 101.
 berkitme (intensivum) 253.
 berkitmek (renforcer) 191.
 bigi : son çekim edatı 181, 251.
 bildirici (praedicatum) 19, 45, 181, 182, 200, 201, 208, 228, 255, 263, 274.
 bildirme (énoncé) 200, 253.
 bildirme kipi (modus indicativus) 257.
 bile : son çekim edatı 181, 251.
 binde : ben' in bulunma hali 204.
 binden : ben' in ayrılma hali 205.
 bini : ben' in yükleme hali 202.
 binüm : ben' in ilgi hali : ses bilgisi 86; kullanılış 201.
 biñ : sayı sıfatı 240.
 bir : bellisizlik sıfatı 239, sayı sıfatı 240.
 bir kaç : bellisizlik sıfatı 239.
 birle : son çekim edatı 181, 251.
 biz : 1. çokluk kişi zamiri 200, 1. çokluk bildirici 200.
 bu : gösterme zamiri 207, 208, 214, gösterme sıfatı 237.
 bular : bu gösterme zamirinin çokluğu 208, 211, 213.
 bulunma, bulunma hali (locativus) 6, 7, 98, 186, 204, 212, 220, 229.
 bulunmazlık (privativum) 6, 7, 18, 71.
 bunda : bu' nun bulunma hali 211.
 bundan : bu' nun ayrılma hali 213.

- bunu* : *bu*' nun yükleme hali 210.
bunlar : *bu*' nun çokluğu 208.
bunuñ : *bu*' nun ilgi hali 209.
büzülme (*crasis*) 30, *büzülmüş* 263, 266,
cümle (*propositio*) 200, 234, 247, 249, 250.
cümle bilgisi (*syntaxis*) 174.
-ç : fiilden isim 122.
-ça, -çe : eşitlik hali : yazılış 6, 8; kullanılış 188, 206, 268.
-çak, -çek : eşitlik hali + *ok, ök* 268.
çatı (*diathesis*) 88, 105, 111.
çekilmek (*être décliné*) 234.
çekim (*declinatio*) : zamirde 169, 199, 207 216, 224, 231.
çekimli fiil (*verbum finitum*) 116, 139, 140, 141, 257, 270, 271.
çekimsiz fiil (*verbum infinitum*) 255.
çıkış yeri (*point d'articulation*) 79.
çiftlenme (*geminatio*) 54, 55, 88, *çiftlenmek* (*être géminé*) 57, *çiftlenmiş* (*géminé*) 56.
çokluk (*pluralis*) : 6, 7, 18, 86, 87, 139, 140, 176, 177, 178, 179, 181, 199, 200, 201, 202, 203, 205, 207, 208, 211, 218, 221, 258, 259, 260, 261, 263, 274.
çün : yardımcı cümle bağlama edatı 250.
-çün, -çün : sebep hali : yazılış 6; kullanılış : adda 197, zamirde, 223.
-d, -t : geçmiş zaman : yazılış 6; ses bilgisi 86, 87, 97, 98; kullanılış 258.
-da-, -de- : isimden fiil 160.
-da, -de : bulunma hali : yazılış 6, 7; ses bilgisi 98; kullanılış : adda 186, zamirde 204.
-da, -de : ayrılma hali : kullanılış : adda 187.
dağı : berkitme edatı 253.

- dağınık* (*sporadikos*) 88.
dağı : bağlama edatı 249, berkitme edatı 253.
dağı : bağlama edatı 249, berkitme edatı 253.
-dan, -den : ayrılma hali : yazılış 6, 18; ses bilgisi 98; kullanılış : adda 187, zamirde 205.
dar (*étroit*) 33, 70, 84, 118.
-daş, -deş : isimden isim 145.
değin : son çekim edatı : yazılış 19; kullanılış 251.
değişme (*changement*) 29, 43, 199, 200, 201, 204, 205, 206, *değişmek* (*changer*) 34, 199, 201, 202.
degme bir : bellisizlik sıfatı 239.
denkleşme (*aequilibrium*) 54.
-dı, -di : isimden isim 146.
-dı, -di; -tı, -ti : 3. teklik geçmiş zaman : yazılış 6, 7.
diftonglaşma (*diphthongaison*) 41, *diftonglaşmış* (*diphthongué*) 263.
dilek, dilek kipi (*modus desiderativus*) 6, 7, 259, 261.
diş oyuğu sesi, ünsüzü (*alveolaris*) 70, 81, 88.
diş sesi, ünsüzü (*dentalis*) 70, 81, 88.
dönmek (*se changer*) 41, 45, 48, 50, *dönüş* (*changement*) 46.
dönüşlülük (*reflexivum*) 6, 113, 216, 217.
dudak sesi, ünsüzü (*labialis*) 85, 86, 87.
dudak uyumu (*attraction labiale*) 83, 86, *dudakta uyum* (*attraction labiale*) 85.
dudaklaştırma (*labialisatio*) 89.
-duğ(ğ), -dük(g) ; *-duğ, -düh* ; *-dık(ğ), -dik(g)* : geçmiş zaman isim - fiili; çekimli fiil olarak yalnız 1. çoklukta : yazılış 6, 7, 17; ses bilgisi 82, 84; kullanılış 140, 258.
-dum, -düm; -tum, -tüm 1. teklik geçmiş zaman : yazılış 6.
-dır- -dür- : fiilden fiil : yaptırma : yazılış 7; kullanılış 115.
-dur, -dür : 3. teklik bağ : yazılış 6, 8; ses bilgisi 98; kullanılış

- 140, 270, 274.
durur : 3. teklik bağ 274.
düşme (*chute*) 33, 68, 70, *düşmek* (*disparaître*) 41, 63, 64, 65, 66, 69, 70, 72, 88, 101, 118.
düz (*non-arrondi*) 70, 80, 84, 85, 86, 123, *düzleşmek* (*se rétrécir*) 88, *düzleştirmek* (*rétrécir*) 85.
é : ünleme edatı 254.
edat (*particula*) 191, 212, 246, 250, 252, 253, 254.
eger : yardımcı cümle bağlama edatı 250.
ek (*affixum*, burada *son ek*: *suffixum* yerine) 3, 4, 5, 6, 7, 11, 17, 18, 23, 28, 35, 45, 66, 67, 70, 71, 73, 79, 80, 81, 82, 84, 86, 87, 88, 95, 96, 97, 98, 101, 103, 104, 105, 106, 111, 112, 116, 117, 123, 139, 140, 141, 142, 143, 157, 169, 174, 175, 177, 178, 179, 181, 182, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 209, 215, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 231, 234, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273.
eklenme (*agglutination*) 255.
ekleşme (*transformation en suffixe*) 31.
emir, *emir kipi* (*modus imperativus*) 6, 7, 17, 98, 260.
erimiş (*fusionné*) 263.
eşitlik, *eşitlik hali* (*aequativus*) 6, 188, 191, 206.
ët : yardımcı fiil 181.
etimologya 84, 167.
eyle- : yardımcı fiil 181.
fiil (*verbum*) 27, 31, 51, 103, 104, 105, 111, 116, 118, 123, 139, 140, 141, 142, 167, 174, 181, 185, 186, 187, 200, 203, 213, 221, 228, 255, 260, 261, 262, 263, 264, 266, 270, 271, 273.
fiilden fiil (*verbum deverbale*) 6, 7, 105, 106, 111.
fiilden isim (*nomen deverbale*) 6, 7, 17, 98, 116, 117.

- geçmiş zaman* (*praeteritum*) 6, 7, 86, 87, 97, 98, 140, 258, 259, 263, 264, 270.
gelecek zaman (*futurum*) 6, 7, 86, 256, 261.
gendü : dönüşlülük zamiri 216, 217, 218, 220, 221, 223.
gendüz : dönüşlülük zamiri 216, 217, 218, 219, 221, 223.
geniş (*large*) 70, 118, 141.
geniş zaman (*aoristos*) 6, 7, 17, 86, 256, 263.
genişlemek (*s'élargir*) 6, 7, 95, 96, *genişletmek* (*élargir*) 28, 80, 169, *genişleme* (*élargissement*) 255, *genişletilmiş* (*élargi*) 206, 268.
geniz sesi, *ünsüzü* (*nasalis*) 100, 203.
ger : yardımcı cümle bağlama edatı 250.
gerçeksizlik, *gerçeksizlik kipi* (*modus irrealis*) 6, 7, 101, 250, 262, 263.
gereklilik, *gereklilik kipi* (*modus necessitativus*) 259, 261.
geriden (*regressivum*) 78, 91, 100, 101.
gibi : son çekim edatı 181, 209, 251.
gösterme (*demonstrativum*) : zamirde 207, 208, 213, sıfatta 237.
gövde (*thema*) 67, 103, 105, 255, 262.
gövde hali (*themativus* : *nominativus*) : adda 181, zamirde 200, 208, 212, 217, 225, 232, 251.
gramer (*grammatike*) 105.
-ğaç, *-geç* : isimden isim 148.
-ğan, *-gen* : fiilden isim : ses bilgisi 97, 98; kullanılış 135.
-ğıt, *-gi* (*-kı*, *-ki* krş.).
-ğıt, *-gil* : 2. teklik emir : yazılış 6, 17; ses bilgisi 82, 98; kullanılış 260.
-ğın, *-gin* : 2. teklik emir : ses bilgisi 82; kullanılış 260.
-ğut, *-güt* : fiilden isim 124.
-h-, *-k-*, *-k-* : fiilden fiil 108.
-h, *-k*, *-k* : fiilden isim 123.

- hal (casus)* 180, 231.
- harf (littera)* 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 36.
- hece (syllaba)* 4, 5, 6, 7, 28, 33, 42, 52, 54, 55, 70, 79, 97, 101, 118.
- hece düşmesi (synkope)* 74, 88, 167.
- hem* : berkitme edatı 253.
- hem . . . hem* : berkitme edatı 253.
- her* : bellisizlik zaniri 224, bellisizlik sıfatı 239.
- her bir* : bellisizlik sıfatı 239.
- ı-, -i-* : fiilden fiil 107.
- ı-, -i-* : isimden fiil 161.
- ı-, -i-* : fiilden isim 118.
- ı-, -i-* : 3. iyelik : yazılış 6, 7; kullanılış 179.
- ı-, -i-* : yükleme hali : yazılış 6, 7; kullanılış : adda 184, zamirde 202, 218.
- ı-, -i-* : ilgi hali 182.
- ı-, -i-* : zarf - fiil 268.
- ıçak, -içek* : zarf - fiil 268.
- ın, -in* : 3. iyelik ve yükleme hali : yazılış 6.
- ın, -in* : 1. teklik kişi 274.
- ınça, -inçe* : zarf - fiil 269.
- ır, -ir* : geniş zaman isim - fiili 141.
- i-* : yardımcı fiil 31, 68, 140, 141, 181, 255, 262, 263, 273.
- içinde - yanında bulunma hali (inessivus - adessivus)* : adda 196, zamirde 215.
- içre* : son çekim edatı 181, 251.
- içün* : son çekim edatı : yazılış 19; kullanılış 181, 197, 223, 251.
- iki* : asıl sayı sıfatı 240.
- iki biñ* : asıl sayı sıfatı 240.
- iki üç* : bellisizlik sayı sıfatı 239.

- ile* : son çekim edatı 31, 181, 190, 251, bağlama edatı 248.
- ileriden (progressivum)* 78, 101.
- ilgi, ilgi hali (genitivus)* 6, 86, 87, 182, 201, 209, 214, 226, 251.
- ilgileme (relativum)* : cümlede 200, 234, zamirde 234.
- ilgilenen (relationé)* 234.
- ince, ince ses (palatalis, praepalatalis)* 17, 79, 80, 81, 82, 92, 94,
- incelmek (se palataliser)* 27, *incelmiş (palatalisé)* 81.
- isim (nomen)* 103, 104, 116, 139, 140, 142, 167, 174, 191.
- isim - fiil (participium)* 6, 7, 17, 139, 257, 258, 263.
- isimden fiil (verbum denominale)* 6, 157.
- isimden isim (nomen denominale)* 6, 18, 143, 169.
- işlek (productif)* 177, 191.
- işletme eki (désinence)* 103, 104, 105, 116, 175, 255.
- işleyici (subiectum)* 181, 182, 200, 201, 208, 217, 225, 232.
- iyelik (possessivum)* 6, 7, 72, 86, 87, 179, 181, 182, 184, 185, 186, 187, 217, 218, 221, 222, 223, 258, 259, 261, 263.
- kalın, kalın ses (postpalatalis, velaris)* 12, 17, 26, 79, 80, 81, 82, kalınlaşmak (*être vélarisé*) 203.
- kalıplaşmış (figé)* 115, 179, 188, 191, 193, 194, 206, 266, 267, 268, 270.
- kapalı (fermé)* : hecede 4, 5, 7, *e (é)*'de 22.
- karşılıklılık (reciprocum)* 114.
- katışık (composé)* 168, 240, 244.
- katma (prothesis)* 25, 60, 61, 62.
- kısa (court)* : hece 4, 5, 6, 7.
- kısmî (partielle)* 78.
- ki* : ilgileme zamiri 234; yardımcı cümle bağlama edatı : yazılış 19, kullanılış 250.
- kim* : soru zamiri 231, 232, 233, bellisizlik zamiri 224, 225, 228, 229, 231, ilgileme zamiri 234, bağlama edatı : yazılış 19, kullanılış 250.

- kimesne* : bellisizlik zamiri 224, 225.
- kimse* : bellisizlik zamiri 224, 225, 226, 227, 228, 230.
- kip (modus)* 250, 257, 260, 263.
- kişi (persona)* 45, 139, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 258, 259, 260, 261, 263, 274.
- kök (radix)* 21, 22, 28, 34, 35, 67, 79, 84, 103, 104, 106, 142, 199, 200, 201, 202, 203, 205, 206, 255, 262.
- k-, -k-, -h-* : fiilden fiil 108.
- k-, -k-, -h-* : fiilden isim 123.
- kaçan* : yardımcı cümle bağlama edatı 250.
- kak-, -kek-* : isimden isim 149.
- kan-, -ken-* : zarf - fiil 273.
- kanda* : soru edatı 252.
- kandan* : soru edatı 252.
- kanı* : soru edatı 252.
- kanıklığı* : bellisizlik sıfatı 239.
- kı-, -ki-, -gi-, -gi-* : içidne -yanında bulunma hali : ses bilgisi 95, 96; kullanılış : adda 196, zamirde 215.
- kıl-* : yardımcı fiil 181.
- l-* : fiilden fiil : yapılma 112.
- l-* : fiilden isim 125.
- la-, -le-* : isimden fiil : yazılış 6; kullanılış 162, 222.
- la-, -le-* : vasıta hali : yazılış 6, 18; kullanılış : söz yapmada 171, adda 190, zamirde 209, 214.
- lan-, -len-* : vasıta hali : yazılış 6.
- lar-, -ler-* : çokluk : yazılış 6, 18; kullanılış : adda 177, 178, zamirde 200, 205, fiilde 139, 258, 261, 263.
- lık-, -lik-, -luk-, -lük-* : isimden isim : yazılış 6; ses bilgisi 82, 84, 95, 96; kullanılış 147.
- lu-, -lü-* : isimden isim : yazılış 18; ses bilgisi 70, 71; kullanılış 150

- m* : fiilden isim 126.
- m* : l. teklik iyelik : yazılış 6; ses bilgisi 86; kullanılış 179.
- m* : zamirde ilgi hali 201.
- m* : l. teklik kişi : ses bilgisi 86; kullanılış 259, 260, 261.
- ma-, -me-* : fiilden isim 127.
- ma-, -me-* : olumsuzluk : yazılış 6, 7; kullanılış 256.
- madan-, -meden-* : zarf - fiil 272.
- madı-, -medi-* : zarf - fiil 272.
- madın-, -medin-* : zarf - fiil : ses bilgisi 44; kullanılış 272.
- mah-, -meğ-* : fiilden isim (*-mak-, -mek* bk.) 129.
- mak-, -mek-* : fiilden isim : yazılış 17; ses bilgisi 82; kullanılış 129.
- maz-, -mez-* : geniş zaman isim-fiil olumsuzu : yazılış 6, 7; kullanılış 141, 256, 263.
- mısa-, -mise-* : gerçeksizlik : ses bilgisi 101; kullanılış 140.
- miş-, -miş-* : geçmiş zaman isim - fiili 140, 263.
- mikdar (quantitas)* : zarfta 243.
- mur-, -mür-* : fiilden isim 130.
- muz-, -müz-* : l. çokluk iyelik : yazılış 6; ses bilgisi 86; kullanılış 179.
- n-* : fiilden fiil : yapılma 112; dönüşlülük : yazılış 6; kullanılış 113.
- n* : fiilden isim 131.
- n* : isimden isim 154.
- n* : 3. iyelikten sonra yükleme : yazılış 6; kullanılış : adda 184, zamirde 218.
- n* : vasıta hali : yazılış 6; kullanılış 191.
- n-* : 3. iyelik ile ad çekimi arasına giren : yazılış 6; kullanılış : adda 185, 186, 187, zamirde 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 221.

- ne* : soru zamiri : yazılış 19, kullanılış 231, 232, bellisizlik zamiri 224, 225; belirtme sıfatı 238.
- ne . . . ne* : berkitme edatı 253.
- nêçe* : belirtme sıfatı 238; soru edatı 252.
- nête* : soru edatı 252.
- ni, -ni* : ilgi hali : adda 182.
- ni, -ni* : yükleme hali : adda 184, zamirde 218.
- nişe* : soru edatı 252.
- nişün* : soru edatı 252.
- nuñ, -nüñ* : ilgi hali : ses bilgisi 87; kullanılış : adda 182.
- n* : fiilden isim 132.
- ñ* : 2. teklik iyelik : yazılış : 6, 7; ses bilgisi 87; kullanılış 179.
- ñ* : 2. teklik geçmiş zaman kişisi : ses bilgisi 87; kullanılış 258.
- ñ* : 2. çokluk emir : yazılış 6, 7; ses bilgisi 87; kullanılış 260.
- ñuz, -ñüz* : 2. çokluk iyelik : yazılış 6; ses bilgisi 87; kullanılış 179.
- ñuz, -ñüz* : 2. çokluk emir : yazılış 6; ses bilgisi 87; kullanılış 260.
- o* : 3. teklik kişi zamiri 200, gösterme zamiri 237.
- ol* : 3. teklik kişi zamiri 200, gösterme zamiri 207, 208, 215, gösterme sıfatı 237.
- ol-* : yardımcı fiil 181.
- olar* : 3. çokluk kişi zamiri 202.
- olumlu (positivum)* 253.
- olumsuz (negativum)* 141, 263; *olumsuzluk (negatio)* 6, 7, 253, 256.
- on iki* : sayı sıfatı 240.
- onda* : *ol*'un bulunma hali 212.
- orta (media)* 33.
- ön damak sesi (palatalis, praepalatalis)* 79.
- öz* : dönüşlülük zamiri 216, 217.
- r-* : fiilden fiil : yaptırma 115,

- r-* : isimden fiil 163.
- r* : geniş zaman isim-fiili : yazılış 6; kullanılış 141.
- ra-, -re-* : isimden fiil 164.
- ra, -re* : yöneltme hali : yazılış 7; kullanılış 193.
- rak, -rek* : isimden isim 151.
- ru, -rü* : yöneltme hali 194.
- s- (<-z-)* : fiilden fiil 110.
- s (<-z)* : isimden isim 155.
- sa-, -se-* : isimden fiil 165.
- sa, -se* : gerçeksizlik-şart kipi : yazılış 6, 7; kullanılış 262, 263.
- saña* : *sen*'in verme hali 203.
- sayı (numerales)* 103, 171, 174, 240.
- sebep, sebep hali (causativus)* 6, 197, 223.
- sen* : 2. teklik kişi zamiri 200, 261; 2. teklik bildirici (bağ) : yazılış 19; ses bilgisi 23; kullanılış 200, 259, 274.
- sert (sourd)* 28, 90, 95, 96, 97, 98, *sertleşme (assourdissement)* 90, 97, *sertleştirmek (assourdir)* 97, *sertlik (sourdité)* 90.
- ses (sonus)* 8, 9, 10, 11, 12, 13, 20, 22, 24, 37, 43, 48, 50, 55, 78, 87, 88, 90, 91, 92, 95, 96, 99, 101, 185, 187.
- ses bilgisi (phonetica)* 20, 88.
- ses telleri (cordes vocales)* 90.
- si-, -si-* : isimden fiil 166.
- si, -si* : 3. teklik iyelik : yazılış 7; ses bilgisi 72; kullanılış 179.
- sıfat (adiectivum)* 207, 235, 236, 237, 238, 239, 240.
- sıfat tamlaması (groupe attributif)* 236, 237.
- sin, -sin* : 2. teklik bildirici (bağ) : ses bilgisi 23; kullanılış 200, 259, 274.
- siñ, -siñ* : 2. teklik bildirici (bağ) : ses bilgisi 23; kullanılış 200, 259, 274.
- sıra (parallelum)* 247, 248, 249.

- sıra sayı sözü (numeraire ordinale)* 171.
- sinde: sen'* in bulunma hali 204.
- sinden: sen'* in ayrılma hali 205.
- sini: sen'* in yükleme hali 202.
- sinüñ: sen'* in ilgi hali 201.
- siz: l. çokluk kişi zamiri: 200, 261, l. çokluk bildirici: yazılış 19; kullanılış 200, 259, 274.*
- son çekim edatı (postpositio)* 19, 31, 181, 197, 201, 209, 217, 223, 251.
- soru (interrogatio)* 19, 186, 196, 212, 231, 252, 264.
- söylenilen ibare (oratio recta)* 270.
- söz (mot)* 3, 4, 5, 6, 13, 14, 17, 19, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 31, 32, 35, 36, 37, 39, 40, 42, 45, 47, 52, 53, 55, 65, 69, 70, 72, 75, 76, 79, 80, 81, 84, 86, 88, 95, 96, 98, 103, 168, 171, 172, 173, 185, 191, 195, 206, 239, 247, 248, 254, 267, 268, 270.
- söz bölümleri (parties du discours)* 174.
- söz yapılışı, söz yapma (formation de mot)* 66, 103, 104, 105.
- su-, -sü-: isimden fiil* 166.
- sul, -sül: isimden isim: ses bilgisi* 84.
- sun, -sün: 3. teklik emir: yazılış 6; kullanılış 260.*
- suz, -süz: isimden isim: bulunmazlık: yazılış 6, 7, 18; ses bilgisi 71; kullanılış: adda 152, zamirde 199.*
- sürekli (spirans)* 99; *süreklileşmek (se spirantiser)* 99.
- ş-: fiilden fiil: karşılıklılık* 114.
- ş: fiilden isim* 133.
- şart, şart kipi (modus conditionalis): yazılış 6, 7; kullanılış 234, 250, 263.*
- şedde (geminatio)* 14, 15.
- şekil (morphema)* 72, 103, 118, 191.
- şekil bilgisi (morphologia)* 174.

- şimdiki zaman (praesens): ses bilgisi 86; kullanılış 259, 261.*
- t-: fiilden fiil: yaptırma* 115.
- ti: fiilden isim* 134.
- t: geçmiş zaman (-d, -t bk. .)*
- ta-, -te-: isimden fiil* 160.
- tam benzeşme (assimilation totale)* 78, 101.
- tamamlayıcı (complément)* 186, 187, 203, 211, 213, 217, 219, 221.
- tamlayan (déterminant)* 181, 182, 201, 217.
- tar-, -ter-: fiilden fiil: yaptırma* 115.
- tarz (modus): zarfta* 188, 242, 266, 272.
- tek (simplex)* 240, 244.
- tekleşme (singularisatio)* 73.
- teklik (singularis)* 6, 7, 17, 86, 87, 98, 179, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 208, 209, 210, 212, 213, 214, 217, 218, 219, 221, 222*, 223, 259, 260, 261, 263, 274.
- tenvin (nunatio)* 14, 16.
- tur-, -tür-: fiilden fiil: yaptırma* 115.
- türeme (formation d'un son inétymologique)* 59; *türetmek (obtenir un son inétymologique)* 32, 55.
- u: bağlama edatı* 248, 249.
- u-: yardımcı fiil* 266.
- u-, -ü-: isimden fiil* 161.
- u, -ü: fiilden isim* 118, 136.
- u, -ü: isimden isim* 153.
- u, -ü: zarf-fiil* 267.
- u-, -ü-: bağlayıcı ünlü* 86, 87.
- uban, -üben: zarf-fiil: yazılış 6; ses bilgisi 86; kullanılış 271.*
- ubanı, -übeni: zarf-fiil* 271.
- ubanın, -übenin: zarf-fiil* 271.
- ubanu, -übenü: zarf-fiil* 271.

- uh, -üh: fiil den isim 123.
 -uk, -ük: fiil den isim 123.
 ulaşma (*liaison*) 4, 5, ulaşmak (*être lié*) 6.
 -uñ, -üñ: ilgi hali: yazılış 6; ses bilgisi 87; kullanılış 182, 201.
 -up, -üp: zarf-fiil: yazılış 11; ses bilgisi 86; kullanılış 270, 271.
 -ur-, -ür-: fiilden fiil: yaptırma 115.
 -ur, -ür: geniş zaman isim-fiili: yazılış 6, 7; kullanılış 141.
 uyum (*attractio, harmonia*) 78, 79, 84, 90, 100.
 -uz, -üz: 1. teklik kişi: 274.
 uzak (*à distance*) 78, 79, 100, 101.
 uzak geçmiş zaman (*plusquamperfectum*) 263.
 uzama (*allongement*) 54.
 uzun (*long*): hece: yazılış 3, 4, 5, 6, 7; ses bilgisi: ünlü 28.
 ünleme (*interiectio*) 179, 181, 252.
 ünlü (*vocalis*) 3, 4, 5, 6, 7, 21, 23, 26, 28, 29, 31, 33, 67, 70, 71, 80, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 91, 95, 96, 99, 118, 123, 179, 182, 201, 202, 203, 205.
 ünlü karşılaştırmayan (*supprimeur du hiat*) 67, 199, 204.
 ünsüz (*consonans*) 4, 5, 8, 28, 34, 35, 36, 40, 43, 45, 50, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 63, 72, 73, 83, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 95, 96, 97, 98, 99, 123, 182.
 üretme (*derivatio*) 103, 104, 142, 169, 171, 199, üretmek (*derivare*) 103.
 -vam, -vem: 1. teklik kişi: yazılış 6; ses bilgisi 45; kullanılış 259, 274.
 -van, -ven: 1. teklik kişi: yazılış 6; ses bilgisi 45; kullanılış 261, 274.
 vasıflama (*qualificativum*): sıfatta 236.
 vasuta, vasuta hali (*instrumentalis*): 6, 189, 190, 191, 209, 214.
 vasutasız tamamlayıcı (*complément direct*) 181, 217, 225, 232.

- verme, verme hali (*dativus*): 6, 7, 181, 185, 187, 203, 211, 219, 228, 251.
 -vum, -vü: 1. teklik kişi: ses bilgisi 87; kullanılış 259.
 vurgu (*accentus*) 33.
 -vuz, -vüz: 1. çokluk: yazılış 6; ses bilgisi 45; kullanılış 274.
 -y-: fiilden fiil 109.
 -y: fiilden isim 137.
 yā: bağlama edatı 249.
 yabancı (*étranger*) 173.
 yakın (*en contact*): benzeşme 78, 91, 101.
 yaña: son çekim edatı 251.
 yapılma (*passivum*) 112.
 yaptırma (*causativum, factitivum*) 6, 7, 115, 203.
 yardımcı (*subordonné*): cümle 247, 250.
 yardımcı (*auxiliare*): fiil: 140, 141, 181, 255, 262, 263, 266, 273.
 yer (*lieu*): zarfta 245.
 yer değiştirmesi (*metathesis*) 58.
 yeksa: bağlama edatı 249.
 yöneltme, yöneltme hali (*directivus*) 7, 66, 192, 193, 194, 195.
 yumuşak (*sonore*) 28, 90, 95, 96, 97, 98, yumuşaklık (*sonorité*) 90, yumuşama, ynuşamak (*sonorisatio*) 28, 36, 38, 90, 91, 92, 95, 123.
 yuvarlak (*arrondi*) 70, 71, 80, 84, 85, 88, 89, 123, yuvarlaklaşma (*arrondissement*) 87, yuvarlaklaşmak (*s'arrondir*) 70, yuvarlaklaştırmak (*arrondir*) 70, 85, 86, 87.
 yükleme, yükleme hali (*accusativus*) 6, 7, 184, 202, 210, 218, 227, 233.
 yüz: sayı sıfatı 240.
 yüz biñ: sayı sıfatı 240.

-z: fiilden isim 138.

-z: isimden isim 156.

zaman (*tempus*) 255, 259, 263.

zaman (*tempus*): zarf: 146, 244, 272.

zamir (*pronomem*) 19, 41, 139, 174, 179, 186, 198, 199, 200, 202,
203, 204, 207, 208, 213, 216, 217, 220, 221, 224, 228, 231, 234,
237, 259, 261, 274.

zarf (*adverbium*) 19, 146, 188, 241, 242, 243, 244, 245, 266.

zarf-fiil (*gerundium*) 6, 11, 86, 191, 257, 265, 266, 267, 268, 269,
270, 271, 272, 273.

İ Ç İ N D E K İ L E R

(Kere içindeki rakamlar paragrafları bildirirler)

ÖNSÖZ	III
SULTAN VELED ve TÜRKÇE MANZUMELERİ	I
I İbtidaname	10
II Rebabname	17
III — XXVIII Gazeller	30
DİL HUSUSÎLİKLERİ (1—274)	43
YAZILIŞ HUSUSÎLİKLERİ (2—19)	43
1. Ünlü harfinin yazılıp yazılmaması (3—7)	43
2. Ünsüz yazılışı (8—13)	65
3. Türkçe sözlerde şedde ve tenvin (14—16)	68
4. Kalın yazılan ekler (17)	68
5. Ayrı yazılan ekler (18)	69
6. Bitişik yazılan sözler (19)	69
SES HUSUSÎLİKLERİ (20—102)	70
1. Ünlüler (21—33)	71
A. Kök ünlüler (21—27)	71
a. Kapalı e (22)	71
b. e (23)	71
c. o (24)	72
d. u (25)	72
e. ı (26)	72
f. a (27)	72
B. Uzun ünlüler (28)	72
C. Ünlü değişmesi (29)	73
D. Büzülme (30)	73
E. Diftonglaşma (31)	73

F. Ünlü türemesi (32)	73
G. Ünlü düşmesi (33)	74
2. Ünsüzler (34—77)	74
A. Kök ünsüzleri (34—42)	74
a. $\tilde{n}$ (35)	74
b. $\ç$ (36)	74
c. b (37)	75
d. k - (38)	75
e. k - (39)	75
f. t - (40)	75
g. $-l$ (41)	76
h. $-\dot{g}$, $-g$ (42)	76
B. Ünsüz değişmesi (43—49)	76
a. $d > y$ (44)	76
b. $b > v$ (45)	76
c. $k, \tilde{k} > h$ (46)	76
d. $g > y$ (47)	77
e. $-k > -\dot{g}$ (48)	77
f. $-\tilde{n} > -\tilde{k}$ (49)	77
C. Ses gruplarının ünsüze dönmesi (50—53)	77
a. $ta\dot{s} > \ç$ - (51)	77
b. $-ts > -\ç$ - (52)	77
c. $-be > -\tilde{u}$ (53)	77
D. Ünsüz çiftlenmesi (54—57)	77
a. $-s > -ss$ - (55)	77
b. $-d > -dd$ - (56)	78
c. $-n > -nn$ - (57)	78
E. Ünsüz yer değiştirmesi (58)	78
F. Ünsüz türemesi (59)	78
G. Ünsüz katması (60—62)	78
a. v - (61)	78
b. y - (62)	78
H. Ünsüz düşmesi (63—72)	78

a. b - (64)	78
b. y - (65)	78
c. $-\dot{g}$ -, $-g$ - (66—67)	79
d. $-r$ - (68)	79
e. $-l$ -, $-l$ (69)	79
f. $-\dot{g}$ -, $-g$ (70—71)	79
g. $-v$ ($< -b$) (72)	80
I. Ünsüz tekleşmesi (73)	80
J. Hece düşmesi (74—76)	80
a. $-ig$ - (75)	80
b. $-pt$ - (76)	80
K. Benzer hece düşmesi (77)	81
3. Ses uymu (benzeşme) (78—101)	81
A. Çıkış yeri uyumu (79—82)	82
a. Aslı çıkış yeri uyumu (80)	81
b. İnceltici unsurlar (81)	81
c. İnce kökte kalın veya kalın kökte ince ek (82)	82
B. Dudak uyumu (83—89)	82
a. Ünlü dudak uyumu (84)	83
b. Dudakta uyum (85—89)	83
1. Yuvarlaklaşma (86—87)	83
2. Düzleşme (88)	84
3. Dudaklaşma (89)	85
C. Ses telleri uyumu (90—98)	85
a. Geriden yakın yumuşama (91—94)	85
1. $t > d$ - (92)	85
2. $\tilde{k} > \dot{g}$ - (93)	86
3. $k > g$ - (94)	86
b. İç seslerde yumuşama (95—96)	86
c. Sertleşme (97—98)	87
D. Süreklilik uyumu (99)	88
E. Geniz uyumu (100)	88
F. Tam benzeşme (101)	89

4. Ayrılışma (102)	89
SÖZ YAPILIŞI (103—173)	89
1. Fiilden üretmeler (104—141)	89
A. Fiilden fiil yapıışı (105—115)	90
a. Asıl fiilden fiil yapıışı (106—110)	90
b. Çatı yapıışı (111—115)	91
B. Fiilden isimyapılışı (116—141)	91
a. Asıl fiilden isim yapıışı (117—138)	91
b. Fiilden isim-fiil yapıışı (139—141)	93
2. İsimden üretmeler (142—166)	96
A. İsimden isim yapıışı (143—156)	96
B. İsimden fiil yapıışı (157—166)	97
3. Açıklanamayan fiil ve isimler (167)	98
4. Katışık sözleri (168)	98
5. Asıl zamirler (169)	98
6. Asıl sayı sözleri (170—171)	98
7. Alınma sözler (172)	99
8. Yabancı sözler (173)	99
SÖZ BÖLÜMLERİ (174—274)	99
1. Ad (175—197)	100
A. Çokluk (176—178)	100
a. -lar, -ler (177)	100
b. Arapça çokluklar (178)	100
B. İyelik ekleri (179)	101
C. Ad çekimi (180—197)	102
a. Gövde hali (181)	103
b. İlgi hali (182—183)	106
c. Yükleme hali (184)	107
d. Verme hali (185)	108
e. Bulunma hali (186)	109
f. Ayrılma hali (187)	110
g. Eşitlik hali (188)	112
h. Vasıta hali (189—191)	112

1. -la, -le (190)	112
2. -n (191)	112
i. Yöneltilme hali (192—195)	113
1. -ra, -re (193)	113
2. -ru, -rû (194)	113
3. -aru, -erü (195)	113
j. İçinde -yanında bulunma hali (196)	113
k. Sebep hali (196)	113
2. Zamir (198—234)	113
A. Kişi zamirleri ve çekimleri (199—206)	113
a. Gövde hali (200)	114
b. ilgi hali (201)	116
c. Yükleme hali (202)	117
d. Verme hali (203)	118
e. Bulunma hali (204)	119
f. Ayrılma hali (205)	119
g. Eşitlik hali (206)	120
B. Gösterme zamirleri ve çekimleri (207—215)	120
a. Gövde hali (208)	121
b. İlgi hali (209)	121
c. Yükleme hali (209)	121
d. Verme hali (211)	122
e. Bulunma hali (212)	122
f. Ayrılma hali (213)	122
g. Vasıta hali (214)	122
h. İçinde -yanında bulunma hali (215)	123
C. Dönüşlülük zamirleri ve çekimleri (216—223)	123
a. Gövde hali (217)	123
b. Yükleme hali (218)	123
c. Verme hali (219)	123
d. Bulunma hali (220)	123
e. Ayrılma hali (221)	124
f. Vasıta hali (222)	

g. Sebep hali (223)	124
D. Bellisizlik zamirleri ve çekimleri (224—230)	124
a. Gövde hali (225)	124
b. İlgi hali (226)	125
c. Yükleme hali (227)	125
d. Verme hali (228)	125
e. Bulunma hali (229)	125
f. Ayrılma hali (230)	126
E. Soru zamirleri ve çekimleri (231—233)	126
a. Gövde hali (232)	126
b. Yükleme hali (233)	126
F. İlgileme zamirleri (234)	126
3. Sıfat (235—240)	128
A. Vasıflama sıfatları (236)	128
B. Gösterme sıfatları (237)	129
C. Belirtme sıfatları (238)	129
D. Bellisizlik sıfatları (239)	129
E. Sayı sıfatları (240)	130
4. Zarf (241—245)	130
A. Tarz zarfları (242)	130
B. Mikdar zarfları (243)	131
C. Zaman zarfları (244)	131
D. Yer zarfları (245)	131
5. Edat (246—254)	132
A. Bağlama adatları (247—250)	132
a. Sıra sözleri bağlayanlar (248)	132
b. Sıra cümleleri bağlayanlar (249)	132
c. Yardımcı cümleleri bağlayanlar (250)	133
B. Son çekim edatları (251)	135
C. Soru edatları (252)	135
D. Berkitme edatları (253)	136
E. Ünleme edatları (254)	138
6. Fiil (255—273)	138

A. Olumsuzluk (256))	138
B. Bildirme kipi (257)	139
a. Geçmiş zaman (258)	139
b. Şimdiki - gelecek zaman (259)	140
C. Dilek - emir kipi (260)	143
D. Gereklilik - dilek kipi (261)	145
E. Gerçeksizlik kipi (262)	147
F. i- yardımcı fiilinin fonksiyonların (263)	147
G. Soru (264)	148
H. Zarf-fiil (265—273)	148
a. -a, -e (266)	148
b. -u, -ü (267)	149
c. -ı, -i; -ıçak, -içek (268)	149
d. -ınça, -ince (269)	149
e. -up, -üp (270)	149
d. -uban, -üben; -ubanı, -übeni; -ubanu, . -übenü; -ubanın, -übenin (271)	150
e. -madın, -medin; -madı, -medi; -madan, . -meden (272)	150
f. -kan, -ken (273)	150
7. Bildirici adı (274)	151
S Ö Z L Ü K	153
G R A M E R D İ Z İ N İ	179

D Ü Z E L T M E L E R

Kitap dizilirken bazı teknik sebepler ve kıymetli dizicisi NİYAZI ÖKMEN'in ölümü dolayısıyla maalesefepey yanlışlar kalmıştır. Burada kolayca anlaşılmayacak veya tereddütlere yol açacak yanlış dizgiler verilmekle yetinilmiştir. Keresiz sayılar sayfaları, kere içindekiler, metin kısmında beyitleri, incelemede paragrafları bildirirler. Sözlük kısmında yalnız sayfalar verilmiştir. Bunları yanlış dizilişler, onları da doğruları takip etmektedir.

2: 3. paragraf	70, 71	71, 72
6: 30 satır	(1351)	(1331)
7: 34. satır, 6. sütun	yok	var
7: 36. satır, 6. sütun	yok	var
7: 37. satır, 6. sütun	yok	var
8: 4. satır altı notu	12.	5. s. de 1.
11 (12)	yaluñu	yaluñuz
11 (13 ve nushalar) içi		éçi
14 (46)	yoriyadı	yoriyaydı
14 (46 nushalar)	kaşt	kişt
15 (65 nushalar)	'amā	'amā
16 (73)	yigrek	yègrek
17 (80)	dilersiz	diler siz
19 (29)	ni'met	ni'met
19 (32)	gökte	gökde
20 (42)	anlarıñ	anlarıñ
20 (47)	atamız	atamız
21 (49)	girü	gèrü
21 (59)	vèrgil	vèrgil
21 (61 nushalar)	insüz	sinsüz
22 (67 nushalar)	VÇ kulluğı	VÇ kullığı
22 (70 nushalar)	yazuğun	yazuğun
23 (83 nushalar)	bilgil	(yoktur)
24 (97)	adaydum	aydaydum
25 (100 nushalar)	bularak	bulalar
25 (107)	degmeze	degmeye
25 (108 nushalar)	Ü 1375 istegil	Ü 1375 isteğil
27 (127)	kiçi	giçi
27 (129)	görmeğe	görmege
27 (134 nushalar)	M 74 hālinden	M 74 hālinde
29 (151)	küçi	güçi

29	(155 nushalar)	sız	siz
30	(6)	ana	aña
30	(10)	Koñ	Qoñ
30	(11)	bin	biñ
31	(3)	yemekten	yemekden
31	(3)	uşsuñı	ussuñı
31	(4 nushalar)	yave	yāve
32	(9)	bu beyit fazladır.	
32	(4)	şūrāt-i	şurat-i
33	(6)	dinden	dinden
34	(10)	lahza	lahza
34	(1a)	bin	biñ
34	(2a)	girü	gèrü
35	(4)	cānūm	cānum
36	(6 nushalar)	6	(yoktur)
36	(3)	Yè i	Yeri
36	(3)	İsīnūn	İsīnūñ
36	(7)	girü	gèrü
37	(6)	bunler	bunlar
37	(8)	el	ol
38	(7)	ya	yā
38	(8)	tahtun	tahtuñ
38	(8)	çaç	çeç
38	(9)	senūñvem	sinūñvem
38	(9 nushalar)	(ilāve:)	sinūñvem:yaz-mada: senūñ-vem
39	(2)	!	?
39	(6)	boyun	boyuñ
40	(2)	güne	güneş
41	(7 nushalar)	A-in	A-sin
42	(5)	bağ	bāğ
62	(6. r)	isim	ad
69	(18)	ekler	ekler bazen
71	(22)	el	el, el
78	(57)	.	202.
79	(66)	-gerü >	-gerü
80	(70. 4)	arı-ğı	arı-ğ)
80	(76 başlığı)	Ünlü	(yoktur)

89	(101)	(ilâve:)	3. İleriden ve uzak: <i>çeç</i> (<i>< çeş</i>)
98	(164)	-ra-	-ra-, -re-
105	(181. 4)	tamlayıcı	tamamlayıcı
110	(186. 2)	Soru zamiri	Gösterme za- miri <i>ol</i> ve so- ru edatı
110	(186. 2)	252. §	sırası ile 252. ve 212. §§
126	(207)	çekimde de	çekimde
121	(209)	<i>gibi</i>	<i>gibi</i> ve <i>içün</i>
124	(223)	<i>için</i>	<i>içün</i>
124	(223)	-çün	-çun, -çün
125	(229)	<i>kime</i>	<i>kimse</i>
132	(249)	<i>ya</i>	<i>yā</i>
149	(268)	-çe	-ça-, -çe
149	(268. 2)	-ıçak	-ıçak, -içek
155		<i>bar</i> (f) üstünde	<i>bar</i> (f) üstüne
155		<i>bārī</i> (a) yaratan	<i>bārī</i> (f) yağ- mur
159		<i>dek</i> . . . III 3	<i>dek</i> . . . III 3 (<i>tek</i> krş.)
159		<i>deñiz</i> . . . XXVIII.6	<i>deñiz</i> . . . XXVIII 6 (<i>teñiz</i> krş.)
170		‘ <i>öd</i>	‘ <i>öd</i>

LEVHALAR

ستمتسترا نایس و نول الی
 اولی تسترا نایدل کلی فکس
 ای بن بین ادر سکو نکس
 اولی ای میتفتر ایس
 آخت هیای ایسکل رویتس
 اولی ایکی تس انریش کالوان
 نویدل نویدل رویتس دی
 ادر آخت ایشتیشی بریم کلی
 ناندس رویتس ایبا امروس
 اولیس ایند ایشتس اوس
 اولیس اکلیسی سمیر اورت
 ادر اوتس تمانی شیلی رلی
 نامیری رجوذ نکودی ان
 کلی ان فرونی جانست
 مرک پیش از اجل هسی باید
 در نفس لر حدیث
 نویدل بنی سیددی بیجامیر
 کدر نویدل کرک کر اول ادا
 آمدن سدر ان اغن کوکا

اول که الیدی انیسر اول قلند
 که الیسا بویک و دکن اول
 دیان در لکی چو قاله
 که نود در لک انیسر اول قلند
 نوحان سوتو کن کشتی کدر
 کدر در باوری کدر معدر
 الکر معنسی نود در کن بل
 کدر ندر یوز لغی سور غل
 صارت ایشدر نی ایدامیس
 کدر و نکلا اچی چامیس
 استه آنی که بوی ار مشر
 که سنی اول اولو چقا کدر
 صد فلاوت فانی ایلک انکر
 دکنی وار بر او کلف الکل
 اول یوله بن ابو فلاور و ن
 کر لور و بن لجر که کی کور سن
 نه که وارد جهانده یلد و ن
 اول نکر در که خصر شو انکی
 انچور و بن سنکاه قور تلسن

انچو یو جانده ندر الکر
 اول انیسر و بن یوز اول
 کدر در لک انیسر اول قلند
 نوحان سوتو کن کشتی کدر
 کدر در باوری کدر معدر
 الکر معنسی نود در کن بل
 کدر ندر یوز لغی سور غل
 صارت ایشدر نی ایدامیس
 کدر و نکلا اچی چامیس
 استه آنی که بوی ار مشر
 که سنی اول اولو چقا کدر
 صد فلاوت فانی ایلک انکر
 دکنی وار بر او کلف الکل
 اول یوله بن ابو فلاور و ن
 کر لور و بن لجر که کی کور سن
 نه که وارد جهانده یلد و ن
 اول نکر در که خصر شو انکی
 انچور و بن سنکاه قور تلسن

پیری فوسن کورک آغس
 رختکلا دول اول انیسر
 نه که سن چدر ایداس اول
 انکر دوت کسه ایداس
 کدر در لکی او پیت آنی بل
 کدر در لک چو لک کور سن
 نه بلق لور و اول دکر ایداس
 دکر ایداس بلق لور کور سن
 دکر ایداس سن بلق لور
 انکی اول دکر دکر ملسن
 ایداس سور لریسوند کور ماقدر
 ایداس انیسر لریسوند ایداس
 سنا ایلک ملسن و ندر
 خشی او چاقو سنا اول
 ملسن و با نری ایداس سونکر
 دکر در و ندر ایداس ملسن
 دکر او چاقو سنا اول
 اول که انی دلم دلم کور
 دکر که سن دکر ملسن

که کور کور و ندر آغس
 کدر ندر لکی او پیت آنی بل
 کدر در لک چو لک کور سن
 نه بلق لور و اول دکر ایداس
 دکر ایداس بلق لور کور سن
 دکر ایداس سن بلق لور
 انکی اول دکر دکر ملسن
 ایداس سور لریسوند کور ماقدر
 ایداس انیسر لریسوند ایداس
 سنا ایلک ملسن و ندر
 خشی او چاقو سنا اول
 ملسن و با نری ایداس سونکر
 دکر در و ندر ایداس ملسن
 دکر او چاقو سنا اول
 اول که انی دلم دلم کور
 دکر که سن دکر ملسن

نسته د قالدی کی سوره لور
 شمدی که سن در لیس آید واد
 کند و کی بلک تنگری بلسن
 تنگری دن سن طولو ایران باقا
 من اچان دنا اسد جان لور
 که جوق و در دست کار دلی
 فی عمل عشق د غلام سی
 مرد دلی بکران ایلبار غن
 که برین بدنه را کند شید
 دوزخی ایلد جگر شست
 جلست دوزخی عظم خون دور
 دله شمر آسک سور آید
 زن دلمن سلور مستدم سن
 بلد دلمن حلافا سورله
 طاحه ایدم نه کم دلمن سیر
 کدرا لغت ترکی ورو می
 دیک از باری واز تازی
 که جبه سیر در حش می کشید
 در جرف و سار کسمن شید

مرد

جان لور جان صید و ایمان دار
 کشتی من که فانی دکل عشقی
 صدفی سویی کم آرد و ز فور با
 بددی که دزدی می کردید
 صدف باغی می شدی کو بکلند
 که مدد دنولد تنگری دلدی
 بختی نفسک باشن که کاوردی
 تنگری دن ووردی که چار ویدی
 کم نونی انی فور قودل چینی
 اول سوخودن که آن طهور بود
 کوردن چو که جاشکی بولسن
 تنگری ایدور اگر بکا کلسن
 کند و رویی فوعل منی و تغل
 کم سن سن اولم که تنگری و
 فانی طامله که بود نیکین کلا
 ایلر اول ایکی دی سیر اولدک
 طامله کم دیکین طواریت کلنر
 کشت و بیل انی سیا بغل
 سیر دانی سل کی انی سنون

کشتی نو نور لا مستمال در
 فانیمرد در بینگر کی صدفی
 جوق دکل کردنر کی نور با
 هجر بر کشت وقت باریدل
 فور سایدی کو بی اولدیل
 قلغن نفس بریزد اچالیدی
 دوز بیل تنگری بول اووردی
 تنگری بولن اوردی که کردی
 او جصا قالدی بول و خولسی
 آندن اچعل که عین سور بود
 جان کزین آج که جانلر آس
 نه که کو نکلن دلا رسد الس
 مانکی او نه عشقمی او تغل
 سیر نکاتن فالو که تنگری و
 کدرا اول فور تلاد نیکیز اولد
 طامله کم کند و دیکر بولاب
 فانیب عشق دلی دیکر اولر
 یا شعلی کیده فالیا بغل
 دیکر اول طامله فاجر سنون

[illegible]

کردودر اگر افسر اولقدر
 نوجوان سوار کشتی کلا
 کندون باواری کردرخ در
 امکان معنسی بوزکی بیل
 کندزدن بوزلفی سرغل
 صرباندرنی ادا معنسن
 کندزلا اجمی صفا معنسن
 استه ای که بولی و مشن
 بگمی اولانور حفا و کورا
 صد قلاوت فنی انک امکان
 دکنی و ز برق کلف انور
 اول بلا بن ابر قلا و زون
 کز لک بن اجم ککی کرسن
 نه کور در جهانند بلدر و
 اول بکردن که حضر سواجی
 اجرم بن سکا که فر نمسن
 بری قور بنین کوکا اغسن

شکری زله همیشه اولقدر
 عشق اوذن همیشه بشکلا
 اول کم امن نی ابرخ و
 نفس الدر کم اولسر هل
 ناسا دن که حق در عل
 بالقر بویلا کدا معنسن
 کز سزار لای یز انا سن
 جانی حق نورینه قور مشن
 قور قلو کندون کلک کورا
 گیمی الیه اول جلا بد کن
 قاسو سینی فعل کا کور
 سن تم سوزم اجم که اغور
 دکه کردن بخا کجا خرسن
 سنی حقدن تمام طلد برون
 در قلدی و نفسنی بجی
 شکری بولن انک کی نمسن
 قور کویم نور کوی نفسن

رحملا

بدوش دم ملکر نکور سجود
 پس یقین شد که بنون مراد
 را نکورند بیشتر ز اجل
 تاغیری خود نکردی آن
 کمی سن قور سنی جانشست
 مرک پین از اجل همی باید
 کز شوی فانی و ز خود میری
 چون شود انسن بطاعت دکه
 نقل کن از بشیر ملکر ملک
 کرد فای تو بیشتر ز اجل
 در غسیر حور مصطفی علیه السلام که بویلا اولان
 بوجدی بنودی بیغامین
 کندزدن کور کم اولاولا
 آمدن ترالن اجم کورا
 اول کم الدی افسر اولقدر
 کم الدی سابقن دری اولاولا
 دین سن در لکی کور قلمند

از دل جان بمررت دود
 هملا ملکر جا کردند بجان
 تا کشتند شاه و میر اجل
 ترک بن کوی یا شریقه جان
 ترک لغزان ز نور یا شست
 تا مقام حق بیغزاید
 در جهان بقا کنی میری
 هر دی باید از نو نکته بکد
 ناشوی بر فلک سلک ملک
 ناشوی در بقا امیر اجل
 در غسیر حور مصطفی علیه السلام که بویلا اولان
 فنی کیشی که در لکن استر
 در لکن معنسن اولبت لا
 کم سیری آید کمنش اوکا
 اجمی بن جهانند نقد الدی
 اول کم المیز بن بوز اولاولا
 شکردن کم در بیسه اولالم

و حقیقتاً در حق این ابلیس
 نه که من حکم دادم اول
 تا که من دست کشیدم پند من
 کند و کی است بی بغل
 کند که در جهان کوشش
 نه بغل در اول کند اجزا
 و نیز اجزا بغل در کوشش
 دور بر جان من بلای من
 المکی او را که در کوشش
 اند من که در کوشش
 اند من که در کوشش
 یک اجزا که هستند بودند
 خنی اجزا که هستند بودند
 من که در کوشش
 و کردن و غدی که هستند
 و کردن و غدی که هستند
 اول که آمدی که دهم که

دیکه از ترک سن و پر فلین
 جانم را جانی صیدی ایا بدر
 ما سنانیم قتی کل عشقی
 صیدی صیدی کم آرد و قریا
 مددی را بیدی شکریدن
 صدق با غیبی بیدی اگر کاندل
 نیم مددی شکری شکریدن
 جانی نفسک باشن که کاورد
 شکریدن آردی که جان آوردی
 نیم نمی آیدی قریدن بیدی
 اول سکون که آن طهور
 نمودن خود جانی بلیسن
 شکری آیدر اگر بکا کلین
 کند رفتی فعل سید تعالی
 کم سنانم اولم که شکری
 فعلی طهلا که بود کینر کلا
 آیدر اول بیدی بیز اولدی

خلدیم و کینه طرب طمیز
 کشت و یلای بیابان
 نزد عیال کجای سوز
 نسیم کم قلیا و کی سوز
 نمودیم سن در بس انداز
 کند ز لعل کندی بدین
 نکلون سن طلوع و قیه
 جاندار چندی استیانی سن
 جانداران در بیدارگی کور
 باقر لالتون ایدالول کتیا
 و کل یازغوی مزدا ایدا
 سن ز جان زدن استیانی
 کرم حق قادر است کرمی
 ای صلی خشد مقام سنی
 مژدن یکدیگر ابلیا بدین
 کمرین بند را کند چشید
 دوزخی را کند بحکم است
 قاشیق عشقین دگر اولها
 بشنای کین قلیا بغل
 و کله اول طلیحین سوز
 حق نسیانیت ناکور لدر
 ز کم استار سکن انداز
 الهاسین اید در قلسن
 سندن ایزو کل قیو قیه
 کم لاسن اید نیتین
 کورون کج ای جانلندن
 دانی ز یکدیگر کبی اریا
 نور اولاسن قرا کون کید
 استه جاندار چندی و صلی
 کندا بجاد صد جهان بد
 کندی مرد کرم زری
 خشدت بی جهاد علم لادن
 دوزخ را کند خورشید
 وای کور امتش دست

جلد قدری عظم جو قدر
 دله شمر انگ سزای ددم
 ترک دین بلد مستیدم بن
 بلدریم خلا یقا سوزلا
 طاحجه ایدم نه کم دگر سوز
 کدر از کفت ترکی و رومی
 لیک از پاریسی و از تازی
 کرم سیر و سخن نمی کجند
 و کج و بیان کسی سجد
 حرف چون کونا است سیر دریا
 کی درین مشک کجدهان دریا
 کدر از پاریسی و از تازی
 کرم بکرم بصد زبان بخش
 بحر از لوله چون شود معلوم
 مکدا و بانتری زبان گوید
 از تو جوشد جاندار چشید
 علم او از دلت روان کرد
 ایکی عالم کینند بر او قدر
 دکردم از لاقیاعت ایدم
 سوز لابل تو کینند ایدم
 کور لیدی بر اتغنی کوزلا
 بولسیر کینسی که بلدق بر
 چون از ان ام سلااح محرمی
 کور در هر دو خوش همی تازی
 کی ترازوی عقل ان سجد
 کی جو کاهی بار که جنبه
 بجای کور چون شود پیدا
 کندر از ان شد ز وصف حق کوبا
 کوزبان شرح حق بود بازی
 نشود از زبان بیان بخش
 شمس از دماغ کی بود مضموم
 از مایه بی رجه نهان گوید
 تا از ان جو شمس شوی طلاک
 تنار لطف ااروان کرد

چشم

در بیان این حدیث کی
 بوحدی بیو دی میامیر
 کند زدن کرک کم ال اول
 آمدن تیر الی الی کوکا
 اول کم الی الی اول قدری
 کم الی الی الی اول
 دینان در لکی بکر قلمبر
 کبر تو در لک الی الی
 بوجمان سو مکن کشمکدر
 کند زدن یاوری کیدر مقدر
 الی الی الی بودر که بل
 کند زدن یوز لعی سو مکن
 صابر باشد بی الی الی
 کند زدن بجی جفا مینس
 سستی کی که یولی در مشدر
 کم سستی اولو جفا دکر
 صد قلا دوت قتی آتن الی
 دکن و برقا کف الی
 وین الی الی اول و زون
 کند زدن الی الی الی
 نه و در جهانده بلدر وین
 سینی الی الی الی

بو تو قیل ان تو تو
 فنی کیشی که در لکن استر
 در لکن محضی الی الی
 کم سستی الی الی الی
 انجمنی بوجمانده نقد الی
 اول کم الی الی الی
 تنگردن کم در مین الی
 تنگری برک الی الی
 عشق او دندن همیشه بنمک
 اول کم الی الی الی
 نفس الی الی الی
 ناسان که حق دکر الی
 الی الی الی الی
 کند زدن الی الی الی
 جانی حق یوز الی الی
 فرقو الی الی الی
 کم سستی الی الی الی
 قاموسینی قوت الی الی
 سن الی الی الی
 دم لردن الی الی
 سینی الی الی الی

اول بزدن که خضر سوابتی
 اجزم بن سنا که قلمسین
 بیری قوبین کوکا الی
 رحمن لادی کن الی
 نه که سن حکم اداسن اول اول
 انکس دت کسله اندن سن
 کند زدن انی الی الی
 کند زدن جهانی کرسر سن
 نه بلق لردن اول دینا جوا
 دینا جوا بلق لردن کرسر
 در سن انده سن بلق الی
 اولی اول دینا کرسر
 انده سن لردن کرسر
 انده الی الی الی
 بیکت الی الی الی
 تخم الی الی الی
 بیشتن الی الی الی
 دکر دینا الی الی
 دکر الی الی الی
 اول کم الی الی الی
 دین الی الی الی

دری قلدی نفسی الی
 تنگری بولین الی الی
 فرقو الی الی الی
 قدر سن لادی الی الی
 از کلمه سنا قاتنه بول اول
 کند زدن کرسر الی الی
 کند زدن یا و قیل الی الی
 جینی اول جهانی کرسر
 کرسر سنا کرسر الی
 اول بلق لردن الی الی
 نه که سنا کرسر الی
 کرسر الی الی الی
 کرسر الی الی الی
 انده کم کرسر الی
 اول الی الی الی
 خوش الی الی الی
 بر لردن اولی الی
 الی الی الی
 دکر الی الی الی
 جکر اول الی الی
 الی الی الی
 کفر الی الی الی

چنانچه جان صدق و ایمان در
 کشتن کم فتنی و کل شقی
 صدق سوئی کم آرد ز قریبا
 مددی کرد کیدی تنگیدین
 صدق باغی پیروی کندین
 کم نزد بلدی تنگیدین قلدی
 بجای اول نفسی کاهوردی
 تنگیدین در دوری که جان بودی
 کم بنی اتی قرقدن چکیتی
 اول بخودن که آن کل نور بودی
 کوردن چو که جان بودی
 تنگیدی اندر اگر بنای نفس
 کند ز قفل بنی و قفل
 کم سخن بنی که تنگیدی دن
 فتنی طمعه بود نیزه کلا
 البر و اول کیدی بر اولدی
 طمعه کم دینزه طمعه کلر
 کنش دین ای بیای بکفل
 بر دین بیای کی سوره
 کم قلدی کی سوره
 شمدی کم سوره سوره
 کشتی بو نورل مسلمان در
 قفسه در بر کی صدق
 چو کل که فزاست کی نر
 چو بر کشت وقت باریدن
 قریبیدی کوک اولندن
 قلمی نفس بیستنا چسبیدی
 در بند تنگیدی یولن دوردی
 تنگیدی یولن از غیری قردی
 اچقا کردی بل چو اچتی
 اندن اچقل که عین نور بودی
 جان کزدن آج که جانن لسن
 نه که کلدن لرسه لسن
 مالوی اینه کشتی اقل
 بر و این قلم که تنگیدون
 کند و دن قرقدن دینز اولا
 طمعه کم کندن دینز اولدی
 قینت عشقندن دینز اولدی
 ایشانی عیبده قلمی اچقل
 دینز اول طمعه چلن سوره
 بی نسی ایت نشتا کوردی
 کم استارین سن انور

کندن بل که تنگیدی
 تنگیدین سن طوارق اچقا
 تن ز جان ز غم کشت جانز
 کور چو حق قادرست کز عری
 بی کل بخشش مقام سنی
 مزدن بکرک ایلنایر غن
 کمترین بنه را کند بخشید
 دوزخی را کند حکم بخش
 چلن قدرتی عظیم چلندر
 دگترم آن لا قناعت اوم
 ترکی دیلن بر میدم بن
 بلدریدم خلا یقاس سزا
 طاجه ایدم نه کم دینز سزا
 کند از کفت ترکی و رومی
 لیک از باری و از تازی
 کورچه سیر در سخن نمی بخت
 در بحر و بیان کشتن بخت
 حرف چون کوزه است و سوز
 کی بخت کی بخت آن دریا
 کند از باری و از تازی
 کور کویم بجز زبان سخنش
 املیاس ایدری قیاس
 سندن ایدر و کل قیاس
 است جانن اچقل و صلت حی
 کند اچاد صد همان بدی
 کند مرد اگر چه کم ز زنی
 بخشش بی جهاد سلم لدن
 دوزخوار را کند خورشید
 وای کوردانش ز کت بخت
 ای عالم کشته بر افدر
 دله سخن آستن سزی آددم
 سز لا بنلو کشتیدیم بن
 کوردی بر نفسی کز لا
 بسز کشته کلدق بر
 چون از ان اصطلاح محو
 کو که در هر دو خوش همی ناری
 کی ترا روی بخت آن بخت
 کی زادی تو که نمی بخش
 بخوار کوزه چون شود پید
 کشتن زان شد ز صفت
 کز زبان شرح حق بود
 شود از زبان سخنش

بن بِلَاوا ایدرم کیم اول نور
 تنگری کند و نواخی آکا و زر
 نور اکر اول کیم کلا نور کرا
 نور یزد اکی کیم اسن انی
 اش کیم کیم اسن یوز ایل
 نور کیم مسنه اندن یوز
 یل نور کیم اش انی بلری
 جرفه یچند ایلور در معنی سبغ
 فهم ایدر کیم سکی کوردی تنگری
 مولنا کی جهاندا کلمدی
 اول کش دوا یا لر یلدری
 تنگدن هر یک کش بخشیدن
 بخش کیم وردی حق مولانیا
 سحرانی بانم کوزله کوز کوز
 بنیم سوزلر اکیسه دیدی
 بنیم خلعت کیشی کیمیک
 صوردلر بندن عیالین یوسری
 مضطبی کوکدا قنایزدی آنی
 موسی اندن تالارلدی عصا

کیمسه کورمز کور کور کند
 اول نور یلا تنگری بللو کور
 کوشن یوزی کلا آکا دور
 جان اولر سا کیشدا کور جانی
 دالوق کیم اش یوق نبتا کورا
 اولر سا کیم جها ندا جوق دور
 ایل کیم جانسز کیشی جان کوریا
 یوسوز یلا اسلو یوقا و اعر
 تنگدی یوزلر کسور دی تنگری
 انجلا بن کیمسه جقدن طلادی
 دو کلینا اول کور در اوزری
 حاصل کیم بخششی ایز قسی اولر
 آنی نایق سوله وردی نایک
 آنک اسرار بنی بندن سوز کوز
 بنیم نعمت کیمسه سمدی
 کیمسه بانم بخششوی صابمدی
 اولوی عیسی نفاقلری دری
 نیجه آیدر دی یوزلردن کیمی
 دشمنین کورلکینا ازدها

هست حق نغز و درونی نیست
 تا کشاید از درونشان بندها
 تا بخشد روشنی اشباح را
 تا شود در قطره زان دریای جود
 چونک جان را از کرم ساقی شود
 نالا اول بوبرد سا آنی قیلر
 کورلر اوقوسا اچیلر کزلری
 تنگری آن مز دنی با کاورا
 دوستلغ مالیلد بللو کسترم
 کیم یومالی استیا اولر سلودر
 مالنی و یور یوسوز لاری الر
 اسلولر اندن فجر بندا دوز
 دیری دت قوعان کیم الر
 کوز و کیمه تنگری دن ایسته مدد
 رحمت اتیل کند لطفندن بکا
 طامله کیمی اکیزا کیرم طرم
 ابکی قلزم طامله دایز بیرو انش
 اولیم دنگر کیمی دیری قس
 کیم خلا یوق خالق نفا کیم

تنگری کاسر آرا و حق دور
 یار ایدر ان کیمه شد این بندها
 اگدان صیقلی کارواح را
 ایشو بندلر اکیسور جود
 باقی قانی زان عطا باقی شود
 ولنا در اولیا قطبی سلک
 تنگدن رحمت دات سوزلری
 تنگری کیشی کیم یوسوز دت یوز
 یوقدی مال طواریم کیم ویرم
 مال کیم تنگری بکا وردی یوز
 اسلو کیشی مال یوسوز لر الر
 مال طیار قدر یوسوز لر جان در
 سوز قالر باقی طوز فانی الر
 تنگری دت کیم فلاسین سن اید
 یلور دت زاری قلب دیغال کا
 کوز میاج کیم سنی الر کوام
 کیم طملا دنگیز اقلر
 دت طملا کیمی دنگیر اولم
 یوزلر جهران قالر یوسوزلر

نینه اولدی عرق فرعون این
 قاز اولدی آری شوکا ورلرا
 تنکری دن هر کون یون کیسی
 اود خلیجیون نیا اولدی کلف
 پیرا ویرلا موزی قهر ایلدی
 قانیا وین اولور دی ابراهیم
 صابجی چون طوغدی طاعن پیر
 هودا چون یل قردی اول تنکری
 انلری کیم هودا دلردی فرمدی
 نو و چون طوفان قلمو کالری
 قیندی سول جهان اولدی کور
 سوتونون قیندی سیتلری
 کندوز چون برکی نوح ایلدی
 نوح ادم کیمی اچمی آسمون
 نواکت در جوق سیمینا سیغنی
 بیل یون کیسی کرامت حاصل
 تنکری فی تا کیم انلری ایتلر
 تنکری کور کیم انلری کور
 سن لیل و لیل و کیم تنکری
 ایلر کیم ایشترک اولایمکل چاون
 جانلری اولور دی ایندن قسرا
 دور لودور لوقا لری دی انلرا
 اودر دو سیکل اودی یلری کلف
 انکا دنیا نهمین نه نایلدی
 مخونه یون کیسی دایم
 امنی ایلتر دی سوزاندن او
 طاعنه طاشده و زدی اول کافر لری
 انلرک آراسنا بل کرم لری
 بوغدی صودا قومندی کسادی
 نا انا قودی سوزا اوغلر قین
 بویرغین فونی یوجن قولر کیمی
 ایتلری سوزون ادا بکلدی
 آدم آری سیلر زین قام سوز
 کای در آنلر کودی سیر پیل
 وردی تنکری کیم آری اولر بلا
 ماری جابر در دژ آنلر کیتلر
 تنکری بل نا کیم انلر دن قالد
 ایلر ایشترک ایلر سوزا تنکری

بیلر دن ایتلر تنکری خاصر ایتلر
 تنکری خاصر حوریری در دیندا
 بن نیا ایتلر دن سیرن سسلا
 سیرد لا سغین قلم لری نا ولور
 اولر سبای کیم کسنا ایلدی
 او تنکری قوغل دلو اولر یویولا
 تنکری دن در جان کور ویرغال کا
 اولر ادا کجانی کیم یویولا
 ایتلر کور جانکی قندا کدر
 سن یچون کور دن جانلر اچر
 کیندن یوز صورت بر جانلر
 کیندن ایلر ییل اولر هم کور اولر
 بیلر یغل سن ایلر جانلر
 کیم لا ایتلر آری جانلر یا
 کینلر اولر جانلر عسور
 عشق سوز جانی اولر بلوق کور
 کیم جانکی عشق ادریری ادا
 کینر ایتلر سینی خاص ایلر
 یوجها ایلر اولر کیم استول
 آنلر دن جانلر لیلر ایتلر قول
 سیر لریس آری نعلای دوا
 اولر قلق قانی کیم یوسولر سیغا
 نواکی دن کیم جعفر سب اولر
 اولر کیم آری بلدی چندان ایلدی
 یویولا بر جان ورن یوز جانلر
 کیم عوض ویرا اکش جانلر سکا
 ایتلر ایلر جانی یا ویرا و لا
 سیرن سوزاندا اولر ایلر ایلر
 قش کیمی قندا لری سبیرا چر
 شهرا لری نا ایلر دکان لری
 جان ایا نقتدر اگر کور ایتلر
 جان ورن کیم لا سغین ایتلر
 اچمی ایلر چور لری یویولا
 قوللر یویولا صافی صدق در
 اولر ایلر ایلر ایلر ایلر
 هم یوزدن یوز کور کور کور
 رختلر دن یاز غنک باغلیا
 آری دغل ایلر دن قغل
 بیلر دن ایتلر تنکری خاصر ایتلر
 تنکری خاصر حوریری در دیندا
 بن نیا ایتلر دن سیرن سسلا
 سیرد لا سغین قلم لری نا ولور
 اولر سبای کیم کسنا ایلدی
 او تنکری قوغل دلو اولر یویولا
 تنکری دن در جان کور ویرغال کا
 اولر ادا کجانی کیم یویولا
 ایتلر کور جانکی قندا کدر
 سن یچون کور دن جانلر اچر
 کیندن یوز صورت بر جانلر
 کیندن ایلر ییل اولر هم کور اولر
 بیلر یغل سن ایلر جانلر
 کیم لا ایتلر آری جانلر یا
 کینلر اولر جانلر عسور
 عشق سوز جانی اولر بلوق کور
 کیم جانکی عشق ادریری ادا
 کینر ایتلر سینی خاص ایلر
 یوجها ایلر اولر کیم استول

ائی دو ستار جهان اسی اولر
 بوجهان کرد اکی اندر جانی
 کوده کورینر جانی کور کزیندی
 جان کرمزیم یوزن کر لیکر
 عیلا کور جان یوزن کوپو کوری
 هر سنانک کز لری ابرق سید
 طماغل کوری غزدر کور دا
 هر سنانا یا انک کور یله باق
 جان یوزینا جان لایق کرک
 نوردر سن و نور العال نور جن
 آتلا بلغلر و اجنب المدی
 هر سنانا یق کرکیم جنب الا
 هر کیم استر تنکری اول اولور
 کر کلر یوزی کسیا هیچ بکلر من
 تنکری کورن کئی کورلر اچر
 ای یکی عالمدا ایدنلق و رر
 دیوی ایلر اولی عیسی یکی
 بن من کیمی ادر بود مده اول
 نالا بیغام بولرک و زاول یلر

بلک المردن چهار دری قلدر
 کوریا بیتها ای کور جان قانی
 جان تنالی بیسی اسلو سیر ملک
 کور دا کلیم کلا قور شودر
 ایلکیم اسل یلر هر سیر سوری
 سینده یوز کور و زکالی کور
 طملوی آجی دن ال کئی فرق ادا
 کیم کور اسن دشیمیا سن سیراق
 جاندر سن کور در جفوق کرک
 چوردر سن و چور العال چور جن
 ایلکیم یا ورا ورا بلدی
 قانی اول اسلو کور سوزن طلا
 خلق ارا سیندا کدش دن بللور
 تنکری قانیدا یکی سیرا سیمت
 قار کور جانلر ادر نور سحر
 یوز نورندن قرا کور و رر
 بول اچر دا کور اول موسی کیمی
 دیمه سیر یسولا ویر مال بول
 کیم انی دن قور سینی سیرا

۴۷

نور بود و مؤمنان کرم نور سنا
شو سنا دل مبارد و ابقا سواج
کودن کج قانی دت بند اجانی
جانک اجداد اولی استغلا
کم که اسن جانک اجرا تنگویی
تر کج بلسیدم من ایدیم سنا
بلد و ایدم سوز لا بلد و غمی
دیلیم کم کور لر قامو انی
بلدیم و کالیا بلد و غمی
یا لود و ون تنگیا بن دوز کون
اذا کی و کلنی ساور و
سیر دتی بنی سون ایلا ایش
بن سوز کج که دل و سوز کجا
کور کوری تنگویی آجر سانی
بنی قانی خوشتر بود سنا
بول بود اول جان لا بول دژ چقا
تنگویی خایه بیدن استغلا
اول کور کوری تنگویی کج دت انی
تنگویی اول کور کور کور کور

مویی دیری جاشا سبندن شیر
 بیندیدی سپهر و آدم کلمدک
 مویی دیری یوسری انکلامد
 تنگری دیدی شیر و آدی برولیم
 پیرکن آتی نبشته و اوپ کورمدک
 بن انگ سپهر و لغندن سپهر و دم
 کیم آتی کور اینی کور میشد اول
 بیتی اندا آتی بند کور کور
 کور در اول بن جانی بیلک بیتی
 ایکر میرزا ایکر کورمل بیتی
 کیم آتی بندن سپهر سا اول بابیق
 بن انکوچون بیتی عالمی
 کیم طافان دن ساغش سنز کیشلر
 هم یار دن طوغل خاص فلکرم
 بیتی اول خاص لریلا کیم بن بزم
 خاص ازم بیتی سپهر مذری بیلکوز
 کیم ساوم قامو کوزی آنو کچون
 اندا باقل بقا کوز ایزق یوزا
 رحتم ادر جاهد لای بیلک

سن خالقش سکا قندل سیر
 دیدکم سوزی جسابا بالمدک
 مقصود کل نادر بوسن دن بزم
 دنیا اچرا شیر و لوق دارق دلم
 بیتسن جیب چالندن نرمدک
 ستمعل کیم اولک لیدن ایزوم
 کیم آتی سوز اینی سوز میشد اول
 بیتی اندن آتی بندن سوز کوز
 کور یکی در کیمبسی انگ بن کنی
 دوتک آتی بر لغایا اول سیری
 دشمتم در آونی باسینا بیتی
 اولک لیمچون کتزدم آدمی
 جغت الالار کلید ادرینلر
 کیم بیلر قانتلرم در قولدرم
 انلری ساونلری بن کی سوم
 ناکیم اول بیدر سا آتی قیلکوز
 قامو کز آچن کوزی آنو کچون
 کور نلندن نور کور کوز و کوزا
 انکن دوتک بیتی اندن بیلک

کیم کیم بیری ایکر کور اشا سیر
 ای قورنلر یوسری ایلک دار
 کور و میرا سن قندل سیر الا
 یوزا لریس چرنلر بر سوزا نور
 نال ورسا اولور اول رحان قنور
 قول و سلطان مرور ایکر کل
 تنگری نور نلن طلوع جاندلری
 سوزا اچرا اندا ایکر کور نور
 اولر باقن نوری ایکر کور نور
 استلوا لری اچرا نوری میریلا
 دشمتم سوزیلا کیم کیم و قیا
 خلق انا دوزلر سا یوزول جود کل
 قولغینا قیما اول سوزلری
 سوزا لوزن کور سوزا لوزن سوزلر
 سوزا لوزن کیم اچندر کورلری
 اول غشی کیم ایلر آری آر در
 تنگری رازن اندن سوزا لری
 تنگری دیدی سپهر و آدم کیم
 اولور کیم کلری بیتی کور سا

سوزی ایلر سوزی قلماشی در
 اول بلا کیم سوزی جابان سوزا
 تنگری لری اچرا سوزا لری
 سوزا لری اچرا سوزا لری
 اول جهاندا قول سلطان قنور
 اول سوزی اچرا بر اولر باق و قول
 ایکر کورما کور لری سوزا لری
 معنی باق کیم کور اس میرور
 اولر باق نور بیتی کیم برور
 قاندر کیم کور اچرا انا کور
 بر کیمبسی رایا کیم طعنا قیا
 یوزولی قوجق نلن کور اسنه بل
 حق یوزدن چون بلور کور کورلری
 دوتکلی باکلیر در ایلر سوزلر
 اولر در سا سلطان دن سوزلری
 ناکیم اول لری انا قاموسی آر در
 کی الودر کور سوزا لری
 کور و سوزن کیم سوزا لری
 سوزا لری کیم سوزا لری

[illegible][illegible]

سوزد لردن درین و سوزی
 مصطفی کوکب سید پردی آلی
 موسی آبدل سید اندر عصا
 سید الدری عرو و عرو لعین
 فان الوردی آری سوکا فردا
 سکریدن صحران یون کبی لک
 اود طلیح سینه اولدی کلف
 بر او نولانموزی قصو ایلدی
 قایر اول اولوردی ابراهیم
 صالحین طوعدی طاعدن یردوا
 هودا یحیی سل فردی اول سکر لوی
 ایلوی که صود دیلدی قورمدی
 یوحنا طرمان فایو کافورکی
 فایلدی سولو جهان آردی دیگر
 سوتوردن قایلدی سکرارکی
 کند و یحیی یر کبی نوح ایلدی
 نوح آدم کبی اکتفی اغنوز
 اولوی عیسی سینه قلدی دیوکی
 نوح ایلدی نوز لردن کبی
 دشمین کور لکسا اوردی
 ایلدی که ایشو تک اول انون جاو
 حاصلدی اولوردی ایلدن قنرا
 درلودد لولولوردی اسلرا
 اود دوشنک اودی بلدی کلف
 اکادینا لغتین زهر ایلدی
 مهن یوس کبی یس دایما
 امتی ایلوردی سود ایلداوا
 طاعه طاسنه اوردی اول کاولرکی
 ایلدن آتاسنا ییل کورمدی
 یوعدی سودن یومدی کسه دی
 نانا اودی سونه اوعلیه قیر
 یورعین و یحیی نوح اولارکی
 امتی سوزل ایلر یسلاک
 آدم آلی ییلر یسوز قاسموا

اسلور میران قانر یوسوز لرا
 یس یولارا ایلدی کم اول یوزی
 سکرکی کند و یوزی انکا و سوز
 نورا کرا و لاکورین ایلوردی
 نور پردی ایکی کورماسن آلی
 اوس کرک کم اسلری کور ایل
 هر سنا کم سینه اندن یوز دوز
 یس یوزی کم اوشنک آلی یلیا
 حرن یحیی یوزد معنی سحر
 زهر ایلدی کم سکرکی کوردی سکرکی
 مولانا کبی حسان اولمادی
 اول کسرد او یس لولوردی
 سکرکی دن هر یو کشتی یلر
 یحیی کم و ردی حن یولانیا
 سوز آلی یانم کورمیه کورمکر
 یسوز لکه کسه دیمدی
 یس یوز حلفت که کشتی کیمدی
 کم خلا یق خانی نیشا کوردا
 کسه کور من کیر و کور کور دوزی
 اول یوزیلا سکرکی یللو کور
 کشتن یوزی انکا کلا دورا
 جان اولسا کیشدا کور اجانی
 دالون کم اوسی یوق نیشا کوردا
 اول نیشا کورجهما نداجوق دوز
 ایلدی کم چان سوز کشتی جان کورمیا
 یوسوز یلا اسلور یوقار و اغیر
 سکرکی یوز پردی کورمادی سکرکی
 انجلا یس کسه حدن ظلمدی
 دو کلسا اول کوردا و دوزی
 حاصلر یحیی یوز قش ایلر
 آلی ند یسوله و ردی نابیا
 اسنک اسرار یی نعل سوز سکر
 یس و یوز نعت که کسه یعدی
 کسه یس یحیی صبا یعدی

مکتبہ اسلامیہ
کراچی

کم سله ایلنا آنی جان تنگ ریبا
 بختلوان جان کجای عشق در
 عشق سزجانی الو بلاق کرک
 کم جاکنی عشق لادری ایسا
 کندزی سکی سخی خاص ایلیا
 بوجاندا اولاری کی استقل
 آنی دوستلر جهان استی السو
 بوجمان کودا کی ایلر جانی
 کوده کور بیز جانی کور کور مدک
 جان کور مس کم بوزن کرلر کورا
 علم لا کور جان بوزن قوبو کوزی
 هر نسانان کوزلی ابرق سدر
 سوزلر کوزی باق قوبو الو
 طادیمما تنک کوری اغزددر کوده
 هر نسانایا امک کوزنله باق
 جان بوز سا جاندا ایماق کرک
 نورد لر سن و نورا اعل نور حسن

ملدم دو کالسا سالد و غمی
 ما لوزورون سکر ما سن دور کون
 اما کیتی دو کلینی سا ورم
 سزدنی سنی سون ایلا که سن
 سن سکر کچن که دیلوم سوز سکا
 کور کوزی سکر ای جری سا بی
 سن زانی دو قسز بود سدا
 اول بود اول جان که یونولدن دقا
 سکرین بغا میردن استغفل
 اول که مولدی سکر کج دق ای
 سکر ای بدن ابرو داق اچ کوزن
 که کی بری ایکی کوز سانشی در
 ای ورنه اش بوسری ایلا که وار
 کوز برامان قند ابر ایلا
 یوز لاسا جرنلر سوز ادر
 ما که در سا اول اول بر جان قار
 قوا و سلطان سردار ایکی دکل

بوللر او تو کچی سالد و غمی
 کم دو کالین بر لغا بدینو سخن
 و ماویا سکر کیدر ایلا ک دیلوم
 سیزی سا ورم سنا کم حای سن
 کی دیلوم سوز قاهر سرد و دت
 کور سز ایلا که کور سز کتی
 اول که بدن ابرو داق اچ کوزن
 دکیا کوز کون اول جان جفا
 انصاف ای جعدن ابرو استغفل
 آتی بر ایچق دما سکر ای دی
 اول دوز سنا کا همیشه ادر و در
 سوزنی استغفل قماشنی دقا
 اول ایلا که سکر کج جانین سوار
 سکر کون ای طاشی بر سزا
 سوز لرا ایلا ماقبت بر کوز ادر
 اول جهان قوللا سلطان قار
 اول سز ایلا ابرو اول کوز قار

ایلا کم باوز ادرن کی بلدی
 فانی اول ساو که بوسوزدن طلا
 خلق ادا سنا کشدن بلکودر
 سکر کج قاتند ایکی سیر سمنز
 فادنگو جانلر ادرنا نور سحر
 یوز نور ندن قرا نگولق و در
 یول اچر فاکر د اول بوسی کی
 دکه بر بوسول و بر مال اول
 کم آتی دتی قاموسینی سالد
 ایکی کوز اهر کم اول ادر سوز سا
 صوزنا انفسناک باقر باشینی یچ
 کم بلا سن جانک ایچند ای
 آتی دقل برک ابرو غن قفل
 کستر اس قاموس سنا سکر ای
 سز ای کم سکر کون دکی سزا
 ملدر یدم سز سز سز سز
 جمله قفسلر اول اول سدن غمی

ایلا بلغل ورا جفت المدی
 هر نفسا ایق کور کم جفت ایلا
 هر کم است سکر ای اول ساو ددر
 کوز کوزی کم سیاهیم سکر کونز
 سکر کج کوزن کتی کوز لرا اچر
 ای کج عالم ایدنلق و در
 دیری ایلا اولوی عیسی کی
 بینک یونون کیتی ادر بر دکل
 فاکر بغا میردن اول سالد
 سوز سوز سوز سوز کوز سزا
 سوز سکر سزا برد فاقما سوا یچ
 کوز دکل کج فانی دت سز جانی
 جانک ایچند در اول استغفل
 کم کراسن جانک اچر سکر ای
 نر کج بلسیام سن اید یدم سزا
 ملدر یدم سوز لرا ملدر و غمی
 دیلوم کم کوز لرا قامو ای

تنگری نو ندرن طلودد جانلری
 صودت انجر انلری یکی کور نر
 اولر باقن نودی یکی کورر
 اسلو او کور انجر نودی بریلا
 دتمدی سوزلا کم کیرو قیا
 خلق انگادد لرسا بو بول حق مکل
 قولقینا قیمیا اول سوزلری
 سوزلرن کوز سوزلرن سوزلر^{ستغفل}
 سوز انکدر کم اجفدر کز لری
 اول کشی کم ایله الدی آز در
 تنگری یازن اندر انشت ای اچی
 تنگری دیدی سیر و ادم موسیا
 اولر لچی کلدی بنی کور مغا
 موسی دیدی حاشا سمندر سیر و
 بنه دیدی سیر و ادم کلدنک
 موسی دیدی بوسری انکلا نم
 تنگری دیدی سیر و الدی بر دلم

هر کس آنی شنید و از سر کوه آمد
 بر آن سیر و ولد در سار و دهم
 کم آن کوه این کوه مش در اول
 بین از آنی بد را که در کوه
 کوه در اول این چنان بدست
 بیکر بهر آنی کوه مانگن بزرگ
 کم آنی بد را که در اول
 بر او نهی سوم عالی
 که در اول سار و دهم
 هم بولین در اول خاص
 یعنی از اول کم
 خاص از هم سوم در اول
 کم سوم و اول کوه
 که مانگن بهر آنی کوه
 در اول در اول
 که مانگن بهر آنی کوه
 که مانگن بهر آنی کوه
 که مانگن بهر آنی کوه

دور از آنکه او را اسیر
 اول بخودن کم ظهور الی ادبی
 او جان اجرا عدل الی کم نور و در
 بیک ایام که او را دیدم در ملک
 که او اسیر بود و چنانی اچستی
 که او را بودند او را که داد
 ستر دفع او چاق بودند استعل
 بودند بوار بیل او را بیل بونی
 فار کور او کرد او حق نورش
 که او بچند دین و ایمان بلد او
 طامه کی اول دنگرا کرد او
 طامه دیمه انوار بکیر دغل
 قطرها شان چون دریا نثار
 حرها شان چون شد اندر کمر
 بایست جغد در ارض و سما
 کرد ایشان کرد حق باشد
 چون چنین شد حال بنصروای

[illegible]

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

١
 ٢
 ٣
 ٤
 ٥
 ٦
 ٧
 ٨
 ٩
 ١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

هر ساله یون که کم جفت الا قانی اول اصلو که نور سوز در
 هر که استر شکر ی اول اصلو که خنوا اسیده گشتن تلودر
 کور کلو نوری کشتا به شکر نگر فاشده بیکی بهر هم
 تگری کشتی کور لکچر اول قرا کو جان اوزر با نور سوز
 آئی کی عالمه آید نلق و زر نوری نور نند قرا کولو و زر
 دیری ایلر اولوی بیسی بی نول آجردا انکرده اولوی بی
 بیک نولوشکی اید برده اول کتمه سیر یوقسوله و بر مال یو
 ناکه بیعامر لر کور اول یلو کم اوق دونه قاموسین یلو
 نور سوز دمو ملر کور نور سزا انکر کور اهر کم اول اهور سزا
 سوسد کشتا باردا ابا قاموس ضور نا نفسیای یغرا شیخ
 کوردن کج قانی دونه جانی کم کور اسر جانی کشتی آن
 جانر کجسته ند اول ک استکل آج و نعل برک ایزد و نعل
 کم کور اسر جانر کجسته نگر کوشتر اسر قاموسین شکر
 نر که یلسیدیم بر ایدیم سزا سیر لری کم کور کدی سزا
 نلزدیم سوزلا یلد و بی نلزدیم سزا اول و بی
 دبلر کم کوره کور قاموس جله جو کشتلر اول سیدیم
 یلدیم دو کالسا یلد و بی نوللر اولو کج یلد و بی

دور

نخل اول جان کم جانی عشق در قلمی یو یولده صاف و صودر
 عشق سز جانی کو بیکلر کج اول که عاشق در ایلر کج
 کم صو کی عشق دیری اندا هم نور نند یو قرا کو انکرده
 کدور یونکی سیم حاصل نلیا رحیدن یازمک باغ نلیا
 یو جان اول اری کج استکل آج و نعل برک ایزد و نعل
 آن دوشلر جانی سیم الشور ناکه باردن جانی بی و زر
 نوجان کما یکی ایلر جانی کور یابا قرا انکر کور جانی
 کوره کور سیر جانی کور کور جانی جان بیما یکی ایلر صودر
 جان کور کم یور کور کور کوره داکل کم کور کور کور
 ایلر کور جانی یو کور ایلر کم اصول اول اهر سوز
 هر ساله کور کور یوقسودر کسده یور کور و اید کالشی کور
 سوز کور کور یو نول سوز کور کور یو نول کور
 کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 هر ساله ایلر کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 جان کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 یور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 ایلر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

خان جوانی ز سرور کوشها رفت از پیش نظر زو بوشها
 بر سران و جانها و دهانها شوران دستها بر فضا و باران شوران
 مظهر حق بوده دالین در جهان گشته هر یکان از روح و جان
 مقصود کاسرار را در هر دو دست است معرود در وی شست
 هر یاران کشته شدند از بدنها را کسان از درویشان بدنها
 ناگهان حسی از و اح لا با عین روشن اشباح
 با سود میدان کشید بر خود با سود در فضا را از ریان سود
 جان فانی از عطا یابی شود جود جان را از کمر ساقی شود
 در سیر کی مولانا را اولیا قطبی بلدات
 بالاول یو یورد سا آلی قلدات
 سکرین از حیرت در آن روزی که لر او فرما احسلا کور
 فانی کشی که یو سودن از آن سکرین از مردی با کتا و را
 یوفی مالطوایم حکم و بر دو سطرین مالطه بللو کسند
 مال کمرین با کتا و ردی در در یومالی اسندا اول اسلو در
 اسلو کسند مال سول را اولر مانی و بر یو سود لاری الز
 مال طوایم از یو سود و جان در اسلو لاند قاجرو دلا در آن
 سور فلر مانی طاور فانی الز دیری دوت قوغل آلی کمر الرا

سکرین از حیرت در آن روزی که لر او فرما احسلا کور
 فانی کشی که یو سودن از آن سکرین از مردی با کتا و را
 یوفی مالطوایم حکم و بر دو سطرین مالطه بللو کسند
 مال کمرین با کتا و ردی در در یومالی اسندا اول اسلو در
 اسلو کسند مال سول را اولر مانی و بر یو سود لاری الز
 مال طوایم از یو سود و جان در اسلو لاند قاجرو دلا در آن
 سور فلر مانی طاور فانی الز دیری دوت قوغل آلی کمر الرا
 سکرین از حیرت در آن روزی که لر او فرما احسلا کور
 فانی کشی که یو سودن از آن سکرین از مردی با کتا و را
 یوفی مالطوایم حکم و بر دو سطرین مالطه بللو کسند
 مال کمرین با کتا و ردی در در یومالی اسندا اول اسلو در
 اسلو کسند مال سول را اولر مانی و بر یو سود لاری الز
 مال طوایم از یو سود و جان در اسلو لاند قاجرو دلا در آن
 سور فلر مانی طاور فانی الز دیری دوت قوغل آلی کمر الرا
 سکرین از حیرت در آن روزی که لر او فرما احسلا کور
 فانی کشی که یو سودن از آن سکرین از مردی با کتا و را
 یوفی مالطوایم حکم و بر دو سطرین مالطه بللو کسند
 مال کمرین با کتا و ردی در در یومالی اسندا اول اسلو در
 اسلو کسند مال سول را اولر مانی و بر یو سود لاری الز
 مال طوایم از یو سود و جان در اسلو لاند قاجرو دلا در آن
 سور فلر مانی طاور فانی الز دیری دوت قوغل آلی کمر الرا

کدرد هر پیر از هر کون الی
 نوید با غل سر الصک حاجی
 در لایله ای جان سکر یا
 خدایا جان که ما بی عسقله
 عشق سر جان او و ملاق دل
 که ما بی عسقله دسری الما
 کدرد بی سبی خاص الما
 نوید با اول ای بی عسقله
 ای دوسد جهان ایس الی
 نوید با اولی الما حیاتی
 دوره کورید جان کور کورید
 جان کورید کور کور کور
 علی کور جان نوید با اولی
 و سبک کور ای ای سبک
 سوز اولی کور باقی اولی الی
 خاد ما علی ای ای کور کور
 طالبی احمد اولی ای ای

II. Rebabname : Konya Müze Kitaplığı 2143, 259 b.

[illegible]

II. Rebabname : Konya Müze Kitaplığı 2143, 260 a.

بیند دینلی سیر واولدیم کلدیک
 موسی دینلی یوسرا نکلا مرمر
 تکریم دینلی سیر واولدیم یولیم
 بیرکن آنی نینسه وارین کومدیک
 بن آنک سیر واولدیم سیر ویر
 کیم آنی کورایینی کورمشن دراول
 بیسی آید آنی بیدل اکور بکوز
 کوده دراول برحانی سلک بی
 اکمز بیروز ایلی کورمالک بی
 کیم آنی بیدل حجر سا اول یاق
 بن اونیکچن بر سر عالمی
 کیم دعا آیدن ساعش سور کیشلر
 هم یولردن در علر خاص قورلر
 بیسی اول حاصلر بلا کیم یوز
 خاص ارم تم سیرم در سیدلر
 کیم سومر فامو کوزی اونیکچن
 آکد باقلک یاقا کور ایز ورا

جہنم اور جہان کی ملک
 کہ سری اور حق اور حاضر کن را
 تا نو کوی اول طاعت و خیر
 چون اولاد انجا سر بخ
 او حق انرا ملک الیخ نو در
 ملک انجا ملک دایم در ملک
 در اسیر و جہانی احسنی
 کو در در نوید از بند ناکه ور
 سرخی او حق بود استعل
 بود نوید و در بریل نوئی
 فارنگ و اور در حق نوئی
 کہ احسنه در و اعمار نوید
 طامه یکی اول و در اور
 طامه دینا المراد و در
 طامه سار و حق او و امار
 خروما و حق او و امار
 تا جہان و حق او و امار

آنکه نوید و حق او و امار
 نفس و حق او و امار
 او حق انرا سر بند و حق
 که ماسر و حق او و امار
 تا که اند اسر و حق او و امار
 جہان و حق او و امار
 آسیر و حق او و امار
 نقد و حق او و امار
 او جہان و حق او و امار
 دین و حق او و امار
 دین و حق او و امار
 کذا و حق او و امار
 کذا و حق او و امار
 آری و حق او و امار
 بند و حق او و امار
 هر یکی و حق او و امار
 تا جہان و حق او و امار

ما که در آن سبیل ارواح را ما که در آن سبیل ارواح را
 ما سودمند کسیرش وجود ما سودمند کسیرش وجود
 حال قانی زان عطا نامی شود حال قانی زان عطا نامی شود
 مولا نادر او ایسا قطعی ملک مولا نادر او ایسا قطعی ملک
 تنگ در رحمت در آن سوره لری تنگ در رحمت در آن سوره لری
 قانع کسی که بوسه دل بول وارا قانع کسی که بوسه دل بول وارا
 بودندی مالم طوادم که ویر بودندی مالم طوادم که ویر
 مال که شکرت با کادری در مال که شکرت با کادری در
 اسلو کشیدن مالی سوره لری اسلو کشیدن مالی سوره لری
 مال طوادم که ویر سوره لری مال طوادم که ویر سوره لری
 سوره قانی طاور قانی الر سوره قانی طاور قانی الر
 تنگ در آن کلا سر سن اید تنگ در آن کلا سر سن اید
 مالوریت زاری طلب دیعل اکا مالوریت زاری طلب دیعل اکا
 کور می آج که سبیل بللو کور کور می آج که سبیل بللو کور
 بسته هم طامنه دیکر قار لر بسته هم طامنه دیکر قار لر
 من غای طامنه کس دیکر ادر من غای طامنه کس دیکر ادر
 اسلو حیران قار بوسه لری اسلو حیران قار بوسه لری

من بودا ابدام که اول بوری من بودا ابدام که اول بوری
 تنگ در آن کلا ویر تنگ در آن کلا ویر
 بودا اول کور بول کور بودا اول کور بول کور
 بودا ویرا یکی کور ماسر آتی بودا ویرا یکی کور ماسر آتی
 او س لک کور اسلو کور ایللا او س لک کور اسلو کور ایللا
 هر سا که سده اندل بوق در هر سا که سده اندل بوق در
 بل بونی کور اسلو کور ایللا بل بونی کور اسلو کور ایللا
 حرف انجیده بوق در معنی سهر حرف انجیده بوق در معنی سهر
 نصر ایدیم تنگ در کور نصر ایدیم تنگ در کور
 مولا ما کس جی جی اولدی مولا ما کس جی جی اولدی
 اول کس در اول کور بولدی اول کس در اول کور بولدی
 تنگ در آن کلا ویر تنگ در آن کلا ویر
 خوشی کور دردی حق مولا ناسا خوشی کور دردی حق مولا ناسا
 سیر آتی هم کور مله کور سیر آتی هم کور مله کور
 من بوسه لری که کسه دیکر من بوسه لری که کسه دیکر
 من ویر طاعت که کس کس من ویر طاعت که کس کس
 سوره لری بیدل خلاص بوسه لری سوره لری بیدل خلاص بوسه لری

آلا بعل دوا جفت آمدی
 هر سنا لا بق کرک کم جفت آلا
 هر کم استرنگری اول اسلو در
 که کلو بوری کمسیا هیچ بکر مگر
 تنگری کور کتی کور راجر
 آبی بکی عالمه اندلق و زر
 دیری املر او بی عیسی بکی
 سیک بود اکی ادر بر دمه اول
 ناکه بیخا بر لریک وارا اول بلر
 نور بردن مؤملر لریک کر بور سا
 سوسد کسا برد فاقما سواج
 کوددن کج فانی دینده جانی
 مال احده داول لا استعل
 کم کراسر جانل ابر انگری
 رکه نلسدم اید بدم سرا
 لدر بدم سولا لدر و عی
 دیرم کم ادر فامو آبی

ایله کر یا ورا داول لا بلدی
 فانی اول اسلو که بوسوز دل ظلا
 خلق اراسدا کشدن بللو دوا
 تنگری فاندن بکی بشی سمر
 قارنگو جانل ادر نا بود سجر
 بور بوردن فانی لوق وارا
 نوال اچردا نکرده اول موسی بکی
 دکه بیری بوقسوله ویزمال بول
 کمر آبی دق فامو سیمی نلر
 ایکی کور اهر کر اول اوس سوسا
 صورتا نفسنگ باق با شیمی بیج
 کم کراسر جانل اچند آبی
 آبی فاعل بول ابر و عن فصل
 کراسر فامو سیمیا بلری
 سر لری کم بکر بید دکی را
 لدر بدم نر سیرا لدر و عی
 حمله نفسلر اول بیدل عی

مصطفی لوله نیشه بر دی آبی
 موسی الندل بیت الدن عصا
 مننه اولدن عروق و عول عین
 فان اوردی آری سوکاو لرا
 بکریدن هر لول بوس کبی بلا
 اود طلیح نیشه اولدی کلف
 بیرا ویرا مروردی فصر املدی
 قارا اول اولوردی ارا هیمیا
 صا لخصر طومدی طاعدا برددوا
 سوراخر سول فردی اول تکرار
 املری کم هود دملردی فردی
 نو بخصر طوقان فامو کاور لری
 فاسدی سولر جهان لیدی دکر
 سوسوردن فاسدی بکار بی
 کندوز خن بیری بوی املدی
 نوح ادر کبی اکنجی آسمور
 بواو کوب در حق حاسدا اسعین

سجده اوردی باور لردن کینی
 دشمنین کور اکسا ازدها
 ایله کم ایشنبول اول ایتون جوی
 جانلری اولوردی اندل فرا
 دورودور لو کلو بیدی املرا
 اوده در شجک اودی بلی کلف
 انکاد بنا عین هر املدی
 معجز بوس کبی سیر دایما
 ایتی املردی سوداندن او
 طاعه طاشنه اوردی اول کاور لری
 آنلر آراسما سول املدی
 بوعدی سودن بوعدی کسه لری
 نه انا فودی سونه اوعل نه قیر
 بورغی دوتتی بوجق فو لار بی
 آسمینی سودن آند بکلدن
 آرو آبی بیلر بیز فامو مور
 کبی در آس او کونی سیر سنن

بیش مانا نیم موی ترا از نسو تو
 ز مهر جانم نه تم ساختن این بزم منم
 ای بنه از عالم دل طالع و نیست زکحل
 چش موی طیش رود درونی درو رود
 رو و بر سر زنده چون وصف چو از غم
 هست خند و نند بر کن از یکبار و دور و کر

چون بزم موی سرت و بنم بر تو
 دردم از ناخاق ساعه بر تو درخو تو
 بگذر ایام و دلک چونک منم اختر تو
 چو توهای شود زاغ سیه هم بر تو
 ناکمدی گوئی داد و تو داور تو
 مانی بکنند ترک چو شون و منتظر تو

[illegible]

سید

[illegible]

خج توی نوین بینا ملک بزرگ دانا	ز توی گیم غما بکمز بزی انما
نوحه او عقل مردی جهان گزی نویدی	ب تو ختم گشت مردی بکمز بزی انما
خو فلک همه صفای خوملک تو همای	همه را تو در کسای بکمز بزی انما
سمعراغا تو بینی زارل شده و گزی	همه را بحق معنی بکمز بزی انما
سخت ز راه باشد ز در آله باشد	رخ خطر پناه باشد بکمز بزی انما
چه تن اگر مغولی ز ره خرد مغولی	تو عدد دیو و غولی بکمز بزی انما
فلطاف نیکبای که جو ماه در حرمت	تو نیکوی تمامی بکمز بزی انما
عزیزت همچو ماهی که سپاه راستی	مرسا در آتایی بکمز بزی انما
نوفی که حمله نوری که بحسن شکا جور	همه را سر و سرون بکمز بزی انما
همه را ز غم و اجسان بد ای خدا افزا	بحق نی و قران بکمز بزی انما
هله مطرب بکانه بر باب زن کانه	غزل بر آتانه بکمز بزی انما
بکدر ز نقش عالم بکمر جان آدم	خو بکا نکست این در بکمز بزی انما
ولدت کند ماها در در جان لایها	بودن درین نایها بکمز بزی انما
ولدت الله شیره	
تو بدان جمال ز باجه لطیف وجه عبا	خو کسیت نیست منا حلی بزی انما
بحق قد روانت بکمان اروانت	بد و چشم آهوانت جلی بزی انما
بد و زلف عنبرینت بد و چشم منیر	بد و لعل شکرینت جلی بزی انما

در عیش سلطان ازل گفتم بران برده	کای در طواف ماه و ماه و سحر و مستور
چون باغی راه ای دل اندر رهشند و جور	مر نشکان از آره اکنون حوض کوزی
ولدت الله شیره	
مر اضم ای ماه ز در صد چمن عاشقی	چون زخ جان بر دی معاشا در دل گریه
چون عام کرد دهر پلان رخ باشد چون شفا	کو بر جفا در نفس بخار دان اکشنی
دی روی تو من مرد ماه و روی تو من زار	دانستم این خورد بدست کاند رتم جان
بس خورد خوردی بهما از جمله افزونی بها	در چون بخونی بهما جان غش هر جانیت
جانانه مردی غری بر تر جانیت	در چه مای خویش از نقش مردی رفت
چیزان بیت خون منم گردان بگویند منم	دارای و اگر وصل خود در جاده مهر افکنی
سوزدی بکا ان جان کسل کو کگل به دیلنه	ایتم که بختکری بکرم دیلر فرخاند شنی
گلدی دلم خوش کل که اندر اگلان قول	گلدی بی ای دلم ایتم که دت فوجلی
گفتم در اهر خدا چون دل بر دی تو بر ما	منکر کبی از عدل زین یک شو من هل تو سی
ای جان شوش این ناده را بر گیر این افاده	باما تو ای جان خوش بر آتایش ما کردی
می بیند دل را ای سیر تا با نتر از شمس و قمر	او را فروزان از همه کونستی و دوز
ولدت الله شیره	
بکمز که کرم بامادی در سا ختی	وز دهر لشکرهای دل تو ستمی او حق
بالا بدی مایند جور و روشن نور صید قمر	زیر آمدی ای شاه جان با هر کد در ساجی

طریقی که از جهانت همه درخ و اندازها
خوشنیش خردام و دانه فی سید مرغ جا
بطعامهای پیرین لباسهای رنگین
بودت ز راه گوید که مرا خرابی است
ایماهای زیبا زنان خوب رعنا
کردن چنانکه کوین جسدای پاکهاست

[illegible]

ی تو دل خود را بسفید و صیقل
 از دعا کردی تو زنده جسمی را
 نیک و بد را وصال دادی اگر که
 خرم بدی نیست تا به کف
 خانه من کن یا در کوئی من
 در من در میان آتش من
 آه و ایام گذشته زلفک
 همچو ماه و جو بخند در جهان
 ز آتش دل سنگ بار آب کشند
 بگذر هستی و بامن از کرم
 ز واک با جیبی تا به
 - کرد ز من جان کین دیری آید
 رویش سناذی تو از خونی جود
 با و لا آمیز همچون سحر و شمس
 مد الله طله و صر کنه
 و ان لبثت سیرین تر از چلچراغ است
 و ان رخان هو کل چمر چمر است
 ابرو و آن چهره

[illegible]

هركس لا يقش چیزی دهد او	چنان که طبعاً بقال و عطار
بچشم مؤمنان رجعت بخشد	بچشم کافران صند کوب و آزار
بچشم صادقان رؤیت نماید	جو خورشیدی که تابند در شکار
بر عشاق نازان محو معشوق	بر فتنای نازان هجرتا تار
بهره نهاد شیخ یا بیچاره	بر قباد باشکر و بایشا ب
تو خود را خوب گردان از عطا	که ناکردی گزیده همچو اخلاص
ولد کوی دهد باری بگوید	هر آخ گفتنی باشد در اشعار

وَلَدٌ قُلِّ سَرَّ اللَّهِ سَرَّةً

دنگ کو رنگ بوی کجا نایتز بسوز	آلود و لبت گزندی نادر ز بسوز
ای کم کو نکلور ایند ز که قاف	گفتش یکی ای بلو کز و بسوز
بتر آندن هم طیر سز هر آجر سز	بتر آندن هم بتر سز هم طور سز
حالی کم کوید سز قافو آلدن	اگر یکی کوراس سز سز کوز سز
یری کوی نو در سالک برقی	کوز و کوزی آجک قند او ز سز
کشی گد و آشدن بلو اولر	گرامز سزانی طش سز دمر سز
ایند اسز انگ کوزک نه ایدر	بک آندن بخادر لوالر سز
کزل اسوکوی گودا اچندا	کجا یا دور ز کد ز بلر سز
ولد آیدر که بندن کیشیدک	اولین سز بلا سز کم اگر سز

و اهل روح ساز وانی مواضع	و اهل کفر و عاصیان مواضع
لما هو سوا صار صاب	لما هو سوا صار صاب
اری المند و من قی یکن	و دیند و اعدال قایل
هم چاه نادر کی بلاس	آفرین کردم که کراس
طلاس یک کلی نور و لاس	اگر طنس کرد اسر و نور د
قیاس عالمی ای دو یاس	کی عالم اگر مالک ارسا
ارلر لایلا کوا اعاس	ارلر کوا اندلر و ورد
اگر طاهر سز ایدن سز لاس	طهور در حق محوی احو اچرم
ای کم سن در سن بر لاس	با و نل کد وری دالوسکی
بحال د سز و کی کر لاس	ولد سینی کشدن بلو کدی
هستی ما را بر چیزی و حسی	در ره حق سزده ماست و حسی
مازه بگردان قدح بر کن و سی	هر خط سانی با حق سز حرام کسا
لطف مجلس ای جان تابیر و کشی	مازه بود و نه ماستی و دولت ما
هر خط از بالا سز در سنی	و شد ام رسود بر سنی و سی

وَلَمْ يَدْرِ أَنَّ اللَّهَ شَرُّهُ

سَنَدِ اَوَّلِ بُو كَجَا نُوَرِ دُو بَنِي	اَنْجَنِ كَمِ اِحْدَا اَيِ دُ شَبِي
فَرَا كُو قَلْبَا اَنْدَا كَه بُو اَنِي	فَرَا كُو بِي نُوَرِ بِلَا دُ شَرِ اَبِي
اَو اَيْنِدَن دَن طَلِيحِي بَلَو اَوَلُو	كَمِ اَغْرِي اَوْدَه قَلْبِي شَاكِي
اَو اَيْنِدَن دَن بُو كَجَا اَيْنَه طَلِيحِي	كَبِي كُو دَن دَكَلْدِي وِرْدِي شِي
نَه يَمُرْدَزْ كَه يَغْدِي جَانِ اَزْ زَنَا	كَه جَانِدَن بِنِ كَلْفِ بِنِ بَاغِي
نَه كُو مَرَا اَبِي بُو بِرِ طَا مِلَه جَانُو	كَه يَزْ بَكِ دَا كَرَا كَا اَكْرِي بِي
يَكَا سَرْمَا فَنَشْ اَشْرَكِ اَلْ رَسَن	بِنِي كَرَسَن نَه سُو جُو بِنِي دُ بِي
عَجَا يَمِيَا قَلْبُو دَن اَلْ جَلْدَن	اَبِي كَانِي نَتَا بِرِ بَرْنَا بِي
اَبِي يَا فَنَشْ اَكْرِي بَرِ سَرِنْدَم	فَرَا كُو زَكِ كَا نَا اَقْلَرَا بِي
بِرَا كَمِ دَانَه طَا تَلُو عَشَقْ اَوْدِي	بِرَا كَمِ عَنْدِ بَكِي يَنْدِي دِي دُ بِي

وَلَا يَزَالُ اِي كُنْ دُ وِسْرَه

سَبِي اَبِي جَانِي دُ بِي شَبِي

اَلْ رِيَا حَيَات

اِنْ دَارِي اَبِ اَلْ رِيَا اِنِي اِنْ	دُرْ جَالِ فَنَدَا كِي بِنِ دُ هَمِ جَانِ
اَلْ رِيَا حَيَاتِ وِنَفْسِ كَا مَرِي	دُرْ بَرِ كِي صَفَا اَبِ اَلْ رِيَا جَانِ

سِي حَوَارِ كَشْتَمِ دُرْ مَرَا فَنَت	كَه نَا وَصَلَتِ كُنْدَا عَمْرَا زِ رُو زِي
مَرَا اَزْ رُو يَ رَحْمَتِ اِي سَمَنِ بَر	بُحَا اَمِ بِي شِ جُو دُ بِنَا رُو زِي
نَا كِي اَنْ رُو يَ هَمُ حُنْ مَاهِ حُو ذَرَا	كَا بِي مِ اَلْ كَرِي مِ دُنَا زِ رُو زِي
جُو مَرَا دَمِ بَكُو هَمِ كَرِي اَبَان	حُو بِي شِ شُو كِي بِنِ دُرْ نَا زِ رُو زِي
سَمِ حَمُ حَمُ دُرْ بِنِ مَحْرَمَتِ اَبِي	حُو بِي لِي بِرِ كَرِ زِ بَا زِ رُو زِي
اَزْ اَنْ دَا دُو اَمْحَانِ رَا بَرَا مِ	كَه اَبِي سَرِي اَبِنِ اَوَا زِ رُو زِي
هَرَا رَا نِ حَا نِ بَا زَمِ دُرْ قَوَا يَتِ	اَكُو بِي مَرَا حَا نِ بَا زِ رُو زِي
نِي كَرِمِ يَارُو اَبَا زِي كَا يَتِ	حَمُ عَشَقَتِ دُ كِي اَبَا زِ رُو زِي
وَلَدِ دُرْ شِي اَبَانِ نَمَانْدِ	بِرْدِ عَا يَتِ حَمُ نَا زِ رُو زِي

مَدَا لَه طَا دُ وِسْرَه

رَا كَرْمَاهِ رُو دُ سَمِ نَكْرِي	لَطِيفِ بِي كُو دُ سَمِ نَكْرِي
نَا دَمِ اَبِ رُو يَ بِي شِ مَرْدَمِ	هَمِي كَشْتَمِ سَبُو دُ سَمِ نَكْرِي
رَحْمَتِ اَبِ اَزْ حَمِ حُو جُو يَتِ	رُو اَنْ حَمِ حَمُ دُ سَمِ نَكْرِي
لَبَا بِرِ صَبْرَا اَزْ اَنْ سَا نِ دُرْ يَدِمِ	كَه بِي دُرْ دُ رُو دُ سَمِ نَكْرِي
مَرْمَا نَه خَدِيبِ مَاشِي نَدِ	بِي كَا يَكِ كُو بَكُو دُ سَمِ نَكْرِي
حَمُ حَمُ كَرْمَا كِي مَرْمَا كَرِمِ	مَرْمَا اَمْكُنِ حَمُ دُ سَمِ نَكْرِي
شَخِشِ سِنِ زَا بِرِ رَحْمَتِ اَبَانِ	سِنِ حَمُ دُ دُو دُ سَمِ نَكْرِي

بِنِ دُ دُ